

Giới thiệu Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên

Truyện Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên là truyện online Việt 100%, lần đầu tập viết mong mọi người ủng hộ tinh thần nhiều, cho 4, 5 ⭐ ở phía trên này, tks ở góc cuối chương. Còn nhiều sai sót, nếu có gì không đúng mong ae vui lòng bỏ qua khi đọc truyện.

Xuyên việt, Lý Thông may mắn được Thủy Tinh ban cho sức mạnh xuyên qua dị giới nơi cường giả yêu thú như mây sẽ có cuộc sống huyền huyền như thế nào ?

Có hoàn thành nhiệm vụ, trở nên cường đại thực hiện ước mơ trái ôm phải ấp, mỹ nữ mặc bikini đi đầy phòng ?.

Võ giả phân chia: Tam Luru, Nhị Luru, Nhất Luru, Tông Sư, Đại Tông Sư.

Long Biến cảnh: Nhất Trọng, Nhị Trọng, Tam Trọng, Tứ Trọng, Ngũ Trọng.

Yêu thú: Cấp 1, Cấp 2, Cấp 3, Cấp 4, Cấp 5.

Và nếu ai yêu mến dòng truyện huyền huyền thì hẳn sẽ không thể bỏ lỡ Long Huyết Chiến Thần của Phong Thanh Dương.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên Việt Về Đại Việt

Lý Thông vốn là thế kỷ XXI trạch nam, cuộc đời ham mê đọc tiểu thuyết. Một hôm đẹp trời tại quán net màn hình đột nhiên lóe sáng. Lý Thông cảm giác được một hồi trời đất quay cuồng, thân thể của hắn hiện ở một không gian xa lạ, bốn phía là màu đen sẫm vô biên vô hạn, tản ra khí tức tỉnh mạch đáng sợ.

Trong đầu vang lên một cái giọng nữ lạnh lạnh: "Chúc mừng {Ký chủ}, 《Phi Thiên Hệ Thống》trói chặt thành công!"

Vô số tin tức giống như thủy triều vọt tới, Lý Thông lập tức biết《Phi Thiên Hệ Thống》do Thủy Tinh - Thần của biển cả tạo ra nhằm thực hiện nhiệm vụ đặc biệt tại dị giới mà Thủy Tinh vừa phát hiện gần đây, mà hệ thống là giúp vận hành và giám sát quá trình thực hiện nhiệm vụ.

Lý Thông ngón ngàng, bất quá xuyên việt loại này kỳ sự tình đều phát sinh, mang theo hệ thống tựa hồ cũng không phải là không thể tiếp thu.

Lý Thông thật vất vả tỉnh táo lại, chỉ nghe hệ thống giọng nữ non nớt lại vang lên: "《Phi Thiên Hệ Thống》trói chặt hoàn tất, Thủy Tinh ban cho sức mạnh".

Lập tức một đạo bạch quang tiến vào cơ thể của Lý Thông.

Lý Thông ngồi trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền. Nhưng tại trên đỉnh đầu, lại có một đứa trẻ thu nhỏ cỡ một tấc, tại trên búi tóc vui đùa.

Đứa trẻ này da trắng nõn, bạch quang bao bọc lấy cơ thể, từng đoàn băng hàn chi khí quay quanh, tướng mạo dung nhan cùng Lý Thông như đúc, chỉ là nét mặt tràn đầy hưng phấn vui vẻ. Bản thể Lý Thông bên dưới đứa trẻ, sắc mặt hồng nhuận, ánh mắt an tường, phảng phất đang ngủ say.

Sau một lát, đứa trẻ chơi đùa tựa hồ có chút mệt, sau khi ngáp một cái, bạch quang chợt lóe, từ đỉnh đầu tiến vào trong cơ thể Lý Thông.

Thần sắc Lý Thông vừa động, sau khi mí mắt khẽ run, lộ ra một đôi mắt sáng ẩn hiện lấp lánh băng tuyết, sâu hàn, lãnh khốc con mắt lại để cho người nhìn vào cảm thấy một hồi da đầu run lên. Không hề có dấu hiệu báo trước theo hư không tuôn ra đại lượng Băng Hàn chi khí, chung quanh lập tức toàn bộ đóng băng. Mà thân thể Lý Thông lúc này cũng đang phát sinh lấy kịch liệt biến hóa, cơ bắp lập tức bành trướng gấp đôi, mà ngay cả tóc cũng trở thành bạch kim đáng vẻ.

Ước chừng qua một tuần trà, vẻ mặt hưng phấn của Lý Thông mới dần dần biến mất, rốt cục khôi phục trạng thái bình thường. Cơ bắp dần dần trở về hình dáng ban đầu, đem bộc phát lực lượng cảm giác ẩn dấu đi, mà đầu tóc bạch kim kia cũng khôi phục màu đen vốn có. Con người băng lãnh cũng bình thường trở lại nhưng càng thêm sáng ngời.

Hệ thống giọng nữ truyền đến: "Chúc mừng {Ký chủ}, thành công hấp thụ Thủy Tinh sức mạnh thức tỉnh huyết mạch Tiên Rồng ngưng tụ Băng Tinh có thể không chế Hàn Băng chi khí xung quanh, ngoài ra Băng Tinh còn có một đặc tính bất tử, thân thể dù chết chỉ cần Băng Tinh thoát được lập tức có thể trở lại. Hiện tại lập tức dịch chuyển Thần Võ đại lục".

Còn chưa kịp phản ứng, Lý Thông lại cảm thấy một trận trời quay đất chuyển trong lòng thì mặc niệm người yếu thì không có tiếng nói ah!

ooOooooOooooOooooOooooOooooOooooOoo

Ngồi dưới gốc đa, nhìn người qua lại nghe mọi người nói chuyện Lý Thông cảm thấy mình may mắn vì tất cả đều dùng tiếng Việt để giao tiếp, xuyên việt tới làng Bắc Vong dưới chân núi Hoàng Liên Sơn nằm cực bắc của Đại Việt đế quốc.

Đúng vậy, Lý Thông xuyên việt đến Đại Việt rồi.

Thức tỉnh huyết mạch Tiên Rồng ngưng tụ Băng Tinh cải tạo lại thân thể, lúc này nhìn Lý Thông khoảng 17, 18 tuổi cao tầm 1m8, khuôn mặt tuy không tính khôi ngô nhưng góc cạnh rõ ràng, dáng người khỏe mạnh thêm vào khí chất có một tia lạnh lùng, mặc bộ quần áo phổ thông.

Lý Thông suy nghĩ trước tìm nơi ở, giao tiếp để biết thêm tình huống xung quanh rồi tính tiếp.

Chính lúc Lý Thông lo lắng, dùng lý do gì để bắt chuyện thời điểm thì cửa làng đột nhiên bị đám người hoảng hốt chạy đến. Mỗi người lấp bắp kinh hãi, hướng cửa làng gần đó nhìn lại, đối phương tiếng bước chân dồn dập, cách thật xa liền nghe được.

"Trưởng làng, nhanh cứu Thạch Sanh, Trần trưởng làng, cầu van người. . . Hấn, hấn nhanh không được." Một thiếu niên vọt lên tiến đến, trên mặt đều là nước mắt, kinh hoàng tới cực điểm.

"Được rồi, rốt cuộc là chuyện gì, Thạch Sanh làm sao vậy?". Trưởng làng trầm giọng nói, thiếu niên tên Thạch Sùng nói chuyện đức quản, trong lúc nhất thời cũng không minh bạch chuyện gì xảy ra.

"Trưởng làng." Bên cạnh thiếu niên một trung niên đứng ra nói: "Hai huynh đệ chúng nó này đi sâu vào trong núi tìm linh dược, kết quả đụng phải một đầu yêu thú cấp 3 Tam Nhân Hoàng Kim Lang vì cứu thằng bé mà tiểu Thành bị trọng thương, lúc chúng ta đến thì chuyện đã rồi, chỉ sợ, chỉ sợ nhanh không được."

"Nhanh mang ta đi nhìn xem." Trần trưởng làng sắc mặt đại biến, vội vàng bước nhanh đi đến phía ngoài.

Lý Thông thần sắc vừa động, liền đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Ra Tay Cứu Giúp.

Cổng làng địa phương, hiện đã tụ tập không ít người. Nằm trên mặt đất là một thiếu niên khoảng 20 tuổi, đã muồn lăm vào hôn mê sâu, trên người hấn tất cả đều là máu tươi, tại ngực bụng vị trí một đạo vết thương thật lớn. Có đã thú lợi trào máu vết.

Thạch Sanh trên người tuy nhiên còn có vài vết thương khác, nhưng nghiêm trọng nhất cũng trí mạng nhất, không thể nghi ngờ chính là giữa ngực và bụng đạo vết thương kia. Máu tươi không ngừng chảy ra, nếu không nhanh cứu chữa, có thể mất máu mà chết bộ dạng.

Chứng kiến Thạch Sanh thương thế nghiêm trọng. Trưởng làng thân thể run lên, thoáng cái tựa hồ già nửa mười tuổi, bên cạnh có người tranh thủ thời gian đỡ hấn.

"Đứa nhỏ này, ai. . ."

"Tiểu Thạch là thể hệ này thiên tài tu vi Long Biến cảnh Tam Trọng, ngày thường luyện võ cũng khắc khổ nhất, không nghĩ tới. . ."

"Thiên vong ta làng Bắc Vong ah, như vậy thương thế nghiêm trọng, coi như là trong làng Nhị Phẩm Linh Đan, cũng cứu không sống ah."

"Tam Phẩm Linh Đan có thể cứu được nhưng người thường như chúng ta làm sau có ah."

Đan được phân chia làm Ngũ Phẩm: từ Nhất Phẩm đến Ngũ Phẩm. Tam Phẩm Linh Đan luyện chế không khó nhưng cần ít nhất 5 phần Tam Phẩm Linh Dược hay một phần Tứ Phẩm Linh Dược. Nhất Phẩm Linh Dược là dược liệu 100 năm tuổi, Nhị Phẩm đến Ngũ Phẩm lần lượt là dược liệu 500, 1000, 2000, 5000 năm tuổi. Trong coi Tam Phẩm Linh Dược đã ngoài toàn yêu thú cấp 3, 4 đã có linh trí ở sâu trong rừng cho dù 2, 3 cao thủ Long Biến cảnh Tứ Trọng cũng không dám kịch chiến, vì sợ gây ra động tĩnh dẫn đến bị quần đầu.

Người chung quanh ào ào lác đầu thờ dài, Thạch Sanh là làng Bắc Vong thiên tài có khả năng đột phá đến Long Biến cảnh Tứ Trọng trở thành người trẻ nhất trong làng đạt đến cảnh giới. Thân là trưởng làng, tự nhiên đối với hấn quán chú không nhỏ chờ mong cùng hi vọng, lại không nghĩ rằng, vậy mà đụng đến như vậy tai nạn.

"Thạch đại ca, đều tại ta ah." Chứng kiến tất cả mọi người nói như thế. Mà ngay cả ôm cuối cùng hi vọng trường làng cũng tới, cũng là vô kế khả thi, cái kia thiếu niên lập tên Thạch Sùng tức thì gào khóc.

"Đình đông, Thần Võ đại lục nhiệm vụ chính tuyến: Đúc tượng Thủy Tinh đại nhân bằng vàng cao 10 trượng (33m). Nhiệm vụ thời hạn: Mười năm. Khen thưởng công hiến: 100 vạn. Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Xóa ký ức về hệ thống, dịch chuyển ra hoang đảo sống đến cuối đời."

Mười năm thời gian còn dài tạm gác qua một bên. Lý Thông hỏi thăm trong đầu: "Cái khác xuyên việt đều có phúc lợi, hệ thống nguoi không có người mới ban thưởng sao?"

"Xét thấy {Ký chủ} dò hỏi, bản hệ thống khen thưởng {Ký chủ} người mới ban thưởng, xin mời tra thu."

Cái gì gọi là xét thấy {Ký chủ} hỏi dò, người ta không hỏi nguoi liền không phát đúng không? Lý Thông oán thầm một trận, lại nghe được hệ thống âm thanh.

"Đình đông, chúc mừng {Ký chủ} nhận được Vina card x1, công hiến +10000."

Vina card: Đại Việt dùng không gian thạch chế tạo thành, có diện tích 10 khối (10 mét khối), dùng để dựng hàng hóa, tiền tài tương tự túi trữ vật ở Trung Nguyên chỉ người có tiền, có thể thường sử dụng.

Lý Thông nghe xong ánh mắt sáng lên, có Vina card không gian bảo vật, không cần vì đồ nặng mà phát sầu. Mặt khác, Lý Thông đối với điểm công hiến cảm thấy hứng thú vì có thể đổi nhiều bảo vật, linh dược từ hệ thống.

Trong lòng mặc niệm, lập tức trong đầu Lý Thông hiện ra bản chứa nhiều thông tin vắn tắt. Tìm vào phần linh dược, hần liền hi sinh 1000 điểm công hiến đổi 《Hoạt Huyết Tán》 Tam Phẩm Linh Dược cứu người.

《Hoạt Huyết Tán》là Huyết San Hô linh dược ở biển sâu luyện chế mà thành. Có thể cầm máu, bổ huyết, dùng nhiều có thể cường hóa thân thể, tan ngay khi vào miệng là chữa thương thánh dược.

Lý Thông lập tức phát hiện ra trong Vina card có bình ngọc, ngay khi mọi người đang chuẩn bị rời đi, không đành lòng thấy bị thương tràng cảnh, Lý Thông nhưng lại gạt ra mọi người, tiến vào nói: "Cho ta thử xem."

"Nguoi?" Vô số ánh mắt hoài nghi đã rơi vào Lý Thông trên người, nhưng mà trường làng lại toàn thân chấn động, thiếu niên mới đến làng không lâu nhìn về mặt không giống đùa giỡn, nói không chừng thật là có thể cứu Thạch Sanh biện pháp, dù sao Thạch Sanh cứ như vậy từ rồi, lại không thể chết thêm được nữa, không bằng lại để cho Lý Thông thử xem.

"Tránh ra, để cho hần thử xem." Tại trường làng mệnh lệnh, mọi người lập tức nhượng ra không gian.

Lý Thông mở ra một bình ngọc, mùi thơm ngát kì dị phiêu tán lan ra xung quanh, để cho người nghe tinh thần đại chấn, bên trong Tam Phẩm 《Hoạt Huyết Tán》. Lý Thông đem viên đan cho vào miệng Thạch Sanh.

"Các nguoi xem, trời ạ, cái này. . ."

"Ánh mắt ta không nhìn nhầm ư, miệng vết thương rõ ràng khép lại."

《Hoạt Huyết Tán》rất nhanh liền phát huy tác dụng, chỉ thấy Thạch Sanh giữa ngực và bụng miệng vết thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại, ước chừng sau một khắc, liền triệt để khép lại, miệng vết thương còn bằng phẳng bóng loáng, nếu như không phải quần áo còn có vết máu, tuyệt đối không thể tưởng tượng ra, trước kia tại đây vẫn là vết thương nhìn thấy mà giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đại Việt Sử Ký Toàn Thư

"Kỳ tích, kỳ tích ah." Trường làng kích động toàn thân phát run, nhìn về phía Lý Thông ánh mắt tràn đầy cảm kích. Người chung quanh, tất cả đều là khó có thể tin thần sắc, Lý Thông lấy ra dược vật, hiệu quả thật sự quá kinh người, hoàn toàn là không thể tưởng tượng. Đây chắc chắn là Linh Đan Tam Phẩm không thể nghi ngờ. Không tin được Lý Thông lại có đây không phải nguoi thường có thể xuất ra ah.

Mà ngay cả Lý Thông cũng hoảng sợ ah, hần biết rõ có thể trị liệu thương thể hiệu quả, nhưng là cụ thể có nhiều tốt, cũng không chuẩn xác, lúc này mới biết được, 《Hoạt Huyết Tán》 nghịch thiên, Thủy Tinh xuất phẩm tất ra tinh phẩm ah.

Một lát sau, Thạch Sanh sắc mặt không còn tái nhợt như người chết, mà nhiều hơn vài phần hồng nhuận, hô hấp cũng ổn định lại, hiển nhiên đã muốn thoát ly nguy hiểm tánh mạng.

“Được rồi, tất cả mọi người giải tán, ai làm việc nấy đi”. Thấy Thạch Sanh đã thoát ly nguy hiểm trưởng làng ra hiệu mọi người tản đi sau đó nhìn Lý Thông nói: “Tiểu huynh đệ mời đến nhà để ta còn nói tiếng cảm ơn ah”.

ooOooooOooooOooooOooooOooooOooooOooo

Ngồi trong căn nhà gỗ, hồi tưởng lại hôm qua Lý Thông đem mục đích của mình đến làng Bắc Vong là mở cửa tiệm nói với trưởng làng, trưởng làng thấy hần hần người Đại Việt liền mừng rỡ sắp xếp một gian phòng cho hần ở tạm, nói nếu Lý Thông tìm được vị trí thích hợp thì sẽ huy động mọi người giúp đỡ, đồng thời cũng cung cấp thức ăn, vài quyển thư tịch trong đó có địa đồ khu vực này cho hần.

Nhìn nội dung Đại Việt Sử Ký Toàn Thư do Ngô Sĩ Liên biên soạn, ngoài ghi chép toàn bộ các triều đại của nước Đại Việt, còn có không ít thông tin về đại lục. Thông qua Đại Việt Sử Ký Toàn Thư Lý Thông còn biết đây là thế giới mà Võ giả và yêu thú tung hoành, gọi là Thần Võ đại lục. Mặc dù thế giới này cũng có người gọi là thi nhân, họa sĩ, thương nhân, nhưng trong những người này, võ giả mới là chính tòng.

Khi thực lực của võ giả đạt tới trình tự nhất định, có thể gọi là Võ Thánh, Võ Thần, Kiếm Thần. Xưng hô ngang hàng đế vương, lại có thể hình dung một võ giả, cũng được người đời tán thành, như vậy có thể minh bạch lực ảnh hưởng của Võ giả tại thế giới này.

Lấy thực lực của cá nhân, có thể ngồi ngang hàng với hoàng đế đế quốc, như vậy có thể tưởng tượng, thế giới này, hoàn toàn là thế giới cá lớn nuốt cá bé, thực lực vi tôn.

Toàn bộ đại lục vô cùng rộng lớn, chiếm 3/4 diện tích là Hoàng Liên Sơn hay còn gọi là Thập Vạn Đại Sơn là thiên hạ của yêu thú, có đỉnh Fansipan cao ba vạn ba ngàn ba trăm ba mươi ba trượng (99999 m) được coi là nóc nhà của thế giới. Hoàng Liên Sơn cao vút đến tận mây, sườn núi trải dài trong tuyết trắng, lượn lờ trong mây mù, đỉnh núi nguy nga, khiến người ta nhận thấy được một áp lực vô hình. Ba mặt đều giáp biển và vực cao chỉ có thông qua làng Bắc Vong mới có thể lên núi.

Làng Bắc Vong thuộc lãnh thổ Đại Việt, hiện do gia tộc họ Đại cai quản. Ban đầu do gia chủ dòng họ Đại tên là Đại Cồ Việt sáng lập vương triều Đại Cồ Việt, con cháu qua nhiều năm xây dựng và bảo vệ đất nước liên tục lớn mạnh. Đến 40 năm trước, gia chủ dòng họ Đại tên Đại Việt có công đánh tan quân xâm lược nên được làm Vua đổi tên nước là Đại Việt, dưới sự lãnh đạo của ông dân chúng có cuộc sống no đủ, sinh sống chủ yếu bằng thu thập linh dược và săn thú trong rừng. Luôn đề cao tinh thần thượng võ tuy quân đội chỉ có 10 ngàn quân nhưng thường giúp đỡ các quốc gia khác chống lại 3 đại đế quốc ý mạnh hiếp yếu xâm lược, trở thành một đế quốc hùng mạnh và được các quốc gia khác tin tưởng như ngày nay.

Dân tộc Đại Việt là con cháu rồng tiên, thông qua Chân Long Cửu Biến thổ nạp hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt hay còn gọi là linh khí thức tỉnh huyết mạch ngưng tụ ra long lực tiến vào Long Biến cảnh bước đầu tiên rèn luyện cường hóa thân thể. Long Biến cảnh có Cửu Trọng càng lên cao càng khó khăn, cường hóa cơ thể không thua gì thân thể yêu thú, luyện đến Cửu Trọng có thể ngưng tụ ra long hình đứng ngang hàng với chân tiên. Siêu việt Long Biến cảnh là Thần Thông cảnh, Thần Thông cảnh cao thủ có thể hô mưa gọi gió, dời non lấp bể không gì không làm được nhưng chỉ có trong truyền thuyết.

Thần Võ đại lục ngoài Đại Việt ở phái nam, còn có Đông Tuyền ở phái đông, Bắc Tống ở phái bắc, Tây Hán ở phái tây tứ đại đế quốc tiếp giáp nhau ngoài ra còn có Đại Lý, Thổ Phồn, Tây Hạ, Cao Ly... các vương quốc đan xen lẫn nhau. Tuyền, Tống, Hán tự xưng là dân tộc Hoa Hạ huyết mạch đại Hán con cháu Viêm Hoàng, cha là Hiên Viên hoàng đế còn mẹ thì không có ghi chép (chắc là mồ côi!).

Tuyền, Tống, Hán nhiều lần xâm lược các quốc gia khác và Đại Việt nhưng đều thất bại vì Đại Việt có rừng núi làm địa thế dân chúng trên dưới một lòng, được người trong thiên hạ ủng hộ nên tam đại đế quốc tổn thất thảm trọng lấy đơn vị chục vạn mà tính người chết. Tam đại đế quốc liền có dấu hiệu chia rẽ nội bộ, nổi loạn ở khắp nơi, nên rút quân về nên đại lục có 40 năm bình yên.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Thủy Tinh Khế Ước.

"Cốc cốc cốc"

Nghe tiếng gõ cửa Lý Thông đóng quyển Đại Việt Sử Ký Toàn Thư đang xem lại. Quay ra ngoài cửa hô: "Mời vào".

Cánh cửa mở ra, hai thiếu niên bước vào, Lý Thông lập tức nhận ra đây là Thạch Sanh mà hôm qua mình cứu giúp, lúc này khí sức hồng hào hơn rất nhiều, người con lại nghe nói Thạch Sùng hai người thường đi săn yêu thú, thu thập linh dược với nhau.

Thạch Sanh cao 1m85, khôi ngô tuấn tú, lấp lánh hữu thần cặp mắt, dáng người khỏe mạnh có tiếng là người thật thà.

Thạch Sùng cao 1m82, tuy thân thể không được như Thạch Sanh nhưng khuôn mặt tự tin sáng sủa, thông minh, khôn khéo được người trong làng cho rằng có đầu óc làm ăn kinh doanh lớn.

"Đa tạ ân công hôm qua đã xuất được cứu mạng, Thạch Sanh sẽ mãi ghi trong lòng".

"Đa tạ ân công cứu đại ca, Thạch Sùng sẽ mãi ghi trong lòng".

Thạch Sanh, Thạch Sùng vừa thấy Lý Thông liền quỳ gối đập đầu tạ ơn. Thạch Sanh thông qua Thạch Sùng biết được, khi mình bị trọng thương thì Lý Thông xuất ra Tam Phẩm Linh Đan cứu mình, phải biết Tam Phẩm Linh Đan cái loại này linh đan chỉ có trong Hoàng tộc vì trừ bị chống quân xâm lược nên không phải có tiền mà mua được.

Lý Thông không ngờ hai huynh đệ quỳ tạ ơn nhưng lập tức phản ứng lại nói: "Đứng lên đi, có gì ngồi xuống ghế rồi nói".

Hai huynh đệ họ Thạch ngồi xuống ghế, Thạch Sanh làm người hiền lành ít nói mọi việc thường lấy đệ đệ mình Thạch Sùng làm chủ. Thạch Sùng trên tay một tấm Vina card đưa về phía Lý Thông nói: "Trong đây có 10000 kim tệ mặc dù giá trị không bằng Tam Phẩm Linh Đan nhưng xin ân công nhận lấy, nghe nói ân công mới đến làng nếu có gì cần cứ việc nói hai huynh đệ tại hạ có thể giúp một hai".

Thần Võ đại lục tiền tệ giao dịch quy định phải đúc thành đồng xu. Mỗi đồng xu nặng 100g, được làm từ Hoàng Kim, Bạch Ngân, Thanh Đồng. 1 kim tệ = 100 ngân tệ, 1 ngân tệ = 100 đồng tiền.

10000 kim tệ là giá trị Tam Phẩm Linh Đan mặc dù không phải lúc nào cũng mua được cộng thêm Lý Thông hẳn đang cần hoàng kim làm nhiệm vụ liền nhận lấy. Lý Thông nhận lấy Vina card nhẹ gật đầu: "Tại hạ tên Lý Thông đa tạ nhị vị hậu lễ vừa mới đến làng còn mong nhị vị hướng dẫn nhiều hơn".

Thạch Sùng thấy Lý Thông nhận lễ liền mỉm cười đồng thời giới thiệu tên hai huynh đệ mình một bên quan tâm hỏi: "Tại hạ tên Thạch Sùng, kể bên là đại ca tên Thạch Sanh, ân công là lớn nhất huynh đệ tại hạ xin nhận ân công là đại ca, dám hỏi ân công là người Đại Việt".

Lý Thông thần nhiên trả lời: "Không sai, tại hạ là người Đại Việt làm sau người biết".

"Tất cả người Đại Việt huyết mạch thức tỉnh long lực đều cảm ứng được nhau, tiểu đệ nhận ra cũng là bình thường, hình như đại ca chưa tu luyện qua Chân Long Cửu Thức ". Thạch Sùng nghĩa chính ngôn từ thần nhiên nói rằng.

"Không sai, trong cơ thể ta chỉ có khí lưu động còn chưa ngưng tụ ra long lực, Thạch Sùng tam đệ có thể dạy ta?" Lý Thông nhẹ nhàng gật đầu đồng thời làm quen hỏi. Truyện được đăng tại [TruyenCv.Com](#)

"Đây là Chân Long Cửu Thức đại ca nghe kĩ". Thạch Sùng thần nhiên nói đồng thời đem quan hệ ba người thân thiết hơn.

Lý Thông ngồi trên ghế lắng nghe Thạch Sùng nói, đồng thời trong đầu mặc niệm Chân Long Cửu Thức. Một lúc sau, cơ bắp ẩn chứa lực lượng của Lý Thông bành trướng gấp đôi không thua gì Thạch Sanh, tóc biến thành bạch kim, trong cơ thể Hàn Băng chi khí xung quanh Băng Tinh không ngừng xoay tròn ngưng tụ thành hình hai con Băng Long. Vui sướng, Lý Thông lập tức mở mắt ra, hai con người màu xanh nhìn kỹ có thể thấy ẩn hiện lấp lánh băng tuyết, lãnh khốc con người làm cho người nhìn vào cảm thấy linh hồn cũng run lên lạnh.

Thạch Sùng một bên quan sát hết thấy vui mừng khi thấy cơ bắp bành trướng biết là Lý Thông đã thành công, nhưng khi thấy hai con người thêm vào Hàn Băng xung quanh như liên tưởng đến cái gì liền biến sắc đứng bật dậy: "Băng Long, vạn người khó tìm Băng Long".

Thạch Sanh thấy đệ đệ mình phản ứng thấp phần không hiểu nên ngồi đó không nói gì. Lý Thông vừa tỉnh lại nghe Thạch Sùng nói liền hỏi: "Ồ, tam đệ ta ngưng tụ ra Băng Long cũng không cần phản ứng lớn vậy ah".

Thạch Sùng vốn nhớ ơn cứu mạng mà quyết định bái Lý Thông ân công làm đại ca, nhưng khi thấy Lý Thông ngưng tụ ra Băng Long liền định hai huynh đệ mình sau sẽ theo Lý Thông đại ca lăn lộn liền vui vẻ đáp: "Đại ca có thể không biết Băng Long thấp phần hiếm, như đại ca ta Thạch Sanh cùng ta Thạch Sùng đều thức tỉnh Hắc Long, dân làng đa phần ngưng tụ là Thổ Long đều là bình thường, đại ca thử nghĩ trên Hoàng Liên Sơn quanh năm đóng tuyết, gần ½ đại lục là tuyết ở hoàn cảnh đó chiến đấu chỉ Băng Long của đại ca là vô địch, hai huynh đệ ta muốn đi theo đại ca lăn lộn, mong ân công đại ca đừng từ chối".

Hóa ra là coi trọng ta Băng Long, Lý Thông suy nghĩ một chút là hiểu đại lục đa phần là tuyết mình nếu chiến đấu liền chiếm đại tiện nghi. Cao thủ giao thủ cũng có phần thắng nhờ hoàn cảnh như Thủy Tinh đánh chỗ nào không đánh lên núi đánh Sơn Tinh để ăn hành toàn tập rồi thất bại mà về. Có hai huynh đệ họ Thạch đi theo cũng tốt giảm được nhiều việc liền nói: "Tốt, vậy Lý Thông ta làm đại ca, nhị đệ, tam đệ cứ yên tâm theo ta, ta chắc chắn không để hai người chịu thiệt".

Lý Thông như nhớ đến cái gì, không biết từ đâu lấy ra Thủy Tinh khế ước đưa hai huynh đệ họ Thạch nói: "Hai đệ nếu tin ta liền ký nó, ta liền có thể cung cấp các người nhiều chỗ tốt".

"Thủy Tinh khế ước". Thạch Sanh, Thạch Sùng nhìn tên khế ước không hiểu lắm đọc tiếp nội dung bên dưới.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chân Long Cửu Thức.

Thạch Sanh, Thạch Sùng xem xong liền rất dứt khoát, ngón trỏ liền ấn thủ ấn lên khế ước.

"Hào ". Lý Thông vui vẻ trong lòng có thêm hai người góp sức có thể tăng tốc độ hoàn thành nhiệm vụ, liền đem khế ước thu hồi.

Hệ thống thanh âm vang lên: "Đỉnh đông, chúc mừng {Ký chủ} khế ước Thạch Sanh, Thạch Sùng thành công".

Khế ước Thủy Tinh có 2 dạng là bình đẳng khế ước và chủ tớ khế ước. Bình đẳng khế ước ví dụ như bọn Thạch Sanh ký, có thể tùy ý ly khai nhưng sẽ bị xóa một phần ký ức liên quan đến《Phi Thiên hệ thống》, còn gây bất lợi thì hậu quả càng thảm hơn. Chủ tớ khế ước tên như ý nghĩa là nô dịch khế ước có thể khống chế sinh tử của người ký.

Lý Thông trên tay nhiều hơn hai tấm phiếu đưa cho Thạch Sanh và Thạch Sùng nói: "Đây là quà chúc mừng ba huynh đệ chúng ta, đừng xem thường đây là Vina Card của《Phi Thiên Hệ Thống》có thể trao đổi với nhau trong khoảng cách 100m, định vị phương hướng nếu cách quá xa là đồ tốt ah".

"Đại ca đã ngưng tụ ra Băng Long sau không ra sân thì một chút để bọn đệ còn mở mang tầm mắt". Thạch Sùng thông qua hệ thống cũng biết chỉ cần làm ra công hiến sẽ được nhiều thứ tốt nhưng không vội mỉm cười nói.

"Được, vậy ra sân đi". Lý Thông cũng nóng lòng muốn thử uy lực liền nhẹ nhàng gật đầu.

Nhìn giữa sân đối diện là Lý Thông và Thạch Sanh. Thạch Sùng cười nói: "Đại ca cứ việc động thủ đi".

Thạch Sanh khá buồn bực vì trước đang làm đại ca giờ làm lão nhị nhưng cũng vui là có thêm huynh đệ. Nghe đệ đệ nói động thủ liền đã thấy Lý Thông hung hăng một quyền vung đi ra không chút nào lưu tình.

"Ba!"

Chỉ có điều, Lý Thông một quyền vung sau khi ra ngoài, liền phát hiện có chút không đúng, hắn không có cảm giác được bình thường đánh tới trên người địch nhân mà là giống như đánh vào một mảnh miếng sắt!

Lý Thông nhìn kỹ, quả đầu của mình, cư nhiên bị Thạch Sanh cho chộp vào trong tay!

Tiểu tử này phản ứng còn rất nhanh, rõ ràng có thể ngăn một quyền của mình! Lý Thông trong lòng có chút đánh giá thấp Thạch Sanh, dù sau kinh nghiệm chiến đấu của Thạch Sanh phong phú, không phải Lý Thông có thể bằng được.

Nghĩ tới đây, Lý Thông chân quét qua hướng Lý Thông, nhìn hắn còn có thể không thể ngăn cản tới!

Chỉ là, Lý Thông liên tục công kích nhưng Thạch Sanh liên tục né tránh làm tất cả công kích hắn rơi vào khoảng không. Biết đánh không lại, Lý Thông vận chuyển Hàn Băng Thần Công tầng thứ 2 tên gọi khá trang B của Băng Tinh và hai con Băng Long trong cơ thể, lập tức cơ bắp ẩn chứa lực lượng bành trướng gấp đôi không thua gì Thạch Sanh, tóc biến thành bạch kim, hai con người màu xanh nhìn kỹ có thể thấy ẩn hiện lấp lánh băng tuyết, lãnh khốc con người làm cho người nhìn vào cảm thấy linh hồn cũng run lên lạnh.

"Băng Long Rít Gào"

Lý Thông trong miệng bỗng phát ra tiếng hét chói tai tuy ngắn mà mạnh mẽ, thanh âm không lớn lắm nhưng có sức xuyên thấu, từng đường cong trắng như có như không ập hướng Thạch Sanh. Thạch Sanh không kịp đề phòng thân thể chợt run lên, thân hình liền khựng lại.

"Đây...Đây là công kích sóng âm? Băng Long Rít Gào trong Chân Long Cửu Thức". Phương xa quang chiến Thạch Sùng con người co rút, không ngờ Lý Thông mới học mà lại có thể thi triển nhanh như vậy.

"Băng Long Chi Viêm"

Lý Thông thừa cơ hội liền bồi thêm một skill há miệng hàn băng chi khí lập tức tụ tập lại, nhanh như tia chớp, một đoàn bạch quang ẩn chứa hàn khí thấu xương bay về phía Thạch Sanh. Băng Long Chi Viêm tuyệt kỹ của băng long chỉ có Long Biển cảnh băng thuộc tính mới sử dụng được.

"Hắc Long hộ thể"

Thạch Sanh nhìn thấy Lý Thông cả người biến đổi vừa rồi dính chiêu lại thấy hàn băng chi khí bạo động liền biết không tốt liền sử dụng Hắc Long hộ thể. Cùng lúc đó, thiên địa nguyên khí xung quanh cuộn cuộn không dứt, hướng về Hắc Long hư ảnh ngưng tụ lại, khiến cho hư ảnh càng ngưng thực, khí thế ngày càng kinh người.

Mà trong lúc này, bạch quang ẩn chứa hàn khí kinh người thoáng chốc đụng vào Hắc Long hư ảnh.

"Oanh!"

"Oanh!"

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, hàn khí khủng bố bạo liệt khuếch tán bốn phương tám hướng, bụi bay đầy trời, uy thế kinh người.

Sau mấy phút, bụi đã tán đi mặt đất xung quanh có vài vùng đóng băng vì hàn khí. Thạch Sanh vẫn đứng đó không bị ảnh hưởng chút nào. Quả thật là phi thường thần dị.

“Đại ca vậy mà có thể sử dụng Chân Long Cửu Thức nhanh như vậy”. Thạch Sùng hoảng sợ hỏi. Chân Long Cửu Thức là các chiêu thức tấn công thường dùng của Long Biên cao thủ như long thủ, long viêm, chân long hộ thể, long vĩ... Uy lực cực lớn là con át chủ bài của đế quốc Đại Việt thủ vệ đất nước chưa bao giờ bại. Nhưng Chân Long Cửu Thức cũng có hạn chế là số lần sử dụng như một ngày Long Biên Tam Trọng cao thủ chỉ thi triển được 3 lần, Ngũ Trọng thì 5 lần từ đó có thể thấy hạn chế. Uy lực lớn thì khó luyện vậy mà Lý Thông làm được theo Thạch Sùng tính toán phải cho Thạch Sanh chỉ điểm khoảng 5 ngày mới thi triển được bảo sau không sợ.

“Hắc Long hộ thể trong Chân Long Cửu Thức”. Nhìn Hắc Long hư ảnh của Thạch Sanh, Lý Thông liền biết có thể ngăn chặn được công kích của cao thủ cùng cảnh giới trong giây lát không có bị thương cho dù dư uy bạo liệt chấn động bốn phương tám hướng, khiến cho bản thân chính giữa không chút nào bị ảnh hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tiên Quân Bắc Tổng.

Thấy hai người ngừng giao thủ, Thạch Sùng nhìn Lý Thông một lúc nói: “Thông qua uy lực đại ca vừa thi triển hẳn là Long Biên cảnh Nhị Trọng hậu kỳ cao thủ, trong cơ thể có hai con Băng Long”.

“Đúng vậy, ta đã ngưng tụ hai con Băng Long”. Lý Thông nhẹ gật đầu sau đó hỏi: “Ta thấy khí lực của Thạch Sanh rất lớn, vậy các người đã bao nhiêu trọng?”.

Long Biên cảnh là Chân Long Cửu Thức ngưng tụ ra long lực chuyên về luyện thể, khí lực lớn hơn chứng minh Thạch Sanh Long Biên cảnh nhiều trọng hơn.

“Thạch Sanh là Long Biên cảnh Tam Trọng hậu kỳ, còn đệ là Long Biên cảnh Tam Trọng sơ kỳ” Thạch Sùng thần nhiên nói.

Thạch Sanh thấy Lý Thông nhìn mình liền chân thành nói: “Đại ca không cần để ý, có Băng Long công kích siêu cường sau này liền sẽ lợi hại hơn bọn đệ”.

Thấy Lý Thông còn chưa rõ lắm cấp bậc phân chia Thạch Sùng liền nói: “Thần Võ đại lục phân chia yêu thú từ cấp 1, đến cấp 5. Đại Việt Long Biên cảnh chia làm Long Biên Nhất Trọng, Nhị Trọng, Tam Trọng, Tứ Trọng đến Ngũ Trọng. Còn Tùy, Tống, Hán ở Trung Nguyên chia võ giả làm Tam Lưu, Nhị Lưu, Nhất Lưu, Tông Sư, Đại Tông Sư. Chúng ta Long Biên cảnh yếu nhất dù đối mặt với mấy tên Võ giả Nhất Lưu cũng không hề rơi vào thế yếu. Như đại ca Băng long cường đại chiếm được địa thế tốt còn có thể vượt cấp chiến đấu, dù không đấu lại nhưng bỏ chạy thừa sức. Long Biên cảnh có siêu cường thân thể còn Võ giả có khinh công đánh không lại liền chạy vì thế Long Biên cảnh và Võ giả mới có đẳng cấp ngang nhau.

Lý Thông nghe thấy liền an ủi phần nào, hẳn Nhị Trọng Long Biên cảnh cộng thêm Băng Long chiến Nhất Lưu võ giả cũng có thể đánh một trận, thêm vào còn có Băng Tinh có bất tử thuộc tính ah! Cộng lại mình cũng khá trâu bò rồi.

Thạch Sùng thấy Lý Thông sắc mặt đã tốt hơn liền dò hỏi: “Đại ca theo 《Phi Thiên Hệ Thống》 thì cần làm nhiệm vụ với cống hiến thì được đổi linh dược, chúng ta bắt đầu từ đâu?”.

“Thu thập kim tệ làm nhiệm vụ và dùng linh dược có thể đổi được điểm cống hiến” Lý Thông thần nhiên trả lời sau đó khò sở nói: “Còn kim tệ cần đến 1000 tấn vàng khoảng 1000 vạn kim tệ, tốt nhất làm thương nhân buôn bán, ta có thể từ hệ thống đổi lấy linh đan, châu ngọc làm vốn không biết tam đệ có ý gì hay không”.

“Buôn bán” Thạch Sùng lập tức hai mắt sáng ngời nói: “Đại ca không cần lo lắng, theo dân làng bàn tán thì trưa sẽ có thương hội qua Bắc Tổng phát gạo, chúng ta chỉ cần đi theo buôn bán nhỏ là được, đại ca không nên xem Bắc Tổng là thiên địa của ăn mày mà khinh thường, trong khi quốc khố cao lắm 6000 vạn kim tệ nhưng tiền trong các gia tộc gấp vài trăm lần đủ chúng ta làm nhiệm vụ”.

Lý Thông thấy thể liền đồng ý quay sang Thạch Sanh im lặng hỏi: “Nhị đệ không có ý kiến khác chứ”

“Đại ca, tam đệ quyết định là được”. Thạch Sanh gật đầu nhẹ gật đầu.

“Tốt, cứ quyết định như thế, đệ đi chuẩn bị một tí”. Thạch Sùng cười nói.

Buổi trưa, ngoài Thạch Sanh chuẩn bị hành lý Lý Thông, Thạch Sùng tản bộ trên đường làng, muốn xem xét qua Tháp Bút một chút.

Tháp Bút là tòa tháp cao 9 tầng được Đại Việt đế quốc xây dựng, chuyên thu mua linh dược, xác yêu thú từ Hoàng Liên Sơn.

Muốn gia nhập Tháp Bút rất đơn giản, chỉ cần giao 10 ngân tệ, nếu như thành lập đoàn đội, đội trưởng phải có cấp bậc Tông Sư hay Long Biên cảnh Tam Trọng trở lên, như vậy mới có thể ít nhất cam đoan đoàn đội an toàn. Điều kiện đơn giản, nên thu hút rất nhiều cường giả thích tụ do không muốn bị quản lý đến gia nhập. Đây là một nước cờ hay nhằm giảm số lượng yêu thú vừa thu hút nhiều cá nhân, đoàn đội bảo vệ biên giới.

Thanh Long dong binh đoàn Lý Thông muốn kiểm chính là cái đoàn đội này.

Lý Thông, Thạch Sùng đi qua tầng 1, tới một căn phòng, Thạch Sùng nhẹ nhàng gõ cửa, sau đó đẩy cửa bước vào. Bên trong phòng có một trung niên cao lớn, đại khái khoảng hơn 40 tuổi đang ngồi trên ghế suy nghĩ, người toát ra một loại khí thế không giận mà uy.

"Các ngươi chính là muốn đồng thời qua Bắc Tống buôn bán?" Người trung niên khẽ liếc mắt đánh giá hai người, trong mắt hiện lên một tia vui mừng. Hắn là Long Biến cảnh Tứ Trọng hậu kỳ, hiển nhiên có thể nhìn ra tu vi của cả hai đều trên yêu cầu, có đồng bọn như vậy đỡ tốn nhiều công sức. Người trung niên ôn hòa cười, nói: "Tại hạ Long Nhất, Thạch Sùng chúng ta bàn tiếp vị trí các ngươi lập tiệm ở Hồ Lô Cốc đi"

Lý Thông đã nghe qua Thạch Sùng giới thiệu Long Nhất đoàn trưởng Thanh Long dong binh đoàn Long Biến cảnh Tứ Trọng hậu kỳ, có 2 phó đoàn đều là Long Biến cảnh Tứ Trọng và 7 người khác. Thanh Long dong binh đoàn khá có danh tiếng nên nhận được đề quốc ủy thác bảo vệ đoàn người vận chuyển gạo qua Bắc Tống tọa trấn 5 năm tại Hồ Lô Cốc. Lý Thông đoàn người ăn theo, vừa có người giúp xây cửa hàng vừa ở trong khu vực được bảo vệ liền có thể yên tâm buôn bán.

Cả quá trình Lý Thông đều để Thạch Sùng làm chủ vì tiểu tử này có tài kinh doanh, mồm miệng linh hoạt. Kết quả khá tốt, sáng ngày mai sẽ xuất phát, Lý Thông đoàn người có thể xây một cửa hàng ở phía bắc theo Long Nhất 3 người gần Long Biến cảnh Tam Trọng bảo vệ ở phía bắc, còn phái nam và trung tâm đều để phát gạo cứu đói nạn dân vì Bắc Tống đang chiến tranh, đoàn người mình được tăng cường lực lượng hoàn thành nhiệm vụ thì lại càng cao.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Tam Nhãn Hoàng Kim Lang

Hôm qua, Thạch Sùng bán hết tài sản trong nhà mua vũ khí cho ba người, Thạch Sùng dùng đao, Thạch Sanh dùng búa, Lý Thông sử dụng trường cung, công hiến vào Góp Vàng Đức Tượng 40 vạn kim tệ, tài sản còn lại chưa đến 1 vạn kim tệ nhưng cũng đủ dùng cho ba người.

Sáng sớm hôm sau, Lý Thông đoàn người liền sớm xuất môn, sau đó đi thẳng đến Tháp Bút đã ước định với Long Nhất. Đến nơi phát hiện trừ đoàn mình ra, những người khác cũng đã đến, Thạch Sùng áy náy cười nói: "Xin lỗi, chúng ta đã tới muộn."

"Ha ha, không muộn, không muộn!" Long Nhất vẻ mặt tươi cười, nhìn thoáng qua mọi người, sau đó trầm giọng nói: "Nhiệm vụ lần này, theo dĩ vãng không có gì bất đồng, chúng ta chỉ cần hộ tống đoàn người sau đó bảo vệ Hồ Lô Cốc 5 năm là hoàn thành nhiệm vụ, có thêm sự giúp đỡ của Thạch Sùng đoàn người tin chắc sẽ an toàn đến nơi. Tốt lắm, nếu tất cả mọi người không có gì dị nghị, chúng ta bây giờ xuất phát!"

Long Nhất đoàn người tổng cộng mười người, thêm Lý Thông ba người, hộ tống ba chiếc xe ngựa to, trên quan đạo bằng phẳng nhanh chóng phóng đi, rất nhanh đã đem làng Bắc Vong xa xa vứt ở phía sau.

Đến tối, cách đó khoảng 200 dặm. Mặc dù là có xe ngựa, nhưng phần lớn ban ngày đều hành tẩu nên làm cho mọi người có chút mệt mỏi, Long Nhất nói: "Tìm một địa phương nghỉ ngơi, sau đó chia ra ngoài bảo vệ xung quanh, bất quá tất cả mọi người nhớ kỹ, an toàn là trên hết!"

Chọn vùng đất bằng phẳng, Thanh Long dong binh đoàn bảo vệ xung quanh. Lý Thông ba người nhìn lướt qua phụ cận trong rừng đã thú, rất nhanh xuyên thẳng qua rừng cây.

Đi được vài dặm, Thạch Sanh chỉ tốn trong chốc lát liền đã mang về một con lợn rừng hoàn thành nhiệm vụ làm bữa tối cho cả đoàn. Đột nhiên, phía trước có cường đại sinh mệnh khí tức như sóng biển bình thường phập phồng bất định, đưa tới Thạch Sanh cảnh giác.

"Chúng ta đi vòng qua coi trộm một chút, không đứng tự lập tức rời đi." Thạch Sùng tham tài đưa ra đề nghị.

Bỏ ra hơn mười phút đồng hồ, Lý Thông ba người cẩn thận áp sát thân mình vào cự thạch, Thạch Sanh nhỏ giọng hô: "Là Tam Nhãn Hoàng Kim Lang, sao nó lại ở đây?"

Lý Thông ánh mắt đảo qua Tam Nhãn Hoàng Kim Lang dài khoảng 6 - 7m, còn mất thứ ba trên trán nhắm nghiền, cách đó không xa là đầu Cự Thú có điểm giống tê giác, hình thể khổng lồ nhất, khoảng chừng 15~16 mét dài, trên đầu mọc ra sừng nhọn dài một mét.

Hai đầu yêu thú đối diện mà đứng, cách lẫn nhau hơn ba mươi mét, chính giữa là một gốc cây cao ước chừng hai thước, lá cây xòe ra như hình cái quạt. Đầu cành nhánh màu xanh lam, trên đó có mười mấy quả nhỏ tím tinh thuần óng ánh trông hết sức mê hoặc lòng người.

"Là Tam Nhãn Hoàng Kim Lang yêu thú cấp 3 hậu kỳ và Độc Giác Cự Tê cấp 4 sơ kỳ hình như chúng nó đang giành linh quả?" Thạch Sùng cẩn thận phân tích, sau đó lên tiếng: "Ba người chúng ta không có sức tranh với chúng nó, trở về gọi người thì đến lúc đó linh được đã không còn. Không bằng chúng ta Tọa Sơn Quan Hồ Đầu nếu có con bị thương, chúng ta giết được cũng kiếm được ít điểm công hiến".

Xác yêu thú cấp 3 có thể đổi 500 điểm công hiến đúng là mê người. Lý Thông liền đồng ý, ba người im lặng xem kỳ biến.

Tam Nhân Hoàng Kim Lang tựa hồ không muốn Độc Giác Cự Tê giành trước, nó ngưỡng đầu lên trời phát ra một tiếng sói tru, sóng âm quanh quần chấn động kịch liệt cảnh lá xung quanh. Độc Giác Cự Tê cũng phát ra ông ông tiếng kêu, trầm thấp như sấm, rống lên một tiếng càn là hung mãnh hướng Tam Nhân Hoàng Kim Lang phóng đi.

Tam Nhân Hoàng Kim Lang động tác nhanh nhẹn lợi dụng tốc độ huyền diệu khó giải thích tránh được sừng của Độc Giác Cự Tê. Tam Nhân Hoàng Kim Lang có chút tức giận, gầm lên giận dữ, lợi trào liên tục công kích, trong con mắt bắn ra phần nộ chi quang, ở giữa trán con mắt thứ ba đột nhiên mở ra, một đạo kim sắc vàng sáng bắn về phía đối thủ.

Độc Giác Cự Tê bởi vì hình thể khổng lồ, bất tiện né tránh liều mạng bị thương dùng sừng hút về Tam Nhân Hoàng Kim Lang. Tam Nhân Hoàng Kim Lang không kịp né tránh lập tức trọng thương tiếng sói hồng vang vọng tứ phương. Độc Giác Cự Tê cấp 4 yêu thú chuyên phòng ngự bị kim sắc bắn trúng chỉ bị thương nhẹ, ăn lấy linh được liền ly khai.

“Hắc Long Rít Gào”

“Hắc Long Rít Gào”

Gần như cùng lúc, Thạch Sanh và Thạch Sùng không muốn bỏ lỡ cơ hội tốt giết Tam Nhân Hoàng Kim Lang đang bị thương phát động công kích sóng âm sau đó nắm lấy vũ khí từ không gian Vina Card xông về phía trước.

“Băng Long Chi Viêm”

Lý Thông cũng nhảy lên, Băng Long Chi Viêm chuẩn xác bắn về Tam Nhân Hoàng Kim Lang hạn chế tốc độ đối phương, Thạch Sanh hai người đơn giản liền kết liễu.

Đáng thương Tam Nhân Hoàng Kim Lang vừa mới bị thương, liền bị đoàn phối hợp của ba người Lý Thông giết chết.

Lý Thông dùng Vina Card thu xác Tam Nhân Hoàng Kim Lang vào.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tam Vĩ Linh Hồ.

"Đình đông, {Ký chủ} thu được Tam Nhân Hoàng Kim Lang x1, cống hiến +500, mong {Ký chủ} không ngừng cố gắng".

Lý Thông dùng 300 điểm đổi ngay 3 viên 《Hoạt Huyết Tán》Nhị Phẩm cho ba người tu luyện tốc độ nhanh x2 trong vòng một tuần. Chân Long Cửu Thức mặc dù không cần ngồi xuống tu luyện, luôn chậm chạp vận chuyển, không ngừng hấp thu linh khí trong trời đất, cũng như bao công pháp luyện thể khác đều thiếu tinh huyết có 《Hoạt Huyết Tán》 bổ huyết Lý Thông cảm thấy ngày đột phá không còn xa.

Trong khi Lý Thông đổi linh đan, Thạch Sanh hai người thu dọn chiến trường song chạy đến, Thạch Sanh gãi đầu cười ngây ngô: “Đại ca, đệ phát hiện được một con hồ ly”

Đưa tay tiếp lấy con hồ ly, Lý Thông cẩn thận nhìn con bạch hồ này có ba cái đuôi, toàn thân thuần trắng, không có một tia tạp sắc, bộ dáng kia khả ái, thật sự làm cho người ta yêu thích. Trên một chân bạch hồ dính đầy máu, tiểu gia hỏa này hẳn là bị thương đã lâu. Tay phải Lý Thông chộp vào trên cổ bạch hồ, đem nó xách lên.

“Đây là 《Hoạt Huyết Tán》 Nhị Phẩm vừa đổi từ hệ thống, mỗi người một viên có thể tăng tốc độ tu luyện” Lý Thông vừa xem bạch hồ vừa lấy linh đan đưa cho mọi người.

Thạch Sùng tiếp lấy linh đan nhìn bạch hồ nói: “Con bạch hồ chắc lúc trước bị Tam Nhân Hoàng Kim Lang gây thương tích, dù sau cũng là cấp 3 yêu thú giết nó đổi được không ít cống hiến”.

Chứng kiến bạch hồ con mắt óng ánh sáng long lanh giống như hắc thủy tinh, tràn đầy sắc thái linh động, có chút sợ hãi mà đánh giá Lý Thông, hít hít mũi. Lý Thông lắc đầu nói: “Ta xem nó có chút linh tính, tính cứu nó nuôi làm thú cưng”.

“Tùy đại ca vậy, chúng ta cũng về thôi” Thạch Sùng thần nhiên nói. Có 《Hoạt Huyết Tán》 làm hân vui mừng nửa ngày còn đâu để ý nhiều con bạch hồ.

Thạch Sanh tìm lọn rừng mang về, Lý Thông ôm bạch hồ không biết lấy từ đâu ra tờ khế ước đưa đến nhỏ giọng nói: “Tiểu bạch hồ, ký nó làm thú cưng của ta, ta sẽ giúp ngươi trị thương, sau này có linh đan còn có thể giúp ngươi tiến hóa làm cao giai yêu thú”.

Con bạch hồ kia nằm yên, chẳng qua là hai cái tiểu móng vuốt đáng yêu gãi gãi mặt, cái cằm vừa nhấc, bộ dáng tựa hồ là như con mèo con. Sau khi con bạch hồ ẩn vào bình đẳng khế ước, khế ước lập tức hóa thành một đoàn bạch quang bị Lý Thông thu vào Vina Card.

"Đỉnh đông, chúc mừng {Ký chủ} khế ước Tam Vĩ Linh Hồ thành công".

Thu được thanh âm hệ thống, Lý Thông lại dùng 1000 điểm đổi linh đan, lấy ra một viên《Hoạt Huyết Tán》Tam Phẩm cho vào miệng còn bạch hồ. Mùi thơm của linh đan như thể cảm ứng được là tốt cho nó nên bạch hồ vẫn không nhúc nhích, lộ ra dị thường nhu thuận.

Thấy vết thương khép, Lý Thông đem bạch hồ xách lên ôm vào lòng nói: “Nhìn hình thể thon dài, da lông ngay cả một điểm tạp sắc cũng không có, chắc là con cái về sau liền kêu người Mi Li. Người cứ yên tâm đi theo ta, có đan dược sẽ giúp người tiến hóa lên cấp cao hơn yêu thú”.

Mi Li yêu hồ xèo...xèo gọi, tự hồ hướng thụ Lý Thông vuốt ve, trên gương mặt thuần trắng lại nhiễm lên một tia nhan sắc đỏ bừng, có một loại kinh diễm không nói ra được diệu ngoan nằm yên trong lòng hân.

ooOooooOooooOooooOooooOooooOooooOoo

Đoàn người hộ tống cứ tiếp tục lên đường, Lý Thông ba người học một ít tiếng Hoa từ Long Nhất để thuận tiện sau này làm ăn, mất 2 ngày liền có thể nghe nói còn đọc viết thì bỏ qua. Trên đường băng qua rừng, thường gặp yêu thú tập kích đa số cấp 1, 2 nên đoàn người cũng đơn giản giải quyết.

Ngày thứ 3, Lý Thông đang ngồi xếp bằng trên xe đột nhiên mở to hai mắt, trong mắt chớp lên hai luồng lam sắc rồi nhanh chóng biến mất.

“Ba” một tiếng, trên đỉnh đầu, một tiểu nhân màu trắng xuất hiện ngay sau đó.

Tiểu nhân này toàn thân trong suốt, khuôn mặt giống hệt Lý Thông, giống như một Lý Thông đã bị thu nhỏ khoảng mười lần, xung quanh ba con băng long bay lượn hân khí dày đặc, nhìn vô cùng quý dị.

Mà tiểu nhân vừa hiện ra, sau khi cúi đầu dò xét bản thân một phen thì trên mặt xuất hiện vẻ vô cùng vui mừng rồi bay về thân thể. Lý Thông đột nhiên cảm giác được chính mình toàn thân bị một luồng ôn hòa sức mạnh bao vây, cùng lúc đó, hân cảm thấy đến sức mạnh của chính mình bắt đầu không ngừng tăng cường, toàn thân thân thể cơ năng đều đang gia tăng. Thậm chí liền ngay cả thị lực cùng thính lực của hân, đều nương theo thể chất tăng cường mà trở nên càng thêm nhạy bén.

Lý Thông rất hài lòng gật gù, phát hiện sức mạnh của chính mình so với trước chỉ ít gia tăng vài lần trở lên. Sau vài ngày dùng《Hoạt Huyết Tán》cuối cùng cũng đột phá đến Long Biển cảnh Tam Trọng Băng Tinh càng thêm ngưng thực.

Lý Thông vừa xoay người bạch quang lóe lên, bạch hồ Mi Li đã chui vào lòng Lý Thông, tiểu tử này khá thích được hân vuốt ve. Thạch Sanh, Thạch Sùng ngồi cách đó không xa cảnh giới, cả hai đều có tiến bộ nhưng chưa đủ tích lũy để đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hồ Lô Cốc.

“Nhìn đại ca càng ngày càng lạnh, Chân Long Cửu Thức không xảy ra vấn đề gì chứ ?” Thạch Sanh nhìn Lý Thông ở một bên quan tâm hỏi.

“Chân Long Cửu Thức làm sao có thể có vấn đề” Thạch Sùng trừng mắt nhìn Thạch Sanh, cau mày suy nghĩ nói: “Đại ca ngưng tụ Băng Long khác chúng ta Hắc Long lạnh một chút cũng là bình thường”.

Dừng lại chốc lát, thấy Lý Thông không phản ứng nghĩ đã nói đúng Thạch Sùng mới tiếp tục nói: “Phía trước là Hồ Lô Cốc, chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút.

Lý Thông nhìn đoàn người sắp đi qua hai ngọn đồi tiến vào Hồ Lô Cốc, không khỏi cảm thán vạn phần, cuối cùng cũng coi như đến nơi.

Lý Thông trong đầu còn đang nghĩ cách tăng tốc độ hoàn thành nhiệm vụ, Thạch Sùng bước lại gần nói: “Đã đến nơi, chúng ta cũng hoàn thành nhiệm vụ hộ tống, đệ đi trao đổi với Long Nhất rồi tách ra”.

Thấy Lý Thông gật đầu, Thạch Sùng quay đầu lại nhìn phía sau: "Long Nhất đoàn trưởng thêm một đoàn nữa coi như là đến nơi, nếu như trên đường không trì hoãn, buổi trưa liền có thể đến chúng ta tách ra như đã dự kiến, các người xem thế nào..."

Đoàn vận chuyển sớm bị hành trình băng rừng vượt núi này dẫn vật tâm lực sớm khá mệt mỏi, vừa nghe lập tức liền có thể đến nơi, nào còn có cái gì nghi ngại tâm tư.

"Lần này ngoài bảo hộ còn phải tọa chân sơn cốc này mấy năm, có các người ở phía bắc ta cũng bớt lo, với thực lực nhóm các người cũng tiêu dao tự tại tại nhà." Long Nhất thần nhiên nói.

"Ha ha, chúng ta còn muốn buôn bán ở đây một đoạn thời gian, còn cần Long Nhất đoàn trưởng và các anh em trong Thanh Long dong binh đoàn chiếu cố a." Thạch Sùng đến Thanh Long dong binh đoàn bắt chuyện.

Hàn huyền một trận, Long Nhất cùng Thanh Long dong binh đoàn cả đám trước một bước rồi đi.

Cùng bọn họ phát tay nói tạm biệt, trước ngõ vào sơn cốc cũng chỉ còn sót lại Lý Thông, Thạch Sanh cùng với Thạch Sùng ba người.

"Chúng ta cũng đi thôi, cái bụng ta đã sớm sôi kêu ục ục... Ồ, không đúng, Thạch Sùng đệ làm sao dắt ba con ngựa của Thanh Long dong binh đoàn? Ngươi đây là..." Đối Thạch Sùng hành vi, Thạch Sanh một trận mờ mịt.

"Chúng ta muốn khảo sát khu vực, xây cửa tiệm đương nhiên phải dùng ngựa không lẽ đi bộ. Có đại ca và 《Phi Thiên Hệ Thống》 lo gì mấy đồng bạc lẻ." Thạch Sùng nghe chính ngôn từ nói rằng.

"Được rồi, hai người cũng dừng cãi nhau nữa, lên ngựa đi thôi, sau này Thạch Sanh chuyên chuẩn bị bữa tối, Thạch Sùng lo buôn bán kiếm kim tệ." Lý Thông khoát tay một cái, đánh gãy hai người tranh cãi.

.....

Sơn cốc đột nhiên lao ra thêm ba con ngựa khỏe khoắn, liệt mã quanh thân dĩ nhiên đang thiêu đốt ngọn lửa màu đỏ, ngồi trên Liệt Diễm Mã lúc này là 3 thiếu niên một bạch y, hai hắc y.

Đây chính là Lý Thông, Thạch Sanh, Trần Phi tổ 3 người.

Liệt Diễm Mã tốc độ cực nhanh, ngọn lửa trên người như nướng đại địa, từ phương Nam xông về phía nơi xa phương Bắc. Liệt Diễm Mã như có chút linh tính, né tránh chướng ngại vật, một đường đi lại cháy đen đường ải.

Liệt Diễm Mã vốn là cấp 1 yêu thú như Bôn Tiều, Xích Thổ nhờ Thạch Sùng trao đổi với Long Nhất mặc dù không có mấy lực sát thương, nhưng được cái tốc độ nhanh giá cả tiện nghi tạo hình lãnh khốc phối hợp một thân cao lớn khỏe mạnh bọn hắn có thể nói tuyệt phối.

Hồ Lô Cốc hình dạng như trái hồ lô, miệng hồ lô là lối vào, phần eo bên phải là Cổ Mộ, bên trái thông Toàn Chân Phái, sơn cốc hai bên là vách núi phi thường dốc.

Nhìn địa thế khu vực được giao, Lý Thông khá hài lòng, có sông, có suối, có núi, có rừng, tầm nhìn rộng rãi, dễ thủ khó công, phải biết đây Bắc Tổng đế quốc ăn mây vậy mà tổ thành đại bang nghĩ một chút liền hiểu là thiên hạ của ăn mây ah! Chỉ cần tường thành được dựng lên có thể yên ổn làm ăn không lo trộm cướp, ăn mây ghé thăm hằng ngày.

Nhìn về mặt Lý Thông, Thạch Sùng như biết hắn suy nghĩ gì liền nói: “Đại ca yên tâm, Long Nhất đã thuê người sẽ xây 3 bức tường thành có một đại môn, hai tiểu môn, cửa hàng nằm gần trung tâm để buôn bán, trong này là nơi cư ngụ. Chúng ta thành lập Phi Thiên thương hội, tại Bắc Tổng này sẽ là cửa hàng chi nhánh đầu tiên. Lý Thông đại ca lo hậu cần làm lão đại, Thạch Sanh nhị ca thì bảo vệ và lo sẵn đa thứ làm thức ăn, còn tiểu đệ là buôn bán.”

Lý Thông nghe song liền nói: “Tốt, cứ làm theo tam đệ đi”.

Lý Thông dùng thêm 3000 điểm cống hiến trong 1 vạn điểm lúc đầu đổi gần 2000 viên Dạ Minh Châu và biến dị Dạ Minh Châu thông qua 《Phi Thiên Hệ Thống》 chuyển qua cho Thạch Sùng nói: “Viên màu trắng là Dạ Minh Châu, viên màu đỏ gọi là Hòa Linh Châu, màu xanh lá là Mộc Linh Châu, màu vàng là Lôi Linh Châu, xanh dương là Thủy Linh Châu đây sẽ là sản phẩm chính của chúng ta ở Bắc Tổng này cứ bán 1 viên ít nhất phải 100 kim tệ.”

Nhìn 5 loại phát sáng rực rỡ trên châu, Thạch Sùng biết phát tài đến rồi, phải biết 100 kim tệ đủ ở Bắc Tổng có thể huấn luyện quân đội 1000 người trong một ngày, đủ để dân chúng trong một huyện ăn trong 10 ngày nửa tháng ah. Mặc dù Bắc Tổng đế quốc quốc khố có 600 vạn còn đang có chiến tranh, quân phí eo hẹp, dân chúng đói khổ nhưng với số trân châu này chỉ sợ cung không đủ cầu cho hoàng tộc Bắc Tổng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Loli Tiểu Long Nữ.

Bắc Tổng đế quốc, Hồ Lô Cốc.

Lý Thông đi ra từ ngôi nhà gỗ đơn sơ mới xây, trong khi Thạch Sanh đi xung quanh tìm dã thú bắt nhốt vào chuồng nuôi chuẩn bị ăn lâu dài, Thạch Sùng đang chỉ đạo thợ xây dựng tường thành phát ra tiếng đinh tai nhức óc, hắn buồn chán liền đi dạo về phái Cổ Mộ ở phía bắc.

Không biết có phải ảo giác không, từ khi lên Long Biến cảnh Tam Trọng không gian xung quanh hắn ngày càng lạnh, đến nỗi khi vô ý tiết ra hàn khí làm mặt đất đóng băng thì Lý Thông mới biết mình cần học cách khống chế sức mạnh. Đang suy nghĩ thì bị một tiếng quát cắt đứt.

"Là người ở đây sai người nào động!" Một tiếng quát thanh thúy vang lên, một vị cầm trong tay màu trắng vải lụa, thiếu nữ mặc áo trắng từ không trung bay tới, tuổi trạc 13, 14, trừ mái tóc đen, toàn thân trắng như tuyết, khuôn mặt tuyệt mỹ, giống như tiên nữ hạ phàm, có điều là da hơi trắng xanh, thiếu

màu hồng, phái Cổ Mộ thêm vào mỹ nữ đây là Thần Tiên muội muội Lưu Diệc Phi ah, gặp tuyệt sắc mỹ nữ loại này Lý Thông cũng vì đó ngẩn người.

Chỉ là rất nhanh hắn liền phục hồi lại tinh thần, bởi vì bạch y nữ tử huy động vài lụa trong tay công hướng về Lý Thông.

"Tiểu Long Nữ?" Vội vàng né đòn công kích, Lý Thông đã nhận ra người trước mắt, liền vội vàng hỏi "Tiểu cô nương có gì từ từ nói?"

"Các người làm ồn như thế, làm sao người ta có thể ngủ, tại sau các người ở nơi này, đây không phải là Toàn Chân cấm địa sao?" Thần sắc lạnh lùng, thể công vẫn như cũ liên tục, ngự sử mảnh vài lụa hướng về Lý Thông công tới.

Nghe được mình phá giấc ngủ người khác, Lý Thông trên mặt cũng hơi mất tự nhiên liền giải thích: "Ta là Lý Thông chủ của Phi Thiên thương hội, Hồ Lô Cốc này hiện thuộc quyền sở hữu của chúng ta, Toàn Chân Phái muốn ý kiến thì báo đi hỏi triều đình hay vua Tống ấy".

"Nam nhân đều cùng một bọn, không phải là bắt nạt ta phái Cổ Mộ trên dưới tất cả đều là nữ tử sao? Xem chiêu!" Nhìn thấy mặt lạnh Lý Thông, Tiểu Long Nữ không nghe giải thích tiếp tục công kích.

"Chẳng lẽ lại sợ tiểu nha đầu người?" Tượng đất cũng có ba phần hỏa khí, mặc dù Tiểu Long Nữ là trong lòng nữ thần, nhưng cũng không thể như vậy bắt nạt ta ah, đến thời điểm chính mình chỉ cần không kích thương nàng là được, nghĩ tới đây, Lý Thông lập tức hô: "Băng Long Hộ Thể".

Lý Thông chỉ có thể phát ra cường đại phòng ngự kỹ năng, hư ảnh băng long màu trắng đem hắn bao lại.

"Àm!"

Tiểu Long Nữ vài lụa và chưởng lực đụng vào màu trắng hư ảnh băng long, Lý Thông cảm thấy một cỗ lạnh như băng cùng mệnh môn năng lượng va chạm tới, sau liền bình thường lại.

Nhưng mà !

Lý Thông rõ ràng cảm giác được, trừ có chút lạnh như băng bên ngoài, hắn không có bất kỳ tổn thương, Tiểu Long Nữ lạnh như băng công kích căn bản không có phá hư Băng Long Hộ Thể.

Hơn nữa !

Đang công kích Băng Long Hộ Thể, đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng bắn ngược, trong nháy mắt đem Tiểu Long Nữ bắn ngược về phía sau. Công kích càng lớn, bắn ngược càng mạnh ! Đây là 《Băng Long Hộ Thể》 đặc điểm lớn nhất cùng công hiệu !

"Ah !"

To lớn lực lượng bắn ngược cùng trùng kích để cho Tiểu Long Nữ khí huyết nhộn nhạo, nhìn không được kinh hãi thét lên, sau đó liền thân bất do kỷ hướng về đằng sau bay ra.

"Coi chừng !"

Nhìn bị phản chấn đánh bay, muốn ngã xuống Tiểu Long Nữ, Lý Thông hét lớn một tiếng, nhanh lên hướng về phái Tiểu Long Nữ phóng tới.

Lý Thông xòe bàn tay lớn, lập tức đem băng lãnh mỹ nhân Tiểu Long Nữ ôm vào trong ngực.

"Vù vù vù" một hồi xoay tròn, ôm Tiểu Long Nữ chậm chạp hàng rơi xuống đất.

Đột nhiên phát hiện!

Lý Thông bây giờ tay trái vòng qua lưng chạm vào bộ ngực mới phát dục, tay phải đặt tại bờ hông, một cỗ hương thơm xủ nữ từ cơ thể Tiểu Long Nữ truyền đến, ma xui quỷ khiến lại dùng lực bóp nhẹ. Hắn thầm nghĩ: "Tiểu nha đầu phát dục không sai, ngực tuy nhỏ tí nhưng rất co giãn, hông vênh cao tràn ngập lực đàn hồi, bóp nhẹ thật thoải mái.

Tiểu Long Nữ gặp tình huống nguy cấp, vô ý thức hai tay ôm cổ Lý Thông, hai chân quấn quanh trên lưng, cả người áp trên thân nam nhân.

Đây chính là Tiểu Long Nữ bình sinh lần đầu tiên cùng nam tử tiếp xúc thân mật, cường kiện thân thể, ấm áp nhiệt độ, tràn ngập khí tức mê người làm cho nàng mặt đỏ tới mang tai, tim đập như hươu chạy, thẹn thùng khó nhìn, hận không thể lập tức chui vào trong đất đi. Nhưng ở trong ngực người nam nhân tên Lý Thông này, đúng là làm cho nàng thập phần an tâm, nơi bị bàn tay đó chạm vào, một cỗ băng lãnh chạy dọc toàn thân sáng khoái khó nói thành lời.

Trong nháy mắt, Tiểu Long Nữ thanh tỉnh lại liền lập tức giấy dựa.

"Không . . ."

Tiểu Long Nữ sắc mặt đỏ bừng, hơi thở như lan, lập tức thoát ra Lý Thông ôm ấp chạy thẳng về Cổ Mộ trong miệng nhỏ nhỏ hô: "Hư Lý Thông, đại phối đản, làm cho Long Nhi thoải mái... ah không khi dễ... Long nhi không gả được nữa rồi...".

Nhìn Tiểu Long Nữ bóng lưng nơi xa, trên tay còn lưu lại mùi thơm ngát, Lý Thông cảm thán định lực trước mặt mỹ nữ bằng không ah.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chuẩn Bị Bán Linh Châu

Nhoáng lên ba ngày trôi qua, Lý Thông đối với Bắc Tống - Thần Võ đại lục hiện trạng coi là đại khái hiểu rõ.

Hiện tại người Mông Cổ binh lực hùng hậu xua quân tiến công Bắc Tống trả lại nỗi nhục bị xâm lược năm xưa, triều đình Bắc Tống mục nát không thể tả, dân chúng đa phần ngu muội do chính sách ngu dân đề trị của giới cầm quyền, mặc kệ là người nào cầm quyền đều không nhân tài đứng ra giúp nước. Bắc Tống đang liên thủ với Tây Hán, Đông Tuy ở phía bắc chống cự Mông Cổ từng đợt tiến công, dân thì đói khổ thêm vào chiến tranh có thể nói ở khắp nơi. Bắc Tống lúc này nếu không có Đại Việt cứu giúp lượng lớn lương thực thì dân chúng từ lâu đã không chống đỡ nổi mà chết đói.

Chiến sự chủ yếu diễn ra ở phía bắc, tử thủ thành Tương Dương Quách Tĩnh cũng là dựa vào Vũ Mục Di Thư cùng Hoàng Dung giúp sức mới có thể chống được hiện tại. Trên giang hồ cũng khá gió êm sóng lặng, ngoại trừ truyền ra một ít hải hoa dâm tặc sự tình bên ngoài, liên không có gì.

Hồ Lô Cốc phụ cận tổng thể có thể nói là bình yên trừ nạn dân chạy nạn từ phái bắc, ba mặt đã dựng song tường thành, kho lúa làm nơi bảo quản cũng xây hoàn tất, Long Nhất đoàn trưởng Thanh Long đông binh đoàn quyết định sáng mai sẽ bắt đầu phát cháo cho nạn dân. Ở Bắc Tống, Lý Thông chỉ định mở cửa hàng chi nhánh nên chỉ xây một căn nhà gỗ đơn sơ gần chung tâm sơn cốc nơi phát cháo, như vậy không cần lao tâm lao lực, hơn nữa đối với ở hiện tại Lý Thông mà nói bán trên châu không cần khá lớn diện tích, chủ yếu nhắm số ít người có tài sản phú hộ như vậy là đủ rồi.

Lý Thông chia khu vực nhóm mình được nhận làm 3 khu cho dễ quản lý, khu vực số 1 cửa tiệm dùng mua bán, khu vực số 2 làm phòng tiếp khách trồng rau nuôi gà do Thạch Sùng phụ trách đều ở đây, khu vực số 3 là khu sinh hoạt riêng ngủ nghỉ của từng người.

Đến khu vực số 2, nhìn thấy rau dưa xanh tốt, đàn gà trong chuồng tinh thần mười phần Lý Thông mới yên lòng không vì thức ăn mà lo lắng. Vào phòng khách, thấy Thạch Sùng đi tới đi lui, biểu lộ thập phần lo lắng, Lý Thông không nhịn được hỏi: "Thạch Sùng ngươi làm sau vậy, Thạch Sanh quản lý vườn rau rất tốt ngươi không cần lo về việc thức ăn".

Thạch Sùng nghe Lý Thông nói, sắc mặt cứng đờ, có chút mờ mịt, tựa hồ đang hoài nghi mình nghe nhầm, ngẩng đầu lên nhìn hẩn nói: "Đại ca, ta không có lo về việc thức ăn, ta lo là việc sáng mai bán trên châu, linh châu chúng ta bán mặc dù tốt nếu không ai biết mà đến mua cũng hoàn công cốc, dựa vào đám ăn mỳ hiện đang xếp hàng dài ngoài cốc để tuyên truyền ta không an tâm".

Dựa vào người khác không bằng dựa vào chính mình, muốn ăn phải lăn vào bếp đạo lý này Lý Thông hiểu, hẩn đương nhiên sẽ không dựa vào đám ăn ngoài kia. Hẩn cau mày suy nghĩ, sau đó nói: "Ngươi ra ngoài trong đám ăn mỳ tuyển 10 tên lanh lợi, cho đám người đó một chút thức ăn, cho chúng xem trên châu bảo là trong ngày mai nếu làm cho người trong thành Tương Dương đều biết chúng ta nơi này có bán dị bảo quý giá thì sẽ được nhận vào làm tiểu nhị trong cửa hàng bao ăn ở".

"Vẫn là đại ca có cách!" Thạch Sùng vừa nghe liền biết ý hay, trong mắt kích động thật vất vả nhìn xuống, hoàn toàn tự tin nói: "Đệ sẽ hoàn thành tốt việc này".

Thạch Sùng xoay người rời đi, hóa tốc chạy ra sơn cốc, không muốn làm lỡ việc buôn bán ngày mai. Thạch Sùng vừa đi, Thạch Sanh liền vào gần đầu cười ngây ngô nói: "Nghe nói ngày mai cửa tiệm bắt đầu buôn bán, thấy tam đệ bận rộn như vậy không biết đại ca có việc gì cho làm không, đại ca yên tâm vườn rau mọi thứ đều tốt không cần bỏ nhiều sức lực như lúc đầu".

Lý Thông cầu cũng không được, Thạch Sùng ngày mai sẽ rất bận rộn, Lý Thông đang nghĩ biện pháp tuyển thêm người phụ giúp. Hiện tại ngược lại tốt, hết thầy đều bớt việc, liền giao việc bảo vệ cửa hàng cho Thạch Sanh.

Từ nhỏ ưa thích đánh nhau nghe bảo vệ cửa hàng chiến ý mười phần từ trong mắt bắn ra, nếu giao cho hẩn việc buôn bán thì liền ngu cả người. Thạch Sanh thở phào nhẹ nhõm, vỗ ngực đảm bảo: "Đại ca yên tâm, có đệ bảo vệ nếu có ai dám đến phá rối, đệ sẽ cho chúng một trận".

Đối với linh châu từ biển sâu của《Phi Thiên Hệ Thống》Lý Thông hết yên tâm không phải loại trên châu mà Hoa Hạ có thể so sánh được. Người Hoa Hạ đối với trên châu, dị bảo hết sức thèm khát, có thể xâm lược các quốc gia xung quanh chỉ vì vài viên trên châu hạ phẩm dùng để hối lộ cho đường làm quan thăng tiến, linh châu của cửa hàng Phi Thiên hiện thế sẽ làm cho địa chủ, cường hào giàu có tranh mua điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ăn Mày Chưa Chắc Vô Dụng

Bắc Tống, Tương Dương thành.

Thành Tương Dương khắp nơi đều tràn ngập mãnh liệt văn nhân khí tức, tinh xảo mà ưu nhã, lại thiếu một phần thô cuồng phóng khoáng. Người ở đây quần áo gọn gàng, tao nhã lễ phép, không giống nơi khác tùy ý suất tính. Không thể nói nơi nào tốt hơn một chút, chỉ có thể nói có đặc biệt ý nhị, mỗi địa phương đều có chỗ bất đồng.

Sáng sớm, Trương công tử và hai gia đình đến quán trà quen thuộc, quán không lớn nên bọn họ đến quán đã gần đầy.

Chủ quán cùng tiểu nhị toàn bộ đều bị huy động, dâng trà rót nước, đưa thức ăn vặt, bận rộn phi thường nhưng trên mặt ai cũng cao hứng.

Trương công tử uống một hớp trà, hỏi chủ quán: "Chủ quán, nghe nói có không ít nạn dân chạy nạn đến Tương Dương thành?"

Chủ quán gật đầu một cái, có chút chán ghét nói: "Vốn chúng ta Tương Dương thành có tiếng mỹ lệ giàu có và sung túc nhất Kinh Châu, trăm họ vui khỏe, có thể từ lúc những nạn dân đó tới, làm cho chúng khí mùi, chỉ riêng trị an phương diện có vấn đề, liền không cần thận đi ra đường cũng có thể đập phẫn! Cướp của, giết người khi xưa tương đối ít bây giờ ngày nào cũng phát sinh!"

Trương công tử cười nói: "Ngày nay thiên hạ chiến loạn, Mông Cổ trả thù nước ta, chỉ có Tương Dương thành coi như an ổn, nạn dân không chạy tới nơi này, còn có thể chạy đi đâu?"

"Công tử lời nói này cũng phải !" Chủ quán tràn đầy đồng cảm, sau đó tức giận nói: "Chỉ tại triều đình ngu xuẩn mất khôn tấn công Đại Việt làm gì để tổn thất nặng nề, qua nhiều triều đại như thế có bao giờ thắng đâu, nếu không phải Đại Việt có quy định không bao giờ tấn công nước khác thì nước ta đã bị thôn tính từ lâu, làm gì đây không bị Đại Việt tốt tính tấn công mà bị nước nhỏ hơn tấn công trả thù đúng là nhục không chịu được"

Trương công tử chỉ cười cười không nói tiếp về vấn đề này, sau đó hỏi "Chủ quán gần đây có tin tức gì thú vị không?"

Chủ quán cau mày suy nghĩ, sau đó nói: "Ta chỉ biết có đoàn người Đại Việt sẽ phát gạo cứu đói cho nạn dân ở Hồ Lô cốc, còn nữa hay không thì ta không biết"

Lúc này một tên ăn mày chạy đến, sau đó tò mò hỏi "Nghe khách quan nói, tựa hồ muốn biết tin tức thú vị à?"

Trương công tử gật đầu một cái nói: "Không sai, chỉ cần người cung cấp tin tức làm bản công tử thích thú, ta sẽ không bạc đãi người."

Tên ăn mày vững tin tin tức của mình khẳng định không tầm thường, hoàn toàn tự tin nói: "Chắc chắn sẽ không để công tử thất vọng."

Dừng lại chốc lát, tên ăn mày mới tiếp tục nói: "Chắc công tử đã nghe qua Đại Việt có đoàn người phát gạo."

Tên gia đình đi theo Trương công tử tròn mắt một cái: "Bây giờ người nào không biết a, không chỉ là Tương Dương, có thể khắp Kinh Châu người đều đã biết."

"Đừng nóng ta còn chưa nói xong" Lý Thanh Vân cười cợt, nói với Trương công tử: "Tin tức quan trọng là đi theo đoàn người phát gạo còn có một thương đoàn mở cửa tiệm tên Phi Thiên ở bên cạnh bán toàn cực phẩm trân châu, thỉnh thoảng châu quang bảo khí chiếu đầy trời nói là Trân Bảo Các cũng không sai"

Chủ quán gần đó nghe thấy tức giận mắng: "Người khoác lác cũng quá ngu đi! Trân châu bên trong Dạ Minh Châu có phát sáng cũng không thể làm được cảnh tượng châu quang bảo khí chiếu đầy trời?"

"Ta dám thề với trời, Trân Bảo Các Phi Thiên cửa hàng không bán cực phẩm trân châu thì là tiên châu, thần châu hơn nữa nghe nói số lượng cũng không ít!" Tên ăn mày lời thề son sắt địa bảo đảm mình nói thật, nhưng không ai để ý trong mắt tràn đầy kích động thật vất vả nhìn xuống.

"Thôi được rồi 5 đồng ngân tệ này thưởng cho người." Trương công tử vứt ra 5 đồng ngân tệ đuổi tên ăn mày đi, sau đó không khỏi vuốt cằm âm thầm suy nghĩ: "Không nghĩ còn có loại tin tức này, theo lời tên ăn mày thì Phi Thiên cửa hàng không bán cực phẩm trân châu thì cũng là loại thượng phẩm ta phải tranh thủ mới được."

Trương công tử suy nghĩ xong tâm tình tốt một chút, ngẩng đầu lên nhìn chủ quán hỏi: "Chủ quán, nơi này cách Hồ Lô Cốc có xa lắm không?"

"Không xa, chỉ có không tới một giờ đi ngựa."

Nhận được câu trả lời Trương công tử tính tiền cấp tốc rời khỏi, chủ quán nhìn Trương công tử đi nơi xa từ từ xoay người lại, nhìn thẳng tiểu nhị trầm giọng nói: "Người quản lý cửa hàng, ta có chuyện quan trọng cần đi gấp."

Trương tự bàn luận như vậy liên tục đều diễn ra ở các tửu quán, quán trà tiến hành, không được bao lâu, dân chúng trong thành bao gồm cả gia chủ gia tộc, thương nhân giàu có đều thảo luận nhiều nhất là đề tài Phi Thiên cửa hàng ở Hồ Lô Cốc có bán cực phẩm trân châu.

Một đoàn người tuy số lượng chỉ có vài trăm nhưng mang theo của cải còn nhiều hơn quốc khố tiến thẳng về Hồ Lô Cốc.

Chương 13: Chính Thức Khai Trương.

Hồ Lô Cốc.

Cùng lúc đó, Lý Thông tinh dậy ôm con bạch hồ ly Mi Li nằm trên người để xuống giường, thông qua Vina Card của《Phi Thiên Hệ Thống》thông báo cho hai người còn lại tụ tập. Mặc vào thần bào ma pháp sư áo trắng, quần đen, áo khoát đen viền màu vàng đây là trang phục mà hắn xin hệ thống làm đồng phục cho cửa tiệm.

Từ khu vực số 3 phòng ngủ đi đến khu vực số 2 phòng khách, thấy hai người mặc đồng phục của cửa tiệm quần áo ngay gần liền đơn giản nói vài câu sau đó liền đi đến khu vực số 1 cửa hàng.

Lý Thông đoàn người đi đến cửa tiệm, trước cửa tụ tập không ít người, thỉnh thoảng có xe ngựa chạy đến trước đại môn dừng lại, xuống xe ngựa mọi người quần áo gọn gàng, theo sau không ít người tiền hô hậu ủng, đều khá có lai lịch đáng vẻ, đối phương nói chuyện lớn tiếng, cách thật xa hắn cũng nghe được.

"Ôi, hôm nay như thế nào nhiệt a, Vương gia gia chủ tự mình đến mua trên châu, thực sự là kỳ văn." Râu tóc bạc trắng lão giả nhìn một trung niên nhân nói, theo sau có không ít người.

"Kính Châu Vương gia là Trương Dương thành lớn nhất thương nhân, nắm giữ rất nhiều tài sản."

Không ít người biết đến Kính Châu Vương gia cúi đầu nhỏ giọng nói.

Wương gia gia chủ không quên phản kích: "Trương gia gia chủ người không phải tự mình đã tới sao? Có thể không nào nhiệt. Thật không tiện, gần nhất Vương gia có kinh doanh lương thực, đem các người Trương gia chuyện làm ăn cướp đi không ít, thực sự là xin lỗi a!"

Trương gia gia chủ cũng không phải là dễ trêu, lúc này cười nói: "Ha ha, để Vương gia các người thất vọng a! Cửa hàng chúng ta không nhân rồi, khách nhân tuy ít đi một chút, nhưng lương thực chúng ta lúc nào cũng cung không đủ cầu ah."

"Bây giờ đệ đã hiểu vì sau quân đội Hoa Hạ có tiếng người đông nhưng lại yếu nhất đại lục." Đứng ở một bên Thạch Sùng nhìn ba năm người một nhóm là chửi nhau nói.

"Dân tộc ít người tinh thần đoàn kết rất cao, trời cao khá công bằng cho người Hoa Hạ khả năng sinh sản siêu việt nhưng kèm theo là từ trong máu chán ghét nhau." Lý Thông cười cợt, sau đó nói với Thạch Sùng hai người: "Bắt đầu thôi, đừng để ý đến bọn người đó."

Thạch Sùng chạy tới trước cửa, cao giọng nói: "Hoan nghênh đại giá quang lâm! Bôn tiệm chính thức mở cửa, mời đại gia xếp hàng, vào trong phải từng người một."

"Ông chủ, ta muốn trách cứ, các người nơi này bây giờ mới mở cửa ta không nói, hiện giờ còn bắt xếp hàng! Có ý gì a? Xem thường chúng ta sau?" Trong đám người một người lên tiếng.

Thạch Sùng lớn tiếng giải thích: "Đại gia hiểu lầm, đây là quy định của cửa hàng, thời gian bán có ghi ở trước cửa ah!"

"Vụ xếp hàng bỏ qua đi, nghe nói Trần Bảo Các Phi Thiên các người có bán cực phẩm trên châu, ta muốn biết là có thật không!" Trong đám người một người khác lên tiếng.

"Chất lượng trên châu của cửa hàng sẽ làm các vị hài lòng." Thạch Sùng đầu tiên là trả lời, sau đó lớn tiếng nói: "Được rồi người thứ nhất vào đi."

Thạch Sùng tiến vào cửa hàng vừa đi vừa không kìm được vuốt cằm lẩm bầm lầu bầu: "Ồ đâu ra Trần Bảo Các, bọn này thật màu mè ba lá lẹ, thôi kệ mình chú ý buôn bán là được."

Lý Thông cũng đi theo vào, dù sau cũng là buổi đầu tiên buôn bán. Thạch Sanh đứng ở cửa nghiêm túc làm nhiệm vụ bảo vệ của mình.

Khách hàng đầu tiên là Vương gia gia chủ trung niên nhân bước vào cửa hàng, ngồi trên ghế. Lý Thông ngồi ở chỗ xa, mặt không cảm xúc, Thạch Sùng ngồi trên ghế trước quầy hàng đối mặt với Vương gia gia chủ, cửa tiệm được Thạch Sanh từ từ đóng lại.

"Ông chủ, người muốn làm gì? Tại sao phải đóng cửa, muốn cướp cửa sau, muốn bao nhiêu người nói thẳng đi, xin đừng giết ta." Vương gia gia chủ thấy cửa tiệm đóng lại sợ hãi nói.

"Vương gia chủ, người hiểu lầm, chúng ta làm sau là cướp ah. Ta là Thạch Sùng quản lý tiêu thụ bảo châu của cửa hàng, đóng cửa lại là vì sẽ cho người xem bảo châu không muốn người bên ngoài nhìn thấy." Thạch Sùng đầu tiên là giải thích, sau đó lấy ra mấy cái hộp gỗ đẩy về phía Vương gia gia chủ nói:

"Đây là bảo châu của cửa hàng mời xem."

Hình Thần Bào Ma Pháp Sư.

Vào Link góp ý & Thảo luận Với Phi Thiên ở giới thiệu truyện. Bấm vào mục hình ảnh

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Giá Cắt Cổ Dạ Minh Châu.

Vương gia gia chủ liếc mắt, mở ra hộp gỗ, bên trong phòng lập tức sáng chói, một viên to bằng mắt trâu Dạ Minh Châu phát ra ánh sáng trắng rực rỡ lóa mắt, Vương gia gia chủ không khỏi cả kinh, một tia tham lam trong mắt lóe lên nhưng rất nhanh bị giấu đi.

Thạch Sùng đem Vương gia gia chủ về mặt nhìn ở trong mắt, khẽ mỉm cười: "Viên Dạ Minh Châu này, ta nghĩ dù ở quý quốc cũng khó gặp, không biết so với công phẩm trong hoàng cung thì thế nào."

Vương gia gia chủ khép lại hộp gỗ, thật vất vả mới đem ánh mắt rời đi, cảm khái nói: "Thật là trân bảo hiếm thấy a."

Thạch Sùng không nói gì, lại đưa lên bàn bốn loại bảo châu khác, sau đó đồng thời mở ra, lập tức năm loại ánh sáng khác nhau như hòa làm một, căn phòng bị bao phủ trong ngũ sắc cầu vồng rực rỡ khó nói thành lời.

Thạch Sùng chỉ chỉ trên bàn năm loại bảo châu, cười nói: "Cửa hàng tuy chỉ có năm loại bảo châu, nhưng được cái số lượng lớn, nếu như Vương gia gia chủ ngài hiện tại liền quyết định mua với số lượng thích hợp, ta có thể làm chủ bán ra với một mức giá ưu đãi."

"Không cần giảm giá, mỗi loại ta muốn 5 viên, Dạ Minh Châu giá thị trường là 100 kim tệ, ta đồng ý ra 500 mỗi viên, chúng ta liền lập tức giao dịch." Vương gia gia chủ rất hào khí, thấy kỳ vật trên châu bát phẩm trực tiếp mở ra giá rất cao, nếu như hắn không cần dùng gấp tạo quan hệ để dựa vào khi Tương Dương sắp có chiến tranh, chắc chắn sẽ không ra giá cao như vậy.

Thạch Sùng cười khổ một tiếng nói rằng: "Phi thường xin lỗi, nếu như là phổ thông Dạ Minh Châu phát sáng nhiều hơn chút ít, giá cả ngài mở là rất cao, nhưng chúng ta những Dạ Minh Châu có hiệu quả đặc biệt, giá cả cao có chút thái quá. Vì lẽ đó, xin mời đợi trong phút chốc nhìn Dạ Minh Châu có đáng giá hay không?"

"Ha ha, ông chủ Thạch muốn thừa dịp cháy nhà hôi của sao?" Vương gia gia chủ chân mày cau lại, có chút tức giận nói rằng, "Tuy ta cần dùng gấp Dạ Minh Châu nhưng cũng không phải giá nào cũng được, để ta xem xem Dạ Minh Châu của các người có bao nhiêu đặc biệt?"

Không đến 10 phút, đang ngồi trên ghế nhắm mắt dưỡng thần Vương gia gia chủ con mắt trong nháy mắt mở rất lớn, vốn có chút đau yếu vì thời tiết lúc này sức lực mười phần, tinh thần phần chấn, cả người thoải mái suýt chút nữa ren lên thành tiếng. Vương gia gia chủ tâm tình không kim được, ngẩng đầu lên nhìn Thạch Sùng hỏi: "Tại sao ta cảm thấy thân thể dồi dào sức khỏe, tinh thần thoải mái, đây có phải là do Dạ Minh Châu của các người tác dụng thần kỳ?"

Thạch Sùng thấy Vương gia gia chủ phản ứng liền vững tin Dạ Minh Châu tác dụng không tầm thường, hoàn toàn tự tin nói: "Khi 5 viên hội tụ ra ngũ sắc cầu vồng, linh khí không ngừng hội tụ, chỉ cần ở trong vòng ánh sáng này, linh khí liên tục cải tạo thân thể, có thể chống lại một số bệnh thông thường, ở lâu có thể kéo dài tuổi thọ. Nếu mua 5 viên tổ hợp Ngũ Sắc Thần Quang hết thấy 10 vạn kim tệ, nếu mua lẻ thì mỗi viên 3 vạn kim tệ."

"Cái gì? Như thế giá cắt cổ, gấp 100 lần bên ngoài, đây không phải thừa dịp cháy nhà hôi của, đây là muốn mệnh a!" Vương gia gia chủ sắc mặt cứng đờ, cảm thấy có chút khó khăn. Phải biết 10 vạn kim tệ Vương gia phải bỏ ra 1 tháng mới kiếm được, thật có chút khó làm.

Thạch Sùng cũng có chút sợ Vương gia gia chủ không mua, lén lút xoay người liếc mắt nhìn Lý Thông không phản ứng gì mới yên lòng, Lý Thông trao cho Thạch Sùng toàn quyền mua bán, ban đầu giá ở Đại Việt tính bán ra là khoảng 100 kim tệ, thấy Dạ Minh Châu phát sáng tốt, ở Bắc Tống không ai có liên tính nâng giá lên vài ngàn, sau khi biết còn có ít linh khí rèn luyện thân thể cho người thường, Thạch Sùng liều mạng ra giá gấp vài trăm lần, tuy ban đầu có hối hận vì ra giá quá cao nhưng đâm lao thì phải theo lao, Thạch Sùng đành cắn răng chơi tới bến.

Nghĩ tới đây, Thạch Sùng có chút nóng nảy, nhìn còn đang do dự Vương gia gia chủ trầm giọng nói: "Ta rất có lòng tin, Dạ Minh Châu rất nhanh sẽ được người người tranh mua. Dù sao, đại lục này người có tiền rất nhiều, mà tương tự sản phẩm tốt lại rất ít, huống chi đây là có thể kéo dài tuổi thọ, nếu Vương gia gia chủ ngài còn chưa quyết định được, thì cứ về nhà suy nghĩ thêm."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Nữ Thần May Mắn

"Tuy rằng giá có chút cao, nhưng dù sao cũng là lúc khẩn cấp chỉ cần Vương gia chúng ta chịu đựng sống quá trận đại nạn này, tiền sau này có thể kiếm về." Vương gia gia chủ hơi hơi trầm ngâm thấy Thạch Sùng có ý muốn đuổi khách liền cũng không nói nhiều, dứt khoát đồng ý: "Được, ông chủ Thạch xem như người lợi hại, ta tiếp thu cái giá người báo. Nếu báo châu của các người chất lượng ngang nhau, ta muốn 5 phần tổ hợp Ngũ Sắc Thần Quang lập tức đóng gói giao dịch, trong đây là 50 vạn kim tệ người kiểm tra đi."

Vương gia gia chủ lấy ra 5 túi trữ vật, mỗi túi chứa đầy được 10 vạn kim tệ, tâm thì đau như dao cắt, đây là gần nửa năm kinh doanh của toàn bộ Vương gia ở Kinh Châu, vì lên kinh thành hồi lộ quan viên bảo vệ cơ nghiệp Vương gia thoát khỏi chiến tranh, nhưng trong lòng thầm mắng mười tám đời tổ tông của triều đình từ Hoàng đế đang cai trị đến quan viên văn võ, đánh ai không đánh, đi đánh Đại Việt để thất bại thảm hại làm cho Mông Cổ thừa cơ xâm lược trả thù xưa, làm hại Vương gia ta tổn thất nặng nề.

"Rất tốt, giao dịch thành công." Thạch Sùng thấy Vương gia gia chủ đồng ý giao dịch, mừng thầm trong lòng, sau dùng linh thức kiểm tra đúng số kim tệ trong túi trữ vật, quay đầu lại cười nói: "Giao dịch vui vẻ, sau này mong Vương gia gia chủ ngài chiếu cố nhiều."

Linh thức ai cũng có, người càng thông minh linh thức càng mạnh, linh thức chỉ tập chung quan sát các vật ở gần người, đột phá Tông Sư Vô giả, Long Biến Tử Trọng linh thức sẽ tiến giai làm thần thức có thể quan sát các vật từ xa.

Liên tục mười người, nếu không phải gia chủ gia tộc mua vài chục viên bao châu thì là thiếu chủ, thiếu gia mua vài viên khoe khoang sự giàu có. Lý Thông không khỏi cảm thán Trung Nguyên đất rộng tiền nhiều, đồng thời thương cảm cho người dân sống trong sự bóc lột tận cùng của triều đình Bắc Tống. Hồ Lô Cốc bây giờ một bên là ăn mày, nạn dân xếp hàng nhận cháo cứu đói, một bên cũng xếp hàng nhưng toàn địa chủ cường hào giàu có mua kỳ trân, dị bảo hai cực đối lập hiện ra rất rõ ràng.

Lý Thông mặc dù thương cảm nạn dân sống cực khổ cũng sẽ không có nhiệt huyết nam nhi, đại thiện nhân lấy tiền của mình cứu đói, quan viên địa chủ còn không lo, hấn nước khác đến lo làm gì, cùng lắm đến sau này buôn bán tốt có ít tiền dư, Lý Thông hấn sẽ quỳên góp hành lá, chanh tươi, ớt đỏ cho nồi cháo cứu đói càng thêm phong phú.

Nhìn Thạch Sùng một bên kinh doanh thuận lợi, Lý Thông âm thầm nghĩ: "Không hổ là Thạch Sùng trong truyền thuyết, bán một đấu gạo bằng một đấu vàng, tuy có chút nói quá, nhưng tài buôn bán không thể nghi ngờ."

Lúc này, Thạch Sùng đang bận rộn giao dịch, nhìn Lý Thông đứng lên liền hỏi: "Đại ca, có chuyện gì sau."

"Không có gì, đệ cứ tiếp tục, ta sẽ đi chuẩn bị nguyên liệu để tối nay ăn mừng chúng ta khai trương thành công." Lý Thông thần nhiên nói, sau đó liền ra cửa hàng tiền về phái Cô Mộ mà đi.

.....

Nguyên bản Lý Thông không có định tìm tới Tiểu Long Nữ, nhưng thấy khai trương thành công tâm huyết dâng trào, hấn đột nhiên muốn ăn Gà Nướng Mật Ong, liền quyết định tổ chức tiệc ăn mừng món ăn chính là Gà Nướng Mật Ong, muốn làm được thì nguyên liệu không thể thiếu đó là mật ong, bắt đắc dĩ hấn hướng phái Cô Mộ tìm tới Tiểu Long Nữ giao dịch một ít mật ong.

Đi lung tung không có mục đích, đột nhiên trước mắt xuất hiện một thác nước, dòng nước của thác nước đổ xuống một hồ nhỏ, bắn lên bọt nước từng trận hàn khí lạnh thấu xương, ít người qua lại, cách phong ngu của Lý Thông không xa, hấn thường luyện võ ở đây có thể hấp thụ không ít hàn khí bồi bổ Băng Tinh trong cơ thể.

Đương nhiên, cái thác nước không có gì đáng nói, nhưng cách thác nước không xa Lý Thông nhìn thấy nha đầu Tiểu Long Nữ toàn thân áo trắng, gương mặt xinh đẹp tuyệt luân, trong khí chất lạnh lẽo có thêm vài phần tiên khí, đang ngồi xếp bằng như đang luyện công.

Gặp phải chuyện tốt như vậy, Lý Thông không khỏi âm thầm nghĩ: "Lẽ nào ta đang được Nữ Thần May Mắn chiếu cố, vừa nghĩ tìm nha đầu này mua mật ong, không cần đi quá xa liền thấy, nha đầu này cũng luyện võ ở đây, đúng là tư tưởng lớn gặp nhau ah."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Bikini Tiểu Long Nữ.

Lý Thông vừa định lên tiếng, Tiểu Long Nữ đã ngồi dậy, nàng quang sát xung quanh, sau đó chậm rãi bắt đầu mở nút buộc trên y phục của nàng ra, đây là muốn cởi quần áo ah, vừa định lên tiếng, Lý Thông liền tròn mắt hốc mồm đem lời chuẩn bị nói ra nuốt vào trong bụng.

Tiểu nha đầu này không biết sợ ah, Hồ Lô Cốc hôm nay người tới lui tấp nập, tuy ít người qua người Cô Mộ nhưng cũng không nên ở đây tắm lộ thiên. Cái ý niệm này ở Lý Thông trong lòng chỉ chọt lóe lên mà thôi, bởi vì lúc này Tiểu Long Nữ đã giải khai nút buộc cuối cùng trên y phục, ngoại bào nhanh chóng rơi xuống đất, trên người nàng chỉ còn lại thiếp thân quần áo mà thôi.

Dù luôn bình tĩnh, nhìn thấy cảnh này Lý Thông hô hấp cũng có chút dồn dập. Nghĩ thầm: "Tiểu nha đầu thoát y thật nhanh ah. Tiểu Long Nữ vóc người rất tốt ah, vài ngày trước từng ôm qua, sờ cũng sờ qua, nhưng không có cảm thụ quá lớn.

Thần Vô đại lực, Bắc Tống đế quốc nữ tử mặc quần áo là cực kỳ bảo thủ. Coi như Tiểu Long Nữ cởi bỏ ngoại bào, Lý Thông chỉ có thấy trắng nõn cổ, cùng hoàn mỹ tay ngọc, nhưng có thể mộng lung thương thức được Tiểu Long Nữ ngọc thể, địa phương nên lời thì lời, chỗ cần lồm thì lồm, bằng phẳng bụng dưới, Lý Thông rốt cục có thể lần thứ hai cảm nhận được, Tiểu Long Nữ hoàn mỹ vóc người .

Lúc này Tiểu Long Nữ trắng như tuyết thân thể ở bên trong hồ nước tùy ý bơi lội, từ bơi tự do biến thành bơi ếch, thân thể lúc sắp lúc ngửa, hiện thị lên vóc người đang phát dục trước ngực có hơi nhô, eo thon, mông căng tròn, tạo thành đường cong mê người.

Nhìn Thần Tiên muội muội Tiểu Long Nữ chỉ còn thiếp thân quần áo, cứ như mặc bikini bơi lội trong hồ. Lý Thông bên dưới đã vron cao ngạo ngễ.

Bơi một lúc, dường như y phục thấm nước làm Tiểu Long Nữ khó chịu, nàng vron tay lên cổ chuẩn bị thoát sạch sẽ, thấy cảnh này Lý Thông sợ hết hồn liền vừa nhảy ra vừa hô: “Đừng thoát a, tiểu nha đầu ở đây có người!”

Nghe tiếng kêu của Lý Thông, Tiểu Long Nữ lông mày hơi nhíu, nàng thường ở hồ nước này tắm rửa, sớm hiểu rõ xung quanh ít người qua lại, liền xoay người nơi phát ra tiếng kêu, nhìn thấy rõ Lý Thông, Tiểu Long Nữ không khỏi hơi kinh ngạc: “Oh!, là người.”

“Tiểu nha đầu, phản ứng đó là sau, người không sợ người lạ sau.” Lý Thông nghiêm mặt hù dọa nói.

Không biết có phải là tiểu nữ hài thiên tính vào giờ khắc phát tác, nghe Lý Thông gọi tiểu nha đầu liền giận dỗi, Tiểu Long Nữ ngẩng đầu ưỡn bộ ngực đang phát dục của mình nói: “Ta mới không phải tiểu nha đầu.”

Cách một lớp quần áo nhưng vì Tiểu Long Nữ ưỡn ngực lên, Lý Thông nhìn thấy áo bó sát vào hai trái táo nhỏ, hiện lên hai trái sori làm hấn nhiệt huyết sôi trào. Lý Thông có chút chịu không nổi, quay lưng lại nói: “Nhanh mặc quần áo vào, lên đây nói chuyện.”

.....

"Tốt rồi!" Tất tất tác tác âm thanh dần dần, Tiểu Long Nữ gương mặt non nớt, quần áo hơi ướt ôm sát vào thân thể hiện ra, mặc dù có hơi lạnh băng nhưng nhiều hơn vài phần kiều diễm.

Giờ khắc này thời gian phảng phất như dừng lại, thấy Lý Thông nhìn mình chằm chằm không chớp mắt.

"Đại phối đản, người nhìn cái gì chứ? Trên mặt ta có vật gì sao?" Tiểu Long Nữ khó hiểu hỏi. Hồn nhiên Tiểu Long Nữ căn bản không biết sau khi tắm xong mình có bao nhiêu mỹ lệ.

"Ta không phải đại phối đản, ta tên là Lý Thông, người bị ta nhìn lên lâu như vậy, khắp toàn thân đều bị ta cho xem hết, nên giờ mới phát hiện tiểu nha đầu người rất đẹp, nhìn rất thích mắt." Lý Thông có chút lúng túng nói.

"Ta rất đẹp sau?" Tiểu Long Nữ có chút xuất thần .

Tuy rằng từ nhỏ tu luyện quanh năm, nội công lại là Băng thuộc tính sớm thanh tâm quả dục, Tiểu Long Nữ dục vọng so với thường nhân ít đi rất nhiều, cho tới bây giờ còn không hiểu khái niệm có gì là xấu đẹp, hôm nay nghe Lý Thông tán thưởng nàng đẹp, Tiểu Long Nữ trong lòng có một loại cảm giác khác thường, tâm tình mừng rỡ khuôn mặt không khỏi lộ ra tiểu dung, phảng phất có thể làm cho băng sơn hòa tan, cũng không để ý mình tắm bị Lý Thông xem hết.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Tiểu Long Nữ Giận Dỗi.

Không để ý còn đang thất thần Tiểu Long Nữ, Lý Thông nghiêm mặt nói: “Tiểu nha đầu, làm sau tắm ở đây, người không biết Hồ Lô Cốc nhiều người qua lại, không cẩn thận bị nhìn thấy thì sau.”

"Nơi đây ngoài trừ đại phối đản người còn có ai đi qua nơi này, đừng gọi ta là tiểu nha đầu, cứ như sư tỷ gọi ta là Long Nhi đi." Tiểu Long Nữ đột nhiên sắc mặt hồng nhuận, thần sắc có chút không tự nhiên nói.

"Long Nhi người không sợ ta là người xấu sao?." Lý Thông thấy gọi Long Nhi cũng khá thuận miệng liền nhàn nhạt cười nói.

"Ta mới không sợ, nhiều người ăn mày đều nói các người người Đại Việt đều là người tốt không phải sao?." Tiểu Long Nữ thần sắc lạnh lùng nhìn Lý Thông, thanh âm rất là nghiêm túc. Chẳng qua nàng gò má đỏ bừng lại bán đứng sự nghiêm túc hiện tại.

Lý Thông nói những lời tận đáy lòng: "Đại Việt đa phần người tốt không già, nhưng cũng có người xấu như ta đây ah."

"Ta mới không tin, đại phối đàn là người tốt." Tiểu Long Nữ đảo cặp mắt dễ thương mang theo một tia giáo hoạt thấp giọng nói. Lý Thông đương nhiên không biết, Tiểu Long Nữ lúc chuẩn bị thoát sạch sẽ đã biết có người, chỉ cần hắt nếu không lên tiếng, nàng liền phóng hai cây Ngọc Phong Châm vào mắt.

Nhìn tiểu mỹ nữ như hoa như ngọc, Lý Thông hẳn cũng biết nếu dựa theo nguyên bản cổ sự phát triển, Tiểu Long Nữ cuối cùng là một cái nhân vật rất bi ai, theo Dương Quá tiểu tử ăn không biết bao nhiêu là khổ, đầu tiên bị đạo sĩ thú vị Doãn Chí Bình cướp đi thứ quý giá nhất, sau đó thân còn trúng Độc Hoa tinh, ở đáy Tuyệt Tình Cốc mười sáu năm! Nghĩ tới đây, Lý Thông có chút nóng nảy, hẳn không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

Đáng tiếc, Tiểu Long Nữ đương nhiên không biết Lý Thông đang suy nghĩ gì, thỉnh thoảng nhìn lên hắn.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, Lý Thông nhớ đến chính sự nói: "Lần này qua phái Cổ Mộ là vì ta muốn một ít mật ong, nghe nói các người phái Cổ Mộ Ngọc Phong Tương chất lượng rất tốt, Long Nhi nha đầu người có thể cho ta một ít, yên tâm ta sẽ mang một phần Gà nướng mật ong đến cho người ăn xem như trao đổi."

"Ăn cái đầu người." Tiểu Long Nữ vừa nghe hắn vì mật ong mà đến chứ không phải đến tìm mình, không biết vì sao trong lòng khó chịu trừng mắt từ trong Nhẫn Trừ Vật chương môn phái Cổ Mộ nên cho Lý Thông hai bình ngọc sau đó xoay người rời đi trong miệng nhỏ giọng nói: "Đại phối đàn, hư Lý Thông chỉ biết ăn."

Lý Thông trợn mắt hốc mồm, ngây thơ hỏi từ không đã thương nổi a. Lúc trước đang vui vẻ, sau liền tức giận, bất quá coi như là như vậy, mật ong đã đến tay cũng hoàn thành mục đích chuyến đi.

.....

Lý Thông về khu vực số 3, ôm Tam Vĩ Bạch Hồ Mĩ Li ngủ trưa, lúc tỉnh dậy thông qua linh thức xem thời gian trong Vĩna Card đã gần 4h, Phi Thiên cửa hàng giờ làm việc sáng 3h, chiều 3h, đã sắp nghỉ làm liền dùng Vĩna Card truyền thông tin tự hợp phòng khách cho hai người còn lại.

Khi Lý Thông đến tất cả đã có mặt ngoài Thạch Sùng hai người, còn có 10 tên ăn mày làm nhiệm vụ tuyên truyền cũng đã về. Lý Thông đem hai bình ngọc chứa mật ong cho Thạch Sanh tiếc chữ như vàng nói: "Ta đã tìm được mật ong, hôm mai chúng ta liền ăn mừng bằng món Gà Nướng Mật Ong."

Thạch Sanh, Thạch Sùng đã quen với cách Lý Thông nói chuyện, mặt lạnh lùng gần như vô cảm nhưng đối với mình rất tốt. Trong đầu cả hai luôn thầm nghĩ: "Long Biên cảnh ngưng tụ ra Băng Long đều lạnh lùng"

Nếu Lý Thông biết trong đầu hai người ý nghĩ, hẳn nhất định sẽ hành cả hai một trận, không phải tại Băng Long hay Băng Tinh trong người, cũng không phải Lý Thông ra vẻ lạnh lùng mà tại gương mặt, tính cách hắn như thế mà thôi.

Lúc này, Thạch Sùng nhìn mười tên ăn mày nghiêm mặt nói: "Các người làm rất tốt, hôm nay khai trương thành công có một phần công lao của các người, ta cho các người hai lựa chọn, một là mỗi người nhận 1 kim tệ đủ cho một người sinh hoạt 1 tháng coi như công cực khổ, hai làm việc tại cửa hàng Phi Thiên bao ăn ở mỗi tháng còn được phát 10 ngân tệ. Lựa chọn sau là tùy các người."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nhất Phi Trùng Thiên

"Chúng ta tình nguyện gia nhập Phi Thiên thương hội làm công." Có ăn, có mặc, có chỗ dựa an toàn hơn nhiều khi làm ăn mày, không biết bao giờ đến lượt mình chết, thời buổi chiến tranh không đâu an toàn bằng Hồ Lô Cốc có người Đại Việt làm chỗ dựa, Mông Cổ hay Bắc Tống đều không dám ở đây làm loạn. Nghĩ tới đây, mười tên ăn mày liếc mắt nhìn nhau đồng thanh đáp.

"Tốt, vậy từ bây giờ các người là người của Phi Thiên thương hội chuyên quản lý cửa hàng Trần Bảo Các ở Bắc Tống này, chỉ cần các người cố gắng sẽ Nhất Phi Trùng Thiên, trong đầu các người luôn phải nhớ là đã gia nhập Phi Thiên, dù các người là trùng cũng có thể thành tiên." Thạch Sùng nghĩa chính ngôn từ điên cuồng đầu độc lũ vô học.

Sau 30 phút, Thạch Sùng trang bị cho lũ ăn mày trang phục thân bảo ma pháp sư đặt tên là Nhóm 1, sau kêu Thạch Sanh chỉ huy Nhóm 1 chuẩn bị tiệc, từ đầu độc, cho ăn, cho mặc, Thạch Sùng đã kích khởi hi vọng cho 10 tên Nhóm 1 về một ngày mai tươi sáng, làm cả bọn tinh thần phấn chấn như gà chọi, tuy còn chưa trung thành tuyệt đối, nhưng Lý Thông nghĩ chỉ cần vài tuần, Nhóm 1 sẽ trung thành tuyệt đối với Phi Thiên thương hội.

Ăn uống no nê, Thạch Sùng an bài Nhóm 1 tại khu vực số 2 gần vườn rau và chuồng chăn nuôi. Sau đó liền cùng Thạch Sanh về phòng ngủ chuẩn bị cho ngày mai tiếp tục buôn bán.

.....

Lý Thông mang theo vài phần Gà Nướng Mật Ong đi về phía Cổ Mộ thực hiện lời hứa giữa trưa. Nhóm 1 sẽ được Thạch Sanh, Thạch Sùng huấn luyện nên hẳn không cần lo lắng.

Lúc này, Lý Thông đến thác nước hướng về cửa phái Cổ Mộ hô lên, hi vọng nha đầu kia nghe thấy.

Quả nhiên, không để Lý Thông thất vọng, Tiểu Long Nữ bạch y tung bay, khí chất lãnh nhược băng sương xuất hiện, làm Lý Thông ngạc nhiên là một phong thái yếu điệu nữ nhân chậm rãi theo sau, người mặc đạo bào, mắt ngọc mây ngài, dưới váy xẻ mở cao vô cùng, bắp đùi thon dài ở gió nhẹ gọi lên làn váy chập chờn, có chút như ẩn như hiện.

Nữ nhân này giống như là một trái đã chín mật đào, bất cứ lúc nào có thể hái thưởng thức. nàng vóc người cao gầy, trước ngực no đủ phồng lên giống như là muốn đột phá y phục ràng buộc mà ra.

"Đại phối đàn, người đã tới." Tiểu Long Nữ về mặt có chút cao hứng, lôi kéo người mặc đạo bào hướng Lý Thông đi đến!

"Ta là Long Nhi sư tỷ Lý Mạc Sầu, còn người là Lý Thông, người mà sư muội hay nhắc tới?" Lý Mạc Sầu nhìn Lý Thông ánh mắt ngưng lại, lẩm liệt hỏi.

"Không sai, ta là Lý Thông, đây là Gà Nướng Mật Ong, các người cũng tới nếm thử đi." Lý Thông thần nhiên nói.

Tiểu Long Nữ lạnh nhạt nói: "Ta không ăn những thức ăn này!"

"Quanh năm không có ăn thịt, đối với thân thể không tốt. Sư muội người cũng nên ăn một chút thịt." Lý Mạc Sầu thấy Lý Thông có ý tốt cũng giúp hẳn khuyên bảo sư muội. Trên thực tế, Lý Mạc Sầu cũng bị Gà Nướng Mật Ong hấp dẫn lấy.

Tuy rằng quanh năm tu luyện Băng công, Tiểu Long Nữ dục vọng so với thường nhân giảm rất nhiều, luôn lấy quả đại, Ngọc Phong Tương làm thức ăn, giờ khắc này nghe thấy mùi thơm, lại là Lý Thông mang đến, cũng là có chút muốn ăn. Giờ có sư tỷ lên tiếng, nàng cũng không từ chối, ngồi xuống gần Lý Thông bắt đầu thưởng thức mỹ vị.

Tiểu Long Nữ hai tỷ muội ăn rất nhả nhặn, sau khi ăn xong cũng không quên nhìn Lý Thông khen: "Cảm ơn, thức ăn rất ngon."

"Nghe Long Nhi nói chỉ cần ở gần người Ngọc Nữ Tâm Kinh tự động vận chuyển còn hơn nhiều ngày tu luyện, người là Long Biên võ giả ngưng tụ Băng Long?" Lý Mạc Sầu đảo mắt nhìn chăm chăm Lý Thông hỏi.

"Không sai." Lý Thông đầu tiên là trả lời Lý Mạc Sầu, sau đó không nhịn được hỏi: "Người sẽ không vì giúp nàng tăng tốc độ tu luyện mà kêu nàng theo ta chứ?."

"Ai thèm theo người." Tiểu Long Nữ trên mặt mang theo một tia đỏ búng, mau mau nói rằng: "Nếu người không thích thì thôi."

Nhìn Tiểu Long Nữ sau khi nói xong gương mặt lộ vẻ thất vọng, Lý Mạc Sầu hành tẩu vài năm trên giang hồ nơi nào sẽ không biết loại này thưởng thức vấn đề, đương nhiên biết sư muội tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: 《Thiên Tầm Thần Công》.

Lý Mạc Sầu đáng vẻ vẫn lạnh như băng nói: "Sau khi sư phụ và Tôn bà bà chết, phái Cổ Mộ chỉ còn lại hai tỷ muội ta, sư muội tuy muốn theo người tu luyện 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》 nhưng quy củ vẫn còn, trừ phi người vượt qua thử thách bằng không thì đừng hòng ta cho sư muội theo người."

"Long Nhi đã là Nhất Lưu võ giả Sơ Kỳ muốn tu luyện 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》 tăng cao hơn nghe nói chỉ có song tu, ước mơ của ta là trái ôm phải áp sẽ có nhiều mỹ nữ nhưng ta sẽ liều mình bảo vệ tốt tất cả, nếu được thì theo, không được chúng ta cũng nên là hàng xóm tốt." Lý Thông thần nhiên nói.

Lý Thông là người có quy tắc, phải nói rõ ràng, ghét nhất cái loại lừa gạt chơi song thì rong.

Tiểu Long Nữ trong lòng ban đầu mơ hồ có chút bất an, bởi vì sư phụ của nàng đã từng nói "Trung Nguyên nam nhân không có một người nào tốt, toàn lũ lừa dối trá, vì lẽ đó Cổ Mộ không có nam nhân tồn tại". Lý Thông là người Đại Việt nàng hi vọng sẽ không giống lũ dối trá, chuyên lừa gạt.

Lý Mạc Sầu cũng khá sợ sệt, sư muội đang tuổi dễ động tình, đặc biệt đang khá có cảm tình với Lý Thông, nàng từng bị Lục Triển Nguyên lừa dối, mặc dù đã bị nàng giết nhưng cũng không muốn sư muội rơi vào kết quả giống nàng.

Nghe Lý Thông trả lời, hai người đồng thời thở phào nhẹ nhõm, Cổ Mộ chỉ ghét đàn ông lừa dối mà thôi, còn phong lưu thì quy củ không có nhắc đến, Bắc Tống đề quốc địa vị của nữ lưu rất thấp, được phái Cổ Mộ truyền cho võ công, các nàng có thêm điều kiện để tuyển chọn người trong mộng, như Lý Thông không lừa dối, có thể bảo vệ mình là tốt lắm rồi.

Lý Thông thuận miệng nói: "Nghe giang hồ đồn rằng, Cổ Mộ có quy cũ chỉ cần có người vì các người mà chết, thì các người có thể theo người đó. Ta nghĩ phái Cổ Mộ sẽ không có quy cũ bại nào này, nhưng chắc chắn sẽ phải làm một việc khá nguy hiểm mà người thường chắc chắn phải chết."

Tỷ muội Lý Mạc Sầu hai mắt liền sáng lên, Lý Mạc Sầu cảm thấy kinh ngạc: "Không sai, phải làm một việc khá nguy hiểm, người Đại Việt thật lợi hại, nói chuyện với các người người có độc sách thật đỡ mệt mỏi. Không bằng lũ vô học Trung Nguyên, khi ta đang đi thì có người xông ra tự sát làm hại ta mang tiếng giết người mà đầu. Người rất thông minh, có tư cách để sư muội ta đi theo rồi."

"Long Nhi nha đầu người luôn mặc đồ màu trắng, sẽ không phải các người trong Cổ Mộ nuôi tằm hơn nữa là Bạng tằm." Lý Thông không để ý lắm lời khen của nàng nhìn Tiểu Long Nữ, thấy nàng gât đầu, Lý Thông không khỏi vuốt cằm âm thầm suy nghĩ sau đó có chút không dám tin nói: "Đừng nói các người Cổ Mộ trấn phái công pháp không phải là 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》 mà là 《Thiên Tâm Thần Công》 nha."

Lý Thông vừa dứt lời, Tiểu Long Nữ hai người giật mình nhìn hần, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn nhau, nghĩ không ra Lý Thông chỉ thông qua vài chi tiết nhỏ có thể suy luận ra bí mật của phái Cổ Mộ mình. Phải biết, khi Vương Trùng Dương là Trung Nguyên Bắc Tống thiên hạ đệ nhất cao thủ, thường xuyên ra vào Cổ Mộ cũng chỉ biết đến 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》, càng buồn cười tự cho là đúng khắc lên 《Cửu Âm Chân Kinh》 ở quan tài thị uy với phái Cổ Mộ.

Người đời chỉ biết Lâm Triều Anh hận Vương Trùng Dương, nhưng không biết nàng hận hần vì hần quá ngu chứ không phải vì tình. Hai nàng không khỏi so sánh Lý Thông một người bình thường đến từ Đại Việt không tính là cao thủ với Vương Trùng Dương Trung Nguyên Bắc Tống đệ nhất cao thủ, càng so sánh càng ảo não, Trung Nguyên nhiều đời thua Đại Việt không phải không có cái lý của nó.

Lý Thông chỉ nói chơi mà thôi, hần cứ nghĩ phái Cổ Mộ chia làm hai đường chuyên tu Bạng thuộc tính Tiểu Long Nữ, Độc thuộc tính Lý Mạc Sầu, ngoài ra còn có Khu Trùng Thuật có thể nuôi tằm kết hợp âm khí ngân châm dệt may thành quả là Tiểu Long Nữ lúc nào cũng mặc áo trắng. Nhìn thấy vẻ mặt các nàng, để hần không ngờ rằng mình đã đoán đúng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tiểu Long Nữ Chuyển Nhà.

"Người suy đoán không sai, ta chuyên tu Độc Công chủ tu Ngũ Độc Thần Chương tiến giai sẽ là 《Thiên Tâm Ma Công》chỉ âm chỉ độc. Sư muội Tiểu Long Nữ chuyên tu Bạng Công chủ tu 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》 tiến giai 《Thiên Tâm Thần Công》 chỉ âm chỉ hàn, đương nhiên còn cần phải có Bạng tằm mới tu luyện được." Lý Mạc Sầu thẳng thắn thừa nhận, thanh âm không còn băng lãnh như vừa mới gặp, sau đó nhìn Tiểu Long Nữ co đầu rụt cổ, không dám lên tiếng, lại nhìn Lý Thông nghiêm mặt nói: "Long Nhi có thể theo người, nhưng trước khi người tìm được Bạng tằm cho nàng luyện thành 《Thiên Tâm Thần Công》 nàng không được mất tâm thân xử nữ, bằng không nàng sẽ tẩu hỏa nhập ma!"

Lý Thông tâm tình khá tốt nhưng hần vẫn nhìn Tiểu Long Nữ hỏi: "Long Nhi nha đầu người có đồng ý theo ta."

"Ừm...Long Nhi đồng ý đi theo đại phò mã." Tiểu Long Nữ thanh âm thanh thúy dễ nghe, cúi đầu nhỏ giọng nói.

"Sư tỷ, không bằng người theo ta qua Hồ Lô Cốc, dù sau Cổ Mộ cũng là do Vương Trùng Dương xây, chúng ta ở đúng là có chút không tiện." Tiểu Long Nữ tâm cơ đơn thuần nhìn sư tỷ.

Lý Thông liền vội vàng nói: "Đúng vậy, ai biết hần có cài thêm cơ quan nào rồi truyền cho đệ tử chỉ cần ấn là hủy cả Cổ Mộ, người cứ việc ở Hồ Lô Cốc, ta thì có thêm thời gian tìm Bạng tằm, nếu may mắn không biết chừng có thể tìm được thêm một con giúp người luyện thành《Thiên Tâm Ma Công》."

Lý Mạc Sầu thấy hai người nói có lý liền đồng ý đi Hồ Lô Cốc, nàng tu luyện độc công chỉ cần một khu vực nhỏ nuôi độc trùng các loại là được, nàng cũng không quên dặn dò Lý Thông mai chuyển luôn Hàn Ngọc Băng Sàng qua Hồ Lô Cốc vì đây là bảo vật của phái Cổ Mộ.

.....

Đào mất đã sáu ngày qua đi, Lý Thông ban đầu giới thiệu hai tỷ muội Lý Mạc Sầu cho hai người Thạch Sanh, Lý Mạc Sầu thì chiếm một góc suốt ngày nuôi trùng độc rất ít ra ngoài, Tiểu Long Nữ càng ngày càng lớn mật luôn đi theo đuổi hần, đến tối cũng ngủ trên Hàn Ngọc Băng Sàng trong phòng cách hần không xa nói là vì tiện nhanh công lực. Tam Vị Bạch Hồ Mi Li từ khi uống song Ngọc Phong Tương liền luôn nằm trong lòng Tiểu Long Nữ bị dụ dỗ đến quen người chủ nhân này.

Sau khi hấp thụ linh khí rèn luyện Chân Long Cửu Thức, Lý Thông như thường ngày đi ra quan sát cửa hàng một chút. Hần còn chưa đến liền nghe tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu rên vang vọng cả sơn cốc.

Lúc này, chỉ còn Thạch Sanh vùng quyền oanh bạo mấy tên đối địch, còn lại đều té trên mặt đất.

Sau khi đánh ngã tên cuối cùng, Thạch Sanh thấy Lý Thông đến liền chạy lại nói: "Mấy tên cường đạo thấy chúng ta buôn bán tốt muốn thu phí bảo kê, đệ đã xử lý được tình hình, đại ca thấy giờ nên làm thế nào?."

"Cứ treo lên cây vài ngày, cho chúng nó lao động khổ sai để chúng nhớ đến quấy phá của hàng chúng ta hậu quả." Lý Thông thần nhiên nói.

"Người nào dám đánh người của ta!" Lý Thông vừa nói xong, chợt nghe một tiếng thanh âm hết sức ung dung vang lên, tiếp lấy một tràng tiếng xé gió vang lên, trong nháy mắt ba tên mặc đạo bào đi tới bên cạnh mười tên đang nằm trên mặt đất.

Một gã đạo sĩ đầu tiên là kiểm tra đám người thu bảo kê, tuy chỉ bị thương nhưng hấn sắc mặt có chút khó coi, hấn chỉ muốn thu chút tiền lẻ, giờ tiểu đệ mình bị đánh thành như vậy, hấn nếu không đáp trả sẽ rất mất mặt, nhất là đi theo hấn còn có hai gã sư đệ.

"Tại sao ngươi đánh người!" Đạo sĩ xanh mặt trừng mắt Lý Thông.

"Hừ, ngươi nếu là đạo sĩ, lại cùng đám ô hợp làm bạn tính thu phí bảo kê giờ lại hỏi tại sao, đạo sĩ các ngươi toàn thể này sao?." Lý Thông đoán đám đạo sĩ này là người của phái Toàn Chân, hiện tại nhìn thấy những đạo sĩ này làm vậy, hấn than thở Bắc Tống đại phái là thế giờ làm cường đạo, không biết ngoài kia còn bao nhiêu người như thế này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Thu Phí Bảo Kê.

"Tiểu tử, đạo gia ta là người phái Toàn Chân, ngươi cũng dám nghi vấn ta, các ngươi chắc chắn là gian tế của Mông Cổ, lão tử phải bắt ngươi về tra hỏi." Vừa nói, người này rút ra trường kiếm hướng về Lý Thông đâm tới.

Lý Thông cảm thấy kinh ngạc, thẳm nói: Đây là chuyện gì vậy? Ta có phải là người đánh tụi kia đâu, hướng về ta mà đánh làm gì. Ba tên Tam Lưu sơ kỳ này quá không biết tự lượng sức mình đi.

"Cũng không tìm hiểu xem đây là nơi nào mà dám đến thu bảo kê." Thạch Sanh cúi đầu nhỏ giọng nói: "Đại ca, đề đề lên!"

Thạch Sanh hiểu chiến song lên, né tránh trường kiếm đâm tới, quyền đầu nện vào ngực đạo sĩ, lực lượng khổng lồ làm tên đạo sĩ trực tiếp bị đánh bay.

"Àm!"

"Àm!"

Một quyền lại một quyền đánh ra, nện trên ngực hai tên đi theo.

"Phốc!"

Cả ba bị đánh bay ra ngoài, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, tiếp lấy sắc mặt trở nên trắng bệch, chỉ vào Lý Thông hai người, không nói ra lời nào.

"Không có khả năng, hấn làm sao có tốc độ di chuyển nhanh như vậy." Tên đạo sĩ sư đệ nhỏ giọng lẩm bẩm, đây hết thấy đều là giả.

"Chết tiệt, tại sao ở đây lại có cao thủ mạnh như vậy." Giờ khắc này cảm đầu đạo sĩ ba người đã biết Thạch Sanh thực lực căn bản không phải bọn họ có thể đối phó, hướng chỉ còn có Lý Thông chưa từng ra tay. Thực lực đám người này chắc còn cao sư phụ, chớ nói chỉ là bọn họ. Lúc này bọn họ nghĩ tới chỗ dựa vững chắc phái Toàn Chân.

"Nghe nói phái Toàn Chân là Bắc Tống đại phái!" Thạch Sanh ngây ngô lắc đầu than thở: "Bắc Tống đại phái gì mà yếu thế!"

"Phốc!. . ."

"Toàn Chân Giáo sẽ không bỏ qua ngươi." Cảm đầu đạo sĩ nghe vậy máu tươi liền phun ra, hung hăng nói ra một câu, sau đó ngất đi nằm trên đất.

"Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng a!" Mười tên thu bảo kê đã bị Thạch Sanh thực lực sợ choáng váng, lập tức quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ.

"Đệ chỉ huy đám người bị thương nhẹ, đưa tất cả đến nơi khai thác đá, cần treo lên cây thị uy thì treo, ngoan ngoãn làm việc thì cho chúng làm, chúng ta có thêm nhiều nhân công miễn phí ah!" Lý Thông mặt vô biểu tình nhìn Thạch Sanh nói.

Thạch Sanh cũng không có tức giận, hấn biết đại ca tính khí là như thế. Thạch Sanh gãi đầu vỗ ngực cười ngây ngô nói: "Đệ làm việc đại ca cứ yên tâm!"

Mấy ngày này buôn bán tương đối ít nhưng đánh nhau thì khá nhiều nên dù có đánh nhau cũng không ảnh hưởng gì, Thạch Sùng vừa nghe có tiếng đánh nhau chạy ra xem, hấn cũng khá quen thuộc cảnh này.

"Ngạch, đại ca lại thu thêm đám người khai thác đá sao?." Thạch Sùng đến gần Lý Thông chần chờ một chút hỏi.

"Không cần để ý đám người đó làm gì, tình hình buôn bán thế nào rồi." Lý Thông vừa trả lời vừa đi về phía phòng khách, Thạch Sùng thấy thế cũng theo phía sau.

"Tổng bán ra được 100 bộ Ngũ Sắc Thần Quang được 1000 vạn kim tệ, bán lẻ 200 viên được bảo châu được 600 vạn tổng thu trong tuần là 1600 vạn kim tệ, tồn kho 1300 viên bảo châu." Thạch Sùng báo cáo tình hình tài chính cho Lý Thông, sau đó có chút không cam lòng nói: "Bảo châu thi trường vì chúng ta tung ra quá nhiều nên lượng mua ít đi, bây giờ chỉ còn vài thương nhân lớn và một số quan viên Bắc Tống lấy quân phí chống Mông Cổ là còn mua được."

"Trung Nguyên đúng là giàu có ah! Bảo châu đã cung cấp chúng ta lượng lớn kim tệ, hoàn thành nhiệm vụ bước đầu, sau đó chỉ cần chuyển đổi sang vật phẩm khác là được." Lý Thông thần nhiên nói.

Tiếp lấy 1000 vạn kim tệ từ 100 túi trữ vật, Lý Thông từng túi từng túi cho vào Vina Card của mình.

100 vạn

500 vạn!

1000 vạn!

"Đình đông, Chúc mừng {Ký chủ} hoàn thành nhiệm vụ Đức tượng Thủy Tinh đại nhân. Khen thưởng cống hiến: 100 vạn. Vina card cường hóa +1"

Lý Thông nghe xong ánh mắt sáng lên, lập tức trong đầu Lý Thông hiện ra thêm một ít thông tin vắn tắt. Vina card sau khi cường hóa không gian rộng 20 khối, khả năng truyền tin được tăng cường lên là 1000m, tuy chỉ truyền được chữ viết không truyền được tiếng nói hay hình ảnh nhưng tăng được độ xa lên 10 lần cũng làm hắn hưng phấn không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Tuần Hoàn Nhiệm Vụ

Thanh âm băng lãnh của hệ thống lại vang lên:

"Đình đông, Chúc mừng {Ký chủ} nhận được tuần hoàn nhiệm vụ: Vạn dân bá lợi."

"Miêu tả nhiệm vụ: Làm cho 10000 dân bá lợi tượng Thủy Tinh đại nhân. Khen thưởng cống hiến: 10000. Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Không. Nhiệm vụ thời hạn: Không. Nhiệm vụ tuần hoàn: Vô hạn"

Sau khi báo cho Thạch Sùng đã hoàn thành xong nhiệm vụ và có miêu tả sơ về nhiệm vụ mới, hai người cau mày suy nghĩ.

"Ngạch, Không biết kế tiếp đại ca có tính toán gì không." Thạch Sùng chần chờ một chút hỏi.

"Khái khái." Ho nhẹ hai tiếng điều chỉnh tốt trạng thái, sau đó Lý Thông mở miệng nói: "Muốn có tín đồ thì phải lập giáo, ta chuẩn bị chuyển Phi Thiên thương hội thành lập Phi Thiên giáo, ta làm giáo chủ, hai người các ngươi làm Phó giáo chủ, mười tên đầu gia nhập thương hội nếu được cũng cho chuyển qua, còn lại từ từ sẽ tuyển thêm nhân tài vào."

Dừng lại chốc lát, Lý Thông mới tiếp tục nói: "Người gia nhập chắc cũng khá đông, chúng ta nên chú trọng vào trồng trọt và chăn nuôi. Một là có thể tự cung, tự cấp. Hai là có thể bán ra thu đại lượng tiền tài, phải biết hiện tại chiến tranh khắp nơi, lượng thực chắc chắn sẽ rất được hoan nghênh."

"Mười tên đó làm việc rất tốt, đệ sẽ cho chúng gia nhập vào Phi Thiên giáo." Thạch Sùng đầu tiên nghiêm mặt trả lời Lý Thông, sau đó hoàn toàn tự tin nói: "Chỉ cần có 《Phi Thiên Hệ Thống》 ba huynh đệ chúng ta chắc chắn sẽ làm Phi Thiên giáo lớn mạnh."

"Oanh"

Nặng nề nổ vang thanh âm cắt đứt cuộc thảo luận của hai người. Lý Thông khá hứng thú nói: "Lại có người đến kiểm chuyện, chúng ta cũng đi ra xem"

Lúc này, giữa sân đang đứng là Thạch Sanh và một đại hòa thượng. Đại hòa thượng thân hình cao gầy, thân hình như cây trúc, mặc tăng bào đỏ, đỉnh đầu hơi lõm xuống. Thấy hai người Lý Thông đến, cả hai đều dừng tay.

Thạch Sanh chạy lại nói: "Ta thấy đại hòa thượng này đến gần phòng khách, dáng bộ khả nghi, định bắt lại nhưng không ngờ võ công đại hòa thượng khá cao, vừa giao thủ đệ cũng không chiếm được tiện nghi."

"Bàn tăng pháp hiệu Kim Luân, đến từ Mật Tông Tây Tạng." Đại hòa thượng nghe Thạch Sanh nói cứ như mình là ăn trộm đầu tiên tự giới thiệu, sau liền lớn tiếng giải thích: "Lần đầu đến Trung Nguyên, nghe Hồ Lô Cốc có bán dị bảo nên đến xem, chỉ là đi nhầm đường nên dẫn tới hiểu lầm."

Kim Luân hấn vừa đột phá cảnh giới Tông Sư, muốn đi ngao du nhằm thích ứng tu vi, vừa nghe Hồ Lô Cốc có dị bảo nên đến xem có giúp ích được mình, hắc cũng biết Hồ Lô Cốc người Đại Việt không dễ chọc.

"Mặc kệ đúng sai, nếu chuyện này truyền ra ngoài danh tiếng đại sư sẽ bị ảnh hưởng." Lý Thông thần nhiên nói: "Không bằng như vậy, đại sư thí quyền cước với Nhị đệ ta, nếu thắng chúng ta có thể giải thích rõ chuyện đi nhầm đường, hiện tại chiến tranh loạn lạc nếu thua thì mời đại sư ở lại đây tọa chân vài năm."

Kim Luân đại sư bắt đắc dĩ đồng ý, hấn không muốn vì mình mà danh tiếng Mật Tông bị tổn hại, nhìn chiến ý muiời phần Thạch Sanh, lại nhìn Lý Thông, Thạch Sùng đang ngồi trên ghế ăn trái cây, hấn cảm thấy mình không nên đến nơi này.

.....

Chung Nam sơn, Toàn Chân giáo.

Khâu Xứ Cơ Trường Xuân Tử khi nhận được tin tức đệ tử báo lại, ở một giờ trước có đệ tử bị Phi Thiên thương hội bắt làm lao động khổ sai, hấn liền cấp tốc chạy qua, Khâu Xứ Cơ hấn đương nhiên biết Hồ Lô Cốc do người Đại Việt quản lý, Phi Thiên thương hội không chỉ có cao thủ tọa chân ở gần đó mà tất cả người đi theo đều là cao thủ, lúc trước hấn cũng đã nhiều lần căn dặn đệ tử không nên gây sự thế mà cũng đã xảy ra chuyện. Khâu Xứ Cơ không muốn danh tiếng Toàn Chân giáo tổn hại nên tự mình đi giải quyết, đồng thời trong lòng mắng thâm tên đệ tử không nên thân, trở về sư môn hấn sẽ kiến nghị xử thật nặng.

Lúc này, Khâu Xứ Cơ Trường Xuân Tử dẫn theo năm tên đệ tử Toàn Chân đứng cách đó không xa, thấy có người chuẩn bị động thủ liền tĩnh tâm xem kỹ biến, hấn cũng muốn xem người Đại Việt có sức chiến đấu như lời đồn không.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thạch Sanh Vs Kim Luân Pháp Vương.

"Bắt đầu đi." Thạch Sùng lớn tiếng nói.

Thạch Sanh dưới chân phát lực, thân thể dựa vào mặt đất truyền đến lực lượng xông về phía trước. Thạch Sanh tuy bình thường hiền lành nhưng nếu đã đánh nhau thì không bao giờ nương tay.

Tất cả mọi người đều chỉ cảm thấy một đạo màu đen quang ảnh lóe lên liền qua, trong nháy mắt liền đến Kim Luân đại hòa thượng trước mặt.

Một quyền!

Thạch Sanh một quyền đánh ra, cú đấm này không có bất kỳ đẹp mắt, coi như không biết võ công người bình thường cũng có thể bắt chước được đến. Quyền kinh như mưa sắt không khí chung quanh phát ra thanh âm như sấm.

Kim Luân đại hòa thượng đương nhiên biết Thạch Sanh là Long Biến cảnh, khi thấy chỉ có Long Biến Tam Trọng hơi sững sờ, sau đó cười lạnh nói: "Vô công của ngươi không sai, nhưng đáng tiếc so với ta Tông Sư Vô giả, ngươi còn kém một chút."

Kim Luân hòa thượng xòe bàn tay ra, nắm đấm bóng mờ cùng Thạch Sanh nắm đấm chạm nhau.

"Ầm!"

Kinh khí làm mặt đất nứt toác ra, Kim Luân đại hòa thượng bị sức lực mạnh mẽ của Thạch Sanh chấn động đến mức bay ngược ra ngoài.

"Ầm ầm"

Kim Luân hòa thượng bị chôn ở trong lòng đất. Hấn kinh hãi đến biến sắc, làm sao cũng không nghĩ ra Thạch Sanh dĩ nhiên mạnh đến thế, còn mình không đỡ nổi một đòn. Mặc dù vừa rồi chỉ thuần sức mạnh thân thể không sử dụng nội lực nhưng cũng làm hấn sợ hãi không thôi. Hấn mạnh mẽ từ lòng đất bay ra, dáng vẻ rất chật vật, nhưng hô hấp đều đặn.

Ở góc xa quan chiến, Khâu Xứ Cơ đám người trợn mắt nhìn.

Khâu Xứ Cơ không nhịn được nói: "Thật lợi hại, tên trẻ tuổi kia sức mạnh gần với Tông Sư vô giả."

Một tên đạo sĩ nghe Khâu Xứ Cơ nói quay qua tên bên cạnh nhỏ giọng hỏi: "Sư phụ có nỗ quá không vậy, hấn còn trẻ thế mà ngang với Tông Sư vô giả."

"Nếu chỉ là nổ...thì nghe cũng hay đấy." Một tên đạo sĩ khác cười quái dị trả lời.

.....

"Trước đó ngươi chỉ thăm dò ta, ngươi còn chưa dùng hết sức." Kim Luân hòa thượng nhìn Thạch Sanh nói.

"Chỉ có bọn nhóc nóng tính...mới thích dứt điểm nhanh thôi đây là đại ca ta nói." Thạch Sanh gãi đầu cười ngây ngô nói.

Dừng lại chốc lát, Thạch Sanh mới tiếp tục nói: "Chúng ta tiếp tục đi, võ giả phải dùng nắm đấm để nói chuyện! Muốn đánh thì nhào vô. Đừng đứng đó nói nhảm nữa."

"Tiểu tử, nếu ngươi đã muốn thì ta sẽ dùng toàn lực." Kim Luân hòa thượng quát to một tiếng, âm thanh cuộn cuộn, vô biên khí tức phun trào.

Mọi người ồ lên, tuyệt đối không ngờ rằng, trận đấu sẽ dùng toàn lực nhanh như vậy.

Dứt tiếng, Kim Luân hòa thượng dưới chân một điểm, nhún người nhảy lên, trong phút chốc liền đánh về Thạch Sanh.

"Bồng "

Hai quyền chạm nhau như là búa tạ đánh, phát sinh tiếng vang trầm trầm, toàn bộ khu vực chấn động rung lên.

"Bá" "Bá "

Hai người lại như một vệt ánh sáng, nhằm phía đối phương, vào đúng lúc này, bọn họ lựa chọn chủ động tiến công. Hai tia sáng mang đang không ngừng giăng co, không ngừng công kích, nhiều tiếng năng lượng va chạm không ngừng vang lên, như là sấm sét trên không trung nổ vang, đỉnh tai nhức óc.

Trong chớp mắt giao thủ hơn mười lần, phát sinh từng đám nổ vang, như là lôi minh đang vang động. Phía xa, Khâu Xứ Cơ đám người đều ngẩng đầu, khiếp sợ nhìn giữa trường hai người, cuộc chiến có thể nói đúng đặc sắc rất nhiều, mới vừa giao thủ thì có đáng sợ khí tức lưu chuyển, dù là Khâu Xứ Cơ cũng sợ hãi, tu vi hẳn chỉ có Nhất Lưu hậu kỳ võ giả mà thôi.

"Oanh "

Lại một lần đụng độ đáng sợ khí tức không ngừng dập dòn, uy lực cũng rất mạnh, dù Kim Luân hòa thượng đã dùng nội lực gia trì những vẫn rực tiếp bị đập bay, sắc mặt trắng bệch, cực kỳ khó coi, hẳn lại bị áp chế, mặt đất dưới chân khe nứt bắt đầu lan tràn.

"Thật đáng sợ, nghe nói tiểu tử kia chỉ có Long Biển Tam Trọng hậu kỳ thực lực?"

"Đại hòa thượng kia có Tông Sư thực lực, dĩ nhiên cùng Long Biển Tam Trọng hậu kỳ chiến hoà nhau."

"Đây là vượt qua chiến đấu, lẽ nào vũ giả Tông Sư không bằng Long Biển Tam Trọng sau."

Khâu Xứ Cơ đám đệ tử đi theo nhỏ giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thu Kim Luân, Toàn Chân Cầu Tình.

Kim Luân đại hòa thượng thấy Thạch Sanh hoàn hảo không chút tổn hại, lại còn thắng mình nhất chiêu trong lòng cả kinh nói: "Làm sao có khả năng, hẳn tiếp ta tám phần mười công lực, dĩ nhiên không chút thương tổn, ta còn bị thương?"

Long biển cường giả thân thể hoàn mỹ, sức chịu đòn mạnh phi thường. Không dùng binh khí chỉ dùng sức mạnh thân thể thêm nội lực cũng dùng hòng phá tan phòng ngự làm bị thương được. Thân thể cũng như là cái bất tử tiểu cường.

Lần lượt bị đánh bay, trên người quần áo cũng xuất hiện vài vết rách, khí huyết cũng chấn động đã quên đây là cuộc tỉ thí quyền cước. Kim Luân đại hòa thượng lớn tiếng nói: "Hiện tại liền để ngươi nhìn ta một chút nắm cái Kim Luân uy lực!"

"Cheng!"

Kim Luân đại hòa thượng phía sau lập tức bay ra năm cái sắc bén Kim Luân từ túi trữ vật. Kim Luân Pháp Vương lại lịch tên gọi này, cũng là bởi vì năm cái Kim Luân này.

Năm cái sắc bén Kim Luân hóa thành lưu quang hướng về Thạch Sanh tấn công tới, mạnh mẽ lực lượng cắt chém, làm cho tất cả mọi người đều sắc mặt

biến đổi lớn.

"Đã thua còn muốn động thủ sau." Lý Thông đứng lên trừng mắt nhìn Kim Luân đại hòa thượng, hàn quang trong mắt lóe lên.

Nhất thời, Kim Luân đại hòa thượng tựa hồ cảm nhận được một hàn khí bao phủ toàn thân, linh hồn nhưng đông cứng lại, hơi sững sờ, dừng lại công kích mới nhớ lại, tựa hồ mình đã thua.

Đây là một loại khí thể vận dụng, thường là tu vi cao áp chế tu vi thấp, nhưng Lý Thông vận dụng là Băng Tinh cùng Băng Long dù tu vi thấp hơn cũng làm tu vi cao hơn nhất thời bị áp chế.

"Ta sẽ thực hiện lời hứa, sẽ tọa chân ở đây." Kim Luân đại hòa thượng thờ dài, phát phát tay.

.....

Trong phòng khách lúc này, ngoài Lý Thông ba người, còn có Kim Luân đại hòa thượng, Khâu Xử Cơ đám người cũng theo vào. Lý Thông ngồi ghế chủ vị, bên trái theo thứ tự là Thạch Sanh, Thạch Sùng, Kim Luân đại hòa thượng, bên phải là Khâu Xử Cơ còn lại năm tên đi theo thì đứng.

Hai bên sau khi đơn giản giới thiệu, Lý Thông trực tiếp hỏi: "Các người đến đây làm gì?."

"Nghe nói có đệ tử bị Phi Thiên cửa hàng các người bắt, không biết có thể tha ra hay không." Khâu Xử Cơ mặt không thay đổi nói.

"Chuyện này ta biết, chẳng qua đệ tử Toàn Chân Giáo các người vô duyên vô cớ tính đến cửa hàng chúng ta trộm đi bảo châu, phải biết bảo châu chúng ta toàn vài chục, vài trăm vạn kim tệ ah." Lý Thông mặt không cảm xúc nói: "Tuy là không thành nhưng bọn nó cũng phải làm việc để bù lại công sức chúng ta tổn hại."

"Người có chứng cứ gì, mà nói đệ tử ta ăn trộm!" Khâu Xử Cơ lớn tiếng quát hỏi.

"Bị bắt tại trận mà người còn muốn chứng cứ, nào người không có vấn đề chứ." Thạch Sùng cười cợt nói.

"Các người nói vậy, sư huynh chỉ cần kết vài tên lưu manh thu phí bảo kê mà thôi." Một tên đệ tử không chịu được nhảy ra nói.

Khâu Xử Cơ sắc mặt cứng đờ, tựa hồ đang hoài nghi khả năng nghe của mình!

"Ah! Người cũng biết sư huynh mình cấu kết lưu manh làm việc xấu nhưng có thể các người còn không biết, người có khá nhiều sư huynh làm như thế, nghe nói có nhiều thôn trang chung quanh bị mưu hại chết không ít người, làm ta thương tâm không thôi!" Lý Thông lạnh nhạt vô tình nói.

Khâu Xử Cơ đoàn người đầu tiên là giật mình, không nghĩ Toàn Chân Giáo lại có nhiều người làm vậy như thế, khi nhìn Lý Thông vô tình gương mặt mà nói mình thương tâm, Toàn Chân Giáo đệ tử khá là cảm xúc nhìn hắn, không khỏi nặng nề trong lòng: già... quá già, cái mặt thế kia mà nói là thương tâm.

Lý Thông như biết suy nghĩ của tất cả nhìn Toàn Chân Giáo đệ tử nói: "Mặt ta là luôn như thế thì làm sao."

Khâu Xử Cơ không trả lời, hắn đang suy nghĩ cứu danh tiếng Toàn Chân Giáo, không thể lại tranh cãi vấn đề nhỏ này. Khâu Xử Cơ nghiêm mặt nói: "Mọi người thả đệ tử đã bắt, ta sẽ điều tra rõ ràng cái bọn làm vậy và trừng trị, có yêu cầu gì cứ nói, chỉ cần không quá đáng chúng ta Toàn Chân Giáo sẽ thực hiện."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Long Tượng Bàn Nhược Công.

Lý Thông đương nhiên sẽ không ra yêu cầu quá đáng để tránh xung đột, không nên nhìn Toàn Chân giáo biểu hiện yếu kém mà xem thường, người giàu thì hay giấu của, người nông dân còn biết dự trữ lương thực khi có việc nguy cấp đạo lý này có ai không biết huống chi là môn phái lớn, như Toàn Chân giáo nhảy ra thêm vài thằng Tông Sư cũng bình thường.

"Thời buổi chiến tranh, ai cũng cần tiền tài, ta sẽ không yêu cầu bồi thường kim tệ." Lý Thông thần nhiên nói: "Ta yêu cầu không khó, nay mai Phi Thiên thương hội sẽ chuyển làm Phi Thiên giáo, ta muốn vài trăm đệ tử Toàn Chân giáo ra thành Tương Dương tuyên truyền một phen sẽ không quá đáng chứ."

"Không quá đáng, việc này dễ làm." Khâu Xử Cơ nghe vậy liền đáp ứng: "Nhưng chỉ sợ không đạt được như kỳ vọng của các vị."

Khâu Xử Cơ cũng sợ làm không tốt lại ra hiểu lầm không hay nên nói trước.

"Đừng lo, chúng ta không hi vọng nhiều lắm, nhưng dù không làm cho cả thành đều biết thì cũng phải một nửa, nên chứng tỏ khí thế của môn phái mình."

Thạch Sùng lớn tiếng kích lệ.

.....

Đàm phán kết thúc vui vẻ, Khâu Xử Cơ đám người liền ra về, trong phòng lúc này thêm mười tên đầu tiên gia nhập thương hội, đều ra hiệu đơn giản về Phi Thiên giáo.

Lý Thông vẻ mặt vô cảm nói: "Phi Thiên giáo vừa mới thành lập còn khá đơn giản, Lý Thông ta sẽ là Đại giáo chủ, Thạch Sanh và Thạch Sùng sẽ làm Nhị giáo chủ, Tam giáo chủ, Kim Luân đại hòa thượng sẽ là Tứ Đại Hộ Pháp, hộ giáo Pháp Vương đầu tiên Kim Luân Pháp Vương, các người làm việc ở thương hội biểu hiện rất tốt khi vào Phi Thiên giáo sẽ vào hàng Huyền cấp đệ tử trong Thiên, Địa, Huyền tam cấp đệ tử."

"Được rồi, các người tiếp tục chỉ huy đám lao động khổ sai cấp tốc xây dựng đền, ta muốn trong tối nay phải xong, nếu biểu hiện tốt đóng góp sức lực cho giáo sẽ nhanh được lên cấp bậc đệ tử cao hơn." Thạch Sùng tiếp lời.

Trong phòng chỉ còn bốn người, nhìn sâu mi khổ sở Kim Luân Pháp Vương, Thạch Sùng nghiêm mặt nói: "Pháp Vương không cần buồn, gia nhập Phi Thiên giáo chưa chắc đã không tốt như Pháp Vương nghĩ, Phi Thiên giáo có nhiều bảo vật có thể thích tăng tốc độ tu luyện ah."

"Pháp Vương chắc đã luyện Long Tượng Bàn Nhược Công Tây Tạng Mật Tông chí cao vô thượng hộ pháp thần công đến tầng thứ 7 đã được sơ thành liền vứt bỏ vì tổn nhiều tinh huyết, sau chuyên luyện nội lực để đột phá Tông Sư đi." Lý Thông mặt lạnh không cảm tình thần nhiên nói.

Kim Luân Pháp Vương giật mình sau đó gật đầu thừa nhận, nhưng trong lòng hoảng sợ không thôi, chỉ nhìn sơ mà có thể biết được cả quá trình hẩn tu luyện.

Dừng lại chốc lát, Lý Thông thấy Kim Luân Pháp Vương gật đầu mới tiếp tục nói: "Long Tượng Bàn Nhược Công là công pháp chuyên luyện thể, đương nhiên mạnh hơn nhiều cái loại chỉ lo luyện nội lực, cùng cấp gần như vô địch, nhưng cũng như bao công pháp luyện thể khác thường lấy tinh huyết rèn luyện toàn thân, nếu không cung cấp đủ tinh huyết thì hậu quả khôn cùng, ta nghĩ Pháp Vương thân cao gầy là vì thế."

Kim Luân Pháp Vương thờ dãi hẩn đương nhiên biết thân thể quan trọng, luôn xem thường võ giả Trung Nguyên chỉ biết tu nội lực, yếu ớt không chịu nổi một đòn, vậy mà hẩn cũng phải dùng nội lực để đột phá Tông Sư vì Long Tượng Bàn Nhược Công thiêu đốt tinh huyết làm hẩn suy yếu chút nữa mất mạng làm hẩn gầy ra trông thấy, nghe Lý Thông nhắc đến chuyện này chắc có cách giải quyết liền không lên tiếng tiếp tục lắng nghe.

"Gia nhập vào Phi Thiên giáo, cái lợi thứ nhất ba người chúng ta đều là Long Biến cảnh võ giả luyện Chân Long Cửu Thức là đỉnh cấp luyện thể công pháp, ngưng tụ ra long lực, Long Tượng Bàn Nhược Công cũng là công pháp luyện thể, ngưng tụ ra long lực. Tuy ba người chúng ta là huyết mạch Tiên Rồng liền tục chuyển hóa thành long lực có lợi hơn rất nhiều sơ với người thường nhưng hai bên cũng có thể trao đổi tâm đắc tu luyện, rút ngắn thời gian đột phá." Lý Thông mặt không cảm tình nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Phân Chia Nhiệm Vụ.

"Thứ hai Phi Thiên giáo có vài loại bảo vật, linh dược có công hiệu thần kỳ trong việc cung cấp tinh huyết trong luyện thể, chỉ cần Pháp Vương có công hiến cao trong Phi Thiên giáo thì đảm bảo Pháp Vương sẽ hài lòng." Thạch Sùng thuận miệng bổ sung.

Kim Luân Pháp Vương trong đôi mắt tinh quang lóe lên, hẩn cũng nghe qua Phi Thiên giáo trước đó là Phi Thiên thương hội có bán bảo châu các loại, giờ nghe có dược vật cung cấp luyện thể hẩn tin không nghi ngờ, lúc trước còn đau đầu không biết làm sau tìm linh dược, Mông Cổ từng hứa hẹn chỉ cần hẩn làm quốc sư sẽ cung cấp lượng lớn linh dược cho hẩn, nhưng phải nhận cái gì vương tử làm đệ tử còn bất phụng sự cho triều đình, khi còn đang lưỡng lự thì gia nhập Phi Thiên giáo tốt hơn nhiều, có linh dược còn có cao thủ luyện thể thảo luận tâm đắc.

Nghĩ tới đây, Kim Luân Pháp Vương không khỏi ngẩng đầu lên vui vẻ nói: "Vậy sau này xin mọi người chiếu cố nhiều hơn."

"Sẽ không để Pháp Vương thất vọng, chúng ta cùng nhau xây dựng Phi Thiên giáo lớn mạnh." Thạch Sùng cười lớn hoàn toàn tự tin nói.

Sau khi Kim Luân Pháp Vương vui vẻ rời đi, lúc này trong phòng chỉ còn lại ba người. Lý Thông lấy ra một tấm bản đồ địa hình sơn cóc chỉ vào nói: "Chúng ta đang cư ngụ ở bên này có dòng suối, lưng dựa núi cảnh khá đẹp. Còn bên kia địa hình rộng lớn bằng phẳng thì đang xây đền Thủy Tinh, tí nữa ta sẽ thông qua 《Phi Thiên Hệ Thống》 thả ra tượng Thủy Tinh bằng vàng ở gần đó, trước đền cửa tiệm Phi Thiên cứ bán bình thường, ngoài ra còn cần xây một toàn quán trọ phục vụ thức ăn, ngủ nghỉ. Phía sau đền, xây thêm Nhiệm Vụ Đường cũng do Thạch Sùng quản lý chuyên ban bố nhiệm vụ cho tín đồ, chỉ cần đủ số cống hiến sẽ được làm đệ tử Huyền cấp Phi Thiên giáo, ai có thắc mắc bổ sung gì không?"

"Nhiệm vụ của đệ thật nhiều ah." Thạch Sùng đầu tiên kêu khổ, sau đó hỏi: "Nhiệm vụ sẽ như thu thập tình báo, linh dược, tuyên truyền, giáo dục chia điểm công hiến làm sau."

"Cái đó tùy đệ là được." Lý Thông mặt không cảm xúc nói.

Dừng lại chốc lát, Lý Thông lấy ra quyển sách đưa cho hai người xem mới tiếp tục nói: "Sách này sẽ ở chúng ta Phi Thiên giáo lưu hành nội bộ, nếu cần sửa đổi bổ sung thì ghi chú lại mỗi tuần làm một lần."

Thạch Sanh gãi đầu ngây ngô hỏi: "Tại sao trong phần nhiệm vụ, hình ảnh và đặc điểm nhận dạng của Nhân Sâm, Tuyết Liên, Yêu Thú còn để trống vậy."

"Khái khái." Ho nhẹ hai tiếng điều chỉnh tốt trạng thái, sau đó Lý Thông mở miệng nói: "Cái này sẽ do đệ toàn quyền phụ trách, còn phần bảo vệ tuần tra đệ cứ chỉ huy tụi kia làm là được."

Lý Thông hẳn làm gì có hiểu biết sâu rộng như Thạch Sanh chuyên gia về rừng núi, đương nhiên giao cho Thạch Sanh làm rồi. Còn về Nhiệm Vụ Đường và làm ăn thì tất cả giao cho Thạch Sùng. Làm lãnh đạo theo Lý Thông chỉ cần có tầm nhìn, vạch ra sách lược phát triển, lắng nghe sửa đổi sai lầm là được, còn lại để hai người có chuyên môn có kinh nghiệm lo phụ trách.

Thạch Sanh thấy đại ca tinh tường giao toàn quyền mình như thế liền vỗ ngực nói: "Đại ca cứ yên tâm, đệ nhất định sẽ làm tốt."

"Mười tên đệ tử Huyền cấp đã có thể nghe nói, hơi đọc được tiếng Việt nên Nhiệm Vụ Đường sẽ ghi bằng tiếng Việt." Thạch Sùng khá yên tâm mỉm cười nói.

Cả bọn chỉ tiếng Hoa chỉ nghe nói được mà thôi, theo Lý Thông mình chỉ qua Bắc Tống làm ăn đâu phải đi tìm hiểu văn hóa cần gì phải biết nhiều. Còn mười tên đệ tử Huyền cấp từ ăn mày muốn đổi đời, muốn có cuộc sống khá giả hơn đương nhiên phải cố gắng học tiếng Việt, không biết Thần Võ đại lục linh khí dư thừa làm người ta thông minh hơn hay không, chỉ vài ngày cả bọn đều nghe nói, nhưng cũng không bằng Tiểu Long Nữ tu chất tuyệt đỉnh, giờ đây trình độ tiếng Việt có thể nói thành thạo.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hoàng Kim Ngọc Mễ.

"Mai mở cửa đền cần phát 1000 phần cháo để hấp dẫn người đến quỳ lạy, Nhị đệ người chuẩn bị thế nào rồi." Lý Thông thuận miệng hỏi.

"Đại ca cứ yên tâm, có tam đệ giúp đỡ, đệ nhất định sẽ làm tốt." Thạch Sanh tự tin nói.

"Đệ cũng sẽ chuẩn bị tốt rồi phần nhiệm vụ tuyên truyền cho nhóm đệ tử Huyền cấp làm." Thạch Sùng nhàn nhạt cười nói.

"Ah! Chúng ta cũng nên luyện Long Tượng Bàn Nhược Công, công pháp luyện thể này sẽ không có sung đột, ta sẽ luyện thêm Long Tượng Bàn Nhược Công để giấu tuyệt kỹ biến thân dù sau ở đây là Bắc Tống không phải Đại Việt nên chúng ta làm gì cũng phải cẩn thận." Lý Thông khá quan tâm nói.

Long Tượng Bàn Nhược Công là thứ tốt dùng để che giấu Băng Tinh trong cơ thể Lý Thông, để nhiều người biết trong thân thể có biến dị mà người ta chưa biết thì phiền phức đến không ngừng, Lý Thông kêu hai người luyện thêm môn thân công cũng muốn hai người cường đại hơn mà thôi, dù sau đây là môn công pháp hộ thể, tính mạng an toàn sẽ cao hơn.

Muốn Phi Thiên giáo lớn mạnh ngoài tiền tài còn cần nhiều Linh dược mới có thể mang đến hấp dẫn, không bột sao gột nên hồ Thạch Sùng không có linh dược thì dù có tài năng cũng không phát huy được. Lý Thông liền từ hệ thống hối đổi 400 viên Tam Phẩm Linh Đan 《Hoạt Huyết Tán》, 10 hạt Tứ Phẩm Linh Dược Hoàng Kim Ngọc Mễ hay còn gọi Lúa Ma của Đại Việt tổng cộng tốn 50 vạn cống hiến toàn chuyển vào Vina Card cho Thạch Sùng, từ 100 vạn chỉ còn 50 vạn cống hiến làm Lý Thông cũng phải đau lòng một hồi.

Hoàng Kim Ngọc Mễ lập tức cung cấp lượng lớn tinh huyết cho cơ thể Tứ Phẩm Linh Dược mỗi viên tốn 10000 điểm cống hiến 《Phi Thiên Hệ Thống》.

Không giống với 《Hoạt Huyết Tán》 được lực dùng được trong một tuần liền, sau đó cần một tuần để được lực tiêu tan. Lý Thông ba người đều hiểu muốn tăng tốc độ luyện thể không có linh dược bổ huyết chuyển hóa thành Long Lực thì sẽ bị bệnh thiếu máu liên gầy như Kim Luân Pháp Vương, 《Hoạt Huyết Tán》 loại bổ huyết cũng không thể dùng liên tục nếu không nhẹ thì bệnh cao huyết áp, nặng hơn là nhồi máu cơ tim mà chết.

"Được rồi, nhiệm vụ của ta cũng đã xong, kim tệ, đan dược tùy đệ sử dụng." Lý Thông vô cùng không có trách nhiệm nói. Nói xong liền ngồi dậy ra ngoài.

Không để ý đến trọn mắt hốc mồm Thạch Sùng hai người, khi nhìn linh dược Tứ Phẩm cả hai mắt sáng như sao, cảm động đại ca tinh tường mình.

Lúc này, Lý Thông đi khai phóng tượng vàng Thủy Tinh ở chỗ đã bàn thảo từ trước, khi đám đệ tử Huyền cấp nhìn thấy bức tượng to bằng vàng trọn mắt nhìn không thôi, thậm chí Phi Thiên giáo giàu có. Đương nhiên nhiều đại thương hội ở Bắc Tống cũng làm được, nhưng giờ chiến tranh không ai rảnh làm việc như thế. Lý Thông không biết nhóm đệ tử Huyền cấp nhìn thấy Phi Thiên giáo giàu có càng vững tin mình vào đúng chỗ, càng điên cuồng làm việc vì một ngày mai tươi sáng.

.....

Buổi tối, Lý Thông về phòng ngủ của mình.

"Đại phối dân, người đã về." Tiểu Long Nữ lộ ra khuôn mặt vui sướng, nhìn ra được Lý Thông về để cho nàng rất cao hứng, loli thiếu nữ trong đôi mắt trong suốt lộ ra một tia nhu tình.

Tiểu Long Nữ vẫn mặc bạch y, gương mặt thiên chân vô tà, ánh mắt long lanh như nước, dù mặc Hoa phục kín đáo cũng không che giấu được đường cong hấp dẫn mê người, thật giống như một đóa kiêu diễm hoa tươi lộ ra phá lệ chói mắt, dù có chút hơi lộ ra non nớt, nha đầu này tuyệt đối là họa thủy cấp nhân vật, tương lai khí chất dùng phong hoa tuyết đại đều không đủ.

Con người phải có ước mơ để làm động lực phấn đấu, Lý Thông không ngừng nỗ lực để có thực lực cường đại bảo vệ người thân. Nhìn gương mặt thiên chân vô tà của Tiểu Long Nữ, Lý Thông trong mắt thoáng qua một tia thờ dài, sâu trong đáy lòng không ngừng hô to phải bảo vệ nụ cười thần tiên, khuôn mặt tươi vui của các mỹ nữ đã theo hân.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Cùng Ngủ.

Lý Thông không trả lời, theo bản năng đưa tay đi vuốt ve mái tóc của tiểu nha đầu, sau vài ngày ở chung trong lúc vô tình đã thành thói quen.

Tiểu Long Nữ nhún châu xoay động, bén nhạy cảm giác được hôm nay Lý Thông ôn nhu hơn thường ngày, khóe miệng đáng tươi cười sâu hơn.

Trong phòng có Dạ Minh Châu nên tương đối sáng, Tiểu Long Nữ vui vẻ đặt mông ngồi lên Hàn Ngọc Băng Sàng bắt đầu ăn, tiểu nha đầu nghe lời Lý Thông không còn chỉ ăn Ngọc Phong Tương mà thêm mấy phần thịt.

"Gào gào. . ." Tam Vĩ Hồ Li Mi Li không ngừng kêu, giường nham múa vuốt muốn cắn Lý Thông. Tựa như trừng phạt người chủ không lương tâm quên mình. Lý Thông liền cho nó một viên 《Hoạt Huyết Tán》 nó nói an tĩnh lại.

"Tại sao không tìm chỗ khác ăn." Lý Thông cảm thấy có chút mờ mịt khi nha đầu chọn ăn ở đây, Hàn Ngọc Băng Sàng là bảo vật của phái Cổ Mộ ở Cực Bắc Chi Địa tìm được, tuy có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện nhưng từng đợt hàn khí thể kia làm sau có thể ngồi đó mà ăn ngon được.

"Ta thích ăn ở nơi này." Tiểu Long Nữ cũng không nói rõ nhưng đáng tươi cười rất là rục rờ.

Lý Thông tự nhận không ngốc, nhưng lúc này đây hân cũng là thật không rõ, không hiểu nổi tiểu nha đầu trong hồ lô bán là thuốc gì. Lý Thông vì buổi trưa ăn khá nhiều nên giờ ăn rất ít, Tiểu Long Nữ cũng ăn khá ít, không biết có phải rất ngon hay không mà trên mặt rất vui vẻ.

"Dạo này ăn nhiều lên, ăn cái gì cũng thấy ngon, không biết có hay không béo lên." Tiểu nha đầu hướng về phía Lý Thông le lưỡi một cái, bộ dáng xinh đẹp thật sự là cực kỳ mê người.

"Yên tâm mà ăn, bảo đảm sẽ không mập." Lý Thông tự tin trả lời, võ giả làm gì dễ mập như thế, nhìn bộ dáng khả ái thiên chân vô tà, Lý Thông đột nhiên phát hiện côi đòi này có nhiều thứ nhìn thật sự rất đã mắt. Vài ngày nữa cũng bắt nàng tu luyện Long Trượng Bàn Nhược Công dù sau luyện thể không xung đột với các công pháp khác lại tăng tính an toàn.

"Được rồi, người qua kia ngủ đi." Lý Thông thần nhiên nói.

Sau khi ăn xong, hai người thường kia ra ngủ, không biết tại sao hôm nay vừa nghe thấy thế, đang nắm tay Lý Thông Tiểu Long Nữ có vẻ hơi buồn buồn không vui, điều này làm cho Lý Thông cũng buồn rầu theo, không hiểu sao tiểu nha đầu cảm nhiễm lực vì sao mạnh như vậy.

Thời gian vài ngày ở chung, Lý Thông cùng Tiểu Long Nữ quan hệ rất tốt. Vì Băng Tinh trong cơ thể Lý Thông tác động, chỉ cần ở gần Lý Thông Tiểu Long Nữ cảm giác thân thanh khí sáng, tinh thần cực tốt, Tiểu Long Nữ không ngốc, tuy là thanh thuần nữ tử cũng có một loại cảm giác khác thường, đã sớm nhận ra được Lý Thông rất phi phàm, cảm giác muốn thân cận. Băng công hai người ảnh hưởng lẫn nhau, nhiều lúc không cần nói nhưng cũng có thể hiểu nhau, Tiểu Long Nữ không vui Lý Thông liền buồn rầu theo.

Lý Thông nhìn thấy nàng không vui liền thần nhiên nói: "Được rồi, muốn ngủ cùng ta liền phải nghe lời, không được lộn xộn."

Lý Thông xem tiểu nha đầu này bộ dáng rất ý lại vào mình, hiện tại biểu hiện ra bướng bỉnh, cũng làm cho người khác ưa thích. Hân cũng sợ mình không khống chế được ăn luôn nàng liền dặn không được lộn xộn.

Tiểu Long Nữ mừng rỡ, nhón chân lên ở Lý Thông mặt của hôn một cái. Không có chút nào xấu hổ, tiểu nha đầu đôi mắt to sáng rỡ lộ ra thần thái mê người.

Lý Thông cùng Tiểu Long Nữ ôm nhau ngủ, nàng ôm thật chặt cánh tay Lý Thông, khóe miệng mang theo vài phần ngọt ngào mỉm cười. Khi bàn tay của

Lý Thông chạm vào da thịt nàng, Tiểu Long Nữ thiếu nữ toàn thân đều run rẩy, vì mình muốn ngủ chung nên mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn, mặt hai mắt nhắm nghiền không dám gặp người, bộ dáng kiều mỹ mê người xinh đẹp không thể tả. Hồ Li Mi Li cũng ở gần đó nhìn Tiểu Long Nữ khó hiểu rồi cũng không để ý mà ngủ mất dạng.

Tiểu Long Nữ ban đầu khấn trương, toàn thân cảm giác tê dại, từ trên người Lý Thông truyền đến cảm giác sáng khoái chạy dọc toàn thân, miễn cảm vô cùng làm nàng có chút ẩm ướt cảm giác. Nhìn Lý Thông đã nhắm mắt từ từ rơi vào ngủ say đáng vẻ, Tiểu Long Nữ cũng từ từ thích ứng liền ngủ, khoe miệng nổi lên tia ngọt ngào, như là hài tử nếm kẹo vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Phi Thiên Giáo.

Sáng sớm, từ Hàn Ngọc Băng Sàng, Lý Thông tỉnh dậy nhìn kẻ bên đang nằm trong lòng ngực Tiểu Long Nữ trên người chỉ đắp một cái đơn bạc chăn, lộ ra nửa người thân thể, da thịt trắng tinh như ngọc, liền ngồi dậy kéo chăn che lại động nhân thân thể, nhưng mà mị lực không giảm mà lại tăng, không chịu nổi cảnh này Lý Thông liền chạy ra ngoài, hẳn cũng không thể ăn loli Tiểu Long Nữ mới 13 tuổi với lại sẽ tổn hại đến võ công của nàng.

Sau khi luyện võ xong như thường ngày, vì muốn luyện thêm Long Tượng Bàn Nhược Công Lý Thông liền tìm Kim Luân Pháp Vương. Hắn không biết lúc này trước đền Thủy Tinh sôi nổi cực kỳ, nhưng dù có biết hẳn cũng không để ý lắm.

Lúc này, không biết có phải là Toàn Chân giáo địa đầu xà tuyên truyền lợi hại hay là sự hấp dẫn của phát cháo, trước đền Thủy Tinh đã tụ tập không ít người. Sau khi quỳ bái tượng Thủy Tinh bằng vàng, cả đám không khỏi cảm thán sự giàu sang, tiếp nhận được bát cháo nóng, không nhận được sự tò mò, trong đám tín đồ có người hỏi: "Đền này ai lập và thờ ai vậy?."

"Đền này do Tam đại giáo chủ Phi Thiên giáo đến từ Đại Việt lập, thờ Thủy Tinh thần của biển cả, có thể làm mưa thuận gió hòa, chống thiên tai lũ lụt." Một tên Huyền cấp đệ tử Phi Thiên giáo gần đó nghe thấy trả lời.

"Nhìn quần áo người chắc là đệ tử của Phi Thiên giáo, ở Bắc Tống mà gia nhập môn phái Đại Việt lập, cái này không phải bán nước sau."

"Cái gì bán nước khó nghe như thế, Phi Thiên giáo vô cùng tự do, đã gia nhập muốn ra liền ra hơn nửa không như bang phái ở Trung Nguyên chúng ta có thể bị phế vô công, tốt như vậy tội gì không gia nhập." Một tên Huyền cấp đệ tử đầu tiên trả lời, sau đó lớn tiếng nói: "Chỉ có vào Phi Thiên giáo chúng ta mới có thể đổi đời, không chỉ có bảo vật, linh đan quý hiếm, môn quy phi thường đơn giản, chỉ cấm cướp của giết người, chỉ cần có tài năng chăm chỉ làm việc chúng ta chỉ cần vài năm khi về già rồi đi cũng đủ con cháu hưởng thụ."

Sau khi ồn ào trả lời vài câu, tên Huyền cấp đệ tử sau khi giới thiệu Phi Thiên giáo phi thường tự do, chỉ cần có làm sẽ có ăn, nhiệm vụ đủ loại nào là thu thập tinh bảo, thu thập linh dược, linh tài, kỳ thạch, săn giết yêu thú, linh trùng...

Làm đoàn người nghe xong không khỏi hướng tới, chỉ cần làm là có tiền không cần phải chịu khổ, tự do, bình đẳng với tất cả người mới vào, cả đám đều vào Nhiệm Vụ Đường xem thử, đoàn người vui có buồn có, vui vẻ vì nhiều nhiệm vụ tương đối dễ làm đối với hắn, sẽ có kim tệ làm hắn đổi đời, buồn là tất cả đều không hiểu tiếng Việt phải tốn phí cho người hướng dẫn nhiệm vụ. Cả bọn không khỏi quyết tâm, sau này nhất định học một chút tiếng Việt, chăm chỉ làm việc đổi đời làm giàu.

.....

Chung Nam Sơn, Toàn Chân giáo.

Sau khi đệ tử báo lại đã hoàn thành tuyên truyền giúp cho Lý Thông, lúc này Khâu Xử Cơ thi lễ với lão đạo sĩ nói: "Chưởng Giáo sư huynh! Nhiệm vụ đã hoàn thành."

"Hoàn thành là tốt." Đan Dương Tử Mã Ngọc thần nhiên nói.

"Chưởng Giáo sư huynh, chuyện này cứ như vậy cho qua sao? Không bằng.." Khâu Xử Cơ thấy

"Không sao cả, chỉ mất mặt một chút mà thôi, với lại sai là ở chúng ta, làm lớn có khi càng hại nhiều hơn lợi." Mã Ngọc cắt đứt lời nói của Khâu Xử Cơ, sau đó giải thích: "Thông qua điều tra, lúc trước Phi Thiên thương hội giờ là Phi Thiên giáo tuy chỉ có ba người nhưng được bảo vệ bởi Thanh Long Động Bình Đoàn thực lực rất mạnh, tuy Toàn Chân giáo chúng ta lực thực ẩn giấu không sợ nhưng không cần vì chuyện nhỏ này mà hao binh tổn tướng, làm cho cười cho các môn phái khác."

"Sư huynh, đều là chúng ta vô năng, quân giáo đệ tử không nghiêm đề chúng ra ngoài gây họa." Khâu Xử Cơ có chút ảo não nói.

"Được rồi, người Đại Việt đa phần không thích đánh nhau, về sau không muốn gây sự với Hồ Lô Cốc là được." Mã Ngọc có chút xuất thần nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tu Luyện Long Tượng Bàn Nhược Công.

Sau khi hi sinh 5 viên Tam Phẩm Linh Đan 《Hoạt Huyết Tán》 để đổi Long Tượng Bàn Nhược Công và tâm đắc tu luyện của Kim Luân Pháp Vương, Lý Thông đối với môn võ công này cũng hiểu sơ sơ.

Long Tượng Bàn Nhược Công tổng cộng chia làm mười ba tầng, mỗi tầng đột phá người tu luyện đều thoát thai hoá cốt, cải thiện thân thể, còn đột phá đến tận cùng là gì không ai biết đến. Long Tượng Bàn Nhược Công là môn võ công chí cương chí cường, ngưng tụ tinh huyết chuyển hóa làm Long Lực công kích bá đạo, sức phòng ngự mạnh mẽ, thể lực khôi phục cấp tốc.

Cũng như các loại thần công đều không dễ dàng luyện thành. Như 《Thiên Tâm Thần Công》 của phái Cổ Mộ cần Thiên Niên Băng Tằm, còn Long Tượng Bàn Nhược Công yêu cầu thời gian rất dài mới luyện thành.

Tầng thứ nhất cần một hai năm tu thành, tầng thứ hai liền muốn ba bốn năm, tầng thứ ba cần bảy tám năm, cứ thế mà suy ra, muốn tu luyện tới tầng thứ mười ba, không biết bao nhiêu năm tháng.

Kim Luân Pháp Vương đúng là bất thế kỳ tài võ học, tiềm tu khổ học, học cứu thiên nhân, tiến cảnh cực kỳ nhanh chóng, đem Long Tượng Bàn Nhược Công luyện tới tầng thứ bảy chỉ mất gần chục năm, nếu không phải tinh huyết không cung cấp đủ để tu luyện thì không biết bây giờ đã đến cảnh giới nào.

Theo Kim Luân Pháp Vương, Long Tượng Bàn Nhược Công tầng một, hai luyện da thịt, tầng ba, bốn luyện xương cốt, tầng năm, sáu luyện tinh huyết, đến tầng thứ bảy, tám đã sơ thành luyện ngũ tạng, theo như ghi chép tiểu thành tầng chín ngưng tụ sơ kỳ tiên thể, đao thương bất nhập có thể chống lại Tông Sư sơ kỳ võ giả, nếu luyện đến tầng mười có thể chống lại Tông Sư hậu kỳ võ giả. Tầng mười một, tầng mười hai là đại thành, tầng mười ba đại viên mãn chưa ai luyện đến.

Tuy mất nhiều thời gian nhưng không có yêu cầu về ngộ tính, chỉ cần biết hô hấp thở nạp theo nhịp là được, ngoài ra còn có thể dùng linh dược đẩy nhanh tiến cảnh. Không quá lo về không không chế được tâm thần, tẩu hỏa nhập ma như các công pháp tu nội lực khác, vì Long Tượng Bàn Nhược Công đa phần là luyện thể. Nhưng nếu muốn tăng tốc độ tu luyện thì Linh Dược bổ huyết là không thể thiếu, nếu không cung cấp kịp thời sẽ như Kim Luân Pháp Vương thiếu huyết gây yếu bệnh trạng.

Đối với Lý Thông có thêm Long Tượng Bàn Nhược Công không khác nào hộ thêm cánh, có huyết mạch Tiên Rồng trực tiếp ngưng tụ ra Long Lực vận chuyển theo Long Tượng Bàn Nhược Công tốc độ sẽ càng nhanh, thêm vào có 《Phi Thiên Hệ Thống》 Linh Đan bổ huyết vô số không lo hết hàng.

Nghĩ tới đây, Lý Thông liền bắt đầu tu luyện, linh khí nhanh chóng bao phủ toàn thân, bạch quang hiện ra bao cơ thể lại như hình quả trứng, bất ngờ nhất là ba con Băng Long chuyển động xung quanh tuy mờ ảo nhưng rất sống động.

Thời gian qua đi, Băng Long liên tục tan vỡ rồi lấy tốc độ khó mà tin nổi gây dựng lại, càng thêm ngưng thực tự bảo ngọc đức ra, lóng lánh bạch quang.

"Uống...uống...ng!" Lý Thông quát chói tai một tiếng, đánh ra một quyền vào cái bàn gỗ gần đó, nhất thời vụn gỗ tung toé, lóng lánh bạch quang liền ẩn giấu vào da dẻ, Băng Long cũng theo liếm tâng. Lại như là chưa từng xảy ra gì cả.

Đánh ra cú đấm này sau, Lý Thông đã tinh tường nhận biết được rồi, tuy sức mạnh không tăng thêm nhưng bạch quang quả trứng bao phủ toàn thân lại có tác dụng hộ thể, tuy chỉ là tầng một không phòng được gì nhưng Lý Thông tinh tường chỉ cần không ngừng cố gắng cũng có thể như Kim Chung Trảo Thiếu Lâm Tự có sức phòng ngự vô song, cần không nhiều động thủ để lộ ra Băng Tinh bí mật quan trọng sau 《Phi Thiên Hệ Thống》.

Mười lăm phút là luyện xong tầng một, Lý Thông trong mắt lam sắc leo sáng tiếp tục tu luyện. Chỉ có điều, lần này tốc độ so với lần thứ nhất lại thấp rất nhiều, điều này cũng chẳng trách, Long Tượng Bàn Nhược Công dù sau cũng là thần công, nếu trong vòng một ngày mà tu lên đại thành thì đó không thể là thần công.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Từng Người Tiến Bộ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt Lý Thông đã tu luyện 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 được bốn tháng, trong bốn tháng thời gian này ngoài sinh hoạt bình thường, Lý Thông thường chịu khó ngồi xếp bằng tu luyện, 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 đột phá đến tầng thứ bảy sơ thành, mỗi lần đột

phá nòng đậm linh khí đều bao phủ xung quanh gia cố thêm vòng chân khí hộ thể, 《Chân Long Cửu Thủ》 cũng có tiểu đột phá từ Long Biến Tam Trọng sơ kỳ đến Long Biến Tam Trọng trung kỳ, tốc độ đó có thể nói là khá nhanh, đương nhiên phần nhiều là nhờ Băng Tinh hộ trợ thúc đẩy chuyển hóa thành Băng Long lực lượng.

Mà trong bốn tháng thời gian này, nhóm người Thạch Sanh cũng có không ít tiến bộ, Thạch Sùng cũng đột phá tới Long Biến Tam Trọng trung kỳ tên này lười tu luyện vì lo buôn bán, Thạch Sanh hiện tại đã đột phá tới Long Biến Tứ Trọng cũng ngưng tụ ra thần thức, tốc độ như vậy khiến cho đám người Thanh Long đông binh đoàn phải sợ hãi không thôi, phải biết Thạch Sanh chỉ khoảng 20 tuổi mà thôi, tiền đồ sáng lạng ah. Chỉ có Lý Thông biết đó là do Thạch Sanh khắc khổ tu luyện, đương nhiên cũng có một phần công lao đan dược của Lý Thông.

Mà khiến cho người chú ý nhiều nhất lại là Kim Luân Pháp Vương, trong vòng ba tháng, tuy không có đột phá lên Tông Sư trung kỳ võ giả nhưng nhờ có 《Hoạt Huyết Tán》《Long Tượng Bàn Nhược Công》đã đột phá tầng thứ tám, tinh huyết đủ đầy giúp Kim Luân Pháp Vương không còn gầy như trước, có được thành quả trước mắt, Kim Luân Pháp Vương càng ra sức làm lớn mạnh Phi Thiên giáo, không chỉ truyền 《Long Tượng Bàn Nhược Công》ra ngoài còn chỉ điểm một số đệ tử có công hiến cao làm tất cả khi làm việc càng thêm ra sức.

Mà người tiến bộ nhanh nhất chính là Tiểu Long Nữ, trong vòng bốn tháng, Tiểu Long Nữ đã từ Tam lưu sơ kỳ võ giả đột phá tới Tam Lưu hậu kỳ võ giả, sức chiến đấu bằng với đám người Lý Thông.

Lý Thông nhìn thấy thực lực của Tiểu Long Nữ thì cũng vô cùng kinh ngạc, tuy cũng nhờ ở gần hần, có Băng Tinh tinh lọc Băng Hần chi khí thêm tinh thuần nhưng tu vi của nha đầu này cũng thật nghịch thiên, không uổng phí tu chất cực cao của mình.

Nhờ tích cực phát cháo, đền Thủy Tinh có thể nói nổi tiếng gần xa, thu hút du khách thập phương đến tháp hương vái lạy gửi gắm tâm linh.

Hiện tại danh tiếng của Phi Thiên giáo tại Bắc Tống cũng đã đại chấn, đặc biệt là Kinh Châu càng ngày càng có nhiều người gia nhập vào, trong vòng bốn tháng, quy mô của Phi Thiên giáo đã 10 tên đệ tử Huyền cấp giờ đã gần 100 tên, hơn nữa những người này đều cam tâm tình nguyện đi vào.

Đồng thời Lý Thông cũng từng hứa hẹn với tất cả đệ tử Phi Thiên giáo, chỉ cần đệ tử Phi Thiên giáo có công hiến thì cũng sẽ được ban thưởng, công hiến càng lớn thì phần thưởng càng cao, cao nhất có thể đạt tới Tứ Phẩm linh dược, thấp nhất cũng được vào phòng tu luyện vài ngày.

Vừa nghe nói có thể có được phòng tu luyện, tất cả mọi người đều cao hứng và kích động. Phòng tu luyện là Thạch Sùng lấy bảo châu gia trị, tu tập linh khí xung quanh, đối với luyện nội lực thực là sức hút chí mạng, sợ rằng cả Bắc Tống cũng không có bao nhiêu, công hiến cao không ngờ lại có đãi ngộ như vậy.

Điều mà Lý Thông coi trọng nhất chính là làm ăn lâu dài, đối với người buôn bán phải có người làm lâu dài mới phát triển nhanh được, đối với người có nhiều công hiến hằng tháng còn được thưởng không ít kim tệ, đãi ngộ như vậy so với các môn phái cấp bậc trưởng lão bên ngoài thực sự còn tốt hơn. Đệ tử Phi Thiên giáo nghe thấy vậy thì liền cảm động.

Đối với chút vật ngoài thân, Lý Thông đám người không để ý, Thạch Sùng buôn bán rất thành công, cho nên kim tệ giờ đối với Lý Thông đám người chỉ là một con số mà thôi, chỉ cần có thực lực bảo vệ thì kim tệ khắp nơi đều có chỉ cần biết buôn bán thì người ta sẽ tự đem kim tệ đến mà thôi.

Nhìn thấy Lý Thông đám người đưa ra đãi ngộ với đệ tử, Kim Luân Pháp Vương kinh ngạc không thôi, thủ bút này thật sự cũng quá lớn, không biết hần kiểm đầu ra nhiều kim tệ và đan dược như vậy, đặc biệt mỗi hánh còn có vài viên đan dược Tam Phẩm cho người có công hiến cao, thật sự là quá xa xỉ.

Sau khi ủng hộ sĩ khí, Lý Thông cũng nhắc nhở quy cũ Phi Thiên giáo, không thích có thể rời đi bất cứ lúc nào, nhưng đã là đệ tử thì nghiêm cấm cướp của giết người với mọi hình thức, có làm thì mới có ăn, không làm thì biến, lần đi cho nó sạch trời. Về phần sai lầm sẽ bị xử phạt nghiêm khắc, đối với chuyện này, mọi người không hề dị nghị, chỉ là lao động khổ sai đập đá vài chục năm bù lại tổn thất, cho dù chạy đến chân trời góc bể thì cũng phải bắt về xử trí.

.....

Đền Thủy Tinh, trong căn phòng lớn có mười mấy người đang ở đó, những người này đa phần là nhóm đệ tử Phi Thiên giáo chuyên thu thập tình báo và tuyên truyền.

"Diệp Thiên sư huynh, ngoài trừ thờ Thủy Tinh tại sao Phi Thiên giáo chúng ta còn thờ thêm Long, Lân, Kim Quy, Phượng Hoàng, Thanh Ngu vậy?." Một tên đệ tử Huyền cấp Phi Thiên giáo nói với một thanh niên tên Diệp Thiên bên cạnh.

Diệp Thiên mấy tháng nay xuân phong đắc ý, mặc dù chỉ có tu vi là Nhị Lưu võ giả nhưng hần đã là đệ tử Địa cấp của Phi Thiên giáo, địa vị của hần cũng không hề nhỏ, để đạt được địa vị ngày hôm nay, hần đã cố gắng công hiến rất nhiều, đặc biệt trong việc tuyên truyền về bảo châu giúp cửa hàng bán lời không ít.

"Cái này còn phải hỏi, Phi Thiên giáo chúng ta tuyên truyền tự do tín ngưỡng, ngoài trừ thờ Thủy Tinh - Thần của biển cả còn thờ thêm nhiều Thần thú như vậy, nếu cái này mà không tính là tự do thì còn là cái gì." Diệp Thiên ngửa chính ngôn từ nói rằng.

"Nghe đồn xưa nay chúng ta vẫn thờ Bạch Hổ sau, tại sao lại biến thành Thanh Ngu." Một tên đệ tử khác mới vào có chút học thức không nhịn được nói.

"Phi Thiên giáo phải có đặc sắc của mình nếu không làm sau có nhiều người biết đến." Diệp Thiên phi thường xú thí trả lời, sau đó kiên nhẫn giải thích: "Bạch Hổ chủ sát phạt, sát khí quá nặng, giáo chủ không muốn trong giáo có đánh nhau chém giết, còn thờ Thanh Ngu giúp chúng ta luôn ghi nhớ phải chăm chỉ làm việc mới được giàu sang, đương nhiên nếu người không thích có thể rời đi."

"Khái khái." Tên đệ tử vừa hồi ho lên hai tiếng, gấu sự lúng túng của mình nói: "Làm sau rồi khỏi, đối với tín ngưỡng đệ không để ý lắm, đệ chỉ muốn làm thật nhiều nhiệm vụ kiếm chút tiền nuôi cha mẹ mà thôi."

"Nghe nói gần đây có một tên đạo sĩ đồn là tu linh hồn hiển Khôn Thú Quyền đạt được nhiều công hiến cũng được làm Địa cấp." Một tên đệ tử khác đầy hâm mộ và khát vọng nói.

"Khôn Thú Quyền là một pháp bảo dùng để chế phục yêu thú, rất khó luyện chế, đạt được nhiều công hiến cũng bình thường, nhưng các ngươi không cần quá lo, chỉ cần càng chăm chỉ tiếp nhiệm vụ tuyên truyền với tình báo chúng ta sẽ giữ vững địa vị của mình." Diệp Thiên nghiêm mặt nói.

"Diệp Thiên sư huynh nói không sai, chúng ta nếu không cố gắng hơn nữa, thì không thua vào đám đạo sĩ thì cũng thua vào vài tên võ giả chuyên săn giết yêu thú, thu thập linh dược." Một tên đệ tử khác cũng kích động nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Tuyệt Sắc Thiếu Nữ Ăn Chùa.

Hồ Lô Cốc.

Sáng sớm, từng trận tiếng chim hót truyền đến.

Lý Thông kết thúc buổi tu luyện 《Long Tượng Bàn Nhược Công》của mình thanh tỉnh lại, chứng kiến bên cạnh Tiểu Long Nữ còn đang ngủ đáng điệu thơ ngây đáng yêu, hẳn không khỏi bật cười nhưng không đành thức nàng dậy, đúng lúc này, trên người Bạch Hồ Mi Li đột nhiên bạch quang đại phóng, quang mang nhũ bạch sắc này, trong nháy mắt tràn đầy cả gian phòng.

Chuyện gì xảy ra?

Lý Thông đột nhiên cả kinh, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm vào Bạch Hồ Mi Li, e sợ Bạch Hồ Mi Li xảy ra vấn đề gì, cảm giác được giữa bạch quang có khí tức nhu hòa, trong lòng Lý Thông vừa động, chẳng lẽ Bạch Hồ Mi Li đã đến thời kì mấu chốt?

Ở trong phòng, linh khí trong nháy mắt đã bị thân thể của tiểu Bạch Hồ thôn phệ. Bạch Hồ Mi Li phun ra nuốt vào những linh khí này, đem chúng nó hấp thu đến trong cơ thể của mình. Lý Thông dần dần cảm giác được, yêu lực trong cơ thể tiểu Bạch Hồ đang không ngừng phát triển.

Thực lực của Bạch Hồ Mi Li vốn là yêu thú cấp 3, nhờ dùng đan dược của Lý Thông liền nhanh chóng phát triển, chỉ sợ qua không được bao lâu, liền có thể đi vào hàng ngũ yêu thú cấp 4. Không nghĩ tới Bạch Hồ Mi Li rõ ràng so với mình đột phá còn nhanh hơn, Lý Thông cảm giác mình cũng phải nỗ lực 《Chân Long Cửu Thức》nặng dù mạnh nhưng luyện quá lâu đi.

Đúng lúc này, Bạch Hồ Mi Li ưm một tiếng, từ trong sâu kín thức tỉnh lại. Ánh mắt tựa như là một đôi hắc bảo thạch, thanh tịnh trong suốt, thiên chân vô tà.

"Ta làm sao vậy?" Bạch Hồ Mi Li nghi hoặc hỏi thăm, thanh âm mềm mại tựa như tơ, thắm đậm nhân tâm.

"Mi Li, ngươi có thể nói rồi?" Lý Thông kinh hi mà nhìn xem Mi Li, sau đó đột nhiên có chút nghi hoặc: "Mi Li, ngươi đã là yêu thú cấp 4 đến cùng có năng lực gì? Có biết chiến đấu không??"

"Chủ nhân, ta không biết chiến đấu nhưng ta có thể tìm tài vật, linh dược có linh khí." Mi Li lắc đầu nói.

Lý Thông kích động loại năng lực này vẫn tương đối hữu dụng. Ban đầu Lý Thông hẳn xem Bạch Hồ Mi Li làm thú cảnh mà thôi, không chiến đấu được cũng không sao, không ngờ còn Bạch Hồ này còn có thể tìm Linh Dược tài vật cũng đủ Lý Thông vui vẻ nửa ngày rồi, An ủi Bạch Hồ Mi Li, sau đó Lý Thông rời đi.

.....

Rời đi phòng ngủ, Lý Thông liền muốn đi đến nông trại, nhờ có nhiều lao động khổ sai, sắp còn đường đi trong Hồ Lô cốc được làm bằng đá dài rộng vô cùng, đa phần đã hoàn thành còn lại phần nhỏ đang được tiến hành.

Hơn nữa dọc theo đường đi, Lý Thông quan sát thành quả mô hình VAC - Vườn, Ao, Chuồng mà hẳn nhờ Thạch Sanh áp dụng thành quả tương đối khả quan. Chuồng nuôi gà, heo rừng, ao nuôi cá nuôi tôm, vườn trồng rau củ cây ăn trái 100% giống, cây con từ Đại Việt, hiện tại đã dư sức cung ứng cho toàn bộ sơn cốc, hơn nữa diện tích đang không ngừng mở rộng.

Thạch Sanh đang chỉ huy đám người làm thu thập nấm rơm, thấy Lý Thông đến liền tiến lên hỏi: "Đại ca, có chuyện gì sao?."

"Không có gì, chỉ đi đến quán trọ ăn một bữa với chuẩn bị thức ăn, ta sẽ đi phía sau sơn cốc thám hiểm." Lý Thông thần nhiên trả lời.

"Đại ca nhớ cẩn thận, ah. lần này thu hoạch nắm rom rất được mùa, đệ sẽ kêu người mang đến quán trọ chế biến cho đại ca." Thạch Sanh gãi đầu cười ngây ngô nói.

Thạch Sanh hoàn toàn yên tâm khi Lý Thông thám hiểm phía sau sơn cốc, địa hình cao nguyên quanh năm phủ tuyết đối với đại ca mà nói là chuyện nhỏ như con thỏ mà thôi.

"Làm việc cẩn thận, báo lại luôn cho Thạch Sùng biết!." Lý Thông mặt vô cảm xúc nói.

"Đại ca cứ tin tưởng ở đệ." Thạch Sanh tự tin nói.

.....

Vào quán trọ do Phi Thiên giáo quản lý, Lý Thông khá hài lòng về cách bố trí xung quanh, hẳn cũng hiểu đền Thủy Tinh sẽ thu hút nhiều người qua lại liền xây các hạng mục công trình phục vụ tín đồ nhằm thu lợi nhuận nhưng Phi Thiên giáo chỉ xây mỗi loại một cái, mình ăn cơm thì phải chờ người ta ăn cháo nên khu vực còn lại cho các đệ tử mở riêng hoặc thương nhân khác đến mở.

"Giáo chủ, món ăn của đã chuẩn hoàn tất." Một tên đệ tử Phi Thiên giáo cung kính nói.

"Được rồi người làm chuyện của mình đi." Nhìn tên đệ tử mặc thân bào của Phi Thiên giáo, Lý Thông khá hài lòng phục vụ, sau đó thái độ thần nhiên nói.

Nhìn nồi cháo nắm rom tỏa ra mùi thơm ngát, bên trong có không ít thịt rau củ, trên bàn còn có vài lát chanh, một chén nước mắm ớt, cái bụng của Lý Thông liền cồn cào, đa phần nguyên liệu trong Hồ Lô cốc nuôi trồng, toàn lấy loại tươi nhất tốt nhất, một số phải vận chuyển từ Đại Việt đến, giá cả khá đắt chuyên phục vụ cấp bậc trưởng lão hộ pháp trở lên, nhưng chất lượng có thể đảm bảo không thấp hơn năng lượng từ yêu thú cấp 1 rất tốt cho việc bồi bổ thân thể sau khi luyện thể xong.

"Ông chủ, cho một bàn thức ăn, phải nhanh lên đây."

Lý Thông từ tốn hưởng thụ bữa ăn, nhìn người trên đường qua lại, đột nhiên bị một giọng nói như hoàng anh nhưng khá điều ngoa ngữ khí đánh gãy.

Lý Thông nhìn bàn bên cạnh thiếu nữ, trên người mặc một thân tử y, khoảng 15, 16 tuổi, dáng người linh lung, tu thái có phần ranh mãnh, lươn lẹo một cách ngây thơ, cũng coi như là vận người chọn một mỹ nữ. Tuy không sánh bằng Tiểu Long Nữ nhưng cũng là mỹ nữ tuyệt sắc.

"Ăn ngon, không sai, không ngờ thức ăn nơi đây làm tốt như vậy!"

Nhìn tuyệt sắc thiếu nữ ăn không một chút thực nữ hình tượng, Lý Thông không biết nên nói cái gì, khéo miệng có chút co giật, nhưng nghĩ đến không phải chuyện của mình liền tiếp tục đánh chén phần cháo nắm rom với tí lệ chanh chua, nước mắm ớt tự cho là hoàn hảo của mình.

Sau khi ăn xong chuẩn bị rời khỏi, Lý Thông thấy tuyệt sắc thiếu nữ đang cãi nhau nên đến hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Tên đệ tử Phi Thiên giáo thấy Lý Thông đến cung kính nói: "Đại giáo chủ, cô nương này ăn xong không đủ tiền trả."

"Cái gì mà ăn xong không trả tiền, ta không phải đang chuẩn bị trả sao!." Tuyệt sắc thiếu nữ liền cãi lại, hai con ngươi bắn ra một tia gian xảo, tư thế như người không có tiền chuẩn bị chạy.

"Ta khuyên ngươi tốt nhất không nên trốn, ở Phi Thiên giáo ăn dù là ai cũng phải thanh toán xong mới được đi." Lý Thông trong mắt lóe lên hàn quang mặt không cảm xúc nói.

Tinh huyết cường đại từ trong cơ thể Lý Thông tiết ra ngoài làm người ở gần hít thở không thông. 《Chân Long Cửu Thức》 nội phòng nội liễm không tiết long uy ra ngoài, 《Long Trượng Bàn Nhược Công》 ngoại phòng ngoại phóng tinh huyết có thể áp chế người xung quanh, tuy chỉ tăng thứ bảy ngang với Nhất Lưu võ giả nhưng khi phóng ra không phải ai cũng chống lại được.

Tuyệt sắc thiếu nữ bị Lý Thông trừng mắt liền cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, tinh huyết cường đại làm thân thể nàng run rẩy, hít thở khó khăn. Tuyệt sắc thiếu nữ nhất thời kinh hãi nhìn Lý Thông, mặc thân bào ma pháp sư màu đen viền vàng, tuy không tính đẹp trai nhưng cũng dễ nhìn, toàn thân ẩn chứa lực lượng bạo phá dù chỉ tiết ra ngoài một chút năng lượng cũng phải dùng nội lực toàn thân chống lại, tuyệt sắc thiếu nữ rõ ràng người trước mắt khủng bố, mình hoàn toàn không phải là đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Cửu Đầu Long Tổ Chức Khủng Bố.

Tuyệt sắc thiếu nữ khóc thầm không thôi, ra đường không chọn ngày, vừa vào sơn cốc đụng một vị thúc thúc, đang muốn động thủ đánh người thì bị đại thúc trừng mắt một cái mà tựa hồ như một đầu ngón tay cũng có thể diệt mình, vào trong nội cốc không cẩn thận lại gặp phải một đại thúc khác tuy chỉ nhìn liếc mắt nhìn nhưng tựa hồ so với đại thúc trước đó càng thêm kinh khủng.

Tuy biết Hồ Lô cốc do người Đại Việt quản lý có mấy cái cao thủ Long Biển cũng là chuyện rất bình thường nên mới vào chưa tra rõ tình huống nơi đây nàng không muốn tùy tiện ra tay, vì giá cả quá đắt không đủ tiền lại không muốn động thủ vừa định trốn đi thì gặp Giáo chủ Phi Thiên giáo chủ nhân nơi đây, hơn nữa lại là cao thủ mạnh hơn nàng, lúc này tuyệt sắc thiếu nữ không biết làm sao.

"Người là ai?" Tuyệt sắc thiếu nữ liên thanh âm đều run rẩy nói. Lý Thông tuy rằng trẻ tuổi nhưng lại là cao thủ, nghe có người gọi là giáo chủ, nàng chỉ biết Phi Thiên giáo có ba vị giáo chủ không biết Lý Thông là vị nào.

"Ta tên là Lý Thông!" Lý Thông thần nhiên trả lời, sau đó hỏi: "Còn người là ai? Bàn thức ăn của người phải trả 10 kim tệ, người sẽ trả tiền hay ở lại Hồ Lô cốc này làm việc trả nợ!"

Lý Thông vừa nói, tuyệt sắc thiếu nữ như là nhìn thấy quỷ tự như, kinh hãi nhìn hẩn.

Lý Thông Long Biển Cảnh Tam Trọng trên giang hồ không tin là cao thủ gì, có giáo chủ Phi Thiên giáo mỹ danh nhưng chỉ là môn phái tam lưu không tính là mạnh lắm. Mà đoạn thời gian gần đây, giang hồ thịnh truyền một thân phận khác của Lý Thông là Băng Hoàng, Băng Hoàng Lý Thông không phải nói Lý Thông hẩn Băng công rất lợi hại, mà là Lý Thông Long Biển võ giả Băng thuộc tính, chỉ biết được ai giết Lý Thông sẽ bị Cửu Đầu Long tổ chức khủng bố trả thù.

"Thì ra là Lý giáo chủ, ta là A Từ trước vốn là đệ tử phái Tinh Túc, hiện giờ không có bang phái, trên người cũng không có nhiều tiền như vậy!" Thiếu nữ tuyệt sắc A Từ trả lời, trong giọng nói run run đáp.

Phải biết cao thủ giang hồ cũng không giàu sang gì, một bàn thức ăn ở Trung Nguyên cao lắm cũng vài chục ngân tệ mà thôi nhưng cũng còn khá võ giả khá hào phóng ít khi thiếu nợ, A Từ không ngờ Hồ Lô cốc lại đắt như thế gấp cả gấp lần bình thường, nàng làm sao có nhiều như thế, cũng tại nàng ý i không nghe người bán nói trước giá thức ăn mà gọi luôn nguyên bàn giá cao nhất, nhưng phải công nhận thức ăn rất ngon, đúng là tiền nào của nấy.

"Không có tiền cũng không sao, yên tâm ở Hồ Lô cốc sẽ không có người ép người vào thanh lâu đâu, nếu là 10 kim tệ thì A Từ người phải lao động khổ sai 1 năm trả nợ là được, ta thấy mức giá này không thấp chứ!" Lý Thông thần nhiên nói.

Lý Thông hẩn cũng không ngờ thiếu nữ lại là A Từ phái Tinh Túc, không biết có giống nguyên tác đồn là làm người độc ác, sở thích hành hạ người khác, phản sư phụ Đình Xuân Thu vì có ý đồ thân thể mình, còn trộm luôn Thần Mộc Vương Đình trốn đi.

"Lý giáo chủ, có thể đổi phương thức trả nợ khác không, ta không làm việc nặng được đâu." A Từ lắc đầu như trống. Kêu nàng làm việc khổ sai thì giết nàng còn hơn, không chút do dự A Từ lắc đầu cự tuyệt.

"Không làm việc nặng, muốn được lương cao, vậy làm nha hoàn cho ta, bao ăn bao ở, yên tâm chỉ làm 1 tháng, ta cũng sẽ không dụng đến thân thể người." Lý Thông không bỏ cơ hội mời chào, A Từ dù sao cũng là tuyệt sắc mỹ nữ ah, cho làm nha hoàn mặc quần áo mát mẻ đi lại trong phòng nhàn cũng rất thích mê.

Bất quá coi như là như vậy, A Từ vẫn không đồng ý, hết cách Lý Thông tuy mặt không biểu tình nhưng làm nàng cảm giác toàn thân không thoải mái, nàng tỉnh trực giác của mình, tuy nghe làm nha hoàn rất tốt nhưng chắc sẽ có thứ gì đó kỳ quái.

Lý Thông thấy A Từ vẫn không đồng ý liền thiếu kiên nhẫn nói: "Ban đầu người nghe tên ta về mặt biến hóa chắc biết tin tức gì đó, nếu nói được tin tức hữu dụng thì thôi, nếu không nói hay tin tức không đáng tiền thì người đi lao động khổ sai đi."

A Từ cũng thấy Lý Thông không vui rồi, liên quan đến Cửu Đầu Long tổ chức này khá là bí mật, nàng cũng trong lúc vô tình từ sư phụ Đình Xuân Thu xem trộm mà thôi, nếu bây giờ không nói thì tình cảnh của mình không tốt được ah.

Nghĩ tới đây, A Từ không khỏi ngẩng đầu lên nhìn Lý Thông hỏi: "Lý giáo chủ có từng nghe qua Cửu Đầu Long tổ chức khủng bố?"

Lý Thông cau mày suy nghĩ, sau đó lắc đầu ra hiệu không biết.

A Từ thấy thế liền bắt đầu nói: "Cửu Đầu Long tổ chức khủng bố do cường giả Long Biển cảnh tụ lại thành lập, mục tiêu là bảo vệ số lượng ít ỏi Long Biển giả có biến dị thuộc tính, phương thức hành động là tàn sát tất cả khu vực có Long Biển giả có biến dị thuộc tính chết đi."

Thấy Lý Thông có hứng nghe, dừng lại chốc lát, A Từ mới tiếp tục nói: "Không biết dùng cách nào, chỉ cần Long Biển giả có thuộc tính biến dị chết, Cửu Đầu Long người liền sẽ có mặt nhặt xác, sau đó liền phát động tấn công. Long Biển giả có thuộc tính biến dị là chỉ Băng thuộc tính, Độc thuộc tính, Lôi thuộc tính, Phong thuộc tính. Tỉ lệ ra biến dị thấp đến cùng cực vì thế nếu ai giết Long Biển giả có thuộc tính biến dị thì sẽ bị công kích, dù là Đại Việt cũng thế, vì thế lực của Cửu Đầu Long quá lớn hơn nữa cường giả còn gấp mấy lần quân đội Đại Việt nên Thần Võ đại lục không ai dám chống lại cả."

"Theo sử sách ghi lại, có Long Biển giả Độc thuộc tính từng ra tay, không biết bằng cách nào khuôn viên vạn dặm bất kể là người, động vật, thực vật lập tức liền chết, kẻ trúng đơn độc, hỗn hợp độc, kinh khủng nhất là độc thần kinh chuyên công phá não bộ cũng có, liền 10 năm còn để lại dư độc ai bước vào liền chết, sau 100 năm toàn bộ khu vực chỉ còn lại là cát, mặt đất cũng không chịu được độc liền hóa thành xa mạc đủ để thấy sự đáng sợ."

"Long Biển giả Độc thuộc tính tuy đáng sợ nhưng không có mang đến tính hủy diệt, có lần Trung Nguyên từng do Tần triều đế quốc thống nhất, quân đội đông nhất từng được ghi lại, chuẩn bị xâm lược Đại Việt, vì vô tình giết một đứa trẻ có thuộc tính biến dị, Long Biển giả Băng thuộc tính liền tại đây

Hoàng Liên Sơn kích hoạch âm công hình thành lở tuyết, khổng chế băng tuyết lao thẳng vào Trung Nguyên, kết quả toàn bộ đại lục bị phủ 20 mét tuyết, chết lập tức 9/10 dân trên toàn đại lục, 1/10 còn lại lâm vào nghèo đói, kết thúc sự huy hoàng của Tần triều từng có giấc mộng xưng bá đại lục."

"Có lần tại Đại Việt chết một người có thuộc tính biến dị, Phong Long hay còn gọi là Thiên long chuyên khổng chế gió ra tay, liền ra biển tạo bão tố, mưa gió điên cuồng, nước biển dâng cao, dâng theo bao nỗi sầu đau, quét ngang Đại Việt, cường giả Đại Việt cũng ra sức chống lại, nhưng thiệt hại cũng vô cùng thảm khốc, khi Trung Nguyên cường giả cảm ứng được còn đang cười trên sự đau khổ của người khác, thì một vách núi ngăn cơn sóng dữ từ Đại Việt đổ vào Trung Nguyên sụp đổ, nước biển theo Đại Việt cuồng rút tràn vào Trung Nguyên, thiệt hại không đo lường được, chỉ biết người ta gọi là đại kiếp nạn hồng thủy chảy ngược, ý chỉ cơn hồng thủy chảy qua Đại Việt lại ngược qua Trung Nguyên."

A Từ giọng kể run run vì sợ hãi, nhưng Lý Thông nghe được nàng khá phấn khích vì có nhiều người chết, hẳn không khỏi nhìn nhiều A Từ có sở thích kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Băng Tuyết Thế Giới Đánh Tiểu Sói.

"Tin tức của người rất tốt, ta cũng rất hài lòng, nhưng chưa đủ với 10 kim tệ ah" Lý Thông bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là nói ra sự thật này.

"Không đủ." A Từ vừa nghe thiếu chút nữa té ngửa trên mặt đất, nói cả ngày trời mà không được gì, lập tức A Từ mở đôi mắt to đen láy, thiên chân vô tà bộ dáng vô cùng đáng thương nhìn Lý Thông.

"Đưa ta Thần Mộc Vương Đình." Lý Thông mặt không biến đổi thản nhiên nói: "Ta biết người cần Thần Mộc Vương Đình thu hút độc vật tu luyện Hóa Công Đại Pháp, nhưng người có thể yên tâm, ta sẽ cho người đến phái Cổ Mộ ở đó có Lý Mạc Sầu chuyên nuôi độc vật có thể cho người sử dụng, còn có cơ hội trời ban là có thể từ Lý Mạc Sầu nâng ta chỉ điểm một, hai tâm đắc tu luyện độc công ah, nhưng cái đó phải xem bản lĩnh của người rồi."

A Từ ban đầu nghe Lý Thông đòi Thần Mộc Vương Đình miệng nhỏ nhắn trề ra trong lòng nghĩ: "Lý giáo chủ này thật đúng là sư tử to mồm, một chút cũng không biết xấu hổ!"

Sau đó liền ngoan ngoãn đưa ra Thần Mộc Vương Đình, nguyên nhân rất đơn giản, Lý Thông cho nàng nguồn độc vật rất lượng cao hơn từ Lý Mạc Sầu. Phải biết Lý Mạc Sầu là thần tượng của nàng ah, không chỉ biết nuôi độc vật, còn tu luyện độc công, ám khí cũng là nhất lưu giang hồ rồi, có nàng chỉ điểm A Từ tự tin mình từ Nhị Lưu võ giả sẽ nhanh chóng lên Nhất Lưu võ giả, khi đó có độc công bá đạo nơi tay, giang hồ nàng cũng có thể đi ngang như Lý Mạc Sầu rồi.

Đối với Cửu Đầu Long tổ chức khủng bố mà Đại Việt Sử Ký Toàn Thư không hề ghi chép, Lý Thông cũng có thể hiểu được, không một chính quyền nào thích có tổ chức hoạt động tại nơi mình quản lý, sức mạnh còn hơn mình mà không phục tùng cả, Lý Thông hẳn chỉ ghi nhớ cái tên, sau này có khi còn có thể hợp tác.

Sắp xếp tất cả mọi việc hoàn tất, Lý Thông và Tiểu Long Nữ mang trên người Tam Vĩ Hồ Li Mi Li hướng sau sơn cốc lao đi.

Lý Thông đoàn người triển khai tốc độ nhanh nhất, càng không ngừng lướt qua cỏ dại từng lùm, nửa ngày sau đã đi tới một chỗ cuối sơn cốc.

Một thế giới bị băng tuyết bao trùm, trước mắt mênh mông tuyết trắng, cái này hoàn toàn chính là một cái Băng Tuyết Thế Giới, từng cơn gió thổi qua tăng thêm mấy phần rét lạnh.

"Bắt đầu từ giờ mọi chuyện phải cẩn thận." Lý Thông nhìn Tiểu Long Nữ nói.

Tiểu Long Nữ không nói nhiều, xích lại gần Lý Thông hơn, Tam Vĩ Hồ Li Mi Li cũng yên tĩnh nằm trong ngực nàng.

Băng Tuyết Thế Giới nhìn không thấy thực vật, từ sơn cốc lên đến đây địa hình cao nguyên tương đối bằng phẳng nhưng từ xa cũng có nhiều tuyết sơn cùng sông băng, sương mù tràn ngập, gió lạnh rét thấu xương phát ra tiếng nổ vù vù, làm cho người ta cảm giác lạnh lẽo tê lương.

Lúc này, Lý Thông thúc dục Hàn Băng Thần Công, hai bút cùng về Băng Tinh cùng Băng Long trong cơ thể đồng thời vận chuyển, vô số hàn băng chi khí điên cuồng chui vào trong cơ thể của hắn, chuyển hóa làm Băng Long cường hóa Băng Tinh.

Thông qua Băng Tinh, Lý Thông có thể câu thông hàn băng chi khí trong thiên địa, hình thành một loại đặc thù liên hệ, có thể thăm dò tình huống xung quanh, đương nhiên chỉ thăm dò được các nguồn yêu lực mạnh mẽ không che giấu của yêu thú cấp cao, còn nhiều loại độc trùng chuyên ẩn giấu nhưng vô cùng nguy hiểm thì không cảm ứng được.

Lý Thông đoàn người tiếp tục đi về phía trước, Băng Tuyết Thế Giới này ngoại trừ gió tuyết âm thanh bên ngoài, lộ ra đặc biệt cô tịch. Loại hoàn cảnh bất lợi với sinh tồn này, đồ ăn là lớn nhất nan đề. Đương nhiên Lý Thông đã chuẩn bị đầy đủ trong không gian Vĩ Card của mình.

Đột nhiên, có vài đạo yêu lực làm cho Lý Thông lập tức cảnh giác lên, bất quá hắn cũng không nóng nảy, mà vẫn tiếp tục đi về phía trước nhưng với tốc độ chậm rãi.

Vùng hoang vắng như Băng Tuyết Thế Giới sau Hồ Lô cốc ít có bóng người, nếu có người vào bị linh thú tập kích, chuyện như vậy cũng tương đối thường xuyên. Không phải là con người giết linh thú thì chính là linh thú ăn thịt người, đây chính là pháp tắc sinh tồn quy luật tự nhiên.

"Ngao!"

Đột nhiên, một đầu cự lớn Tuyết Lang ẩn nấp trong tuyết lao ra, hướng thẳng về phía Lý Thông hai người đánh tới, phía sau 5 con khác cũng chủ động triển khai công kích. Kiến nhiều cắn chết voi, coi như là Lý Thông phòng ngự siêu cường, cũng lo lắng cho Tiểu Long Nữ sau lưng, nếu không chú ý thì nàng có thể bị thương bất cứ lúc nào.

Lý Thông nắm tay thành quyền, 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 bắt đầu vận chuyển, bạch quang hiện ra bao phủ toàn thân, đầu cự lớn Tuyết Lang đánh tới kia lập tức bị Lý Thông một quyền đánh bay.

Sáu con Tuyết Lang yêu thú cấp 2, mỗi một con đều dài gần sáu mét, đều là thị huyết hung mang hiện ra, răng nanh âm u, từng bước từng bước tiến về phía Lý Thông, đối với Lý Thông mà nói chỉ như Tiểu Sói mà thôi.

Sau khi ra hiệu cho Tiểu Long Nữ ở phía sau bắn Ngọc Phong Châm không cần tiến lên, Lý Thông không đợi Tuyết Lang đánh tới, tự mình liền song quyền đánh tới.

Tuyết Lang cũng là bị kích lên hung tính rồi, vài đầu Tuyết Lang phía trước nhất mở lớn miệng máu hướng Lý Thông tấp tới.

Phốc phốc phốc!

Tuyết Lang từng con từng con bị Lý Thông quyền đầu đánh bay, 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 hộ thể thần công phát huy tác dụng, vô số lợi trào lóe ra khí tức âm sâu đánh về phía Lý Thông, bạch sắc quang cầu bị trào đánh trúng chỉ không một chút run động có thể tưởng tượng yêu thú cấp 2 là không thể phá được lớp phòng ngự này.

Mỗi một con Tuyết Lang đều chưa chạm được vào y phục của Lý Thông liền bị quyền kinh đánh bay thân thể.

Trước sau không tới một khắc đồng hồ, sáu con Tuyết Lang liền nằm trên mặt đất không có một vết máu loang lổ, Lý Thông quyền đầu tạo thành Hàn khí xâm nhập cơ thể, dù Tuyết Lang kháng bằng hàn cao cũng không thể trong thời gian ngắn dễ dàng hoạt động, liền chỉ còn cách nằm một chỗ, tốc độ máu lưu thông do Hàn khí tác động làm chậm chạp nếu cường ngạnh hoạt động thì chỉ có chết mà thôi.

Lý Thông là người thích sạch sẽ, không muốn cảnh máu me nên chiêu thức công kích chứ trọng đưa Hàn khí vào cơ thể nhằm tề liệt kẻ địch kèm theo đánh bay hiệu quả, mà không phải một quyền huyết vũ tung bay.

Sáu con Tuyết Lang cấp 2 yêu thú đối với Lý Thông liền đơn giản giải quyết, huống chi còn có Tiểu Long Nữ ở phía sau bắn Ngọc Phong Châm phụ giúp, vì hung tính khá cao chống cự điên cuồng bị Hàn khí lan toàn thân mà chết.

Dù không thấy Lý Thông bị công kích nhưng Tiểu Long Nữ ở phía sau cũng quan tâm hỏi: "Đại phối đàn, ngươi không có bị thương chứ?"

"Ta chuyên tu thần công phòng ngự, nha đầu ngươi cũng biết mà, nên không cần lo lắng, tiếp đó chắc còn nhiều yêu thú công kích, Long Nhi ngươi chỉ cần ở phía sau tấn công bằng kim châm là được." Lý Thông vừa thu thập thi thể Tuyết Lang vừa trả lời, hắn cũng khá quan tâm, không muốn Tiểu Long Nữ bị thương. Bạch Hồ Mi Li thì lười biếng nằm trên vai Tiểu Long Nữ, nó cũng khá yên tâm và tin chủ nhân mình.

Sáu con Tuyết Lang cấp 2 yêu thú toàn thân giá trị không lớn, đương nhiên chỉ đối Lý Thông nhiều tiền lắm của mà thôi, nhưng đối người thường cũng là một bút tài phú lớn. Lý Thông không thích lãng phí nên toàn bộ đều thu, lông Tuyết Lang vừa trắng vừa mềm làm áo vừa giữ ấm vừa có thể hạn chế sát thương của một ít công kích từ đao kiếm thường.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Tiểu Sói Đại Phản Kích.

Sau khi xử lý chiến trường, Lý Thông đoàn người nhanh chóng ăn thức ăn đã chuẩn bị sẵn, nghỉ ngơi một lát, liền chuẩn bị tiếp tục lên đường.

Ngao...ooo. . . Ngao...ooo. . .

Từng đợt tiếng Tuyết Lang khiếu làm Lý Thông chú ý. Thông qua cảm ứng, hắn biết mình đã bị bao vây, hơn nữa Tuyết Lang tụ tập càng ngày càng nhiều.

Ra hiệu cho Tiểu Long Nữ cùng chậm chậm lùi về phía sau, nhìn phía xa Lý Thông không khỏi mở to hai mắt, sắc mặt trở nên kinh hãi, hơn 200 con Tuyết Lang tiến về phía này.

"Nhiều Tuyết Lang như vậy, đây là chuyện gì xảy ra? Không phải chỉ giết vài con cấp 2 yêu thú sau, không cần phải huy động 200 tên trả thù ah!" Lý Thông trong lòng phiền muộn nghĩ, đang chuẩn bảo vệ Tiểu Long Nữ chạy.

Bỗng nhiên tất cả Tuyết Lang yêu thú cấp 2 liên tục động tách ra một con đường, từ giữa lối đi chậm rãi đi ra năm con Tuyết Lang hình thù khác nhau.

Năm con Tuyết Lang này thân tình cao ngạo, hung nha lộ ra, cao lớn uy mãnh, một cổ khí thế bề trên để cho hơn 200 con Tuyết Lang yêu thú cấp 2 phủ phục trên mặt đất, giống như là hạ nhân cung kính khi nhìn thấy tướng quân.

Năm con Tuyết Lang hình thù khác nhau có con Tam Vĩ, có con Tam Đầu, Tam Nhân cũng có, có con thân hình cự đại, tất cả đều có thực lực không thấp hơn yêu thú 3 sơ kỳ, thực lực này có thể so với võ giả nhân loại Nhất Lưu cảnh hay Long Biến Tam trọng. Chỉ chết vài con Tuyết Lang cấp 2 mà huy động đội hình như thế cũng tương đối đáng sợ, nếu là người bình thường gặp phải cũng chỉ đành bị phanh thây mà thôi.

Năm con Tuyết Lang xếp thành một hàng, lại ngẩng đầu lên trời trường khiếu.

Ngao ô!

Tiếng trường khiếu liên miên, cao vút, âm thanh mang theo kinh khí truyền đi thật xa, Lý Thông cùng Tiểu Long Nữ cách gần 100 mét mà cũng cảm nhận được. Mặc dù nhận ra mình không địch lại, Lý Thông vẫn tự tin mình liều mạng vẫn bảo vệ được Tiểu Long Nữ rời đi. Hai người vẫn lùi về phía sau, chờ cơ hội phát động tốc độ nhanh nhất rời khỏi nơi thị phi này.

Sau khi năm con Tuyết Lang trường khiếu, giữa lối đi lại chậm rãi đi ra một con Tuyết Lang có khí thế không đồng dạng với những con Tuyết Lang khác.

Con Tuyết Lang thân dài 4m, uy mãnh cường tráng, thân phong tuấn lãng, một thân lông sói bạch kim óng ánh dưới ánh mặt trời tuy là yếu ớt nơi đây cũng đặc biệt chói mắt, càng lộ vẻ như là vua của loài sói, lộ ra khí phách hoàng giả, răng nanh bén nhọn kia, hai mắt âm sâu, không một cái là không lộ ra được vẻ hung hãn cùng cường đại của nó.

Bạch kim Tuyết Lang đi vào vị trí trung tâm, nhìn lang quần bốn phía phủ phục trên mặt đất, cao cao giương lên lang đầu lộ ra khí khái bề ngễ thiên hạ, ngạo thị lang quần. Nhìn lướt qua Lý Thông cùng Tiểu Long Nữ, trong con mắt lộ ra khinh thường nồng đậm, chậm rãi đi đến, mỗi bước Bạch kim Tuyết Lang đi, băng tuyết dưới chân quỹ dị đông cứng lại, Lý Thông nhìn thôi cũng thấy được con Bạch kim Tuyết Lang không dễ chọc, tiếp đó ngẩng đầu lên trời lại là một tiếng trường khiếu.

Ngao ô!

Lang thanh sục sôi, trời rung đất chuyển, khí thế lại không kém gì thanh âm của năm con Tuyết Lang cùng khiếu, lập tức cơ thể Lý Thông run lên, làm hắn cảm thấy thập phần khó chịu tuy là không bị thương nhưng đó là nhờ 《Chân Long Cửu Thức》 cường hóa thân thể, tuy các cơ quan bên trong được cường hóa phòng ngự cao nhưng cũng bị ảnh hưởng ít nhiều có thể thấy được Bạch kim Tuyết Lang âm công đáng sợ, không biết Tiểu Long Nữ có bị thương không.

Nghĩ tới đây, Lý Thông không khỏi quay đầu lại nhìn Tiểu Long Nữ, lúc này tuy nha đầu này vận công chống lại sắc mặt có chút tái nhợt nhưng không quá đáng ngại, Bạch kim Tuyết Lang khí thế không thua gì Long Nhất Long Biến Tử Trọng hậu kỳ ở Hồ Lô cốc, Lý Thông phỏng đoán Bạch kim Tuyết Lang này chắc cũng cấp 4 hậu kỳ sắp tiến hóa lên cấp 5.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, lần này thì Lý Thông cũng không có tự tin chạy trốn rồi, nhìn từ từ lùi về phía đáy vực, hần nhất thời không biết phải làm sao. Bạch Hồ Mi Li thì càng thêm đáng thương, dù cùng cấp 4 yêu thú nhưng khi nhìn thấy khí thế Bạch kim Tuyết Lang thì chỉ nằm yên trong ngực của Tiểu Long Nữ.

"Bồng!"

Bạch kim Tuyết Lang không để cho Lý Thông có quá nhiều thời gian suy nghĩ, Hàn Băng chi khí tích tụ tại miệng bắn thẳng về phía Tiểu Long Nữ. Lý Thông nhân ảnh như thiểm điện bước lên một bước, một chiêu Băng Long Hộ Thể nhanh chóng bảo vệ toàn thân.

Phốc! Phốc! Phốc! ! !

Liên tiếp thanh âm tan vỡ vang lên, 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 lớp phòng ngự phía ngoài liên tục bị phá hủy rồi lại tổ hợp lại, Lý Thông thân thể cường như tiểu cường hiện ra uy điểm, ngoại nội kim tu hai môn thần công luyện thể không phải chỉ để chưng cho đẹp, dù là yêu thú cấp 4 hậu kỳ muốn giết hắn thì không phải một kích là có thể giết liền được.

"Bồng!"

Đang lúc Lý Thông không biết mình có thể chống cự được bao lâu, thì mặt đất dưới chân liền vỡ vụn ra, kinh khí va chạm của Lý Thông và Bạch kim Tuyết Lang làm thân thể Lý Thông hần liên tục lùi về phía sau mà không hề hay biết.

"Đáng chết a!"

Lý Thông tức giận mắng một tiếng, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là ôm lấy Tiểu Long Nữ và Bạch Hồ Mi Li vào lòng, kinh khí thể đi liền chậm, hai người cùng nhau hướng xuống băng vực sâu không thấy đáy rơi xuống ...

Ngao ô!

Tiếng sói chu liên tục vang lên, hiện nhiên là chúng nó ăn mừng chiến thắng, Lý Thông mắng thầm: "Sau này phải bắt Bạch kim Tuyết Lang Tiểu Sói này lại cho canh nhà mới được, cho nó biết Lý Thông hấn không phải là người thích chịu thiệt!"

"Bồng!"

"Bồng!"

Rơi xuống băng vực, Lý Thông ôm lấy Tiểu Long Nữ, lúc này bảo vệ loli là nhiệm vụ hàng đầu, thân thể hấn không ngừng va chạm qua lại đương nhiên cũng bị thương, nhưng phòng ngự cao nên không nặng lắm, thà mình chịu khổ cũng không thể khổ loli ah. Lý Thông cũng khá an tâm về tính mạng mình, Băng Tinh Bất Tử, Lý Thông Bất Diệt, Thủy Tinh ban sức mạnh là Băng Tinh dù thân thể bị phá hủy chỉ cần còn Băng Tinh thì sẽ tái tổ hợp lại bình thường, đương nhiên đây là tình huống dưới băng vực này không có yêu thú tăng công, nếu bị tấn công mà chết đi, Lý Thông cũng chỉ trách số đen quá mà thôi.

Phốc!

Rốt cục rơi xuống ở mặt đất dày đặc tuyết đọng, Lý Thông thầm hô may mắn rơi vào nơi tuyết mềm không chết, tuy không bị thương nặng nhưng chấn động mạnh làm hấn lập tức ngất đi, nhưng bảo vệ được cho Tiểu Long Nữ và Bạch Hồ Mi Li an toàn là được.

Lúc này, dưới đáy vực, một nam một nữ đang ôm nhau nằm trong đồng tuyết, nữ nhân nằm sấp ngủ trên người nam nhân, vết máu trên quần áo người nam nhân có thể dễ dàng nhìn thấy.

Lúc này, thân thể của nữ nhân chuyển động, khi tỉnh dậy thấy mình vẫn còn sống nhưng đã rơi xuống đáy vực, nhìn mình đang đè lên Lý Thông, thấy thân hấn có vết máu liền kêu lên: "Đại phối đản, nhanh tỉnh dậy đi nào."

Bất luận Tiểu Long Nữ kêu gọi như thế nào, y nguyên không thấy Lý Thông chuyển tỉnh lại. Nàng cũng sợ hãi không thôi, nơi đây chỉ có hai người, xung quanh toàn là tuyết khó mà tìm ra phương hướng, nàng thường ý lại vào hấn nếu Lý Thông không tỉnh lại, nàng không biết phải làm sao, dù sao nàng cũng mới 13, 14 tuổi tiểu nha đầu mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Lý Thông Yêu Thương, Chăm Sóc.

Băng Tuyết thể giới.

Lúc này dưới đáy vực, Tiểu Long Nữ sau khi gọi một lúc mà Lý Thông vẫn chưa tỉnh lại.

Bỗng nhiên, Tiểu Long Nữ cảm thấy ngón tay Lý Thông cử động, biết hấn sắp tỉnh lại, nàng liền dùng tay lau đi vết máu trên mặt, dùng đôi mắt to ngập nước mắt nhìn Lý Thông chăm chú, đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười xinh đẹp như hoa xuân, nằm trên người hấn, ôm hấn thật chặt, như thể không muốn tách ra.

Lý Thông rên rỉ một tiếng khó chịu, mở mắt ra, nhìn thấy Tiểu Long Nữ trên người, kích động không thôi, Tiểu Long Nữ là mỹ nữ đầu tiên đồng ý theo hấn ở Thần Võ đại lục này, tuy chưa đến mức lão công, lão bà nhưng cũng rất tốt rồi, nếu nàng gặp chuyện không may mà Lý Thông hấn không thể bảo vệ được thì không phải nói hấn quá mức vô dụng sao.

Ở khoảnh khắc Tiểu Long Nữ bị chấn bay ra, hấn nghĩ cũng không nghĩ, liền bạo phát như thiểm điện, hướng về nàng bắn qua, nào còn quản được sống chết? Mặc dù hấn muốn chết cũng không phải dễ dàng ah.

"Đại phối đản, nguoi tỉnh rồi, Long Nhi rất cao hứng." Tiểu Long Nữ tâm tình lúc này rất tốt nói.

Tiểu Long Nữ giọng nói tuy đầy sự quan tâm, nhưng sắc mặt vẫn tiếp tục lạnh lùng như cũ. Cũng không thể trách được nàng, vì thiên tính của nàng là như thế, từ nhỏ sống Cô Mộ ít tiếp xúc người bên ngoài, chỉ khi ở trước mặt sư tỷ Lý Mạc Sầu và Lý Thông, đồng băng sương mới tan chảy không biết vì hoàn cảnh sống hay vì Băng công, để lộ ra chút ít tư thái kiều mỹ của nữ nhi.

"Đương nhiên, Lý đại giáo chủ ta đây cái gì có thể không giỏi nhưng max phòng ngự, bắt từ tiểu cường ah, ngã một tí làm sau ta có thể bị thương được." Lý Thông nghĩa chính ngôn từ nói rằng.

Lý Thông tuy rằng bị thương nhưng cũng không thể nói ra trước mặt mỹ nữ ah. Dù sao cũng chỉ là bị thương ngoài da Huyết Mạch Tiên Rồng thêm vào

Bảng Tinh có thể nhanh phục hồi mà mắt thường cũng có thể thấy được.

Tiểu Long Nữ nằm trên người Lý Thông, hít một cái thật sâu khí tức của hắn, không tự giác được say mê. Đột nhiên trong mắt lóe lên một tia giao hoạt, ánh mắt to tròn tràn ngập nước nhìn Lý Thông hỏi: "Đại phối đản, ngươi cứu Long Nhi là vì thân thể Long Nhi đẹp mắt hay là vì con người Long Nhi?."

"Đương nhiên là vì thân thể Long Nhi đẹp mắt." Lý Thông thành thật trả lời, đáng giá được biểu dương là người tốt.

Lý Thông biết mặc dù nói thế Tiểu Long Nữ có chút không thích nhưng hắn ghe tòm nhất vài đùa quen không đến mấy ngày mà nói mình thích con người ở bên trong, không phải thân thể xinh đẹp bên ngoài.

"Vậy nếu thân thể Long Nhi không còn đẹp mắt, hai tay hoặc hai chân không thể cử động chỉ có thể nằm hoặc ngồi yên một chỗ, đại phối đản có còn thương yêu, chăm sóc Long Nhi nữa không?." Tiểu Long Nữ thanh âm thanh thúy dễ nghe tiếp tục hỏi, cũng không để ý lắm câu trả lời ban đầu.

"Dù Long Nhi nha đầu ngươi có hai tay hoặc hai chân không thể cử động chỉ có thể nằm hoặc ngồi yên một chỗ, Lý Thông ta vẫn thương yêu, chăm sóc Long Nhi như cũ." Lý Thông không chút do dự trả lời.

"Vậy nếu Long Nhi hai mắt bị mù không thể nhìn thấy ánh sáng hoặc hai tai bị điếc không thể nghe thấy gì, miệng không phát ra thanh âm không thể nói chuyện, đại phối đản có còn thương yêu, chăm sóc Long Nhi nữa không?." Tiểu Long Nữ thanh âm thanh thúy dễ nghe tiếp tục hỏi, đáng vẻ vẫn như cũ lạnh như băng nhưng ôn như hơn rất nhiều.

"Dù Long Nhi nha đầu ngươi có hai mắt bị mù không thể nhìn thấy ánh sáng hoặc hai tai bị điếc không thể nghe thấy gì, miệng không phát ra thanh âm không thể nói chuyện, Lý Thông ta vẫn thương yêu, chăm sóc Long Nhi như cũ." Lý Thông vẫn không chút do dự trả lời, trong đầu không hiểu sao hôm nay Tiểu Long Nữ nha đầu này thật thường.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, Lý Thông ước mơ là trái ôm phải ấp, mỹ nữ đi đầy phòng, không thể đi lại thì cho ngồi một chỗ đám đàn đá, cồng chiêng Tây Nguyên các loại, không ngồi được thì tạo dáng nằm sau cho thật đẹp, mắt mù tai điếc miệng không nói được thì ai nhảy múa được thì nhảy múa, ai hát được thì hát, chỉ cần đủ số lượng, mỹ nữ cực phẩm chất lượng tốt, mấy cái khác đối Lý Thông chỉ là vụn vặt, con người làm sao có thể hoàn mỹ không khuyết điểm, nên hắn mới trả lời không chút do dự.

Tiểu Long Nữ nghe song Lý Thông trả lời, ngoài mặt không biểu hiện gì, nhưng trong lòng chứa đầy mật ngọt, nàng tuy thích cảm giác ở gần Lý Thông, nhưng lý trí vẫn còn, vẫn luôn quan sát hắn từ xa, xem có phù hợp với mình không, thông qua vài tháng quan sát cũng biết Lý Thông không bao giờ nói dối, cộng thêm hai người công pháp cộng hưởng, tâm linh tương thông dù không hiểu tất cả ý của nhau nhưng là nói thật hay nói dối nàng vẫn phân biệt được.

Không để ý đến trọn mắt hốc mồm Lý Thông, lập tức nụ hôn của Tiểu Long Nữ giống như mưa rơi trên khuôn mặt hắn, hai tay ôm thật chặt không muốn buông ra, đầu vùi vào lòng hắn, tham lam hít thở khí tức của Lý Thông.

Lý Thông khá hưởng thụ Tiểu Long Nữ ôm hôn, trong lòng rất thoải mái thầm nghĩ "vẫn là người thành thật tốt ah."

Bất quá, Lý Thông vẫn luôn làm người thành thật, hắn từ nhỏ đã ít nói, chỉ vài câu mà còn nói dối thì mọi người sẽ nghĩ như thế nào về mình, hơn nữa bây giờ Lý Thông hắn cũng giống sứ giả của thần linh, mặc dù《Phi Thiên Hệ Thống》không hề nhắc nhở nói dối hậu quả, nhưng nghĩ một chút là có thể tìm ra đáp án, nếu sứ giả của thần linh mà dối trá, thì hình tượng thần linh sẽ bị ảnh hưởng đến thế nào.

Tiểu Long Nữ đột nhiên không rõ ràng nói: "Đại phối đản, thật là xấu ah, đang bị thương còn thế này"

Lý Thông cũng giật mình cả kinh, cảm giác được hạ thể kiên đỉnh của bản thân mình đang đội ở góc hai chân của Tiểu Long Nữ. Cái này cũng không thể trách hắn, tuy Tiểu Long Nữ 14 tuổi nhưng phát dục cũng khá rồi, lúc này lại còn ôm hôn thân mật như thế, thử hỏi ai mà chịu nổi, mà không sinh ra loại phản ứng bất lương này?

Hắn thân nhiên như ruồi, ho khụ khụ hai tiếng che sự lúng túng đi nói: "Xin lỗi!."

Lúc này, Tiểu Long Nữ hai con mắt long lanh như nước nhìn hắn: "Nếu là đại phối đản thì không sao!."

Tiểu Long Nữ khuôn mặt hoàn toàn đỏ lên, hồng đến cơ hồ có thể chảy ra máu, khẽ gất một tiếng, trong lòng âm âm nhảy lên.

"Tiểu nha đầu, câu dẫn ta bây giờ rất nguy hiểm, hậu quả rất nghiêm trọng ah." Lý Thông nhìn đáng vẻ khá ái nha đầu, trong lòng nóng lên có mấy phần kiều diễm.

Tiểu Long Nữ cắn bản không dám nhìn Lý Thông, gò má đỏ hồng hồng ôm lấy hắn, thân thể với đường cong gợi cảm nằm trong ngực hắn, hai người liền như thế lẫn nhau đối diện mà không nói gì.

Lúc này, hai người gần trong gang tấc, nhìn Tiểu Long Nữ xinh đẹp rực rỡ, thân thể quyến rũ mê người đang uốn éo, bồng bênh như tiên, từng đợt mùi thơm từ người Tiểu Long Nữ phát ra, làm Lý Thông mê muội không thôi.

Lý Thông đã sớm muốn làm chuyện xấu.

Bất quá hắn cũng rất rõ ràng, Tiểu Long Nữ còn nhỏ, còn cần phải luyện công, chuyện này không vội vàng được. Quan hệ giữa hai người đang rất tốt, vì lẽ đó Lý Thông cũng không vội vã, việc này vẫn đúng là từng bước từng bước tiến đến.

Hít từng trận mùi thơm, nhìn Tiểu Long Nữ khuôn mặt đặc biệt mỹ lệ, vô số người trong lòng Nữ Thần hiện tại đang trong ngực chính mình, tuy rằng không ăn được, thế nhưng cũng là cực kỳ hưởng thụ, Lý Thông tinh thần đặc biệt sáng khoái.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Mỹ Nữ Do Nước Tạo Ra.

Bên trong lớp tuyết, Hàn Băng Thần Công của Lý Thông tự động vận chuyển, 《Chân Long Cửu Thức》 bắt đầu trị liệu thương thế của cơ thể, 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 hình thành long phòng hộ tránh tiết súc môi trường bên ngoài, không cho tiết ra khí tức thu hút yêu thú, độc trùng nơi đây. Tuy có chút cẩn thận, nhưng Lý Thông vừa mới chiến đấu với Bạch Kim Tiểu Sói cũng đã khá vất vả rồi, hẳn không muốn đánh giá thấp sự đáng sợ của độc trùng, yêu thú nơi đây, không muốn lại dụng thêm vài con như thế nữa.

Nhìn bộ dáng nha đầu Tiểu Long Nữ thanh thuần khả ái, như con mèo con nhu thuận nằm trong lòng Lý Thông, hẳn cảm giác trách nhiệm bảo vệ mỹ nữ của mình không hoàn thành, trong lòng đối với chuyện vừa rồi tự trách không thôi.

Cứ nghĩ Long Biên Cảnh Tam Trọng Băng thuộc tính, đi tham hiểm nơi toàn băng tuyết sẽ không nguy hiểm, vậy mà vừa đi không đến 1 ngày đã bị thương, lúc này Lý Thông cũng nhìn thẳng vào vấn đề là mình còn quá nhỏ yếu, nỗ lực tự cường còn thêm mãnh liệt.

Cũng khá may mắn, Lý Thông không phải người to mồm, nếu không sẽ mất mặt trước mỹ nữ ah, ghét nhất vài đứa suốt ngày cứ bô bô: "Bất kỳ kẻ nào tổn thương người, ta sẽ cùng hắn không chết không thôi."

"Làm được rồi hãy nói, không làm được thì hãy để trong lòng." Đây cũng là một trong các tiêu chí sống của Lý Thông.

"Đại phối đàn! Người làm sau vậy ah?". Tiểu Long Nữ nhìn Lý Thông một chút lí nhí hỏi. Nàng khó hiểu, không biết tại sao Lý Thông không trả lời, kêu vài tiếng không được, Tiểu Long Nữ đang nằm trên người hắn, vờn hai tay đang ôm lên mặt nhào nặn, trả thù hắn không để ý nàng.

Đang suy nghĩ mà bị người khác phá rối là ai thì cũng không vui, nhìn Tiểu Long Nữ vờn hai tay sờ nắn mặt mình, Lý Thông trong lòng thầm nghĩ: "Nha đầu càng ngày càng lớn mật, nằm trên người mình uồn ẻo đã quá giới hạn rồi, giờ lại thêm cái động tác này, thử hỏi đàn ông trẻ khỏe như Lý Thông hẳn sao mà chịu nổi, phải cho nha đầu này biết tay mới được."

Suy nghĩ liền làm, bàn tay đang ôm eo thon gợn lên không nặng không nhẹ đối với cái mông của nàng vỗ xuống đi.

"Đừng!" Theo một tiếng giòn tan vang lên, tuy nhỏ nhắn nhưng mềm mại mà tràn ngập xúc cảm co dãn để Lý Thông trong lòng run lên.

Mông ngọc bị tập kích bất ngờ, vốn đang đắc ý trả thù, Tiểu Long Nữ hai chân liền mềm nhũn, hoảng sợ mà kêu lên. Nàng lớn mật ôm hôn Lý Thông lâu như vậy cũng phát hiện cơ thể có cảm giác kỳ quái, tại nơi thần bí cũng đã có chút ướt át, một cái vỗ mông của Lý Thông như nước biển tràn dề, một đi không trở lại. Khuôn mặt đã ứng hồng lợi hại, cái cổ nhỏ nhắn cũng đã bắt gác đỏ lên, hôn dỗi trừng Lý Thông một cái, liền vùi đầu vào ngực hắn không biết làm sao.

"Không thể nào, chỉ đánh nhẹ một cái mà thôi không cần làm ra phản ứng và thanh âm kêu kỳ quái như vậy ah!" Lý Thông mặt không biểu tình, nhưng trong lòng cũng đỏ mồ hôi.

Vừa định kiểm tra xem thế nào, phần bụng lập tức truyền đến một trận ướt sũng, kỳ quái là không có cảm giác lạnh giá của môi trường bên ngoài mà là cực kỳ ấm áp, kèm theo đó là một trận mùi hương mật ong nhẹ nhàng truyền tới.

Lý Thông tiến về phía phần bụng sờ sờ, quả nhiên khu vực này đã hoàn toàn ướt đầm. Không nghĩ tới chính mình một cái vỗ mông, Tiểu Long Nữ rõ ràng giây lát không không chế được mà tiểu trong quần.

Bắt đầu từ bao giờ thì, 'nước thánh' đồng nữ lại có mùi mật ong rồi? Lý Thông có chút khó tin mà nghĩ đến vấn đề này. Trong đầu linh quang lóe lên, chắc chắn là do linh khí dư thừa ở Thần Võ đại lục làm cho Tiểu Long Nữ không chỉ đẹp hơn, mà thân thể còn được cải tạo không còn tạp chất, dùng toàn là cực phẩm mật ong làm thức ăn, thấm vào cơ thể có mùi như thế cũng là bình thường.

Nghĩ tới đây, Lý Thông trong lòng hô to: "Dị giới vạn tế, Thủy Tinh đại nhân vạn tế!"

Cũng không biết là cố ý hay vô tình, bàn tay Lý Thông chạm mạnh vào khu vực thần bí của Tiểu Long Nữ, khu vực đó vốn đang trong tình trạng khá nhạy cảm làm sao có thể chịu đến tác động như thế, dù cho cố không chế nhưng toàn thân Tiểu Long Nữ vẫn mạnh mẽ mà run lên.

"Ân ân!"

Tiểu Long Nữ nhẹ rên một tiếng, mang theo một tia hờn dỗi không thôi, lần này cũng chỉ biết giấu gương mặt mình, không dám nhìn Lý Thông.

Nghe thanh âm kỳ quái, chưa cho Lý Thông thời gian suy nghĩ, bàn tay liền truyền đến cảm giác ấm áp quen thuộc, mùi mật ong lại truyền vào lỗ mũi. Như đã có kinh nghiệm, Lý Thông lập tức cũng biết là chuyện gì đã xảy ra. Trong lòng cuồng hô: "Vỗ một cái ra nước, sờ một cái ra nước, mý nữ toàn thân đều là nước tạo thành không có sai mà!"

"Ô ô... Đại phối đàn khi dễ Long Nhi, Long Nhi sau này không dễ ý đại phối đàn nữa!"

Sau một lúc không biết làm sao, Tiểu Long Nữ đối với Lý Thông Ngao Ngao mà khóc, trong lòng có bao nhiêu ủy khuất thì giờ trong mắt hiện lên bấy nhiêu ủy khuất.

Chứng kiến Tiểu Long Nữ như thế, Lý Thông cũng không biết làm sao, rút bàn tay có chút ướt át từ khu vực thân bí ra, nhân lúc Tiểu Long Nữ không chú ý, rất tự nhiên tại trên móng nhỏ nâng lau lau hai cái. Dù sao cũng đã ẩm ướt gần như toàn bộ khu vực phía dưới, thêm một chút nữa cũng không nhiều, cái này vốn cũng là nâng tè ra quần mà ra!

Sau một phen phí công sức an ủi, cũng cảm nhận được Lý Thông quan tâm cùng không để ý đến vụ xấu hổ vừa xảy ra, Tiểu Long Nữ trong nội tâm cảm giác dần dần an định lại, dù sao trong lòng nàng mình cũng là người của Lý Thông hán, ở đây lại không có ai xấu hổ tí cũng không có gì quá đáng gồm sự tình ah.

Sau hai lần tự do tự tại nhẹ nhõm vui sướng, triệt để giải phóng chính mình, Tiểu Long Nữ rốt cục cảm giác được giữa hai chân truyền đến cảm giác mát suu suu, thu hồi bàn tay nhỏ bé, bụm lấy chính mình dừng quần, mang theo vệt nước mắt đáng yêu khuôn mặt tràn đầy thẹn thùng!

"Sau này không cho như thế khi dễ Long Nhi!" Tiểu Long Nữ vẻ mặt manh manh nói. Tuy luôn lạnh lùng, nhưng trước mặt người yêu thích, Tiểu Long Nữ cũng có mặt đáng yêu làm nũng.

Đồng thời từng trận quyền đầu rơi trên người Lý Thông, đương nhiên là một trận đùa giỡn, nâng ra tay đều phi thường có chừng mực, động tác rất nhẹ nhàng, nói là đánh Lý Thông, kỳ thực cũng gần như là xoa bóp.

"Hừ hừ, ai kêu tiểu nha đầu nguoi nghịch ngợm, rõ ràng nước tiểu cũng làm ướt ta một mảnh!" Lý Thông đầu tiên kể lể, sau đó mách nước nhỏ giọng vào tai nàng.

"Ah ah... nguoi thật đáng ghét ah, không cho nói!" Tiểu Long Nữ đầu tiên thẹn thùng, sau đó biến thành chăm chú lắng nghe.

Cái này cũng không có gì, đây là Lý Thông tổng hợp lý thuyết và thực tiễn cuộc sống mà ra, cái tốt mà khi xưa hán ao ước làm cao thủ võ giả: 'Mộng tình không cần thay quần'.

Từ lý thuyết, Lý Thông đã vận dụng thực tế chứng minh là mình đúng, dùng Hàn Băng chi khí của mình tách chất lỏng kỳ quái ra mà thân thể và quần áo cứ như mới. 100% thành công, liền nói ra cho Tiểu Long Nữ áp dụng.

Sự thật chứng minh, Tiểu Long Nữ và Lý Thông vận công đồng thời, sau một lúc, hai người đều thần thái thoải mái, cảm giác khô ráo đã chứng minh được hiệu quả, lúc này Tiểu Long Nữ thần thái mới tốt trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Khám Phá Động Băng.

Sau một đêm lười biếng để 《Hàn Băng Thần Công》 tự động phòng ngự và chậm rãi chữa thương. Sáng sớm hôm nay, thân thể và tinh thần Lý Thông đã đạt trạng thái tốt nhất, hán không dùng 《Hoạt Huyết Tán》 có thể lập tức lành lại các vết thương vì không chỉ muốn để dành nhờ đan dược này tăng tốc độ chuyển hóa Long lực mà còn cho cơ thể tự động thích ứng, tăng cao khả năng hồi phục tự nhiên.

Tiểu Long Nữ càng không cần phải nói, tối qua sau khi 'tưới nước' trên người hán vẫn nằm đè lên người hán mà ngủ đến bây giờ. Nhìn khuôn mặt ngây thơ thuần khiết, lộ ra một cô mê người, Lý Thông vuốt ve bờ lưng yếu diệu động nhân.

Lập tức, Tiểu Long Nữ khuôn mặt lộ ra vui sướng, cảm giác thân thể mười phần ấm áp, vô cùng thoải mái, trong miệng liền truyền ra tiếng rên rỉ yếu ớt vì thoải mái. Nàng đã sớm tỉnh, chỉ là giả bộ ngủ vì sự việc hôm qua mà thôi, lúc này đã không thể giả bộ, Tiểu Long Nữ khí chất thanh thuần như tiên liền lười biếng mở mắt, đôi mắt trong suốt lộ ra một tia ôn nhu tình ý.

Thấy Tiểu Long Nữ đã tỉnh, Lý Thông vươn người ngồi dậy, phá lớp tuyết phủ bên trên, tham lam hít một hơi dài, đón chào một ngày mới.

"Đến bây giờ mà vẫn ngủ thấy mùi mật ong ah!" Lý Thông nhìn tiểu nha đầu ngồi cách đó không xa nói.

"Đáng ghét ah, không cho nói!" Tiểu Long Nữ nghe Lý Thông có ý nhắc lại chuyện tối qua liền cắt đứt, sau đó suy nghĩ một chút liền nói với giọng khá kiêu ngạo: "Ngọc Phong Tương của Long Nhi đâu phải loại thường, với lại đại phối đàn giác quan thật cường ah!"

"Phải, phải!" Lý Thông từ chối cho ý kiến liên tục đồng ý, hẳn thật có chút sợ nha đầu lại nổi bão.

Nhưng cũng không thể không nói, Tiểu Long Nữ nói không sai ah, Ngọc Phong Tương đúng là tương đương với Linh Dược Nhị Phẩm, tuy sản lượng khá ít nhưng ăn vào có thể tăng cường thể chất, mùi thơm ngát rất đặc trưng, nói là đệ nhất Bắc Tống cũng không sai.

Cũng có thể là do Lý Thông giác quan cường đại sau nhiều lần đột phá Long Biến cảnh, dù qua một đêm tuy chỉ có một ít mùi vẫn nhận ra được.

"Chủ nhân! Phía trước có cái Huyết động, nơi này nhìn liền biết ít người qua lại, nói không chắc bên trong động băng này có thể có linh dược". Tiểu Hồ Ly Mi Li sau khi đi ra liền chạy xung quanh, thấy có băng động không xa liền chạy về cắt đứt cuộc nói chuyện của hai người, nhìn Lý Thông tranh công nói.

"Linh dược...". Lý Thông mắt liền sáng lên, nơi đây toàn băng tuyết, nếu vào động băng thì Băng Hàn chỉ khí càng nồng, có linh dược chắc chắn là Băng thuộc tính, bên trong sẽ có rất nhiều thứ hữu ích, ngoài linh dược còn có thể có Băng thạch các loại như tài liệu dùng làm Hàn Ngọc Băng Sàng của phái Cổ Mộ, nói không chừng có thêm được thứ gì khác thì đúng là kinh hi ngoài ý muốn.

"Huh! Lát nữa sẽ đi động băng, nhưng trước đó chúng ta cần ăn sáng trước đã...". Lý Thông suy nghĩ chút nói, nơi này băng động có lẽ cũng không có mấy nguy hiểm, ít nhất hẳn không cảm thấy chút nào khí tức nguy hiểm.

"Ăn sáng làm gì? Không ăn vài ngày có sao đâu, cứ vào động băng luôn là được." Tiểu Long Nữ lại mờ mịt không hiểu.

Mặc dù không ăn vài ngày cũng không ảnh hưởng gì, nhưng Lý Thông thích cảm giác no bụng, ảm áp này, với lại cũng cung cấp rất nhiều năng lượng cho cơ thể. Hẳn cũng khá lo lắng cho Tiểu Long Nữ, phải ăn đủ chất thì phát dục mới tốt được, vì thế liền ép nàng ăn uống đều đặn, thể mới thành mỹ nữ, đây là suy tính trong đầu của Lý Thông.

Lý Thông trừng mắt lờn Tiểu Long Nữ một cái, lấy thức ăn đã chuẩn bị sẵn trong Vĩn Card đưa cho nàng nói: "Không ăn thì đừng hòng đi."

Tiểu Long Nữ phàn nàn mấy câu cũng đành nghe theo, trong lòng cũng cảm động không thôi, đại phối ngẫu luôn quan tâm mình. Tiểu Hồ Ly Mi Li càng không cần phải nói, đã ký khế ước lại là yêu thú cấp 4 có thể vận dụng yêu lực thành thực nên Lý Thông cũng đã sớm đưa một cái Vĩn Card cho nàng sử dụng, thức ăn và đan dược còn sung túc hơn đệ tử trong Phi Thiên giáo mấy lần nên không cần lo lắng.

.....

Hồ Lô cốc, Phi Thiên giáo.

Trong một thất, lúc này Thạch Sanh và Thạch Sùng đóng cửa ngồi đối diện cũng khá lo lắng an toàn của Lý Thông.

"Tam đệ, người thấy đại ca đi chuyến này không có vấn đề gì chứ." Thạch Sanh vò đầu nhìn Thạch Sùng hỏi.

Thạch Sanh nếu nói về nông nghiệp hay chiến đấu thì cực kỳ lợi hại còn thông minh lanh lợi thì không bằng Thạch Sùng nên đa phần có vấn đề nghiêm trọng đều hỏi tiểu đệ này.

"Đại ca làm sao có thể gặp chuyện." Thạch Sùng vẻ mặt chắc chắn thân nhiên trả lời, chợt nhớ tới cái gì: "Nhị ca, người sẽ không quên thời gian tỉ võ của chúng ta chứ."

Nghe Thạch Sùng nói làm Thạch Sanh như nghi đến chuyện gì cực kỳ đáng sợ, hai chân như nhũn ra, cổ làm ra vẻ bình tĩnh nói: "Đại ca tuy có chút lười nhưng giỏi về ứng biến, cẩn thận làm tên."

Thạch Sanh phản ứng làm sao giấu được Thạch Sùng, lúc tỉ võ tuy hẳn chỉ đứng bên ngoài nhìn nhưng cũng làm hẳn bị ám ảnh. Lý Thông và Thạch Sanh đều là Long Biến Tam Trọng vì tỉ võ nên đã phần đều dùng thân thể, Lý Thông hiểu được phát lực kỹ xảo, biết làm sao có thể lấy ít nhất sức mạnh phát huy ra to lớn nhất hiệu quả. Lợi dụng cây cối, hòn đá xung quanh làm địa thế đánh lén, đã thể các đòn tấn công đều là quét chân. Ban đầu thì bình thường, càng về sau càng lợi hại tuy chỉ là đá vài chiêu cơ bản, nhưng phá giải lại không được, đúng với câu 'Càng đơn giản càng khó phá'.

Nhưng không dùng đến Long Lực để sử dụng chiêu thức toàn dùng thân thể thì Lý Thông nói không sai, càng tiết kiệm sức càng tốt, giảm bớt động tác thừa, Long Biến cảnh đầu thể đi đường chiêu thức hoa mỹ như Võ giả được. Ba người thường tỉ võ trao đổi tâm đắc nên về thực chiến cũng coi như có kinh nghiệm, Thạch Sanh đương nhiên hoàn thiện kỹ năng chiến đấu càng thêm sắc nét.

"Không nói về đại ca, chắc chắn sẽ không sao đừng lo." Thạch Sùng chốt lại câu chuyện, chuyển đề tài nói: "Còn về phương hướng phát triển của Phi Thiên giáo, đại ca dặn dò chứ trọng vào nông nghiệp và nhiệm vụ, ta sẽ xây thêm Tự Bảo Lâu trong đó có Nhiệm Vụ Đường chỉ dành riêng cho đệ tử trong giáo, còn đối ngoại chỉ bán thức ăn mà thôi."

"Ta cũng phải cố tăng cường an ninh mới được, gần đây vì Phi Thiên giáo phát triển quá nhanh và mạnh nên nhiều người đến gây sự ah!" Thạch Sanh vẻ mặt nghiêm túc nói ra.

Thạch Sùng xoay chuyển hai viên bảo châu trong tay, lạnh ren một tiếng: "Bắc Tống thật nhiều sơn tặc ah! Mà cũng tại chúng ta bảo châu đều cực phẩm nên quá gây sự chú ý. Lũ này chỉ sống nhờ cướp của người khác, tuy thập phần vô dụng nhưng số lượng đông đảo làm người ta phải nhức đầu."

"Tam đệ nói không sai, ta nghĩ cũng kỳ quái a, lũ sơn tặc này không có não sau, đã bị đánh bại nhiều lần mà không hối cải." Thạch Sanh cũng khinh thường phụ họa, sau đó giọng điệu khá tức giận nói ra: "Thật muốn hạ lệnh cho đám đệ tử xông ra giết sạch lũ cướp đó, dám đánh lên phá hoại 5 cây ăn

trái mà ta tồn công chăm sóc."

"Không thể, ra ngoài giết động tinh sẽ rất lớn, chúng ta đang trên đất Bắc Tống sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch phát gạo của Long Nhất đoàn trưởng." Thạch Sùng kiên quyết không đồng ý, lại nói: "Trước cứ nhìn đã, chờ cái lũ ấy vào Hồ Lô cốc rồi động thủ, đến bao nhiêu thì đánh bấy nhiêu, chúng ta lại có thêm nhiều lao động khổ sai ah, chờ đại ca về lại thương thảo thành lập tổng bộ Phi Thiên giáo ở thung lũng phái nam đó là khu vực không thuộc nước nào, lại có thể tăng cường thủ vệ biên giới Đại Việt ta."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Vạn Niên Băng Tầm Or Sâu?

Băng Nguyên Bắc Cực, đây là tên mà Lý Thông gọi vùng đất vô chủ này. Nằm ở cực bắc Đại Việt, nơi có thể đi thông ba đại đế quốc khác, là nơi mà Lý Thông tính toán sẽ chuyển Phi Thiên giáo từ Hồ Lô cốc sang, hẳn không phải người thích ăn nhờ ở đậu người khác.

Sau khi ăn sáng xong, Lý Thông đoàn người đi khám phá động băng, tìm hiểu thêm địa hình khu vực này. Có Bạch Hồ Mi Li đi trước mở đường, trong băng động sắp tới, tất cả thiên tài địa bảo sẽ không thoát được, Lý Thông khá tin tưởng năng lực tâm bảo của Tiểu hồ ly, hẳn không chút lo lắng sót ruột có người đến trước, dù sao nơi đây hoang vắng, được biết là ít ai để ý đến.

Một đường đi thẳng, Lý Thông hẳn không thấy bất kỳ vật sống nào, may là có Bạch Hồ Mi Li tai thính mắt tinh tìm được hang động, nếu là chỉ sợ khó mà tìm được.

Đi qua hai trụ băng tiến vào Băng động, không còn cảm thấy từng đợt gió rét lạnh như bên ngoài, nhưng cũng không vì đó mà bên trong ấm áp hơn.

Vượt qua cửa động khá hẹp, bên trong khá khô ráo, từng tảng băng trụ hình dáng khác nhau, màu sắc đậm nhạt thu hút ánh mắt. Đi được vài chục mét, băng động cũng từ từ rộng ra, có nơi vòm hang cao vút đến 100 mét. Vì mãi mê ngắm vẻ đẹp của băng động như một bức tranh nhiều màu sắc, Lý Thông có lúc quên nhiệm vụ vào đây là để tìm bảo vật.

Giật mình thanh tỉnh lại, hẳn đã thấy cách đó không xa Tiểu Long Nữ cùng Tiểu hồ ly đang nhìn chăm chăm vào vách băng, vách băng trong suốt như gương có thể nhìn thấy hình ảnh của bản thân khi nhìn vào.

"Các ngươi đang làm gì thế?". Lý Thông thong thả chạy đến gần hỏi.

"Ah! Đại phối dẫn người đã đến...". Tiểu Long Nữ thấy người đến là Lý Thông thì không chú ý bức tường băng nữa mà nhìn hẳn nói.

"Chủ nhân! Người cuối cùng cũng đã đến, ta cảm nhận thấy sau bức tường băng này có bảo vật, linh khí băng thuộc tính rất đậm, ta nghĩ là thiên tài địa bảo ít nhất cũng phải Tam Phẩm trở lên ah!". Tiểu hồ ly Mi Li cũng quay đầu lại nhìn Lý Thông nói, nó phát hiện ra chỗ này thế nhưng đã thử công kích bức tường băng rồi vẫn không ăn thua, bức tường càng cứng rắn Tiểu Long Nữ công kích vậy mà vẫn không phá vỡ được, tuy chưa dùng hết sức nhưng cũng đủ thấy bức tường như vạn niên huyền thiết cứng rắn làm thành.

"Có thiên tài địa bảo Tam Phẩm trở lên..." Lý Thông mắt sáng lên khá vui vẻ nhìn bức tường băng nói: "Bức tường băng rất cứng rắn sao..."

Đưa bàn tay lại gần, tuy là chưa chạm vào nhưng Lý Thông liền cảm thấy một loại lạnh buốt truyền đến, Lý Thông còn chưa làm ra phản ứng, 《Hàn Băng Thần Công》 vẫn luôn chậm rãi tự động vận chuyển cũng đột nhiên tăng tốc, từ trong thể nội bắt đầu hình thành lực hút tham lam hút lấy tất cả băng hàn chi khí xung quanh.

"Ồ kia! Con sâu?" Lý Thông nhìn lên bức tường băng, một con hình như con sâu màu trắng gần như trong suốt đang bò, suất phát từ hiếu kỳ, Lý Thông liền lấy tay túm lấy băng hai ngón tay.

Lập tức băng hàn chi khí nồng đậm xâm nhập cơ thể vượt quá tốc độ hấp thụ của 《Hàn Băng Thần Công》, bàn tay của Lý Thông lập tức bị đóng băng dính luôn vào bức tường băng.

"Đậu xanh rau má...Đây là cái gì?" Lý Thông cũng giật mình, trong lòng chửi bậy một câu muốn rút tay lại nhưng không được, không nhưng thế, từ bàn tay bắt đầu có xu hướng lan đến toàn thân, không bao lâu có nguy cơ toàn thân đông băng khả năng ah.

"Đại phối dẫn... Nguy rồi!... Là Vạn Niên Băng Tầm, tại sao ở đây lại có Vạn Niên Băng Tầm nằm hờ hênh như vậy cơ chứ!" Tiểu Long Nữ cũng giật mình nhìn Lý Thông cánh tay bị đóng băng, khi thấy là Vạn Niên Băng Tầm liền vừa mừng vừa lo.

Mừng chính là có Vạn Niên Băng Tầm cấp 4 linh trùng này, Tiểu Long Nữ nàng có thể luyện 《Thiên Tầm Thần Công》 thần công trấn phái của Cổ Mộ, khi luyện thành không phải có thể liền danh chính ngôn thuận lấy Lý Thông làm chồng, suốt đời có thể ở bên cạnh, hưởng thụ cảm giác thoải mái khi ở gần. Lo chính là cánh tay Lý Thông đang bị đóng lại vì Vạn Niên Băng Tầm, dù biết Lý Thông rất mạnh, mạnh nhất lại là băng thuộc tính, nhưng vì cảm giác lấn áp lý trí làm nàng thấy dù Lý Thông nguy cơ có nhỏ cũng lo lắng dị thường.

"Thủy Tinh đại nhân phù hộ ah! Chủ nhân người đừng có chết ah...Nếu người chết ta theo ai kiếm ăn đây" Tam Vĩ Bạch Hồ Mi Li chạy xung quanh khổ sở lắm lắm, nằng thật sợ Lý Thông chết đi, vừa nghĩ nguồn cung cấp Linh Dược và thức ăn bị cắt đứt, không có Lý Thông bảo kê bảo vệ, một con Tam Vĩ Bạch Hồ không có sức chiến đấu như nằng phải làm sao, nghĩ thôi là đã thấy lo cho sau này rồi!

"Long Nhi nha đầu, mau tránh xa ta ra một chút!...Tìm nơi an toàn ngồi đó đợi đi!" Lý Thông thấy nằng đến gần liền kinh hô lên. Hắn có Băng Long cải tạo cơ thể, thân thể cường đại vô cùng, còn có Băng Tinh năng lực cũng siêu tuyệt, dù không may thì chỉ cần bỏ lại thân thể Băng Tinh tái tạo lại từ đầu là được. Nếu may mắn có khi hấp thụ được nguồn băng hàn chi khí dày đặc này liền đột phá tiểu cảnh giới cũng không phải là nói chơi.

Tiểu Long Nữ thì lại khác, vì là võ giả chuyên nội công nên tố chất thân thể chỉ hơn người thường một chút mà thôi, dù có tu luyện 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》 thường ngồi Hàn Ngọc Băng Sáng băng thuộc tính cũng kháng khá cao nhưng đến hân siêu cường kháng băng còn không chịu nổi nữa là nằng.

"Ah!..." Tiểu Long Nữ giật mình dừng lại, nhất thời không biết làm sao.

"Nhưng..." Tiểu Long Nữ lo lắng nhất thời không nói được thành lời, nằng vẫn quá yếu ah, hết lần này đến lần khác vẫn là để hân vì nằng lo nghĩ, thật là vô dụng. Ngay cả đến gần cũng có thể bị nguy hiểm, sau này phải luyện võ công thật tốt, nếu không chỉ sợ không có cơ hội ở bên cạnh không chừng.

"Không có nhưng nhị gì hết... Qua kia ngồi đó đi một lát ta sẽ tốt liền, không phải hàn băng chi khí sao, không chết được đâu mà lo" Lý Thông trừng mắt uy hiếp, ta rất lợi hại làm sau có chuyện, ta không đáng tin đến vậy cơ ah.

"Chủ nhân uy vũ... Đừng bỏ lại Mi Li một mình!" Tam Vĩ Hồ Li cách đó không xa lớn tiếng cổ vũ tinh thần. Hết nhìn Lý Thông lại nhìn Tiểu Long Nữ không biết làm sao liền ngồi hô cổ lên,

"Được rồi! Đại phối đản không được có việc gì...Không nên bỏ Long Nhi một mình ah!" Tiểu Long Nữ thấy Lý Thông trừng mắt liền ngoan ngoãn, đứng cách đó không xa, tuy trên mặt còn lo lắng nhưng nghe không nguy hiểm liền an tâm hơn không ít.

"Thôi liều mạng vậy!" Thấy đã ổn định tình hình, cũng không lo bị mất bại lộ, Băng Tinh tăng tốc vận chuyển tham lam hút vào Hàn Băng chi khí, Tam đại băng long cũng theo đó mà tăng tốc độ chuyển động xung quanh.

Tóc liền biến thành bạch kim, hai con ngươi màu xanh nhìn kỹ có thể thấy ẩn hiện lấp lánh băng tuyết, lãnh khốc con ngươi làm cho người nhìn vào cảm thấy linh hồn cũng run lên lạnh, xung quanh hàn băng chi khí liền bị hút vào, cơ bắp cũng to hơn một vòng nhìn vào là thấy ẩn chứa lực lượng bạo phá.

"Ah!..." Tiểu Long Nữ giật mình hô lên, nằng cũng lần đầu nhìn thấy Lý Thông biến đổi như thế, nhìn thấy thế nằng cũng an tâm hơn không ít, hân có thể xử lý được tình hình.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Vạn Niên Tuyệt Liên.

Băng động.

Nhìn Lý Thông khí chất biến thành lạnh lẽo, dù cách khá xa nhưng liền cảm giác được lạnh lẽo thấu xương thẳng thấu mà đến, thân thể phảng phất muốn bị đông cứng. Nội lực hoàn toàn không cách nào chống đỡ loại này rét lạnh, dường như linh hồn cũng run lên vì lạnh.

"Xa thế mà vẫn thấy lạnh!" Tiểu Long Nữ nghi hoặc trong chốc lát nói: "Không hổ là phu quân tương lai của Long Nhi, thật mạnh!"

Băng Tinh trong cơ thể của Lý Thông lập tức đem hàn băng chi khí toàn bộ chuyển hóa thành Long Lực, trong nháy mắt, một chút cũng không cảm giác được rét lạnh, Vạn Niên Băng Tầm điên cuồng tràn ra hàn khí, đều hướng Lý Thông hội tụ mà đến, giống như là trăm sông đổ về một biển.

Thân thể của Lý Thông, tựa như một cái vòng xoáy xoay tròn kịch liệt, điên cuồng hút vào hàn băng chi khí, hân cảm thấy tu vi còn đang có chút nhúc nhích tăng lên, nguyên bản Long Biển Tam Trọng dừng lại ở giai đoạn trung kỳ, hấp thụ rèn luyện những băng hàn chi khí này, liền thuận lợi đột phá lên Hậu kỳ tuy còn không có vững chắc, tiếp tục cô đọng xuống, nói không chừng có thể cũng có cảnh giới, làm bàn đạp tiến giai sau này.

Gần nửa canh giờ qua đi, Lý Thông cảm thấy băng hàn chi khí bị hút vào giảm mạnh, cơ thể sau khi đột phá kháng băng đã tăng cao, hàn băng chi khí từ Vạn Niên Băng Tầm đã không còn uy hiếp đến hân. Bàn tay nhẹ cử động, bức tường băng thậm chí còn có chỗ rạn nứt, xem ra nó cứng rắn một phần là do Băng hàn chi khí liên tục cung cấp từ Vạn Niên Băng Tầm trong đó cường hóa nó. Lúc này băng hàn chi khí bị Băng Tinh hút lấy giảm mạnh gần như không còn, bức tường băng đã độ cứng đã yếu đi rất nhiều rồi.

"Răng Rắc!". Lý Thông vận lực rút tay ra, Băng Tinh hấp thụ lực lượng để hân tu vi tiến thêm một đoạn dài đã đến Tam trọng hậu kỳ rồi, theo hân rút tay ra, bức tường băng cũng bị nứt ra một khe hở dài, một mùi thơm ngát truyền đến làm cho người ta say mê, có thể nhìn thấy đằng sau băng tường là một cái hàn đàm đang tỏa ra băng hàn chi khí nồng đậm ah. Lý Thông ở ngay khe hở nhìn thấy vậy lập tức vung lên nắm đấm đầm vào băng tường.

"Ầm!". Băng tường vừa nãy đang còn cứng rắn vô cùng sau khi bị Lý Thông hút đi băng hàn chi khí đã trở lại thành băng tường bình thường, lại còn bị

nứt rạn nhiều nơi làm sao có thể chịu được Lý Thông bá đạo lực lượng thân thể lập tức vỡ ra một cái lỗ đủ cho hai người đồng thời đi vào.

Nhìn những mảnh vỡ bức tường bằng, Lý Thông cánh tay hút một cái, vô số mảnh vỡ liền bay lên, hắn dùng lực khổng lồ chế biến các mảnh vỡ thành hình cái hộp, đem Vạn Niên Băng Tẩm giam cầm trong đó, liền đưa cho Tiểu Long Nữ bảo quản chờ luyện 《Thiên Tẩm Thần Công》 vừa dễ dàng, vừa an toàn hơn.

Sau khi làm xong tất cả, tóc bạch kim lại đen bóng trở lại, thân hình trở lại bình thường, nhưng nhìn kỹ thì sẽ thấy khí chất, lực bộc phát lại mạnh lên nhờ đột phá.

"Chủ nhân quả nhiên lợi hại nhất ah". Tiểu hồ ly trong lòng trầm nghĩ, Lý Thông càng cường đại với nó càng có lợi, tương lai lại tươi sáng.

"Oa! Đại phối đản cuối cùng cũng an toàn rồi." Tiểu Long Nữ thấy vậy kinh hô nói, nàng ban đầu lo lắng đều dư thừa, không nghĩ Lý Thông không nguy hiểm mà còn đột phá, cách biệt sức mạnh lại kéo xa, trong lòng nàng bốc lên ngọn lửa tu luyện, phải cường đại mới xứng với làm đại phu nhân được.

"Chuyện lúc trước nhìn thấy không được nói cho ai đấy!" Lý Thông nhàn nhạt dặn dò một người, một thú.

Nhìn Tiểu Long Nữ không được tập chung gân đầu. Lý Thông cũng biết nàng khá ít nói, không thích tiếp xúc với người ngoài chỉ dặn dò cho nàng rõ sự việc cần bảo mật mà thôi, tiểu hồ ly càng không cần lo vì đã có khế ước.

"Đã xong hết chưa... Chúng ta tiến vào thôi!" Tiểu hồ ly hưởng động băng liền vọt đi trước.

Đi vào mới biết, băng tường dày cũng có tầm một mét có hơn, không trách vì sao trước đó Tiểu Long Nữ không thể công phá được nó. Trong động quật khắp nơi kết đầy băng sương, đỉnh động quật một cây băng trụ rủ xuống, tùy tiện phát ra một hơi, đều muốn ngưng kết thành băng, nhìn thoáng qua góc động quật, có một chút tiểu động vật, tỷ như bọ cánh cứng, chuột,... trong lúc vô tình tiến nhập huyết động này, bị đóng kết ở nơi đó, tạo thành nguyên một đám băng điêu tinh xảo.

Lý Thông kéo Tiểu Long Nữ lại gần mình để tránh có cái gì bất ngờ xảy ra. Nếu như bốc lên một cái Vạn Niên Băng Tẩm, hậu quả liền rất nghiêm trọng!

"Đi sát ta một chút, nơi này băng hàn chi khí rất đáng sợ." Lý Thông nói, kiểu tiểu thân hình ép sát người, hương thơm thân thể lại làm máu hắn nóng lên, còn may nơi này băng hàn chi khí rất mạnh, hắn liền nhanh chóng tỉnh lại, Tiểu Long Nữ dự hoặc vẫn rất lớn đối với hắn ah.

"Đại phối đản! Người làm sao vậy? Khó chịu sao?" Tiểu Long Nữ thấy Lý Thông có vẻ chịu đựng gì đó kỳ lạ hỏi, hình như cái kia băng hàn chi khí cũng không ảnh hưởng nhiều đến hắn đi.

"Không sao! Ta hơi khó chịu một chút, rất nhanh sẽ bình thường lại!". Lý Thông cười khan nói bất ngờ dừng lại, hắn vừa nhìn thấy ánh sáng lóe lên một cái rồi vụt tắt, cái kia mùi thơm lại tràn ngập.

"Đi thôi! Thật muốn xem là bảo vật gì? Thơm như vậy có lẽ là bảo được tốt." Bạch hồ ly nhảy lên ôm lấy Tiểu Long Nữ.

Càng đến gần mùi thơm càng đậm, bọn hắn ba người hít vào mùi thơm thậm chí còn có cảm giác tâm thần dễ chịu, bảo được kia tác dụng chủ yếu có lẽ là tăng lên tu vi, Lý Thông vừa đi vừa suy nghĩ không biết là loại nào thảo dược, không biết đã được bao nhiêu năm rồi, tích lũy ra mùi thơm như vậy tuổi của nó.

"Đây..." Lý Thông vừa thấy rõ cũng lộ ra một tia ngạc nhiên.

Nhìn ngay trước mặt hàn đàm, cách hơn trăm mét có một đám sen màu như băng tinh được đúc thành, bên trong có thể thấy được có chín bông hoa màu trắng toàn thân tinh khiết hoàn mỹ, thành từng mảnh cánh hoa phảng phất bạch ngọc điêu khắc mà thành, thậm chí còn có cảm giác có thể nhìn xuyên qua đám sen mà nhìn phía bên kia hàn đàm.

Khiến cho người ta không thể tưởng tượng được chính là không trung bên trên đóa hoa sen mấy tấc, đột nhiên xuất hiện một cầu vòng bảy màu xinh đẹp lung linh, hào quang lấp lánh, cực kỳ rực rỡ.

Mà ngay cả nước trong ao hàm đàm nơi đóa hoa sen mọc cũng không phải nước bình thường mà là một loại dung dịch màu trắng sữa, tản ra dị hương.

"Chủ nhân phát tài rồi! Vạn Niên Tuyệt Liên! Không sai, tuyệt đối là vật ấy, ta còn tưởng rằng nó chỉ có trong truyền thuyết thôi chứ, không nghĩ tới nó thật sự tồn tại trong nước ao kia." Tiểu hồ ly kích động nhìn chòng chọc, lẩm bẩm nói.

Không ngờ bên dưới băng động này lại có Vạn Niên Tuyệt Liên, chưa nói nó điều kiện phát triển hà khắc mà bởi vì nó tác dụng nghịch thiên khiến cho nó càng thêm khan hiếm, mỗi một đóa giá trị liền thành, có tiền cũng không có khả năng mua được, nó gần như đã biến mất trước mắt thế nhân rồi.

"Vạn Niên Tuyệt Liên! Thật là Vạn Niên Tuyệt Liên? Ngũ Phẩm Linh Dược?" Lý Thông mắt không chớp, nhìn chăm chăm đóa hoa sen, vẻ mặt cực kỳ mê say nói.

Có cái linh dược này, Tiểu Long Nữ tu vi sẽ tiến thêm một bước dài đạt đến tình trạng khó đoán, đây chính là bảo vật mà bất kỳ kẻ nào cũng ham muốn, cho dù là Đại Tông Sư cấp cường giả cũng không thể tránh được nó dự hoặc, mình hấp thụ tuy công lực tăng không nhiều nhưng có thể để lại cho con cháu, nếu Vạn Niên Tuyệt Liên hiện thế chắc chắn sẽ có một màn mưa tanh gió máu ở trên Thần Võ đại lục.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 41: Nâng Cấp Trang Bị.

"Đây là Vạn Niên Tuyết Liên không thể nghi ngờ! Chủ nhân người nhìn, tuyết liên này có chín bông lại có thất sắc cầu vòng bao quanh là đặc điểm nhận dạng của Vạn Niên Tuyết Liên, truyền thừa ký ức của Hồ tộc chắc sẽ không sai." Tiểu hồ ly Mi Li có chút thận trọng phân tích nói.

"Nơi đây không gian phong kinh chỉ có một lối vào là băng qua bức tường băng để vào trong, nhìn nhiều yêu thú chết vì băng đông hẳn là do Vạn Niên Thiên Tâm làm, chúng ta liền không lo có yêu thú thủ hộ linh dược." Lý Thông bình tĩnh phân tích, nhưng trên mặt vẫn không dấu được hiện lên một tia hưng phấn.

Nhìn thấy Lý Thông tiến đến hàm đàm chuẩn bị hái Vạn Niên Tuyết Liên.

"Chủ nhân cẩn thận một chút, nghe nói Vạn Niên Tuyết Liên không thể dùng dùng tay của mình trực tiếp tiếp xúc, nếu không sẽ lập tức bị khô héo!" Thần sắc Tiểu hồ ly Mi Li vừa động, phóng phát nhớ tới cái gì đó vội vàng mở miệng nhắc nhở.

"Thực hay giả, hay chỉ là bên Trung Nguyên thích màu mè?" Ánh mắt Lý Thông nhú lại, dường như có vẻ không tin: "Không trực tiếp tiếp xúc bằng tay?"

Lý Thông hiện ra biểu tình cực kỳ hứng thú, bàn tay liền vận chuyển Băng Long lực lượng, hàn băng chi khí xung quanh dao động một trận, hần tay phải cầm dao, tay trái cầm chén, nhẹ nhàng cất một đóa tuyết liên, quá trình diễn ra trơn tru, đóa băng liền thuận lợi rơi vào trong chén.

Lý Thông đi về phía Tiểu Long Nữ, nhìn Vạn Niên Băng Tầm như con sâu bò lúc nhúc quanh hộp, dù là hộp băng nhưng không gian xung quanh vẫn bay ra từng tia hàn khí đủ thấy con Băng Tầm này bất phàm, đến Lý Thông cũng xuất mất mạng đó là chỉ chạm vào, nếu bị nó cắn phải, dù là Đại Tông Sư võ giả cũng chết không thể nghi ngờ.

Đưa đóa tuyết liên chứa trong chén về phía tiểu nha đầu này, Lý Thông thần nhiên nói: "Cẩn thận một chút Băng Tầm, nó khá nguy hiểm, có thêm linh dược Ngũ Phẩm phụ trợ, Long Nhi người nhất định phải đột phá Tông Sư cấp để Phi Thiên giáo ta càng lớn mạnh đây!"

Tiểu Long Nữ đang chơi với con Băng Tầm thấy Lý Thông đưa Ngũ Phẩm linh dược liền ngăn người, sau đó cũng không khách khí tiếp lấy. Tuy ngoài mặt không nói, nhưng trong lòng nàng cảm giác được một tia ấm áp, băng tâm lạnh lẽo chỉ với Lý Thông mới hòa tan.

Hầm răng cắn chặt đôi môi hồi lâu, Tiểu Long Nữ không nhịn được nói: "Chỉ cần《Thiên Tâm Thần Công》Khu Trùng Thuật không chế băng tầm là đủ đột phá Tông Sư võ giả, không nhất thiết phải có thêm linh dược quý này phụ trợ."

Sau khi nói xong, thấy Lý Thông chăm chăm nhìn mình, Tiểu Long Nữ thân thể nhẹ run lên, dù nàng đã xem Lý Thông là chồng mình, thân thể này sớm muộn cũng là của hắn. Nhưng lần đầu tiên bị Lý Thông nhìn chăm chăm như thế, trong lòng ngực nai con nhảy liên hồi, muốn theo hai vú nhỏ xuyên qua trang phục mà xuất hiện.

Lại chẳng biết vì sao, Tiểu Long Nữ liền nhớ lại chuyện đêm qua, ngoại trừ căng thẳng cùng xấu hổ, nàng còn cảm giác tam giác khu thần bí của mình lại ướt át.

"Gương mặt tuyệt mỹ, dáng người du hoặc thế này, nếu luyện công xảy ra sơ sót mà biến xấu không phải là phung phí của trời sao." Lý Thông nhớ đến Kim Luân Pháp Vương gây ồm, thu hồi ánh mắt xâm lược: "Cứ như vậy đi, có Linh Dược Ngũ Phẩm Long Nhi người lại thêm an toàn, dùng để ý mấy chuyện nhỏ nhắc ấy."

Tiểu Long Nữ ngây ngẩn cả người, không nghĩ rằng Lý Thông bỏ vốn lớn như thế vì mình, dù lời nói hơi khô khan nhưng quan trọng là ở tấm lòng, chỉ cần Lý Thông quan tâm mình là đủ, dám bỏ ra Linh Dược Ngũ Phẩm, địa vị của mình trong lòng Lý Thông hẳn hẳn rất cao, xài một ít đồ cũng không sao, sau này đối tốt, cho hắn chiếm chút tiện nghi là được.

Nghĩ vậy Tiểu Long Nữ khuôn mặt nhất thời đỏ lên, cúi đầu không nói, sau khi lúng túng qua đi, nàng tĩnh tâm chuẩn bị đột phá, với Băng Tầm thêm vào là Tuyết Liên dù là ai cũng làm được, huống chi tu chất của nàng cũng rất cao.

.....

Lý Thông xoay người nghênh ngang rời đi, hần đang đau đầu không biết xử lý góc Vạn Niên Tuyết Liên này làm sao.

Nhìn bộ dạng xoắn xuýt của Lý Thông, Bạch hồ Mi Li khó hiểu hỏi: "Chủ nhân làm gì thế? Không tiếp tục tìm vài con độc trùng cho sư tỷ nữ chủ nhân sao."

Lý Thông giặt mình hoàn hồn lại, hần xuất quen đã hứa tìm cho Lý Mạc Sầu vài con độc trùng, chỉ tại mùi hương của Vạn Niên Tuyết Liên quá du hoặc mà ra.

‘Miệng ăn như núi lở’, ‘Có làm thì mới có ăn’ Hai câu nói như thức tỉnh Lý Thông, nếu bây giờ không chịu được du hoặc ăn mất, sau này khó mà tìm lại

được. Chỉ cần tốn chút công phu chăm sóc nuôi trồng, thì không phải có thể ăn dài dài, lại còn tăng thêm mỹ cảnh vì được ngắm hoa, du tón thời gian cực lâu mới thành thực, nhưng có 《Phi Thiên Hệ Thống》nơi tay, tìm vài loại Linh Thủy, Thần Thủy đẩy mạnh tốc độ sinh trưởng thì có khó gì.

Nghĩ tới đây, Lý Thông không khỏi ngẩng đầu lên, nhỏ giọng thào trong đầu: "Hệ thống, ta muốn nâng cấp Vina Card lên cấp 4."

Hệ thống thanh âm vang lên: "{Ký chủ} muốn nâng cấp Vina Card lên cấp 4. Tiêu tốn 10 vạn điểm công hiến phải hay không xác nhận."

Đã nghĩ liền làm, Lý Thông không chút do dự: "Xác nhận."

Hệ thống thanh âm vang lên: "Đình đồng, chúc mừng {Ký chủ} nâng cấp Vina Card lên cấp 4 thành công".

Dù tốn 10 vạn công hiến có chút thịt đau, nhưng bây giờ ngày ngày có cả vạn tin đồ quý báu tượng Thủy Tinh cung cấp không ngừng điểm công hiến, Lý Thông cũng khá bạo tay nâng cấp đồ dùng của mình.

Vina Card cấp 4 không chỉ tăng độ truyền xa của thông tin lẫn nhau giữa Vina Card mà còn có 100 khối không gian có thể chứa vật sống, bảo bối như tu di giới vậy.

Tâm ý vừa động, Vạn Niên Tuyết Liên liền bị Lý Thông thu vào không gian Vina Card, không gian trong này hẳn có thể chường khổng tất cả. Điện cường cải tạo lại không gian trong này một chút, một ngọn núi nhỏ lập tức hiện ra với dòng thác, trên là Vạn Niên Tuyết Liên trong ao hàn đàm, dưới là một góc nhỏ trong núi bị cải tạo thành hanh, chỉ làm nhiều phòng nhỏ, tất cả đều được lắp thêm bảo châu chiếu sáng, nhìn cực kỳ sang trọng.

Như hiểu được tính Lý Thông thích trông trọt, Bạch hồ Mi Li vừa nhìn thấy Vạn Niên Tuyết Liên bị thu lại mà không bị ăn liền biết sau này có lộc ăn liền nói: "Chủ nhân đừng quên phần của Mi Li đây!"

Tâm tình khá tốt, Lý Thông thân nhiên nói: "Quên ai cũng không quên còn hồ li người, nếu sinh trưởng tốt, sẽ không thiếu phần đâu mà lo!"

Đột nhiên, Lý Thông cảm giác bên dưới Vạn Niên Tuyết Liên có thêm vài thứ gì đó. Tâm ý vừa động, liền phát giác thấy được có thêm ba con giun màu tím dài khoảng 20 cm. Hẳn không ngờ bên dưới lại có linh trùng mà mình không phát giác ra. Nhưng cũng không lạ nếu linh trùng không có tính công kích hẳn hoặc che giấu tốt. Nhìn bộ dáng này không thể nghi ngờ là không có tính công kích, linh trùng yếu nhất một trong, những con giun như chiếc cây “sống” chuyên làm đất tươi xốp và tăng độ phì nhiêu của đất, ngoài ra còn làm thức ăn cho yêu thú khác.

Không ngờ nơi này lại có giun, Lý Thông quyết ý phải bắt thêm vài con Thạch Sanh, mấy con giun này tương đối hiếm, chỉ sống khu vực đất ẩm ướt có nhiều linh khí, ngoại giới khó tìm.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Khả Năng Phòng Thủ.

Kinh Châu, Trương Dương thành.

Trong phủ thành chủ, Lữ Văn Đức đang đứng chấp tay, sừng sững tại trước tấm bình phong, một mặt quét mắt cái hộp trên bàn chứa 5 viên bảo châu, một mặt vuốt vuốt chén rượu trong tay.

Nhìn quang châu chiếu sáng khắp phòng, trong mắt bắn ra từng tia tham lam, dục vọng. Hẳn phải phát đã thấy, chính mình dường làm quan rộng mở, không gì có thể ngăn cản được.

"Lữ Văn Hoán, ngày mai cho ta chuẩn bị xe ngựa thật tốt, ta muốn chạy tới gặp Hoàng Thượng ở kinh thành." Lữ Văn Đức đối với bên người mặc cẩm phục, bốn mươi tuổi nam nhân nói.

Hai người này chính là Lữ Văn Đức và Lữ Văn Hoán huynh đệ, Lữ Văn Đức là Trương Dương thành thành chủ, vì tiền đồ mà tham ô lấy quân lương mua bảo châu tính hối lộ mua chức quan cao hơn. Lữ Văn Hoán nhờ có đại ca làm thành chủ, hẳn cũng được lên làm phó thành chủ chỉ là làm người khá nhất gan.

Lữ Văn Hoán gật đầu cẩn thận nói: "Đại! Đại ca, ta đã chuẩn bị tất cả đâu ra đấy."

"Tốt lắm! Sau khi ta đi, người thông lĩnh nơi này, làm việc phải cẩn thận, Mông Cổ đang điên cuồng tấn công trả thù, nếu thấy tình huống không được, nhớ phải mang theo tài sản và người của Lữ gia chúng ta chạy trước." Lữ Văn Đức phát phát tay cười nói.

"Nếu Phi Thiên giáo còn tiếp tục bán Ngũ Sắc Thần Châu thì tốt rồi, dù có liều mạng lấy hết quân lương cũng phải chiếm toàn bộ cho bằng được." Lữ Văn Hoán thở dài, tựa như không mua được bảo châu mà tiết nuối.

Chỉ cần có thêm vài viên bảo châu là Lữ gia có thể lên Kinh Thành mua cái Nhất Phẩm quan hàm, Lữ gia có thể nhờ đại ca mà ‘nước lên thuyền lên’,

thành nhất lưu gia tộc cũng không phải không được.

"Phi Thiên giáo, ta ngược lại thật sự là muốn nhìn một chút, tại Kinh Châu này ai mới là bá chủ." Lữ Văn Đức khoe miệng móc lên nụ cười âm lãnh, giờ ly rượu lên đến, nhàn nhạt uống một cái, cũng không quay đầu lại hỏi: "Quân ta hiện tại chắc cũng đã thành công trở về."

Vì bảo châu, Lữ Văn Đức hẳn đã lên điều động 500 kỵ binh tinh nhuệ tấn công bất ngờ hòng cướp lấy bảo châu, hẳn cũng biết Hồ Lô cốc nơi đó có cao thủ nên chỉ đánh lên ở bên hông cướp được vật liền chạy, hẳn cũng không tính khi sự đã rồi thì cao thủ có thể đuổi kịp vì hẳn đã đến Kinh thành.

"Căn cứ hôm qua diễn luyện, quân ta nếu dùng chiến thuật 'đánh nhanh rút gọn', giờ khắc này nói không chắc tin tức thành công hẳn cũng sắp về!." Sau lưng Lữ Văn Đức, Lữ Văn Hoán cười híp mắt khoa tay múa chân nói.

Lữ Văn Đức khẽ gật đầu, khá là thoải mái, lại uống một ngụm rượu: "Chiến thuật 'đánh nhanh rút gọn' tại Hồ Lô cốc thành công, Lữ gia chúng ta có thêm vài chục viên bảo châu là ít, sáng mai ta liền đến thẳng Kinh thành, mua quan bán tước liền dễ dàng, có chức quan cao nơi tay, ta xem ai còn chống đối Lữ gia chúng ta."

Trong lòng vui sướng, đặc ý nói đến viễn cảnh tươi đẹp, Lữ Văn Đức không khỏi nở nụ cười.

"Lấy kỵ binh Bắc Tống chúng ta xưa nay dũng mãnh thiện chiến, hơn nữa có đại ca người đích thân huấn luyện, tất nhiên có thể mã đáo thành công." Lữ Văn Hoán bận bịu phụ họa theo, tiện đường lại khen Lữ Văn Đức vài câu.

"Báo — Hồ Lô cốc truyền đến cấp báo —" Thám báo chạy vội mà vào, cắt đứt Lữ Văn Đức tiếng cười.

"Chiến dịch thành công, quân ta đã có bảo châu trong tay?" Lữ Văn Đức trong mắt xẹt qua vẻ vui mừng.

"Bầm thành chủ, kỵ binh chúng ta tấn công bất ngờ thất bại, thương vong quá nửa, còn lại đa phần đầu hàng, chỉ còn khoảng chục người may mắn trốn thoát đang trên đường trở về, do quân địch Thạch Sanh Phi Thiên giáo Nhị giáo chủ tự mình chỉ huy dẫn theo hơn trăm người tàn sát quân ta."

Cạch đang!

Chén rượu trong tay rơi xuống đất, Lữ Văn Đức vẻ mặt trong phút chốc trợn mắt hốc mồm.

Kỵ Binh tinh nhuệ nhất Bắc Tống do chính mình huấn luyện, dĩ nhiên thất bại! ?

Lữ Văn Đức vẻ mặt kinh ngạc, hầu như không thể tin vào tai của mình, một sát na kia, dĩ nhiên coi chính mình sản sinh ảo giác.

"Người nói bấy bọ, Phi Thiên giáo làm sao có thể đánh bại 500 Kỵ Binh tinh nhuệ của chúng ta cơ chứ! Hồ Lô cốc ngoài Thanh Long đông binh đoàn thì Phi Thiên giáo lấy gì chống lại chúng ta được?" Lữ Văn Hoán cũng là kinh dị không chịu nổi, bên trong sợ hãi rống nói.

Lúc này, Lữ Văn Hoán đau lòng không thôi, 500 Kỵ Binh tinh nhuệ Lữ gia bí mật huấn luyện tiêu tốn nhiều tiền tài và công sức, được coi là bảo hộ mệnh cho gia tộc vậy mà lại thất bại, đây là 1/10 quân lương mà Lữ gia tham ô được bảo sau hẳn không đau lòng, dù tài sản này không phải của Lữ gia hẳn.

"Tiểu nhân làm sao dám nói bấy, cấp báo ở đây." Thám báo sợ đến vội vàng đem mảnh da yêu thú dâng lên.

Da yêu thú là vật thường dùng trong quân đội, do da sói làm thành, độ bền cao kháng lửa chống nước, hơn nữa còn có thể tái sử dụng được nhiều lần.

Không chờ được, Lữ Văn Đức liền bước nhanh đến phía trước, đem tấm da túm lấy trong tay.

"Tại sao lại như vậy, Phi Thiên giáo làm sao có 100 bộ binh, làm sao có khả năng a..." Sợ ngây người Lữ Văn Đức, tự lẩm bẩm, càng là đã quên đem tin tình báo cho đệ đệ mình.

Thảm tử hồi báo, kỵ binh căn cứ vào tin báo của phủ thành chủ, liệu định Hồ Lô cốc Phi Thiên giáo không thể có thể có quá nhiều đệ tử coi giữ, cho nên liền yên tâm to gan toàn quân tiến công.

Nào có thể đoán được ngay tại bọn hắn sắp vượt qua tường thành lối vào, đột nhiên có Phi Thiên giáo đệ tử chia làm hai hàng cung tiễn thủ cùng đại thuẫn đơn phương một bên tàn sát, tại Thạch Sanh Nhị giáo chủ tự mình chỉ huy, lớp thì bắn tên, lớp thì cự thuẫn chèn ép trở tay không kịp mà thất bại.

Sự thật tàn khốc như vậy, liền Lữ Văn Đức cũng thừa nhận mình bại.

Bất quá, Lữ Văn Đức hẳn bất động thanh sắc liền đem trách nhiệm giao cho Lữ Văn Hoán, tình báo bại trách nhiệm không phải tại mình, mà ở chỗ Lữ Văn Hoán tình báo sai lầm sai lầm.

Nhớ lúc đầu, Lữ Văn Hoán cũng vì Lữ gia mà lo nghĩ, vì cướp bảo châu mà hẳn đã điều tra qua, tường chỉ cần tránh được Thanh Long đông binh đoàn cao thủ, không ngờ vừa mới thành lập không lâu Phi Thiên giáo lại huấn luyện đệ tử được gần 100 tên có sức chiến đấu đến thế. Mà bây giờ, kế hoạch thất bại, không chỉ không cướp được vật mà người cũng mất, đây toàn là tiền tài ah, mũ giáp, chiến mã khó khăn lắm Lữ gia mới có ah!

"Lữ Văn Hoán, người nói một chút, chuyện gì thế này?" Lữ Văn Đức trừng mắt, gương mặt căm tức oán giận.

Lữ Văn Hoán gương mặt lúng túng, không biết nên giải thích như thế nào, con người đảo một vòng, than thở: "Đây là tiêu đề tình báo sai lầm dẫn đến 500

kỵ binh thua trận, nhưng kỵ binh Bắc Tống dù sao cũng dũng mãnh thiện chiến, không ngờ cũng thất bại, cái này hoặc nhiều hoặc ít cũng có Phi Thiên giáo đệ tử sức chiến đấu cao mà ra, cung tiễn và cự thuẫn lại phối hợp với nhau rất tốt, 100 vs 500 mà vẫn thắng, nếu ban đầu là chúng ta không chủ quan chưa chắc sẽ bại thảm như vậy."

Lữ Văn Hoán dù hơi nhút gan nhưng cũng không phải nói ngu ngốc, chỉ dăm ba câu, liền đem kỵ binh thất bại trách nhiệm, đá một nửa cho Phi Thiên giáo.

Lữ Văn Đức hơi nhượng mầy, muốn phản bác, nhất thời cũng không biết nên nói như thế nào.

Lữ Văn Đức vung quả đấm đánh lên trên bàn trà: "Người nói đúng, là chúng ta khinh thường Phi Thiên giáo, mai ta liền lên Kinh thành mua chức quan mới, chờ sau này báo thù không muộn!"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Huyết Long Vệ.

Hồ Lô cốc.

So với Kinh Châu đa phần hỗn loạn, Hồ Lô cốc có thể nhân gian tiên cảnh, nhờ đã sớm huấn luyện đệ tử võ công, ai này đều sức khỏe hơn người, Phi Thiên giáo luôn chú trọng an ninh, từ trước đến nay bất không ít tiểu tặc, đại tặc. So với bên ngoài đánh nhau túi bụi mà nói, tại đây có thể nói tin đồ thập phương và đệ tử trong giáo an cư lạc nghiệp.

Đứng trên tường thành, nhìn hơn trăm đệ tử mặc phục trang trong giáo đang quét dọn chiến trường, thu nhặt chiến lợi phẩm. Nhìn Thạch Sanh hăng hái đang chỉ huy đệ tử nòng cốt rút lui có trật tự, Thạch Sùng không giấu được gương mặt vui vẻ.

"Báo — Đệ tử đã xử lý xong chiến trường, kiểm kê xong chiến quả." Một tên đệ tử Huyết Long vệ chạy vội mà đến báo cáo chiến quả.

Đội số 1 Huyết Long vệ tất cả đều sức lực mạnh mẽ, chia làm 2 nhóm. Một là cự thuẫn trường thương đa phần phòng thủ, một là cung tiễn thủ xạ kích từ xa. Đây đều là nhóm đệ tử đầu tiên có nhiều cống hiến cho Phi Thiên giáo, nhờ vậy có nhiều tâm đắc tu luyện võ công 《Long Tượng Bàn Nhược Công》bản đơn giản hóa, thực phẩm phụ trợ cứ hồi hồi là có người cung cấp, không còn là ăn mầy yếu ớt khi xưa nữa.

Từ xa có thể nghe từng tiếng bước chân nặng nề vang lên, tù binh có máu me khắp người có sớm đầu hàng cũng có đều được chuyển hết vào khu lao động. Thi thể đã đốt đi nhằm tránh ô nhiễm môi trường dẫn đến ôn dịch, từng con ngựa cũng đã được các đệ tử quét dọn chiến trường sạch sẽ.

Thạch Sùng trong lòng không khỏi khen một câu: "Nhị ca, người chỉ huy đám đệ tử này khá có kỷ luật, không chỉ nhìn cho đẹp mắt mà sức chiến đấu còn rất cao nữa ah!"

"Báo cáo đi!" Thạch Sùng trong mắt xẹt qua vẻ vui mừng, thu hoạch đến rồi.

"Bẩm Tam giáo chủ, Đội số 1 Huyết Long vệ toàn thắng không có ai bị thương, tiêu diệt 296 tên địch, bắt sống 204, thu được hơn 400 chiến mã yêu thú cấp 1 Bôn Tiêu và nhiều chiến giáp khác."

"Tốt lắm, Đi Nhiệm Vụ Đường đời cống hiến đi, Phi Thiên giáo còn nhiều thứ tốt, chỉ cần các người tiếp tục cố gắng tuy không được trong lời đồn thành tiên, nhưng chắc chắn có cuộc sống sướng như tiên ah!" Thạch Sùng phát tay ra hiệu có thể đi nhưng cũng không quên cổ động một phen.

Nhờ đội tuyên truyền mà Phi Thiên giáo có thể nói là nổi tiếng gần xa.

"Muốn Nhất Phi Trùng Thiên

Thì Gia Nhập Phi Thiên

Dù cho có là Trùng

Cũng Nhất Định Thành Tiên

=> Gia nhập Phi Thiên , Tất Sẽ Thành Tiên"

Có thể nói Kinh Châu không người không biết, không người không nghe. Thạch Sùng cũng cảm thấy hơi quá phóng đại sợ ảnh hưởng danh dự Phi Thiên giáo nên luôn nói tránh đi là có cuộc sống sung sướng như thành tiên. Đây lại không hề nói quá, chỉ cần làm nhiệm vụ đơn giản là ăn không cần lo, từ ‘Ăn no mặc ấm’ là tiêu chí ban đầu, chỉ cần là người chăm chỉ trong tháng liền ‘Ăn ngon mặc đẹp’ thành sự thật, đệ tử Phi Thiên giáo cũng biết là có cuộc tốt như tiên không phải là nói quá.

Nghe có điểm công hiến, Huyết Long vệ đệ tử mắt đều sáng lên, Phi Thiên giáo tuy rằng cuộc sống rất tốt, nhiệm vụ cũng đơn giản, nhưng muốn cuộc sống tốt hơn thì phải cố gắng nhiều hơn. Phi Thiên giáo chia nhiệm vụ làm 2 loại lớn: một là chiến đấu có nhiều công hiến, hai là phi chiến đấu tổng hợp các loại phụ trợ đương nhiên an toàn thì điểm công hiến ít hơn. Có cạnh tranh thì mới có phát triển làm thế mới kích phát lòng sùng bái nhiệm vụ được.

Thấy Đệ số 1 Huyết Long vệ tất cả đệ tử rút đi đến Nhiệm Vụ Đường đối công hiến, sáng sớm đến đánh lên Hồ Lô cốc kế hoạch cuối cùng cũng kết thúc.

"Nhị ca chỉ huy và huấn luyện vất vả rồi!" Thạch Sùng thuận miệng nói.

"Ta chỉ làm mẫu vài lần bắn cung, phải luyện tập chăm chỉ là được, lần này lại có thêm nhiều lao động cho chúng ta làm nông trại và xây thêm nhiều công trình!" Thạch Sanh không để ý lắm, nói qua Kim Luân Pháp Vương: "Ta chỉ tốn chút sức chỉ huy đám này cho có đội hình mà thôi, cũng không thể quen công sức của Pháp Vương chỉ dạy mà đệ tử nhóm đầu tiên cường độ thân thể không so với yêu thú cấp 1 kém bao nhiêu ah!"

Quản lý nông trại thì do đệ tử cấp dưới làm, Thạch Sanh hẳn cũng tương đối nhàn nhả, liền chạy đi làm mẫu cho đệ tử luyện tập bắn cung, lâu lâu còn lấy đệ tử ra tỉ võ với mình. Hắn cũng học theo Lý Thông giao việc cho cấp dưới, còn mình có nhiều thời gian hơn hưởng thụ cuộc sống.

"Nhóm cự thú biểu hiện cũng tương đối được, nhưng cần luyện tập nhiều hơn." Kim Luân Pháp Vương nhìn Đệ số 1 Huyết Long vệ khá hài lòng.

Kim Luân Pháp Vương ngoài giáo dục tâm đắc luyện thể công pháp 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 còn am hiểu lấy kim luân làm vũ khí, thấy trong giáo cần phòng thủ cự thú hẳn liền nhận làm. Tuy làm Tứ Đại Pháp Vương một trong công hiến hàng tháng cũng được kha khá, nhưng hắn còn muốn võ đạo của mình tiến xa hơn, không thể làm gì khác hơn là nhận nhiều nhiệm vụ hơn.

Ngoài làm nhiệm vụ, Kim Luân Pháp Vương còn nhận vài tên đệ tử thân truyền, không làm gì nhiều lại được thêm công hiến từ đệ tử hiếu kính. Kim Luân Pháp Vương cũng gửi thư kêu đệ tử trung tâm nhất với mình là Đạt Nhĩ Ba từ Tây Tạng đến, tuy không được thông minh nhưng khá nghe lời, nhờ hắn đặc biệt chăm sóc nên Đạt Nhĩ Ba cũng là thành viên thuần vệ Đệ số 1 Huyết Long vệ.

"Tam đệ ah! Chúng ta nên làm gì với 400 con chiến mã, trong nông trại tuy còn chỗ nhưng không thể nuôi nhiều thế ah." Thạch Sanh liền nhớ đến có nghe nói thu được hơn 400 con ngựa, đi đến bên người Thạch Sùng, trên mặt lộ vẻ khó khăn nói.

"Không có gì phải lo!" Thạch Sùng bộ dáng tự tin, thần nhiên trả lời: "Phi Thiên giáo chú trọng phát triển nông trại nhưng cũng cần vài con ngựa tốt để xử dụng, chỉ cần để lại cho vài con là được, số còn lại liền giá cao bán đi, Trung Nguyên chiến tranh triền miên không lo không người cần chiến mã!"

Vì Lý Thông tư tưởng không phải là người thích chiếm thiên hạ như lũ chó điên suốt ngày chém giết, nhưng cũng không muốn có người cướp đồ của mình liền tính xây dựng theo đường phòng ngự. Thành cao đệ tử khỏe nhờ được luyện võ nghệ, có tinh thần trách nhiệm cao nhờ có nhiều thứ tốt từ Phi Thiên giáo du hoặc, chiếm địa hình tốt có thể nói không cần nhóm đầu lĩnh ra trận, chỉ cần đám đệ tử là đủ quét sạch quân thù rồi.

Quay đầu nhìn bức tượng Thủy Tinh bằng vàng đứng sừng sững, Thạch Sùng cẩn thận dặn dò: "Vì có nhiều tín đồ, Phi Thiên giáo không ngừng lớn mạnh nên cũng đưa đến không ít kẻ ghen ghét căm thù, dù sau thi địch tuy yếu nhưng nhiều chúng ta tuy mạnh nhưng ít, phải cẩn thận không lại bị lũ liều mạng kéo chết chung, nếu ra ngoài chúng ta lúc nào cũng phải cẩn thận!"

"Tam đệ yên tâm! Chúng ta đang ở đất khách, ta luôn cẩn thận." Thạch Sanh bộ dáng cẩn thận lắng nghe.

Nhờ có tính báo tốt nên Phi Thiên giáo mới phục kích sẵn giành được thắng lợi, nếu không cũng sẽ có thương vong, ai nấy đều biết việc này. Tuy tình báo chưa đến mức phủ hết Bắc Tống nhưng chỉ cần ở Kinh Châu này thì không có hành động lớn nào qua lọt được tay mắt của Phi Thiên giáo cả nhưng cẩn thận thì không thừa.

Xong xuôi hết thấy, Thạch Sanh và Thạch Sùng thêm Kim Luân Pháp Vương tất cả đều ai về chỗ nấy.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Phi Thiên Giáo Phát Triển Từng Ngày.

Xong xuôi hết thấy, Thạch Sanh và Thạch Sùng thêm Kim Luân Pháp Vương tất cả đều ai về chỗ nấy.

Trong nháy mắt, Thạch Sanh đi qua dãy hành lang dài tiến về phòng làm việc của mình mình. Phòng xử lý công việc được làm bằng gỗ, chu vi vài trăm mét vuông, phía trước có treo bảng ‘Người không phận xử cấm vào’, cả dãy phòng là trung tâm đầu não của Phi Thiên giáo phân chia công việc có từng người, chỉ có vài tên đệ tử Địa cấp đến báo cáo công tác mà thôi.

Chậm rãi tiến vào bên trong, ánh mắt liếc nhìn chung quanh căn phòng, cả căn phòng đều sáng rực quang châu, thậm chí sàn nhà đều là từng viên chỉnh tề đá cẩm thạch không hề khe hở hợp lại mà thành, đây đều là nhờ đám lao động khổ sai khai thác đá ngon núi gần làm thành, khu vực có thể nói xa hoa. Như thường lệ, Thạch Sanh ngồi vào chỗ làm việc hằng ngày của mình.

Sáng sớm một tên Địa cấp đến báo cáo tình hình đang chờ ở gần đó, thấy Thạch Sanh đến liền lại gần nói: "Phi Thiên giáo vẫn như thường ngày vận hành, nhưng gần đây có một số tin đồn phản ánh là để cho ăn mỳ vào nhiều quá ảnh hưởng đến mỹ quan."

"Tin đồn đến bái tế nhiều! Ăn mỳ ăn mỳ làm ảnh hưởng mỹ quan!" Thạch Sanh thần sắc chăm chú, đưa tay lấy báo cáo đọc cẩn thận.

Tuy là đã có nhiều tin đồn nhưng Phi Thiên giáo vẫn không ngừng việc phát cháo mỗi ngày, tốp nghèo đói trước nhờ lao động làm việc đã khá giả chờ thành tin đồn trung thành của Phi Thiên giáo thường đi quỳ lạy tượng Thủy Tinh cầu may mắn, nhóm sau thì vì miễn ăn mà làm nhưng đa phần cũng khá là cung kính làm lễ. Việc này nếu không giải quyết sớm lâu dài càng thêm nhiều tin đồn thì càng không hay.

"Tất cả đều thực hiện đúng quy trình nhưng không hiểu sao lại có việc này!" Địa cấp đệ tử thấy Thạch Sanh im lặng suy nghĩ, nhẹ giọng nói.

Quy trình là trình tự công việc quy định các đệ tử tiến hành nhiệm vụ phải làm theo, ban đầu vốn rất tốt không hiểu sao nay gặp vấn đề.

"Đúng quy trình mà có vấn đề phát sinh thì cái quy trình đó đã không còn đúng nữa, nếu chỉ người mà hiểu được sai ở đâu thì không có làm đệ tử địa cấp mà đã lên Thiên cấp rồi!" Thạch Sanh nhìn tên đệ tử gần đó trong đầu thầm khinh bỉ.

Tuy có chút không muốn thừa nhận nhưng nhóm đầu đệ tử tu chất thật đã cực hạn, không thể tiến xa hơn, nhưng dù sao cũng không thể trong cây nhiều vào nhóm ăn mỳ ah! Thạch Sanh luôn nhìn thẳng vào vấn đề, hẳn đã quyết định chờ Lý Thông về phải đề nghị tuyền đệ tử phải lựa tư chất cao hơn mới có thể làm Phi Thiên giáo lớn mạnh hơn được.

Thạch Sanh đại não khẽ động, chỉ một chốc lát đã nghĩ ra biện pháp nghiêm túc nói: "Từ nay, khu vực quỳ tế tượng Thủy Tinh đại nhân sẽ chia làm 3 khu. Khu rộng nhất chính giữa chỉ dành cho tín đồ cấp cao khá giả, hai phái bên cạnh thì cho đệ tử nghèo hơn và đám ăn mỳ, như vậy để cho mọi người biết phải nỗ lực làm việc thì mới được mọi người xem trọng, cứ lười biếng không làm sẽ chỉ bị khinh bỉ mà thôi, nếu không có việc gì nữa thì đi làm việc đi."

Nhìn tên Địa cấp đệ tử lập tức vâng dạ lập tức chạy ra ngoài. Thạch Sanh trong lòng không khỏi cảm thán. Cũng như quy trình vận hành của một nước, chỉ cần sai một tí là đi luôn một thế hệ, sẽ không phát triển bằng nước bên cạnh. Đại Việt dân ít nên quy trình có thể thay đổi dễ dàng gọi là 'Đổi mới', tuy cũng có sai nhưng không đáng kể. Còn Trung Nguyên dân đông muốn thay đổi nào có dễ như vậy, mỗi người một ý khác nhau, lại có ghen ghét nhau từ trong máu, giới cầm quyền thì chỉ cần vùng cái quần mình an bình là được dù có sai cũng sẽ không thừa nhận, không công nhận mặc kệ tất cả, nếu về lâu về dài, Trung Nguyên cũng sẽ suy tàn mà thôi. Thạch Sanh than là vì nhiều người dân không biết gì lại chôn cùng cái lý tưởng 'Cổ xưa', không chịu nghe lời thiện mà hại nhiều người.

.....

Cũng trong một căn phòng khác không xa, Lý Mặc Sầu cũng nghe tin tức Huyết Long vệ đánh bại 500 kỵ binh.

Nhìn Lý Mặc Sầu không vui, đứng cách gần đó không xa, A Tử đôi mắt giả hoạt đảo một vòng nói: "Sự phụ sẽ không vì tên Kim Luân Pháp Vương có đệ tử lập công được nhiều công hiến mà không vui chứ?"

Sau khi bị Lý Thông bóc lột Thần Mộc Vương Đình nhưng cũng nhờ đó mà có cơ hội được Lý Mặc Sầu chỉ dạy, A Tử nhờ tài ăn nói chỉ vài giờ đã được Lý Mặc Sầu thu làm đệ tử. Nhìn thấy Lý Mặc Sầu chân mày cau có A Tử tuy chỉ tiếp xúc Lý Mặc Sầu được một ngày nhưng cũng khá hiểu tính cách của sư phụ mình.

Sư phụ cái gì cũng tốt, từ độc công đến nuôi độc trùng đều là nhất lưu, có thể chỉ mình A Tử nàng cảm thấy như thế là mặt tốt nhưng sư phụ Lý Mặc Sầu trời sinh tính hiếu thắng, không muốn thua người khác, đặc biệt là nam nhân.

"Ta làm sao phải vì đệ tử của tên Kim Luân Pháp Vương mà phiền lòng cơ chứ!" Lý Mặc Sầu ngoài miệng nói thế, nhưng cũng không khó nghe được nàng đang tức trong lòng.

Nhờ giỏi độc công, nuôi trùng độc, Lý Mặc Sầu chế tạo ra lượng khá lớn thuốc 'giải độc đan', một số độc được khác hiến cho Phi Thiên giáo kiếm về khá nhiều công hiến. Hiện cũng là người có tiếng nói.

Phi Thiên giáo cũng chia phe cánh, 'Có cạnh tranh thì mới có phát triển'. Hiện tại chỉ có Lý Mặc Sầu nàng và tên Kim Luân Pháp Vương kia, nếu tình hình cứ thế này, bên phe mình chẳng lẽ cuối tháng sẽ thua sau. Nhìn 《Hoạt Huyết Tán》,《Hoàng Kim Ngọc Mễ》nàng không cam lòng để tất cả đều cho tên Kim Luân Pháp Vương kia hưởng hết ah! Lý Mặc Sầu nàng không dễ chấp nhận thua cuộc như vậy.

"Sự phụ đã có con rồi, kiếm công hiến không phải càng nhiều hơn sao!" A Tử bộ dạng tự tin đề cao chính mình, sau đó nhẹ giọng cười gian: "Không phải sư phụ còn có vũ khí bí mật sao! Còn lo lắng làm gì!"

A Tử có căn cơ độc công tốt, chăm làm nhiệm vụ cung cấp giải độc, độc được không phải chỉ vì Lý Mặc Sầu mà còn vì muốn được các loại đan dược được treo khen thưởng, nghe sư phụ nói có thể rèn luyện cơ thể, chữa thương các loại, dùng để phòng thân ai mà không muốn.

"Người nói cũng đúng! Là ta quá lo rồi, nhưng cũng phải cẩn thận! Chúng ta phải giành công hiến nhiều nhất để được thưởng nhiều đan dược hơn!" Lý Mặc Sầu nghe thế tâm tình tốt lên một chút.

Nhớ tới 'Vũ khí bí mật' chuẩn bị sản xuất ra số lượng lớn, Lý Mặc Sầu dù thường ngày có trấn tĩnh cũng phải đỏ mặt. Nhờ có Tiểu Long Nữ mách nước khi nghe Lý Thông nói chuyện, Lý Mặc Sầu liền chú trọng việc may nội y. Từ từ Băng tằm của Cổ Mộ phái có thể nói chất lượng cực tốt, theo miêu tả nàng đã làm ra được và được Lý Thông đánh giá cực tốt, tuy lúc đó mới chỉ lưu hành nội bộ.

Lý Mặc Sầu cũng thử qua sản phẩm mình làm, từ nội y co giãn hút ẩm cực tốt đến bộ đồ ngủ mềm mại nhẹ nhàng bao quanh cơ thể như được ôm ấp bảo bọc. Không chỉ được chính mình thiết kế tinh tế, mà còn tôn lên vẻ đẹp của những đường cong du hoặc, tự A Từ cũng phải tán dương sự phụ mặc vào càng thêm gợi cảm mê chết người các đường cong như ẩn như hiện.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Giun Đất Bảy Màu.

Lúc này, Lý Mặc Sầu đang suy nghĩ làm sao bán được nhiều nội y kiểm điểm công hiến.

A Từ nhìn ra sự phụ mình tâm tư, con người chuyển động một cái, đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền hướng Lý Mặc Sầu hỏi: "Muốn sản xuất số lượng lớn cần rất nhiều người, sự phụ sao không thu thêm vài người làm hay để từ có thể tình huống để giúp!"

A Từ nâng và sự phụ còn bận nhiều giờ gian cho việc nuôi độc vật và đan dược, nếu muốn phát triển ngành nội y thì phải tuyển thêm người mà thôi. Hai người không nghĩ sẽ có người làm phần đi ăn máng khác, chuyên giả về độc như nâng và sự phụ cũng không phải người hiền lành.

Phi Thiên giáo cấm bắt người lung tung, muốn nhờ người ta làm thì phải trả tiền, cái tư tưởng 'Tiền trao cháo múc' thực dụng mười phần nhưng lại được rất nhiều người đón nhận.

Lý Mặc Sầu tự lẩm bẩm, như có điều suy nghĩ. Lục Triển Nguyên lừa tiền nâng, lấy 2 quyển bí tịch cao cấp với cái giá rẻ bèo không đúng giá trị thị trường của Phi Thiên giáo. Nâng tính không để ý nhưng lúc này đang lúc cần người, nếu Lục Triển Nguyên không có tiền trả được nợ thì bắt con cháu hấn làm việc vài năm trả nợ vậy! Phi Thiên giáo luôn khuyến khích cách giúp người ta trả nợ thông qua công sức lao động khi làm việc.

Chỉ một cái suy nghĩ đã quyết định cuộc đời của Lục Vô Song và Trình Anh lúc này chỉ khoảng 10 tuổi tương lai sẽ làm chuyên gia thiết kế nội y giúp Lý Mặc Sầu được nhiều tiền tài và công hiến.

Trung Nguyên người nhiều có tiếng Bách Vạn Chi Chúng là thị trường tiềm năng để bán nội y. Với lại Phi Thiên giáo các cửa hàng có sẵn đường xá rộng rãi cộng thêm tính an toàn cao buôn bán sẽ thập phần thuận lợi.

Hơn nữa, người qua lại đông đảo vì lễ bái Thủy Tinh, tín đồ đệ tử khá nhiều, thương nhân từ các nội đồ về rất thích hợp phát triển nội y rộng khắp ban đầu sẽ là Kinh Châu sau này sẽ là toàn bộ Thần Võ đại lục.

Ngoài ra, Trung Nguyên đa phần tính bài ngoại rất cao chỉ tính tộc mình, tộc mình là cao quý, tộc khác đều là hạ đẳng. Cái tư tưởng "Tự kỷ" tự an ủi mình không thua người khác, không chấp nhận không thừa nhận người khác hơn mình đã được truyền qua nhiều thế hệ nhằm củng cố giai cấp cầm quyền. Vì tính "Tự kỷ" mà cùng các đế quốc, vương quốc khác của Thần Võ đại lục không được chặt chẽ liên lạc, rất nhiều tân tiến kỹ thuật về nhiều mặt nhiều ngành còn không có truyền vào Trung Nguyên, người ở đây đa phần rơi ở phía sau, toàn thể vẫn còn dã man trạng thái.

Lý Mặc Sầu cũng không giấu giếm chính mình ý đồ là sẽ thống trị ngành nội y của mình tại Trung Nguyên, nhờ đi đây đi đó mà kiến thức của nâng không hạn hẹp đến mức tự mình ta để nhất thiên hạ của đa phần người Trung Nguyên. 'Đi một ngày đàng, học một sàng khôn' câu mà Lý Thông hay nói quả không sai.

Lúc này, Lý Mặc Sầu và A Từ đối với Phi Thiên giáo cũng khá có hảo cảm, tuy nhiều hành vi bị cấm nhưng được cái các nhiệm vụ rất thực dụng. Làm nhiều được nhiều, làm ít được ít, không làm thì không có cái ăn, lại thập phần tự do rất thích hợp với 2 sư đồ nâng tính cách cùng với sự phát triển của tương lai.

.....

Lúc này, Lý Thông đang ở đây bằng vực hoàn toàn không biết Hồ Lô cốc hết thầy sự việc, cho dù biết hấn cũng không quá để ý, chỉ cần không ai chết, mọi việc như thường từ từ phát triển là được.

Trong động nhiệt độ vẫn lạnh lẽo, lâu lâu từng cơn gió thổi qua càng lộ từng tia vắng lặng nơi đây.

Nhìn Tiểu Long Nữ bắt đầu luyện 《Thiên Tầm Thần Công》 ở góc đằng xa, Lý Thông thực hiện nhiệm vụ bắt giun của mình. Với đôi đũa tay bên này, cái cốc tay bên kia do Long Lực ngưng tụ mà tạo thành, Lý Thông đi thẳng đến vị trí hàn đàm Vạn Niên Tuyết Liên đã bị thu vào Vina Card chỉ còn lớp đất mịn toi xóp, điều kiện rất thích hợp với giun đất phát triển.

Tại Đại Việt, giun đất thường được dùng trong việc câu cá, tên gọi theo từng vùng khác nhau, khá là thông dụng thường thấy nhiều ở các làng gần sông suối. Nhưng ở Bắc Tống nói chung hay Trung Nguyên nói riêng đa phần không để ý đến. Trong nhóm độc trùng, giun đất vừa không có tấn công lẫn phòng ngự, vừa không mang tính hỗ trợ trong chiến đấu ít người để ý những vẫn được đặt tên.

Giun đất cấp 1 dài khoảng 10 cm gọi là Hạt Sắc Địa Long, cấp 2 Xích Sắc Địa Long, cấp 3 là Tử Sắc Địa Long, cấp 4 là Hoàng Sắc Địa Long, trong truyền thuyết cấp 5 Thất Sắc Địa Long, lên 1 cấp sẽ dài thêm 5 cm. Lý Thông thật không biết con giun đất có bảy màu nhìn như thế nào, chỉ tưởng tượng

thời là đã thấy quái dị rồi.

Trong không gian Vina Card, lớp đất gần 2 mét vuông chỉ có một con Từ Sắc Địa Long, năm con Xích Sắc Địa Long. Lý Thông cũng không muốn tốn nhiều công sức đi đào. Lấy ra Thần Mộc Vương Đình từ cho A Từ, đốt lên trầm hương từ Đại Việt mà hẩn vất và mua được, đây là cách tốt nhất mà Lý Thông có thể nghĩ ra khi muốn bắt vài con độc trùng nơi đây.

Thần Mộc Vương Đình có thể tụ tập Độc Vật, dù là băng tằm hay giun đất nơi đây đều như thế, vút đi mình hương mà A Từ để lại hàng kém chất này dùng cũng không phát huy được tác dụng lớn gì, trầm hương Đại Việt tốt hơn.

Đại Việt được biết đến là nơi có trầm hương chất lượng tốt nhất Thần Võ đại lục, khi xưa Trung Nguyên hằng năm đều sai quân xâm lược Đại Việt lấy chiếm được vài cây trầm hương mà kiêu ngạo, nay vì Đại Việt quốc lực mạnh mẽ nên chỉ có thể ngoan ngoãn giao dịch, dù đang nội chiến khắp nơi, chỉ cần có cơ hội là tiền quân xâm lược đây là cái tính của giới cầm quyền dù bị đánh đau, đánh cho sống dở chết dở vẫn tấn công.

"Tiểu Bạch Hồ đến giờ phát huy khả năng của ngươi rồi đó! Tìm nơi có nhiều linh khí thì kêu ta." Lý Thông tay thủ các loại dụng cụ nhìn Bạch Hồ Mi Li nói.

Mặc dù biết bên dưới Vạn Niên Tuyết Liên còn giun đất nhưng trầm hương cực kỳ đắt giá hẩn không muốn lãng phí dù chỉ một chút, tìm nơi có nhiều linh khí chắc chắn là nơi có đại lượng giun đất tụ tập. Với thiên phú của Bạch Hồ Mi Li, Lý Thông khá yên tâm đi theo sự chỉ dẫn.

"Chỗ kia! Chỗ này! Chỗ kia!" Bạch Hồ Mi Li ngửi ngửi mấy cái nói. Sau đó lại lười biếng nằm một chỗ hết nhìn Tiểu Long Nữ lại nhìn Lý Thông đang bận rộn với công việc.

Sau khi Bạch Hồ Mi Li điểm chỉ ba điểm có khá nhiều linh khí, Lý Thông nhen lửa đoạn trầm hương, chờ những băng tằm và giun đất đó tự chui đầu vào lưới!

Rất nhanh không tới một phút, Lý Thông liền nhìn thấy đông đảo Băng Tằm, giun đất, rét rần đủ loại độc trùng lục tục từ chung quanh tuyết tầng bên trong bò ra, hướng về Thần Mộc Vương Đình mà đi!

Đặc biệt là trong động băng, càng là kết bệ kết lữ Băng Tằm nhóm độc trùng hướng về Thần Mộc Vương Đình vọt tới!

Lũ giun đất không chịu kém thế cũng đi ra, Lý Thông cảm thán trước tác dụng thần kỳ của trầm hương, không chỉ làm cho người ta thấy dễ chịu thư thái, mà ngay cả độc trùng cũng bị hấp dẫn nhiều như vậy tụ tập mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Bắt Độc Trùng.

Vì trầm hương du hoặc vốn nhiều loại độc trùng là thiên địch của nhau cũng đồng thời xuất hiện, trong đó có không ít đặc thù độc trùng, loại đặc thù độc trùng chuyên thôn phệ các loại độc trùng khác tính hoa đề trường thành vậy mà không công kích lẫn nhau đủ thấy trầm hương hiệu quả thanh tịnh tâm thần cực tốt.

Lý Thông nhìn đầy đất độc trùng ban đầu trong lòng hưng phấn, sau đó liền cũng có chút sợ hãi, nhiều như vậy độc trùng ai biết có còn nào có thể cắn chết hẩn hay không. Tuy Lý Thông có Huyết Mạch Tiên Ròng luyện đến cùng cực Tam trọng của «Chân Long Cửu Thức» thân thể tổ chất cực cao, kháng độc cũng rất cao bị cắn một cái, chính hẩn Lý Thông cũng không dám nói bình yên vô sự. Hẩn sẽ không lấy mạng của mình ra đặt cược hen xui may rủi.

Tiểu Bạch Hồ Mi Li thấy nhiều như vậy độc trùng cũng không còn tâm tình nằm dưới lớp băng làm biển, nhảy lên vai Lý Thông hưng phấn kêu lên: "Thật nhiều tiểu chút chút! Thật nhiều tiểu trùng trùng! Chủ nhân sao không nhanh bắt ah?"

Lý Thông cơ mặt có chút co giật, trong lòng thầm mắng: "Ngươi nói chuyện đúng là không biết đau sống lưng ah! Nhiều như vậy độc vật phải cẩn thận một chút không được sao?"

Không để ý đến trọn mắt hốc mồm hưng phấn Tiểu Bạch Hồ Mi Li, Lý Thông nhìn Thần Mộc Vương Đình bay lên từng đợt dị hương mê hoặc gần đó, nơi tay cầm dụng cụ đã chuẩn bị sẵn để bắt các loại độc trùng liên tục vận chuyển Long Lục trong cơ thể khổng lồ Băng thuộc tính xung quanh không ngừng gia trì, Lý Thông hẩn không muốn đang động thủ thì dụng cụ không chịu nổi chất độc ăn mòn mà hư hao, như thế không cẩn thận cũng có thể là nguyên nhân gây mất mạng ah!.

Trong nháy mắt, dưới chân Lý Thông đã ngưng tụ một tầng băng mỏng ngăn cản độc vật bên ngoài tiến vào, độc vật tuy nhiều nhưng cũng có thể nhìn thấy được có vài loại chín theo thứ tự là thiềm thừ, tiểu xà, công ngô, hạt tử, băng tằm và không thể thiếu là giun đất...Ah không là Địa Long.

Nhìn dưới đất cóc ếch, rắn, rết, bọ cạp, Lý Thông trong đầu không khỏi thầm nói: "Ngũ độc rốt cuộc chính là ngũ độc a! Nhiều như vậy độc vật, bốn loại trong ngũ độc lại chiếm 8 phần! Thảo nào dân gian vẫn lấy ngũ độc làm tên!"

"A!" Tiểu Bạch Hồ Mi Li hưng phấn rít lên một tiếng, nhìn những Độc Vật nơi đây không những không sợ mà còn bình chân như vại chỉ vào một con độc vật nổi bậc gần đó nói: "Chủ nhân nhanh nhìn! Là Kim Văn Tri Chu! Đây là Tam đẳng Hạ phẩm độc trùng! Nhanh bắt nó...Nhanh bắt nó!"

Lý Thông xoay người liếc mắt nhìn liền thấy con nhện to bằng nắm tay, lập lòe kim ban trên người, thầm nghĩ: "Con nhện thật to! Vậy nhìn càng quái dị thì càng nguy hiểm, phải luôn cẩn thận, phải luôn cẩn thận."

Tiểu Bạch Hồ Mi Li thấy Lý Thông chuẩn bị bắt Kim Văn Tri Chu, đột nhiên như nhớ đến cái gì liền nói: "Kim Văn Tri Chu chỉ biết phun tơ, toàn thân cứng rắn vô cùng, trên người ngay cả bảo kiếm đều không thể gây thương tổn! Chủ nhân chỉ cần động tác nhanh nhẹn thì có thể dễ dàng thu thập được nó."

Lúc này, Lý Thông đã hiểu thêm ý nghĩ của câu 'Biết người biết ta, trăm trận không thắng; không biết người mà chỉ biết ta, một trận thắng một trận thua; không biết người, không biết ta, mọi trận đều bại'. Lý Thông cảm thấy câu nói này không phải xuất phát từ Trung Nguyên, nếu không sao đánh thua Đại Việt nhiều trận như vậy mà không biết sức mình, cứ một bộ dáng muốn ăn đòn đưa đầu ngu ngu ép người khác phải đánh mình.

Bất quá coi như là đang suy nghĩ, Lý Thông động tác nơi tay cũng không chậm. Kim Văn Tri Chu bị trăm hương mê hoặc như uống thuốc an thần không để ý đến nguy hiểm xung quanh, bị đôi đũa trong tay Lý Thông kẹp lấy, khi tinh hồn muốn liều mạng giãy dụa nhưng đã quá muộn.

Hàn băng chi khí nơi đôi đũa làm Kim Văn Tri Chu tạm thời bị đóng băng, thấy con nhện to không cử động Lý Thông liền thành công thu vào không gian của Vina Card đã chuẩn bị sẵn.

Suy cho cùng, lúc nhìn thấy độc vật đông đảo Lý Thông cũng cảm giác được mấy cái hồ mà hấn dùng cuộc đào lại gia trì thêm lớp băng nhằm giam cầm tạm thời những con độc vật nhỏ không thể chứa hết, hấn cũng không thể vừa bắt vừa thu, nhiều lần như thế xử dụng không gian Vina Card đối với Lý Thông cũng là một gánh nặng.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút liền thấy không ai điên cuồng thu phát từng vật nhỏ với số lượng lớn, toàn gom lại một chỗ rồi làm một lượt.

Lúc này, Lý Thông hoặc là thu những con có thể tích to vào không gian, hoặc gom những con có thể tích nhỏ vào một chỗ, tay cầm cuộc cũng không ngại nghĩ liên tục đào mặt đất xung quanh hạn chế một số Địa Long bò đi nơi khác, nhất là đến gần các độc vật mạnh hơn khác.

Tiểu Bạch Hồ Mi Li thấy như vậy một màn, cả người nhất thời ngây dại!

Nguyên nhân rất đơn giản, không biết Lý Thông có phải quen việc tay quen hay không tốc độ lại nhanh đến kinh người làm Tiểu Bạch Hồ trên vai nhìn cũng muốn hoa mắt.

"Chuyện như vậy mà cũng xảy ra được sao?"

"Chủ nhân làm sao lợi hại như vậy, làm như không cần nhìn mà tựa như cũng có thể phân biệt được một số loại độc vật?"

"Một hơi bắt được sáu con Kim Văn Tri Chu chưa kể nhiều con độc vật thân thể nhỏ bị gom từng đống từng đống, hiệu quả làm việc thật kinh người ah!"

.....

Tiêu tốn vài tiếng đồng hồ công phu, Lý Thông gần như quét sạch trên mặt đất độc vật tống vào không gian Vina Card, khi Lý Thông không chịu được nữa đặt nông ngồi xuống thì Kim Văn Tri Chu đẳng cấp cao nhất trong đám độc vật bị bắt cái liền không còn một mảnh!

Nguyên nhân rất đơn giản, dù Lý Thông có trâu có tốc độ hồi phục nhanh cũng không chịu được cường độ và nhịp điệu công việc bắt độc trùng này ah! Cái này so với luyện võ buổi sáng còn tốn thể lực, tinh lực nhiều hơn gấp mấy lần.

Bất quá, Lý Thông thu hoạch tương đối khá, cái khác không nói chỉ nói hấn cũng thu được thêm gần chục con Băng tằm cấp 2, 3. Cái này không chỉ thực hiện lời hứa với Tiểu Long Nữ giúp sư tỷ nàng Lý Mạc Sầu tìm Thiên Niên Băng Tằm tu luyện 《Thiên Tằm Ma Công》 được xem thiên hạ đệ nhất độc công, mà Lý Thông còn có thể hướng Lý Mạc Sầu nhờ nàng làm áo dài và số lượng lớn bikini bằng tơ của băng tằm, đương nhiên trả công bằng cấp cao độc vật chắc chắn Lý Mạc Sầu sẽ vui vẻ nhận lấy.

Tuy nói, Tiểu Long Nữ mặc Hán phục rất đẹp đây trang phục tại Trung Nguyên rất thịnh hành, nhưng nếu tương lai Tiểu Long Nữ và Lý Thông hấn quan hệ tiến thêm một bước thì hấn sẽ rất phấn khích khi xem Tiểu Long Nữ mặc áo dài ah!

Phản trên ôm sát thân, hai tà xẻ đến trên vòng eo, tạo dáng thướt tha tôn lên vẻ nữ tính, vừa kín kẽ vì toàn thân được bao bọc bằng tơ băng tằm mềm lại cũng vừa khiêu gợi vì nó làm lộ ra sống eo. Không gì đẹp mắt và thanh bình cho bằng mỗi sáng, từng nhóm mỹ nữ trong bộ áo dài, thướt tha, xỏa tóc dài, đi lại xung quanh.

Kín đáo, duyên dáng và gợi cảm lại tăng thêm phần thuần khiết đây chính là Tiểu Long Nữ được khoác lên mình chiếc áo dài, không chỉ làm nổi bậc vòng eo nhỏ nhắn lại hết sức mềm mại, thon thả tư thái yếu điệu, lồi lõm đường cong tất nhiên hiện ra, bờ mông nhỏ nhắn nhưng hết sức căng tròn.

Những không thôi cũng làm Lý Thông nhiệt huyết sôi sục, càng thêm có động lực hướng đến ngày mai tương sáng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 47: Vạn Độc Chi Vương.

Sâu trong động băng, thỉnh thoảng từng cơn gió nhẹ thổi qua biểu thị thêm về tịch mịch thê lương nơi đây lúc nào cũng rét căm căm. Lý Thông hoàn toàn không bị khí hậu khắc nghiệt ảnh hưởng, lúc này còn đang yy ảo tưởng về tương lai.

Nhìn đột nhiên thất thần suy nghĩ Lý Thông, Tiểu Bạch Hồ Mi Li không thèm để ý tới tiếp tục nằm trên vai nghỉ ngơi, đột nhiên một trận rất nhỏ 'Quắc oa' tiếng, truyền vào Tiểu Bạch Hồ trong tai, nghe được thanh âm này, Tiểu Bạch Hồ sắc mặt hơi đổi một chút, không hề phát ra thanh âm, dùng móng vuốt vàng nhẹ cào Lý Thông mong hắn tỉnh lại.

Thấy Tiểu Bạch Hồ Mi Li làm ra kỳ quái thù thế, Lý Thông cũng hồn về thể xác, đối với Lý Thông mà nói, tuy lực cảm giác kinh người, nhất là tại môi trường băng tuyết bao phủ, nhưng cái này chỉ cảm giác được yêu thú có sức sống mãnh liệt mà thôi, còn độc trùng thì hắn bó tay toàn tập, đương nhiên không phải chỉ mình Lý Thông mà đa phần võ giả đều sợ độc vật. Tiểu Bạch Hồ Mi Li tuy nhiều cái không được nhưng tìm linh được rất có một bộ, ngoài ra còn cảm giác được nhiều thứ nhỏ độc vật mà Lý Thông hẳn không thể sớm phát hiện ra.

Trong mắt hắn đã không có chút nào xem thường, ngược lại cảm thấy may mắn vì có mang Tiểu Bạch Hồ Mi Li theo, ở trong động băng này nếu gặp phải những cái kia ân núp độc vật cấp cao mà vô tình bị cắn, hắn cũng có thể lên đường như thường.

Lúc này, Lý Thông đã an tĩnh lại, từng đột rõ ràng 'Quắc oa' tiếng truyền vào lỗ tai hắn, nghe thế rõ ràng thanh âm, Lý Thông gương mặt thận trọng nhìn xung quanh.

"Chủ nhân! Mau nhìn!" Tiểu Bạch Hồ Mi Li đưa móng nhỏ chỉ về một phía, nhỏ giọng vào bên tai Lý Thông nói.

Lý Thông tạm không trả lời, thời khắc này Lý Thông theo phương hướng nhìn sang, xuất hiện ở trước mặt nhàn nhạt lục sắc khói độc, nếu nhìn kỹ có thể thấy bên trong là một con cóc, có ba cái chân to bằng quả đu đủ người trưởng thành, toàn thân tản ra màu bạc nhạt đang hướng về Thần Mộc Vương Đình không ngừng kêu to.

Cóc bạc đi đến đâu lục sắc khói độc liền đi đến đó, trên đường đi mặc dù không có tiến hành công kích các độc vật khác, nhưng xung quanh cóc bạc tất cả độc vật đều lắc độc mà chết hóa thành xác khô, từng tia lục sắc tinh hoa chi độc mất thường có thể thấy đều tiến về thân thể cóc bạc, nhìn qua quang cảnh thời cũng biết con cóc này không bình thường.

"Chủ nhân, người xử lý con cóc này được không, nơi này ra độc vật càng ngày càng khủng bố? Không được chúng ta liền chạy ah!" Tiểu Bạch Hồ Mi Li nhìn trên đường đi của cóc bạc độc vật còn bị độc khô máu mà chết, hướng về phía Lý Thông đầu tiên kêu bỏ của chạy lấy người, sau đó báo thông tin về cóc bạc cho hắn biết: "Đây là Tam Túc Ngân Oa, hắn đã biến dị Tứ đẳng Trung phẩm độc vật, có thể nói là thiên hạ tất cả độc vật khác tính, ngoại trừ độc tính rất mạnh, đừng xem nó tiểu mà khinh thường, tốc độ có thể Tổng sư võ giả cũng không chậm hơn chút nào."

Mùi này, cái này màu sắc, cái này hình thái. . .

Không cái nào là không chứng minh rằng Tam Túc Ngân Oa là hàng thật giá thật Vạn Độc Chi Vương biến dị.

Thần Võ đại lục linh khí xung túc, độc trùng đâu đâu cũng có, có rất nhiều độc trùng lấy độc vật khác làm thức ăn, thôn phệ tiến hóa thành Vạn Độc Chi Vương đã đạt đến Tứ Phẩm độc vật. Vạn Độc Chi Vương cực kì hiếm gặp, thông qua tư liệu ghi chép ở nhiều nơi, chỉ khoảng 33 loại.

Bởi vì độc trùng, dù là loại nào độc vật, cũng sẽ có thiên địch tồn tại, cấp bậc càng cao, càng hội hấp dẫn thiên địch, đạt đến trình độ nhất định phía sau, tự có thể sản sinh Biến Dị, biến thành Vạn Độc Chi Vương biến dị. Từ 33 loại Vạn Độc Chi Vương đã xuất hiện, xác suất cực kỳ thấp ra Vạn Độc Chi Vương biến dị.

Mà Vạn Độc Chi Vương biến dị trưởng thành đến cực hạn tồn tại, có thể dễ dàng lên đến cấp bậc Ngũ Đẳng, truyền thuyết Vạn Độc Chi Vương biến dị đi ngang Đại Tông sư cường giả liền từ ạo, cũng có thể có phản nguyên nhân Đại Tông sư này chỉ luyện nội công, không luyện thân thể dẫn đến kháng độc quá kém, nhưng cũng có thể thấy độc tính Vạn Độc Chi Vương biến dị rất mãnh liệt.

Vạn Độc Chi Vương biến dị vô cùng đặc thù, có độc khí xung quanh bảo hộ, độc vật còn, độc khí bảo hộ còn, độc vật chết, độc khí bảo hộ liền tiêu tán.

Lúc này, Tiểu Bạch Hồ Mi Li đã đi đến chỗ Tiểu Long Nữ tu luyện lánh nạn vì Lý Thông quyết định động thủ bắt Tam Túc Ngân Oa.

Nguyên nhân rất đơn giản, Tam Túc Ngân Oa thần trí đã bị trầm hương hấp dẫn, Lý Thông muốn tun tuyệt chiêu một kích đắc thủ, nếu bắt được không chỉ có thể làm Lý Mạc Sâu càng thêm ra sức vì Phi Thiên giáo, Lý Thông hẳn cũng có thể yêu cầu nhiều hơn các bộ thiết kế quần áo cho đám mỹ nữ của mình sau này.

Thông qua tư liệu ghi chép, Tam Túc Ngân Oa lớp da cứng rắn vô cùng, có thể nói đao thương bất nhập, thân thể lại thập phần yếu đuối, nếu dùng lực nhỏ thì không tác dụng, nếu dùng lực quá lớn Tam Túc Ngân Oa rất có thể bị đập chết, Tam Túc Ngân Oa chết đồng nghĩa với giá trị giảm mạnh. Lý Thông hẳn sau này còn muốn có món Cóc Xảo Sát Ớt, nói không chừng có thể làm cho cơ thể Vạn Độc Bất Xâm, nơi nào sẽ nguyện ý mạo hiểm

Dù sao Lý Thông cũng không vội, kiên nhẫn chờ Tam Túc Ngân Oa đến vị trí thích hợp phục kích bất ngờ, Tam Túc Ngân Oa không nhanh không chậm nhảy đến gần Thần Mộc Vương Đình, kiên trì gần mười phút đồng hồ Lý Thông rốt cuộc có cơ hội động thủ.

Lý Thông tích tụ Long Lực một đòn toàn lực Hàn Băng Cự Thủ trong《Hàn Băng Thần Công》, hàn băng chi khí chịu tác dụng của Long Lực không chế hư không hình thành bàn tay lớn từ băng, thế không thể né chụp vào Tam Túc Ngân Oa.

Lúc này, Tam Túc Ngân Oa chịu tác dụng của trầm hương cũng đã tỉnh lại, hướng phía Lý Thông không ngừng 'Quốc oa' minh kêu. Hiện nhiên còn hàng này đã bị Lý Thông làm cho tức giận, từ khi mình là Vạn Độc Chi Vương đã ít có kẻ thù, khó khăn lắm mới tiến hóa Vạn Độc Chi Vương biến dị, không ngờ hôm nay bị trầm hương hấp dẫn lại còn bị đánh lén.

Tam Túc Ngân Oa không khỏi ngẩng đầu lên, há mồm tích khí, một cổ nhật màu xanh biếc sương mù theo Tam Túc Ngân Oa trong miệng phun tới.

Bất quá coi như là Tam Túc Ngân Oa phản ứng nhanh, hàn băng cự thủ đã đến, lập tức Tam Túc Ngân Oa và độc khí lục sắc đều bị đóng băng, tất cả đều bị bao phủ lại, mặc dù phá tan công kích này chỉ là vấn đề thời gian, nhưng Lý Thông nào đợi độc khí ăn mòn hàn băng cự thủ, lập tức Tam Túc Ngân Oa bị thu vào trong không gian.

Bất quá coi như là Lý Thông đã bắt thành công Tam Túc Ngân Oa nhưng thân hình cũng một trận lão đảo. Nguyên nhân rất đơn giản, dù lục sắc độc khí của Tam Túc Ngân Oa bị bao lại nhưng độc tính biến dị đầu phải chuyển đùa, vô hình vô sắc tác động lên Lý Thông.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Hoàn Thành Lời Hứa.

Nếu chỉ là Nhất lưu võ giả bình thường sớm đã máu huyết khô lại mà chết, nhưng đối với Lý Thông 《Hàn Băng Thần Công》 ngoại nội đều có tác dụng hộ thể, thân thể kháng độc cực cao.

Những chất độc vô hình vừa vào thể, Lý Thông tức khắc cũng cảm giác được, đối với lượng nhỏ độc tố không chỉ đối với cơ thể có hại mà còn tăng tính kháng độc cho cơ thể, thêm vào môi trường băng tuyết, Băng Tinh liên tục thanh lọc độc tố, tăng cường kháng nguyên dùng để tạo miễn dịch đặc hiệu chủ động đối với độc tố trùng phải sau này.

Lúc này, Tiểu Bạch Hồ Mi Li thấy không có gì nguy hiểm cũng đã chạy đến bên Lý Thông thấy hần không sao liền nhắc nhở: "Truyền thuyết nơi có Tam Túc Ngân Oa, gần đó nhất định có Vạn Niên Huyền Băng."

Đây chính là sẽ không hòa tan Huyền Băng, tài liệu chính của Hàn Ngọc Băng Sàng, ngồi lên Hàn Ngọc Băng Sàng luyện công, tu luyện một năm bằng người khác tu luyện 10 năm nội lực ah!

Nghe Tiểu Bạch Hồ nói thế, đang nghỉ ngơi lấy lại sức Lý Thông như có điều suy nghĩ, Hàn Ngọc Băng Sàng của Cổ Mộ phái quá nhỏ chỉ đủ 3 người nằm, tương lai sẽ không chứa đủ, nếu như gần đây có Vạn Niên Huyền Băng Lý Thông cũng muốn tìm một ít về dung hợp với Hàn Ngọc Băng Sàng càng thêm to lớn.

Vạn Niên Huyền Băng đặc tính chia nhỏ ra rất khó nhưng nếu như để gần thì Vạn Niên Huyền Băng sẽ dung hợp lẫn nhau hình thành liền một khối cực kỳ huyền diệu. Đương nhiên cái nhiệm vụ đi tìm Lý Thông liền phái Tiểu Bạch Hồ Mi Li đi rồi. Hần còn bận thu thập Địa Long nơi đây.

Nhìn lúc nhá lúc nhúc lũ Địa Long bò qua bò lại trong cái hố mà Lý Thông đào lúc trước, muốn lại gần Thần Mộc Vương Đình miễn đất hứa để hưởng thụ hương khí đều bị Lý Thông vô tình thu hết vào trong không gian Vira Card.

Đây là tương lai phát triển nông trại lớn mạnh của Lý Thông hần cũng như Phi Thiên giáo ah! Với cấp bậc khá cao Địa Long có thể làm ra nhiều thổ nhưỡng tăng tốc độ phát triển của thực vật.

Trung Nguyên theo đuổi lực lượng rất mạnh, muốn nhanh chóng đề cao thực lực phải nhờ Linh dược, không đánh giá cao thức ăn hằng ngày vì chứa nhiều tạp chất, dù cho nguyên liệu đẳng cấp khá cao cũng có không ít tạp chất, nếu cao thủ ăn hằng ngày phải thường xuyên bài trừ tạp chất ra ngoài cơ thể, đa phần người Hoa Hạ không thích như thế.

Đại Việt cường giả thì ngược lại, không quá mưu cầu lực lượng quá lớn, chuyên rèn luyện thân thể, luôn lấy ‘Chậm mà chắc’ làm mục tiêu, rèn luyện thân thể cần nhiều tinh huyết dù Huyết Mạch Tiên Ròng cũng không thể cung cấp đủ, vì thế cần rất nhiều thực phẩm phụ cung cấp thêm vào, đối với tạp chất cần bài trừ không để ý lắm, nhưng nhược điểm là quá chậm tiến giai.

Lý Thông biết muốn có lượng lớn thực phẩm làm thức ăn cần nhiều thứ khác, người ta nói ‘Hấp thụ linh khí trời đất’, có linh khí xung túc không chưa đủ mà còn cần vào thổ nhưỡng tốt để cây trồng hấp thụ dinh dưỡng từ đất mẹ. Cho nên Lý Thông quá quan tâm đến lũ Địa Long nhằm cải tạo lại cho chất đất tốt hơn, hai bút cùng vẽ hiệu suất sẽ là tốt nhất.

.....

Thời gian thấm thoát như thoi đưa, Tiểu Long Nữ đã tu luyện một tuần lễ mà vẫn ngồi đó như cũ nhưng nội lực càng lúc càng tăng, không khí xung quanh tích tụ rất nhiều hàn băng chi khí.

Trong một tuần này, Lý Thông cũng không rảnh rỗi, ngoài luyện võ mỗi ngày, hắn khắp nơi săn lùng độc vật có thể nói đã đào chục mét nơi đây, có thể nói chuyện này thu hoạch cực kỳ phong phú, nhờ Tiểu Bạch Hồ Mi Li giúp tìm được lượng lớn Vạn Niên Huyền Băng, còn có nhiều loại độc trùng tuy đẳng cấp không cao nhưng chủng loại phong phú.

Nào là Lục Dục Sương Công rất loại, đến nhiều loại độc xà, cóc độc, Lý Thông cũng khá háo hức ngâm rượu, đây là một loại rượu thuốc rất được ưa chuộng tại Đại Việt, không chỉ có thể cường thân kiện thể, dùng đúng liều lượng có thể khả năng hấp thụ chất dinh dưỡng trong thức ăn. Rượu thuốc ngâm cần độc vật càng tốt càng hiệu quả, trong rượu có chất trung hòa độc tố hóa độc tố thành kháng nguyên kháng độc, uống vào có nhiều lợi như vậy bao sao Lý Thông hắn không háo hức.

Ngoài ra còn có rất nhiều loại nhện độc và băng tằm, tơ sợi có thể nói đủ màu sắc, cho Lý Mạc Sầu xử lý rồi may quần áo, cái này nguyên bộ bảy sắc cầu vòng thiên tằm bảo y áo dài, áo ngủ, bikini ước mơ đã không còn xa. Đương nhiên cũng có thể thu về không ít tài phú, loại tơ này có thể đao thương bất nhập, chắc sẽ được nhiều người hoan nghênh tìm đến.

"Chủ nhân mau xem, có dị tượng kia!" Tiểu Bạch Hồ Mi Li thanh âm truyền đến cắt đứt mạch suy nghĩ của Lý Thông.

Quả nhiên, thân hình Tiểu Long Nữ trôi lơ lửng trên không trung mà không rơi xuống, đã vây quanh người hàn băng chi khí trong vòng trăm mét đều bị hấp thụ tụ tập lại, chu vi không khí nhiệt độ liên nhanh chóng hạ thấp xuống trở nên băng hàn lãnh lẽo đến xương.

Làm người trong cuộc Tiểu Long Nữ hai mắt vẫn nhắm lại, tựa như ngủ li bì, khóe miệng còn treo móc hồn nhiên tiểu dung, từ gương mặt Tiểu Long Nữ biểu tình có thể cảm thấy rất thoải mái, không hề có một chút nào dị thường.

Mà Tiểu Long Nữ trong cơ thể tạp chất bị đẩy ra ngoài theo gió tan rã, Tiểu Long Nữ da thịt càng ngày càng hồng nhuận và thuần khiết hơn, dưới 《Thiên Tầm Thần Công》ảnh hưởng Tiểu Long Nữ ít đi lãnh lẽo khí chất, nhiều hơn thanh thuần tự nhiên, Lý Thông đoán chắc là nhờ Vạn Niên Tuyết Liên có hiệu quả dưỡng nhan.

Bất quá, quá trình Tiểu Long Nữ đột phá cũng không phải đều là hưởng thụ thoải mái, ban đầu vừa cho vào miệng Vạn Niên Tuyết Liên liền tan đi, hóa thành linh lực chạy tán loạn toàn thân, quá trình tẩy tủy đau đớn làm Tiểu Long Nữ trên mặt cũng xuất hiện thần sắc thống khổ, trán noãn trên trán của mồ hôi hột cũng không ngừng xuất hiện, làm người thấy phải thương tiếc.

Nhờ Vạn Niên Tuyết Liên được tính ôn hòa thêm vào chỉ là tác dụng phụ cho việc tu luyện 《Thiên Tầm Thần Công》nên thống khổ qua đi rất nhanh, lúc này trở nên phi thường hưởng thụ, nguyên bản sắc mặt trắng bệch cũng dần dần hồng nhuận, trở nên càng thêm đáng yêu.

Nhớ lại lúc Lý Thông thoải mái đưa Vạn Niên Tuyết Liên cho nàng dùng, Tiểu Long Nữ ban đầu nhìn có chút không ổn, nàng biết 《Thiên Tầm Thần Công》chỉ cần Vạn Niên Băng Tằm là đủ, thêm vào cũng chỉ lãnh phí, tối đa chỉ có thể tăng thêm thuận lợi quá trình đột phá bớt đau đớn.

Nhưng cũng nhờ Vạn Niên Tuyết Liên, thân thể Tiểu Long Nữ sau khi đột phá sẽ được cường hóa mấy chục lần, vừa vận dụng nạp càng nhiều hơn nội lực, đây cũng là một trong nhiều thứ mà phân định võ giả cùng cảnh giới phân ra mạnh yếu.

Nếu để võ giả Bắc Tống biết được sẽ hô to ‘Lăng phí’, ánh mắt càng ước ao, nhiều như vậy được lực có thể giúp đột phá cái khác, cần gì phải đánh chắc chắn cơ. Đương nhiên Lý Thông lại không cho là vậy, căn cơ thân thể mới là quan trọng nhất, võ giả khi giao thủ với Long Biên chỉ đánh được vài hiệp, thắng không chết chính là nội thương, không bị thương quá nặng thì khinh công bỏ chạy. Lý Thông không muốn phe mình tổ chất thân thể quá kém suốt ngày lo chữa trị.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Bạch Sắc Hoa Sen Ấn Ký.

Hàn băng chi khí xung quanh tụ lại càng nhiều, khoảng hai tiếng đồng hồ sau, ngưng tụ thành bạch sắc tuyết liên bao quanh Tiểu Long Nữ.

Bành!

Một tiếng trầm đục vang lên, tuy không biết trong hoa sen trắng đang diễn ra cái gì nhưng Lý Thông nghĩ đó là thanh âm đại biểu cho thành công. ‘Thần công thành, dị tượng xuất’ đây không phải võ giả Trung Nguyên hay nói sau, cái hoa sen bao phủ chắc chắn là dị tượng rồi.

Võ giả tu luyện nội công cũng khá khó khăn, nếu muốn đạt đến Nhất Lưu võ giả ít nhất phải có tuyệt học bí tịch, đột phá Tông Sư cấp phải luyện Thần công. Thần công bí tịch cũng chia mạnh yếu, Thần công hạ phẩm chỉ lên được Tông Sư mà thôi, muốn lên Đại Tông Sư võ giả phải là Thượng Phẩm, hay Cực phẩm Thần công mới mong đứng trên vạn người được.

Lấy Tiểu Long Nữ tu luyện 《Thiên Tầm Thần Công》 Trung Nguyên đệ nhất Cực phẩm thần công Băng công bí tịch, tương lai muốn lên Đại Tông Sư cũng không khó.

Trong động băng lạnh lẽo, hiện tại bạch sắc hoa sen cũng từ từ nhỏ lại để lộ ra thân ảnh xinh đẹp.

Trước hết in vào tầm mắt, là một đạo quen thuộc bóng lưng cùng với cái kia tản ra nhàn nhạt mị hoặc tóc dài, chỉ bất quá nàng bây giờ phảng phất vẫn còn là tiểu thí hài đáng ghét, nhưng làm người cảm giác triệt triệt để để biến thành càng thêm xinh đẹp. Vóc người cao gầy, thân thể mềm mại linh lung, nhàn nhạt mê hoặc ưu mỹ mà khêu gọi đường cong, cất dấu một loại trong xương tủy một dạng lạnh lùng.

Tầm kia tinh xảo gương mặt ngọc, lúc này giữa trán có thêm năm phiến hoa sen bạch kim chói mắt tăng thêm phần uy nghiêm và quyền rũ, tuy là như trước tuổi trẻ nhưng vì đột phá Tông Sư vỡ giả sau, trong lúc mơ hồ có thể thấy được cái kia nhàn nhạt vị giả khí chất, thân lại tu luyện 《Thiên Tầm Thần Công》 càng lộ vẻ Vương Giả phong phạm, mới vừa nhìn là làm cho người trông đã khiếp sợ.

Càng chết người là ‘Thần công thành, dị tượng xuất’ câu nói không sai, dị tượng xa Lý Thông không thấy, chứ gần thì hẳn biết một cái, đó là quần áo chịu không nổi tàn phá đã theo gió bay xa, chỉ còn thân thể trần truồng Tiểu Long Nữ đang tiến lại gần.

Không biết có phải vì đột phá Tông Sư vỡ giả, Tiểu Long Nữ thần thức đã quét qua trăm mét quanh đây không có ai hay không, hay là khá ý lại Lý Thông mà dù không mảnh vải mặc vẫn bình tĩnh như không. Hai tiểu bánh bao ngạo nghễ vươn cao đón trào vạn vật, vòng eo nhỏ nhắn linh lung uốn éo khi di chuyển, tam giác khu thân bí nhìn kỹ có thể thấy vài cọng cỏ mọc lưa thưa đang đưa theo từng làn gió thổi, như tiên nữ từ bức tranh đi ra, quả là cấp bậc cực phẩm mỹ nữ.

"Tiểu nha đầu, chúc mừng ngươi đã đột phá thành công." Lý Thông đối với của nàng xưng hô cũng không có biến, dù sao đột phá Tông Sư chỉ là chặn đường phải đi tiến lên làm cường giả mà thôi.

"Hừ, Đại phối đàn, người ta đã là Tông Sư cao thủ, không cho phép gọi tiểu nha đầu." Lời này vừa nói ra, Tiểu Long Nữ uy nghiêm khí chất, nhất thời cải biến, lại biến thành cái kia tiểu thí hài, vội vàng trước ôm Lý Thông cánh tay, nũng nịu gắt giọng.

Dù người như vậy mỹ lệ thân thể, không chút để ý lúc này mình đang không mặc gì cứ ôm lấy Lý Thông. Đối với Tiểu Long Nữ mà nói, Lý Thông không chỉ giúp mình đột phá, làm cho mình có cảm giác không muốn xa rời, lại thêm quy cũ Cổ Mộ không cấm, bây giờ tính ra mình đã người của hắn rồi, cho xem một chút cũng không sao, dù sau nơi đây lại không có ai, nếu Lý Thông hẳn mà giúp sư tỷ Lý Mạc Sầu tìm thêm con băng tâm thì không phải giúp phái Cổ Mộ tiến xa phát huy quang đại hay sao, như thế cả sư tỷ cũng sẽ ủng hộ giúp hắn một số việc.

"Được rồi, nhanh mặc đồ vào, ta cũng đã tìm được băng tâm cho sư tỷ nha đầu ngươi, chúng ta cũng có thể về Hồ Lô cốc được rồi." Lý Thông thần nhiên nói, nhiều ngày lo bắt độc vật thêm vào danh tinh lực để ý đến Tiểu Long Nữ an toàn, nói thật lúc này hắn rất nghỉ ngơi lấy lại sức.

"Thực sự! Đại phối đàn là giỏi nhất." Tiểu Long Nữ trong mắt hiện ra vui mừng, có băng tâm nàng có thể hướng sư tỷ ở lại gần nàng, dù sau nhiều năm ở chung cũng có tình cảm.

Nhìn giữa trán Tiểu Long Nữ nổi bậc hoa sen, Lý Thông không nhịn được tò mò hỏi: "Năm cánh hoa sen trên trán là do Vạn Niên Tuyết Liên gây ra sao."

Tiểu Long Nữ thân thể mềm mại chấn động, không chút nghĩ ngợi, vội hỏi: "Vậy ngươi có thích không."

Tuy Tiểu Long Nữ nhờ thần thức sớm biết trán có thêm năm cánh hoa, nguyên nhân cũng là Vạn Niên Tuyết Liên được lực quá nhiều gây nên ấn ký, nghe Lý Thông nhắc đến nàng cũng có chút sợ hãi không thích.

Không nghĩ đến Tiểu Long Nữ lại lo lắng vấn đề này, Lý Thông nét mặt không chút biểu tình trả lời: "Rất đẹp mà, nha đầu ngươi cũng không cần lo lắng như vậy."

"Vi luyện thành 《Thiên Tầm Thần Công》 sớm hơn dự tính, thân thể cùng dung nhan vĩnh viễn sẽ không thay đổi! Đại phối đàn sẽ không bỏ Long Nhi chứ?" Tiểu Long Nữ lại nhìn Lý Thông, liền khổ khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương, nói ra oán ức trước mặt hắn.

"Không sao, ta đã hứa nuôi nha đầu ngươi cả đời sẽ không để ý mấy chuyện nhỏ này." Lý Thông không thêm để ý trả lời.

Vĩnh viễn dáng người mười bốn tuổi cũng không sai, mặt ngọc xinh nhờ ấn ký hoa sen tô điểm, eo thon, mông cong cũng đã đạt tiêu chuẩn cực phẩm của Lý Thông rồi, làm người dùng nên khó tính quá.

Nhìn nha đầu vẫn còn lo lắng đáng ghét, đầu Lý Thông không khỏi to ra, tiểu sự không giải quyết nhanh, lâu dài sẽ thành đại sự ah! Trong đầu tình quan lóe lên, trên tay không biết lúc nào lấy ra tờ giấy đưa cho Tiểu Long Nữ.

Sau khi cho nha đầu giải thích rõ ràng và ký vào Thủy Tinh khế ước, Tiểu Long Nữ lúc này mới bình thường trở lại, vì làm chủ xị của Thủy Tinh khế ước nên chỉ có người ký bỏ mình, chứ không có mình bỏ người ta. Tiểu Long Nữ nha đầu này mới không còn lo lắng lung tung Lý Thông hẳn bỏ mình nữa, ký xong còn oán không lấy ra sớm cho nàng ký vào. Cái này cũng không thể trách Lý Thông hẳn ah! Hắn cũng là người rất trực tiếp, nhưng tại Trung Nguyên thì phải cẩn thận rồi, không thể cho lung tung được, không để ý là bị cắn ngược ngay.

Sau khi không còn lo lắng, Tiểu Long Nữ dùng thần thức và Băng công của mình tạo ra căn phòng ngủ đơn giản, nàng dù sau cũng muốn nghỉ ngơi sau thời gian tiêu hao tinh lực cho việc đột phá.

Lúc này, Tiểu Long Nữ mặc bộ váy ngủ trong suốt nằm lên giường lớn mềm mại, lần qua ôm lấy Lý Thông bên cạnh, nàng thường ngủ mặc khá kín nhưng đã có kẻ ước Tiểu Long Nữ trong lòng cũng lớn mật hơn, mặc bộ đồ cực mỏng đến cầu dẫn hân, lập tức nàng cảm giác vô cùng ấm áp thư thái, thoải mái khó nói thành lời. Tuy không biết Bạch Hồ Li Mi Li sau khi nàng trò chuyện với Lý Thông thì chạy đi đâu chơi, thiếu một vật thường ôm ấp nhưng cũng không ảnh hưởng nhiều đến tâm tình đang vui sướng của nàng lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Khoai Lang Nóng.

Trong căn phòng ngủ làm từ băng tuyết, nằm trên giường Tiểu Long Nữ ôm Lý Thông ngón tay ngọc trên ngực vẽ hình tròn, trên mặt hiện ra vẻ thích thú.

Lý Thông ngủ được trên người nàng say lòng người thơm ngát, Tông Sư cao thủ là lần ranh, đột phá sau cơ thể được tẩy tủy, tạp chất đã đi rất nhiều, trên người luôn có mùi thơm của tự nhiên không thua gì linh dược lâu năm. Trong lòng hân cũng vì đó cũng sờ, không biết sau này Lý Thông hân có thể luyện thành thông qua trên người mùi thơm mà phân biệt sự khác nhau của từng mỹ nữ của mình.

Bất quá, Lý Thông còn không nghĩ rõ ràng, liền cảm giác thân thể mềm mại đang ôm hân tay ngọc như vuốt ve lòng ngực hân. Lý Thông rất thuận tay vòng qua eo thon dùng sức ôm lấy Tiểu Long Nữ kéo nàng nằm sấp lên người mình.

"Người còn chưa ngủ à?" Tiểu Long Nữ bờ môi ghé vào Lý Thông bên tai thở ra từng đợt thanh khí, khuôn mặt của nàng khá nóng, thân thể muốn giãy dụa thể nhưng lại bị Lý Thông một lần nữa kéo trở lại.

Không nghĩ tới Lý Thông còn chưa ngủ, lần này thật giống như là đang làm chuyện xấu liền đột nhiên bị phát hiện, không khỏi xấu hổ đỏ mặt lên. Tiểu Long Nữ thấy chuyện đã bại lộ, từ bỏ tiếp tục giãy dụa, trái lại đem thân thể mình hướng về phía lòng ngực Lý Thông đè lên.

Sau một lúc, Tiểu Long Nữ cũng không còn rụt rè, vươn người bờ môi nhỏ nhắn tại khuôn mặt Lý Thông thơm một cái, vô thanh thắng hữu thanh. Tiểu Long Nữ thân thể mềm mại uốn éo, hân không thể đem thân thể chính mình toàn bộ đều tan vào trong ngực của hân, khuôn mặt mình ở trên gương mặt của hân vuốt nhẹ, giờ khắc này nàng thân thể có chút nhuyển, mềm mại không xương.

Lý Thông trong lòng âm thầm kêu khổ, cảm giác mình thân thể then chốt vị trí đã biến hóa, rộng rãi quần ngủ sắp không che giấu nổi, trong lòng hình dáng cho hân một loại mãnh liệt mê hoặc. Say lòng người mùi thơm, mềm mại eo thon, đặc biệt là lòng ngực đè ép hai cái bánh bao nhỏ, bắp đùi của nàng dán thật chặt ở trên đùi của chính mình. Cả người nhưng thể không tự chủ được mà nằm nhào ở trên người hân.

Tuy Lý Thông tính 'ăn' Tiểu Long Nữ nhưng cũng không phải hiện tại ah! Lần đầu của hai người cũng phải tìm địa phương thích hợp hơn, sau khi Tiểu Long Nữ lên làm Tông Sư võ giả, mặt ngọc có thêm ấn ký càng thêm mê người, thực sự là quá thuần khiết đến yêu rồi, vì không muốn lúc này 'ăn' nàng nên hân khổ cực ngọt ngào chính mình tình dục. Nhưng Tiểu Long Nữ không hề để ý cứ uốn éo nhẹ nhàng làm cơ thể hai người ma sát lẫn nhau như thể nàng muốn hòa vào Lý Thông toàn bộ thân thể.

Bất quá, Tiểu Long Nữ rõ rệt cảm giác được mềm mại bụng dưới đụng tới củ khoai của Lý Thông rõ ràng, nàng thân thể khẽ run vô ý thức động tác nhưng đụng tới có ý thức đồ vật, nàng cảm giác được này ngượng ngừng đồ vật, dâng trào cứng rắn, hân đã bị nàng kích thích đến.

Mãnh liệt kích thích làm Lý Thông không tự chủ được thân thể ôm thật chặt Tiểu Long Nữ, là nam nhân cũng không thể để nàng chủ động ah! Tuy không 'ăn' được nhưng một vài động tác nhỏ thì không sao.

Lý Thông đại thủ từ từ động tác ở Tiểu Long Nữ thân thể du ngoạn. Cảm giác mãnh liệt không hề bảo lưu xâm chiếm làm Tiểu Long Nữ trong lòng có chút loạn, một tia vui vẻ, còn có một tia sợ sệt. Nàng cảm giác bàn tay lớn kia từ phần lưng cách lớp tơ áo ngủ mỏng manh đang nhẹ nhàng động, từng chút từng chút vuốt nhẹ chính mình mỏng ngọc. Nàng muốn tránh né, muốn tránh cái này ngượng ngừng ma sát, nhưng thân thể chính mình dường như không sử dụng ra được một điểm khí lực, thân thể chính mình liền tùy ý Lý Thông vuốt ve.

Tiểu Long Nữ có một tia không nói ra được sung sướng, rất thoải mái, cảm giác kỳ diệu. Trong lòng nàng thẹn thùng có một tia rõ ràng, nàng mơ hồ đồng ý, nàng không sợ đem thân thể của chính mình giao cho hân, nàng dùng hành động biểu thị chính mình thái độ, nàng mềm mại eo người ngượng ngừng, rụt rè, phối hợp Lý Thông động tác.

Lý Thông dục hòa đang thiêu đốt bốc lên, hân cũng muốn giải tỏa một chút chính mình ngọt ngào tình dục, một bàn tay lớn ở Tiểu Long Nữ thân thể mềm mại trên tìm tòi, theo hông của nàng hướng lên trên, hân muốn dùng tay đi cảm giác trước ngực no đủ.

Thêm vào hai mảnh lạnh lẽo bờ môi rốt cục chạm được nhau. Một tia lạnh lẽo, có chút thơm ngọt, có chút ôn hòa, dưới thân người ngọc nơi cổ họng xuất một tiếng anh ngâm. Tiểu Long Nữ đầu lưỡi trắng mịn mềm né tránh không kịp liền ngượng ngừng nghênh hợp Lý Thông, cái lưỡi nhỏ phối hợp, nàng khoan dung hân làm càn, môi lưỡi trải qua bị hân hoàn toàn xâm chiếm, tay của hân trải qua xoa chính mình thánh khiết mỏng ngọc, nàng không có ngăn cản, nàng chỉ là ngượng ngừng run rẩy, nàng thoáng trức trặc nghênh hợp hân xâm phạm, Tiểu Long Nữ chỉ cảm giác trên người bần rùn vô lực.

"A, Đại phối đàn tại sau dừng lại rồi?" Tiểu Long Nữ kinh hô một tiếng, gương mặt sớm đã ửng đỏ. Đang lúc cao trào đột nhiên Lý Thông động tác dừng lại.

Lý Thông nói ra suy nghĩ của mình, hẳn muốn ở hoàn cảnh tốt hơn, không muốn nàng mới đột phá Tông Sư thì thân thể liền tổn hại. Không giống với luyện thể, võ giả luyện nội công cần thời gian thích nghi cũng cố cảnh giới, cái này cũng là một trong điểm yếu của võ giả, tuy nhanh

"Nhưng... nhưng như vậy đối với thân thể không tốt." Xấu hổ qua đi Tiểu Long Nữ, trong lòng cảm động hẳn lo lắng cho mình.

Nàng trước khi đi cũng từ sư tỷ Lý Mạc Sầu học thêm ít thứ, biết cu khoai kia nóng lên mà không giải tỏa sẽ có hại cho thân thể. Tiểu Long Nữ đầy mặt đỏ bừng, như đã có quyết định, hô hấp có chút loạn, tay trượt xuống dưới, trực tiếp dùng tay cầm củ khoai đang dâng trào hừng hực này.

Lý Thông không kịp phản ứng kêu rên lên tiếng, hẳn cảm giác nàng bàn tay nhỏ bé ôn hòa, nơi đó thực đã bị nàng um tùm tay ngọc hoàn toàn bao vây, tay của nàng ở trượt.

"Trời ạ, Tiểu Long Nữ theo ai học hư rồi!" Lý Thông trong lòng hò hét. Hơn 4 tháng ở chung vậy mà lần đầu tiên mới phát hiện được ah! Hẳn cũng khá thỏa nhãn ngắm nhìn cơ thể ngọc ngà của Tiểu Long Nữ, chỉ che phần nên che phô diễn được những đường cong, phần không che thì chỉ cách 1 lớp tơ mỏng manh dễ dàng nhìn xuyên qua làn da trắng sáng mịn màng cùng với xương quai đòn gợi cảm, áo ngủ loại này khi về phải đặt hàng Lý Mạc Sầu thêm nhiều nữa mới được.

Tiểu Long Nữ cũng khá giật mình khi chạm vào củ khoai đang nóng này, nghe sư tỷ nói khoai không phải chỉ hai đốt ngón tay sao, tại sao của Lý Thông lại hơn 4 đốt thế này. Tuy không hiểu nhưng nàng cũng nhẹ nhàng xoa nắn.

Nguyên nhân rất đơn giản của sự khác biệt, võ giả Trung Nguyên thường ngồi tu luyện, ít vận động cơ thể, dinh dưỡng kém phát triển đương nhiên không được tốt chỉ khoảng 1 đốt mà thôi, luyện nội công Chí Dương Chí Cương kích thích may ra được hai đốt ngón tay. Đại Việt chuyên chú luyện thể, dinh dưỡng đầy đủ cơ thể phát triển đương nhiên tốt rồi, lại hay trong rừng săn giết mà thú kích liệt vận động chất dinh dưỡng chạy khắp toàn thân, Lý Thông hẳn ban đầu cũng có 3 đốt mà thôi, nhờ Huyết Mạch Tiên Rồng kích thích sau một thời gian lại trường ra đến 4 đốt, hẳn cũng khá tự hào về mình tiền vốn.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Kiến Càng.

Tiểu Long Nữ cảm giác bàn tay của chính mình đều mỏi nhừ, nhưng mà Lý Thông không có một chút nào tức giận gì. Lúc này nàng đã làm bằng hai tay, quay lưng ngồi dậy bộ mặt rất nghiêm túc.

Bất quá, vì là lần đầu không biết nặng nhẹ, Lý Thông nhiều lúc liền hít vào một ngụm khí lạnh, hẳn da dày nhưng bộ phận này rất quan trọng nên luôn thận trọng, nhìn Tiểu Long Nữ bộ dáng khó khăn nhìn vào liền đau lòng.

Tiểu Long Nữ thấy làm lâu vậy mà không có tác dụng, xoay người đi đến cuối giường, quỳ giữa hai chân tiếp tục vuốt ve củ khoai của Lý Thông. Rất nhanh hẳn cảm giác được um tùm tay ngọc nắm chặt lần này rất nhẹ nhàng, thật ấm áp, cũng rất thoải mái, một loại tê dại như điện giật cảm giác cấp tốc truyền khắp toàn thân.

Chân của Lý Thông trải qua ban trắng, trên người bắp thịt trải qua căng thẳng, hay vẫn là căng thẳng, hay là vui vẻ quá mãnh liệt, hẳn trải qua cảm giác được Tiểu Long Nữ tay mềm nhẹ có chút ngốc, nhưng trải qua đủ dư vị, kích thích. . .

Tiểu Long Nữ đều sắp không thở nổi, tay của nàng nhẹ nhàng nắm chặt, có thể cảm giác được nhiệt độ của nó, trong nháy mắt nghĩ đến lập tức sẽ dùng miệng đến bao dung cái này đại quái vật vì nàng cũng hết cách rồi, Tiểu Long Nữ thân thể suýt chút không có khí lực, nàng cảm giác hạ thân mình có chút nhiệt nhiệt. . .

Ban đầu nghĩ dùng tay thôi đã có thể giải quyết được, lúc này nàng có chút sợ, có chút run rẩy. Tiểu Long Nữ mục đích rất đơn giản, nàng chỉ muốn giúp Lý Thông phát tiết dục hỏa, nàng cũng không muốn để cho Lý Thông cả người khó chịu. Nàng chính nắm chặt này nóng bỏng gia hỏa, nghe theo chỉ dẫn của sư tỷ từ khó khăn ban đầu đang chậm rãi tìm tòi, nghe đồn chuyện như vậy đều là vô sự tự thông.

Lý Thông nằm hưởng thụ khoái cảm, cảm nhận được Tiểu Long Nữ động tác càng ngày càng thuần thục. Lý Thông cắn răng ở kiên trì, nàng động tác trên tay càng lúc càng nhanh.

Tiểu Long Nữ đầu hơi cúi xuống, nàng nghĩ được dày đặc nam tính khí tức, cảm giác được mình không bài xích, ghét bỏ mùi vị mà thường xuyên ôm ấp, nàng đuổi ra trắng mịn cái lưỡi nhỏ. . .

Lý Thông có thể cảm giác được nàng linh xảo đầu lưỡi ở trên chọc, ấn ký hoa sen theo từng đợt lên xuống mà hiện ra mi hoặc của mình, Lý Thông thân thể đang run rẩy lần đầu tiên hưởng thụ này thần tiên diệu cảnh, bàn tay vuốt ve mái tóc dài đen mượt, khuôn mặt ngọc trắng xinh, ấn ký hoa sen mát lạnh.

Đột nhiên, phía dưới Lý Thông như bị thôn phệ, ôn hòa mà linh xảo trắng mịn đầu lưỡi ở quán quanh. Mãnh liệt kích thích, siêu cường vui vẻ, như một

trận diện lưu giống như tề đại đột nhiên từ nơi nào truyền vào trong lòng thẳng tới đại não nơi sâu xa. Lý Thông thân thể run nhẹ như nước thủy triều vô đề, đem hân dầy lên kích thích đỉnh cao, hân triệt để tan vỡ, hân bị Tiểu Long Nữ hoàn toàn chinh phục. Sau khi đem trong cơ thể hết thủy dục hóa phóng thích, Lý Thông sáng khoái hưởng thụ dư vị.

Cùng lúc, Tiểu Long Nữ cảm giác được trong miệng hùng hực, sau mấy lần run rẩy, hân đã tước vũ khí đầu hàng, Tiểu Long Nữ thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai đại phối đản đã đến giờ phút đầu hàng. Trong miệng ngậm đầy tinh hoa, theo khóe môi tràn ra.

Tiểu Long Nữ chậm rãi bò đến Long trên lòng ngực Lý Thông, hân vừa vận mở mắt ra, liền nhìn thấy Tiểu Long Nữ đầu lưỡi khiêu khích trên môi xoay tròn, đem khả nghi chất lỏng nuốt hết vào bụng.

"Oh! Còn ngon hơn cả Ngọc Phong Tương, sau này có ta có nên ăn nhiều hơn nữa không nhỉ!" Tiểu Long Nữ ngượng ngùng thâm nghĩ, chôn đầu thật sâu vào Lý Thông trong lòng.

Nếu hân mà biết Tiểu Long Nữ trong đầu ý nghĩ, liền tự hào hô cái này còn phải nói sau, thân thể ít tạp chất, bắn ra tinh hoa đương nhiên không thua gì nước linh tuyền rồi. Một ngày chỉ được 5 lần, lúc nào muốn ăn cũng được.

Về mặt cùng động tác quyến rũ, Lý Thông thương yêu không dứt, ôm nàng chặt hơn vuốt ve nhẹ nhẹ, báo đáp lại sự khổ cực vừa qua, thẳng đến hai người chìm vào giấc ngủ.

Kể đó mấy ngày.

Vì Tiểu Long Nữ cùng cô cảnh giới Tông Sư võ giả vừa mới đột phá, ngoài luyện tập võ nghệ ra, hai người đều cùng giường mà ngủ, đối với bên ngoài từng cơn gió lạnh, cùng trong phòng ấm áp không quan hệ.

Còn nha đầu Tiểu Long Nữ cũng không nhịn được mê hoặc, vì Lý Thông phun ra nuốt vào ít nhất một lần mỗi ngày. Lý Thông ý nghĩ 'Có qua thì có lại' cũng ra sức vuốt ve cũng làm cho nàng cao triều mấy lần. Sau mỗi lần, Lý Thông kỳ quái phát hiện, Băng Tinh thể mà có thể hấp thụ Huyền m chi khí từ Tiểu Long Nữ phun ra, luyện hóa tinh huyết cường hóa toàn thân càng thêm ra sức, cái này mỗi lần hấp thụ ít nhất cũng bằng 10 ngày tu luyện. Biết điểm này sau, Lý Thông càng thêm cố gắng vì tương lai mộng tưởng, vì sớm ngày thành cường giả phải làm cho càng nhiều mỹ nữ cực phẩm lao vào vòng tay của mình.

Sớm sáng, Lý Thông chậm rãi mở ra hai mắt, bất đắc dĩ nắm lên đang chôn ở chính mình hai chân, phun ra nuốt vào Tiểu Long Nữ: "Tiểu nha đầu, đừng làm nữa . . ."

"Nhưng mà đại phối đản, ngươi còn không có giải quyết a." Tiểu Long Nữ chu cái miệng nhỏ nhắn, chỉ vào củ khoai nóng đang ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Lát sau nó sẽ tự động ngoan lại, chúng ta cũng nên về Hồ Lô cốc rồi!" Lý Thông chậm rãi nhắm chặt hai mắt thân nhiên nói.

Cuối cùng cũng đợi được nha đầu cũng cố xong cảnh giới, Lý Thông trong lòng thầm mừng còn Bạch Hồ Li Mi Li đi đâu mà nhiều ngày không thấy mặt, hân cũng tính bỏ mặt con hồ li này cho nó tự về một mình, trong lòng đang mừng thì bị một tiếng kêu cắt đứt.

"Chủ nhân! Xem ta tìm được gì nè." Bạch Hồ Li Mi Li sau nhiều ngày không về, lúc này xuất hiện, trong miệng nhậm vật gì đó.

Lý Thông ban đầu tính trừng phạt Bạch Hồ Li Mi Li, sau tò mò nhìn kỹ, thấy quả trứng như trứng gà, màu vàng óng. Đưa tay tiếp lấy, không ngờ lại mềm như vậy, nhẹ bóp vào bất ngờ trước trình độ cứng rắn quả trứng, phải biết Lý Thông sức lực cũng khá mạnh ah!

"Chủ nhân! Đây là Kim Cương Thần Nhĩ, hay còn gọi là Kiến Càng." Bạch Hồ Li Mi Li trực tiếp khoe khoang nói.

Thông qua Đại Việt Sử Ký Toàn Thư, Lý Thông cũng biết một số tin tức. Kiến Càng là một loại phi thường đặc thù con kiến, số lượng cực ít, sinh trưởng trong rừng sâu Đại Việt, ăn các loại độc vật để phát triển. Hiện được xem là đứng đầu 33 loại độc vật, thân thể có thể miễn dịch toàn bộ các đòn tấn công, mặc kệ cấp độ trên lệch, có thể dễ dàng cắn đứt bất cứ thứ gì. Có thể nói Đào Thương Bất Nhập, Thủy Hỏa Bất Xâm, Chiến Thần Bất Bại.

Kiến Càng có thể xem là kẻ địch đáng sợ nhất, thể tích nhỏ không đúng lúc phát hiện sẽ bị cắn một nhát. Nó cũng không phải vô địch, tốc độ di chuyển khá chậm, có thể phi hành như so với di chuyển trên đất bằng không khác là bao, mặc dù ăn độc vật nhưng thân lại không độc. Bị cắn cũng chỉ khó chịu vài ngày mà thôi, không chết người.

Kiến Càng sơ dĩ đứng đầu các độc vật là vì dù gặp Thần Linh cũng có thể đánh 1 trận có thể vô hạn vượt cấp chiến đấu, vì nó bắt từ bắt diệt, Thần Võ đại lục có huy nó vẫn sống nhăn răng, nhưng chỉ cần khôn ngoan né tránh, tạo chướng ngại vật, cấp bậc có thua Kiến Càng cũng có thể bình yên qua lại mà nó không làm gì được.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Thăng Tiến Tử Vong Sâm Lâm.

"Đây là Mi Li vì chủ nhân tìm xung quanh động băng, thấy miệng giếng bán kính ba mét có hơn, bên trong có khí tức sinh mệnh nhân nhật, xung quanh miệng giếng không hề có dấu hiệu sinh mệnh khác, ta liền mạo hiểm tiến vào và tìm được nó." Bạch Hồ Li Mi Li tiếp tục kể công.

"Tất cả đã có mặt đầy đủ, chúng ta cũng nên về Hồ Lô cốc rồi!" Tiểu Long Nữ một bộ không thèm để ý, nhàn nhạp nói ra.

Đối với Tiểu Long Nữ mà nói, sự tình có thêm trướng Kiến Càng cũng không quan trọng lắm, nàng bản tính lạnh lùng trước chỉ quan tâm đến sự tỷ của mình, giờ thêm Lý Thông và tiểu hồ li, còn lại thì không thèm để ý. Tuy đã luyện thành 《Thiên Tâm Thần Công》 nhưng bản tính lạnh lẽo cũng không thay đổi nhiều, chỉ giảm chút ít mà thôi.

Sau khi tỉ mỉ quan sát qua trứng, Lý Thông cho trứng vào không gian Vina Card chờ nghiên cứu sau, phát tay chỉ hướng, trong miệng thân nhiên nói: "Về Hồ Lô cốc! Tất cả xuất phát!"

Bạch Hồ Li Mi Li thấy không ai coi công sức mình vất vả tìm ra trứng kiến ra gì, trong lòng có chút không vui nhưng cũng biết khi về sẽ được chủ nhân thương nhiều đan dược và thức ăn ngon. Thấy Lý Thông đã cất bước, Bạch Hồ Li nhanh chân nhảy lên vai nằm hán, điều chỉnh tư thế cho thoải mái nhất chuẩn bị ngủ, bộ dáng thường xuyên đi nhờ đã quen nên cũng không dòm mặt vì tính lười của mình.

Tiểu Long Nữ thấy Bạch Hồ Li Mi Li nằm trên vai Lý Thông bộ dáng rất hưởng thụ, cũng không biết trong đầu nghĩ gì, cơ hồ là theo bản năng đến trước mặt, thả người nhào vào Lý Thông trong lòng ngực, hai tay ôm chặt lấy bờ vai rộng, hai chân kẹp vào eo, tư thế bạch tuộc quấn mười phần thân mật. Chi lo mình buông lỏng tay, liền không thể ngồi lấy từng đợt thanh khí từ cơ thể Lý Thông phát ra làm nàng có cảm giác dễ chịu.

Lúc này, Tiểu Long Nữ thì dễ chịu thoải mái rồi nhưng Lý Thông có chút lúng túng. Nàng tập kích quá bất ngờ làm hắn trở tay không kịp, càng chột người là Tiểu Long Nữ vẫn mặc bộ áo ngủ bằng tơ tằm mỏng manh, ôm lấy Lý Thông thật chặt tư thế rất là ám muội. Vì tiện cho việc duy chuyển, Lý Thông một tay tại bờ hông nhỏ nhắn của nàng đỡ lên, một tay khác khẽ vuốt ve mỹ nữ trước người lưng ngọc, da vẻ vừa trắng, vừa trơn quả là như tơ lụa như vậy! Làm cho Lý Thông có yêu thích không muốn buông tay cảm giác.

Cảm giác được Lý Thông thân thể bộ phận nào đó lại bắt đầu rục rã rục rịch, Tiểu Long Nữ chỉ cảm thấy trong ngực "Thình thịch" nhảy dồn dập. Một nửa nguyên nhân là sợ hãi Lý Thông củ khoai sức hồi phục quá nhanh, nửa kia thì lại vì cao hứng hân thích mình.

Lý Thông đoàn người tốc độ cũng rất nhanh chỉ khoảng ba tiếng đồng hồ là đến Hồ Lô cốc, tuy chỉ là khảo sát địa thế Băng Nguyên Thế giới phía sau Hồ Lô cốc nhưng thu hoạch khá phong phú.

Sau khi báo cho đám người Thạch Sùng là có thể chuyển hạch tâm của Phi Thiên giáo rồi. Tại Hồ Lô cốc dù sau cũng là địa bàn của Bắc Tông, tất cả buôn bán đều phải nộp thuế, Lý Thông hẳn cũng sẽ không ngu đi làm giàu cho kẻ địch, chỉ mở vài cửa hàng tượng trưng mà thôi nhưng cũng làm cho trong lòng hắn không vui. Chuyển ra phía sau Hồ Lô cốc lại khác, tại đây cũng là khu vực giáp ranh bốn đế quốc lớn, lại là vùng đất không chủ, chỉ cần quả đảm to là có thể an toàn sinh sống lại không cần nộp thuế.

Ban đầu ba người Lý Thông cũng muốn tại đó bắt đầu sự nghiệp nhưng không có thực lực ra đó chỉ có con đường chết, lúc này ba người đã có tiến bộ, lại có một nhóm võ giả bán mạng và nhiều lao động khổ sai đủ để đến Tử Vong Sâm Lâm phát triển rồi.

Tử Vong Sâm Lâm là khu rừng gồm nhiều ngọn núi thấp dưới chân Hoàng Liên Sơn tạo thành, là vùng đất vô chủ giáp nhiều đế quốc, vương quốc. Tại đây có nhiều yêu thú, độc trùng, người vào có thể nói cửu tử nhất sinh nhưng vì có nhiều linh dược, linh quả nên thu hút rất nhiều cường giả mạo hiểm, trong đó có không ít Long Biên cảnh cao thủ nhận nhiệm vụ từ Tháp Bút vào đây, đương nhiên không thiếu võ giả Trung Nguyên tìm linh dược làm linh đan, tranh đấu giữa người với người, giữa yêu thú với người diễn ra như cơm bữa.

Sau khi đến khu vực nghỉ ngơi của cao tầng Phi Thiên giáo, nơi đây là khu vực cấm của nhóm đệ tử không có người qua lại. Lý Thông bàn tay vỗ bờ hông ngọc của Tiểu Long Nữ cho nàng tỉnh lại, sau đó nói: "Tỉnh dậy nào! Thu thập hành trang chuẩn bị chuyển nhà thôi."

Dừng lại một chút, lấy ra Vina Card mà Tiểu Long Nữ ký khế ước nên được nhận đưa cho nàng: "Trong này có nhóm độc vật, Long Nhi ngươi đưa cho sự tỷ, ta tìm đám Thạch Sùng xử lí công việc."

Tiểu Long Nữ lười biếng không trả lời, từ trên người Lý Thông trượt xuống, Bạch Hồ Li Mi Li tuy không tình nguyện nhưng lúc này cũng nhảy vào ngực Tiểu Long Nữ, nhìn Lý Thông đi phía xa bóng lưng. Tiểu Long Nữ thay y phục thật nhanh thông qua thần thức xác định vị trí sự tỷ liền tiến đến.

Tại khu nuôi độc vật, sau khi hai tỷ muội trò chuyện một lúc, Lý Mạc Sầu nhìn trong tay nhiều túi đã được phân loại ra thành nhiều nhóm độc vật, trong lòng khá vui vẻ cũng đã đồng ý theo Phi Thiên giáo lâu dài phát triển. Dù sau Lý Thông cũng giúp nàng tìm bằng tâm tu luyện《Thiên Tâm Ma Công》, thêm vào có nhóm đan dược du hoặc và tình tỷ muội đương nhiên không chút do dự đồng ý rồi.

Nàng cũng cảm nhận được Tiểu Long Nữ đã đột phá Tông Sư, Lý Mạc Sầu không hề có một tia ghen ghét, càng mừng cho sự muội tìm đúng người giúp đỡ cả phái Cổ Mộ phát triển.

A Tử đứng ở phía sau thấy sự phụ hồi lâu không lên tiếng, lên tiếng dò hỏi: "Sự phụ! Chúng ta có thu xếp hành trang đi cùng Phi Thiên giáo mọi người không?."

A Tử nàng trong lòng cũng muốn đi theo ah! Tại đây chỉ cần chuyên tâm làm việc kiếm công hiến, có ăn có uống, có đan dược đưa đến tận cửa là địa phương tốt để phát triển, nhưng nàng cũng tính ý thăm dò Lý Mạc Sầu trước để có được hảo cảm từ sự phụ mình.

"Đương nhiên phải đi theo rồi! Kêu cả hai nha đầu kia nữa." Lý Mạc Sầu hồi phục lại thần tình từ trong suy nghĩ, cuống quýt dời đi ánh mắt nhìn mộng lung thân nhiên nói.

Hai nha đầu nàng nói đương nhiên là Lục Vô Song và Trình Anh vừa bị nàng bắt về không lâu rồi. Tuy còn nhỏ tuổi nhưng nhờ Lý Mạc Sầu dốc lòng dạy dỗ cũng đã biết một ít chi thức về nuôi tằm rồi. Muốn thành thạo cả nuôi tằm và may ra luôn y phục còn một trận đường xa nữa nhưng nàng tính tưởng hai nha đầu dưới sự chỉ bảo của nàng sẽ làm tốt, để Lý Mạc Sầu nàng còn chuyên tâm luyện công và nghiên cứu độc vật.

"Đại giáo chủ làm người tuy có chút háo sắc nhưng cũng khá tốt vì cung cấp đầy đủ cho chúng ta ăn được và độc vật ah!" A Tử thấy tâm tình Lý Mạc Sầu không sai, nàng cũng mừng vì có thêm nhiều độc vật nên nói nhiều vài câu.

Ấn tượng ban đầu của A Tử về Lý Thông là tên háo sắc, vô cùng trực tiếp tiếp cận mình nhưng khi ở Phi Thiên giáo một thời gian nàng ấn tượng đối với Lý Thông tốt hơn nhiều. Trong cái đầu nhỏ của nàng chỉ cần người cho nàng ăn được và độc vật thì đó là người tốt.

Lý Mạc Sầu cũng đồng ý với lời nói của A Tử, dù Lý Thông hơi háo sắc tí nhưng làm người rất được, rất thành thật, biết cách kiếm nhiều tiền tài, giữ lời hứa khi tìm giúp nàng bằng tằm, nàng cũng an tâm khi sư muội ở gần hắn.

Phi Thiên giáo toàn bộ bắt đầu di chuyển đại động tác như vậy đương nhiên gây nên nhiều người chú ý. Có mấy nhà vui cũng có mấy nhà buồn, vui là các bang phái Bắc Tống hoan hô vì Phi Thiên giáo chuyển đi không tranh giành địa bàn của mình, dù tranh đấu có thắng cũng sẽ có tổn thất vì thế ai cũng lo sợ, buồn đương nhiên là đệ tử vòng ngoài Phi Thiên giáo, nếu còn muốn tiếp nhận nhiệm vụ thì phải theo đến cùng rồi.

Số từ: 1705

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Bá Đạo Đến Từ Hạt Gạo.

Khi Lý Thông vừa về Hồ Lô cốc đã đem kết quả khảo sát chuyển qua cho Thạch Sùng hai người qua Vina Card chúc năng truyền tin, ba người thông qua trao đổi liên quyết định lập tức xuất phát, nhưng để Lý Thông khá bất ngờ là Long Nhất của Thanh Long đông binh đoàn đang chờ hắn ở phòng khách Phi Thiên giáo.

Lúc đó, Lý Thông cũng không chậm trễ để người khác chờ lâu, nói vài câu với Tiểu Long Nữ rồi đi thẳng đến phòng khách.

Sau khi tốn 10 phút đồng hồ, Lý Thông đã đến cửa phòng, trong phòng lúc này chỉ có ba người, Thạch Sùng và Long Nhất không biết đang nói gì nhưng trao đổi rất vui vẻ còn Thạch Sanh chỉ ngồi im lìm một chỗ thấy nói câu nào.

"Đại ca! Người đã đến rồi." Thạch Sùng thấy Lý Thông đã đến, mặt đầy vui vẻ đứng lên chào đón.

Sau khi mọi người chào hỏi vài câu, bốn người đều ngồi xuống ghế. Thạch Sùng mở đầu câu chuyện nói: "Đại ca! Long Nhất ca biết chúng ta sắp đi Từ Vong Sâm Lâm liền đến cảm ơn chúng ta đã giúp Thanh Long đoàn nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ."

Thạch Sùng không hổ tên Thạch Sùng, không thua chút nào trong truyện cổ tích khả năng ngoại giao rất tốt có thể nói hắc bạch đều ăn, tuy bận với việc kinh doanh của mình nhưng Thạch Sùng không quên ngoài sáng tặng không ít đan dược cho Thanh Long đoàn người nhất là Long Nhất dù ít gặp mặt nhưng cũng có thể xưng huynh gọi đệ, trong tối thì mua chuộc không ít đạo tặc quan lại xung quanh, chỉ cần có gì ảnh hưởng bất lợi đến Phi Thiên giáo thì có thể xử lý kịp thời.

Cùng là người Đại Việt nên dễ nói chuyện, Long Nhất tuy là Long Biên cảnh sắp gần đột phá đến Ngũ Trọng nhưng vẫn là người rất dễ gần gửi nói: "Thực phải cảm ơn Phi Thiên giáo các người! Nếu không nhiệm vụ phát gạo của đoàn chúng ta không sớm như vậy hoàn thành, dù dự tính là 3 năm nhưng nhờ có Phi Thiên giáo tuyên truyền, tu tập vô số nạn dân ăn mày các loại đến nay chỉ chưa đến 7 tháng đã hoàn thành mỹ mãn chúng ta cũng có thể trở về rồi!"

Long Nhất lời nói không sai, phải biết vì có Phi Thiên giáo tích cực phát huy mà Hồ Lô cốc nổi danh gần xa, vừa được phát cháo tuy chỉ một ngày có 1000 phần lại được bá thần phạt nơi gửi gắm xoa dịu tâm linh còn được nhận gạo chỉ cần đến là có phần, đối với đế quốc Bắc Tống đang có chiến tranh đây không khác nào Thánh Địa nơi mà ai cũng muốn hướng đến.

Bất quá coi như là như vậy, Lý Thông hắn cũng phải cảm ơn Thanh Long đoàn vì chiếu cố Phi Thiên giáo không ít, phải biết tại đây đạo tặc nơi tiếng đông đảo nếu không có cường giả Long Biên cảnh như Long Nhất ở đây thì không biết Phi Thiên giáo của Lý Thông hắn đến bao giờ mới phát triển được như bây giờ. Lời khách khí cảm ơn qua lại cứ để Thạch Sùng nói, Lý Thông cùng Thạch Sanh im lặng nghiêm túc lắng nghe.

Đoàn người dù sao cũng sắp đi nên Thạch Sùng cũng mặt dày tò mò hỏi: "Long Nhất đoàn trưởng! Huynh đệ chúng ta rất muốn biết tại sao Đại Việt lại xuất nhiều gạo đi cứu đói nước khác đến như vậy, phải biết nước chúng ta rất coi trọng an ninh lương thực ah."

Tinh thần tự lực tự cường của Đại Việt rất cao chăm chỉ luyện võ rèn thân thể, cần cù lao động nuôi sống bản thân gia đình, cũng thường xuyên giúp đỡ các nước xung quanh, nhưng với số lượng lớn như vậy là đó là lần đầu, đây cũng là thắc mắc trong lòng của Lý Thông. Nói ra cũng tội đám huynh đệ Lý Thông, dù sao trước đó trình độ còn chưa đủ để biết những tin tức dạng này đương nhiên không thể so với Thanh Long đông binh đoàn đã hoạt động lâu

năm.

Vì cũng không phải là tin tức gì cần bảo mật, đã hoàn thành nhiệm vụ Long Nhất tâm tình rất tốt lại là người hào sảng liền thoải mái nói ra: "Kỳ thực đây là giao dịch! Số lượng lớn gạo cho 1 châu ăn trong 1 năm đương nhiên sẽ không cho không rồi!"

Dùng một lúc sắp xếp từ ngữ, Long Nhất tiếp tục nói: "Lần này giao dịch có ba bên Bắc Tổng đại diện cho Trung Nguyên, Đại Việt chúng ta, một vương quốc khác ngoài biên phía đông. Bên vương quốc ngoài biên lấy lượng lớn tiền tài, tài nguyên mua lương thực từ Đại Việt chuyển đến Bắc Tổng, Bắc Tổng đại diện cho toàn Trung Nguyên lấy toàn bộ đảo gần bờ phía đông bán cho bên vương quốc kia từ đây chỉ Trung Nguyên chỉ chú trọng ổn định tình hình đại lục. Đại Việt chúng ta có lượng lớn tài nguyên từ việc bán lương thực tất cả đều vui vẻ."

Lúc này, Lý Thông trong lòng mới hiểu hóa ra là như vậy, nhưng tại sao ở đây vẫn không có tin tức gì về chuyện này, không lẽ ‘anh ấy’ lại trò cũ soạn lại, dù sao cũng là mối làm ăn với Đại Việt, Lý Thông không ngại thích vương quốc kia một tay. Lý Thông thầm nghĩ: "Đội thời cơ thích hợp phải để tất cả mọi người trên đại lục biết mới được, Lý Thông không ngờ ‘anh ấy’ lại khổ đến thế bán vài đảo phía đông Trung Nguyên vì lương thực, chắc đây là thời đại hạt gạo lên giá, hẳn sợ nhất là ‘anh ấy’ sau khi xong việc, lâu lâu lại nói các đảo phía đông chưa bán, lương thực từ Đại Việt là tự mình bỏ tiền mua, ‘anh ấy’ mà hành xử như thế hẳn không có gì bất ngờ nhưng không thể để việc này ảnh hưởng Đại Việt mất uy tín với các nước đã làm ăn, phải xử lý gọn gàng, nhanh chóng mới được."

Không để ý đến Lý Thông trong đầu đang suy nghĩ ‘bán đảo đến từ hạt gạo’, Thạch Sùng và Long Nhất tiếp tục nói chuyện trên trời dưới đất, mãi đến tận Long Nhất đã ra về, Thạch Sùng mới làm Lý Thông tỉnh lại từ ý nghĩ đang tính trong đầu.

"Đại ca! Chúng ta cũng nên lên đường rồi." Thạch Sùng tâm tình khá tốt, về mặt đầy ý cười nói với Lý Thông.

Thạch Sùng từ khi nhận được truyền tin của Lý Thông đã ra lệnh đệ tử trong Phi Thiên giáo chuẩn bị và lên đường trước, dù sau nhóm Lý Thông sẽ ngồi xe ngựa tất nhiên nhanh hơn đoàn người vận chuyển vật tư rồi. Từ đây khai sáng sự nghiệp của mình đương nhiên là vui rồi, Thạch Sùng lúc này trong đầu suy nghĩ làm sao từ Tử Vong Sâm Lâm kiếm được nhiều tài nguyên nhất, không chỉ làm lợi cho mình và đệ tử còn có thể trao đổi nhiều hàng hóa hơn từ Đại Việt.

"Được! Chúng ta cũng lên đường bắt kịp đoàn người thôi." Lý Thông lúc này cũng thờ ra một hơi vì nghĩ tương lai tự do tươi sáng không bị ràng buộc, hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình bảo vệ an nguy sau này của Phi Thiên giáo.

Nhiệm vụ của Lý Thông hẳn chỉ khảo sát xem khu Băng Nguyên có đường thông đến Tử Vong Sâm Lâm không, đường từ Hồ Lô cốc đến Tử Vong Sâm Lâm mặt phía Bắc chỉ từ một đường thể là có thể đơn giản đi rất nhiều chuyện, không thể đánh vận dụng lượng lớn quân đội đánh bắt ngờ Phi Thiên giáo vì chỉ có một đường bằng phẳng đã được chú trọng phòng bị, một đường ít người có thể đi là vực cao yêu thú thành đàn trừ vài người là Tông Sư, Đại Tông Sư cao thủ mới đi lại dễ dàng được.

Ngồi thoải mái trên xe ngựa, nhìn con đường bằng phẳng rộng gần 12 mét được làm bằng đá đồ đi thẳng đến ngoại vi Tử Vong Sâm Lâm nơi đặt căn cứ mới Phi Thiên giáo, Lý Thông cảm thấy mình đã áp dụng thành công dùng người đúng việc. Làm lão đại muốn làm cái gì thì cứ mạnh dạng mà làm, chỉ cần nắm chắc phương hướng phát triển, cụ thể sự vụ có thể giao cho người hiểu việc đi xử lý.

Thông qua Thạch Sùng giới thiệu, căn cứ mới như là thế ngoại đào nguyên, tại ngoại vi Tử Vong Sâm Lâm một góc nhỏ có thung lũng rộng lớn được bao quanh bởi các ngọn núi cao, chỉ cần bảo vệ được lối vào duy nhất tại đó, sẽ không ai có thể đi vào thung lũng kia, như vậy sẽ không sợ thế lực khác đến chèn ép. Như thế là có 2 lớp phòng ngự từ Bắc Tổng là tại thung lũng và Hồ Lô cốc, đi lại dễ dàng hơn với Đại Việt, cách Tây Hán với các ngọn núi, kéo khoảng cách Đông Tùy, nguy hiểm có thể chạy lên Hoàng Liên Sơn chốn.

Ngược điểm cũng không phải không có, tuy là ngoại vi Tử Vong Sâm Lâm nhưng có không ít yêu thú cấp 2, 3. Đối với các này Lý Thông đám người từ Đại Việt cho là cơ hội tốt rèn binh, dù sau ra nhiều tiền tài công sức như vậy, nếu đệ tử quá vô dụng nuôi chỉ tốn lương thực. Đương nhiên còn phải chú trọng tuyển đệ tử có tu chất cao để trọng điểm bồi dưỡng. Lý Thông đám người có thể buồn tay mà chú trọng luyện võ tích cực hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Trại Cải Tạo.

Sau khi ngồi xe ngựa nửa ngày, Lý Thông đoàn người chậm chậm theo sau nhóm dẫn đường đi tới một mảnh rậm rạp rừng cây, xuất hiện trước mắt là một bức tường thành dài 100 mét sừng sững liền một mạch với dãy núi hai bên, cao hơn 10 mét, màu đỏ tường thành đối lập với rừng cây xanh um xung quanh làm nó trở nên cực kỳ bắt mắt.

Lúc này, Lý Thông đang xem bản đồ khu vực mà Thạch Sùng cung cấp, bức tường thành này là phòng tuyến đầu tiên của căn cứ mới, phía sau có một quân doanh sẽ huấn luyện toàn bộ gần 200 bộ binh chuyên phòng thủ của Phi Thiên giáo, khu vực khá rộng dư sức chứa đựng 20, 30 ngàn người, thêm nữa dãy núi hai bên sẽ được cải tạo lại để Cung Tiễn Thủ từ phía trên có thể điên cuồng bắn kẻ thù tấn công.

Quan trọng nhất là có thể kiến tạo ra bức tường thành rất có tính thẩm mỹ cao, rất có khí thế có thể làm làm Phi Thiên giáo dương danh, nhiều người đến lễ bái tượng Thủy Tinh kiếm được càng nhiều công hiến nên Lý Thông phi thường hài lòng.

Lý Thông thật sự không nghĩ tới căn cứ mới lại có địa thế tốt đến vậy, chỉ nghĩ sau này có kẻ muốn tấn công Phi Thiên giáo sẽ phải trả giá thật lớn, sẽ làm cho kẻ thù rung động tâm hồn.

Thạch Sùng ngồi gần đó thấy Lý Thông đang xem xét địa thế căn cứ mới, bình tĩnh tự nhiên vì Lý Thông giới thiệu thêm: "Tường thành làm từ khoáng thạch khai thác từ dãy Thanh Vân bao quanh thung lũng này, có tên gọi là Huyết Quang Thạch mà Đại Việt chúng ta thường gọi là đá đỏ.

Thạch Sùng vung tay ra hiệu, một tên đệ tử gần đó hiểu ý, đến gần tường thành thấy một thanh rìu đón cùi mà nhóm công tượng đang xây các công trình cơ bản cho Phi Thiên giáo, sau khi tiếp nhận dùng sức đập xuống phảng phất kim thiết va chạm, phát sinh thanh âm chói tai, mà trên thành tường, lại vền vền lưu lại một cái màu trắng vết tích.

Thấy Lý Thông khuôn mặt đang chờ giải thích, Thạch Sùng mặt cười ha hả nói rằng: "Kỳ thực cũng giống Huyết Quang Thạch Đại Việt chúng ta ban đầu rời rạc sau khi tiếp xúc với nước ở tỉ lệ thích hợp sẽ trở nên cực kỳ cứng rắn, tỉ lệ vàng này đệ phải bỏ khá nhiều tiền mua được từ một thương nhân, bù lại có thể giảm kinh phí xây tường bằng đá với trình độ lạc hậu như Trung Nguyên, mặt khác độ cứng rắn có thể kháng một ít yêu thú bậc trung phá hoại."

Lý Thông và Thạch Sanh mặt ngoài tuy không lên tiếng nhưng vui vẻ trong lòng, khi xuyên qua bức tường thành do đá đỏ tạo thành, nhìn trước mắt gần ngàn người bận rộn tốp năm tốp ba nhưng ai cũng mặt mày hớn hởi, Lý Thông cũng có thể hiểu, có khả năng nhanh chóng xây bức tường thành cao và bề thế, phía xa còn thấy một số công trình cơ bản như nhà dân, quán ăn, thành lập một số kiến trúc đặc thù cho cao tầng Phi Thiên giáo chắc rằng sẽ được thưởng nhiều công hiến, thêm nữa vì không cần đóng thuế cho Bắc Tông, đám đệ tử có khả năng mở cửa hàng kiếm được kim tệ càng nhiều hơn hỏi thử thể thì ai mà không vui.

Bất quá cũng có người khổ, lao động khổ sai vì phạm sai lầm bị bắt đương nhiên số lượng công việc hằng ngày tăng lên gấp nhiều lần rồi, nhưng được cái an ủi là có thể giảm án sớm ngày tự do.

Ba huynh đệ Lý Thông sau khi đến khu vực dành cho cao tầng vừa mới được xây hoàn tất, Lý Thông xoay người nhìn toàn cảnh đám đệ tử, đặc biệt là Huyết Long vệ đội hơn trăm người, hẳn đặc biệt cảm thấy có niềm tin, tuyển thêm một số đệ tử có tư chất cao, với tiền tài nơi tay Lý Thông sẽ biến tất cả thành cao thủ Phi Thiên giáo bước chân đặc biệt mạnh mẽ. Tiềm lực càng cao thành tựu tương lai sẽ càng to lớn, mặc kệ bồi dưỡng về hướng nào là về chiến đấu hay phi chiến đấu, đều có thể trở thành nhân vật đứng đầu của lĩnh vực đó.

Thông qua báo cáo mà Thạch Sùng cung cấp, thung lũng này tài nguyên phong phú vô số to nhỏ mờ quặng, đất đai màu mỡ vô cùng thích hợp phát triển nông nghiệp, vì là ngoại vi Tử Vong Sâm Lâm nên chỉ cần xuyên qua thung lũng vào rừng có nhiều quý hiếm được liệu, muốn làm giàu phi thường dễ dàng.

Thung lũng chẳng những sông hồ có nhiều tôm cá, rừng rậm bốn phía xung quanh có vô số dã thú, quả rừng, Lý Thông có thể không lo lắng vấn đề lương thực. Nhưng lúc này quan trọng là phải thanh lý xung quanh yêu thú, khai hoang trồng trọt và chăn nuôi, sau khi ba người thống nhất đưa ra một loạt các nhiệm vụ cho đệ tử làm, tốp năm tốp mười chia đều ra toàn thung lũng khai hoang cải tạo, cả ba mới an tâm vào phòng giải quyết một số vấn đề phát sinh nơi đây.

Vừa ngồi vào chỗ, Thạch Sùng nhanh chóng nhìn về phía Thạch Sanh bình tĩnh nói: "Nhị ca, ngươi không phải nói gần đây đám lao động khổ sai thường xuyên đánh nhau sao, đã giải quyết được chưa."

Lao động khổ sai là lực lượng lao động chính của Phi Thiên giáo, tự tập tại đây phần từ không ai là lương thiện cả, phát sinh đánh nhau cũng bình thường, nhưng Phi Thiên giáo càng ngày càng phát triển nhóm lao động ban đầu giờ rất đông đảo, phức tạp khi xử lý và làm Thạch Sanh đau đầu vô cùng, dù sau đa phần ngoài lao động nặng khai thác đá, còn lại đều trồng cây, nuôi thú rừng, nếu xảy ra chuyện trang trại Thạch Sanh đang quản lý liền bị ảnh hưởng.

Thạch Sanh không gọi về tìm hướng giải quyết vấn đề, liền nhìn về phía Lý Thông với ánh mắt cầu cứu: "Ban đầu chỉ vài chục người quản lý vô cùng đơn giản nhưng giờ đã có gần hai ngàn tuy có nhiều đệ tử phụ giúp giám sát nhưng cũng vô pháp quản lý được tất cả."

Ban đầu vì số lượng lao động khổ sai ít cái gì cũng khó làm, lúc này Lý Thông quyết định xây Trại Cải Tạo Số 1 sức chứa 1 vạn người, chuyển tất cả lao động khổ sai từ đây thành phạm nhân vào để dễ quản lý, phân chia cấp độ cho các phạm nhân, từ móc túi, trộm cướp, đến phóng hỏa giết người được chia rõ ràng, thời gian được tự do và mức độ lao động phụ thuộc vào cấp độ phạm nhân.

Sau khi Lý Thông nói ra, cả ba thảo luận đề ý tưởng càng thêm hoàn thiện, dù sao ý tưởng phải xác với thực tế thì ý tưởng hoạch động mới có hiệu quả được.

Đang lúc thảo luận khí thế hừng hực, Thạch Sùng cấp mắt hiếp lại thành khe nhỏ, bắn ra từng tia nguy hiểm, mười phần vì tiền tài mà suy nghĩ nói: "Sao chúng ta không đem phạm nhân cấp độ cao ra võ đài để người có tiền có thể phát tiết, dù sao kiềm nén mà không giải tỏa rất nguy hiểm ah, lại có một số kim tệ thu vào. Ngoài ra cũng có thể cho làm bao cát, chúng ta và đám đệ tử cũng cần có cảm giác đánh người khi thực chiến."

Vì không để đệ tử đánh nhau mà không quản lý được, Phi Thiên giáo có lập võ đài, ai muốn thực chiến thì lên đương nhiên phải tốn tiền, người luyện võ thì phải có tí thí mới nhanh tiến bộ, Đại Việt đa phần luyện thể chịu đòn ra nếu có bao cát để tập khả năng công kích thì tốt không gì bằng.

Lý Thông và Thạch Sanh nghe xong cũng đồng ý, Lý Thông như nhớ cái gì, khuôn mặt quanh năm trơ như đá vậy mà khóe miệng cong lên, giọng chậm chạp nói: "Nếu cho phạm nhân tội nặng lên đánh võ đài, sau không phân một số cho Lý Mạc Sầu thử thuốc, dù sao nàng cũng có nhiều công hiến cho Phi Thiên giáo, từ chối yêu cầu của nàng hoài cũng không được tốt."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 55: Thu Hoạch Tại Bắc Tổng.

Vừa nghe cho Lý Mạc Sầu ‘Thử thuốc’, Thạch Sanh Thạch Sùng hai người thân thể không khỏi run lên, tuy đã là Long Biên cảnh Tam Trọng, Tứ Trọng kháng độc cực cao nhưng ai cũng sợ trúng độc ah! Đặc biệt là độc Lý Mạc Sầu bảo chế cho một phạm nhân Nhất Lưu cảnh bị hành hạ tình cảnh làm người nhớ lại mà rét run.

Phạm nhân làm việc khổ sai nhất là khai thác đá cũng thường gặp tai nạn ngoài ý muốn bị thương không cứu được hay vừa mới chết không lâu, thường được Lý Mạc Sầu quan tâm đặc biệt.

Mỗi lần có người hấp hối Lý Mạc Sầu đều có mặt, xét từng trường hợp mà cho thử thuốc hay thử độc tính các loại độc mới chế, người thử đơn độc có khi hóa thành vũng máu, may mắn sống sau khi thử độc tổ công kích thần kinh thì cơ thể biến dạng, đầu teo nhỏ lại trí não hoạt động không linh hoạt biến thành đàn độn làm cho đám lao động xung quanh nhìn Lý Mạc Sầu thân nhiên ghi chép kết quả thí nghiệm đều vô cùng kinh sợ.

Ba người Lý Thông cũng biết chuyện, tuy khá lo ngại làm tổn danh tiếng nhưng dù sao phạm nhân làm lỗi cũng nên cống hiến tí giá trị cuối cùng cho y học, chế tạo được nhiều thuốc giải sẽ cứu được nhiều người hơn sẽ xóa được lỗi lầm khi sống đã gây ra.

Lý Thông là người hiện đại xuyên việt đến Thần Võ đại lục đương nhiên phải hành xử cho văn minh, khác với Trung Nguyên thường giết kẻ thù của mình, nếu không giết cũng bắt làm tù binh, Lý Thông chỉ xem kẻ thù những người có lối sống sai lệch là phạm nhân mà thôi. Đòi người ai cũng có sai lầm nếu cứ khác ý mình thế mà giết sạch khác nào súc vật, Lý Thông hẳn luôn cho cơ hội làm lại người tốt bằng cách lao động trả nợ cho xã hội, nhẹ thì vài năm lao động là được tự do, phóng hỏa giết người cũng chỉ vài chục năm là làm lại từ đầu, có thể nói là người tốt dù là kẻ địch cũng phải công nhận.

Đương nhiên nếu là có quá nhiều phạm nhân giết người thì đưa lên võ đài một số, mở cá độ kiếm thêm kim tệ là chủ ý hay không còn gì bằng, chỉ cần người đấu võ đài thắng có thể giảm án, chỉ cần người thử độc không chết có thể sớm ngày tự do nhiều hán tử không sợ chết xung phong nhận việc là chuyện bình thường.

Thạch Sùng như có điều suy nghĩ, sau một lúc hăm vào trầm tư về mặt như hiểu ra vui vẻ nói: "Đại ca thật cao minh! Vừa có thể trấn an tất cả phạm nhân, vừa có thể tìm ra nhiều người không sợ chết thử thuốc, Phi Thiên giáo chúng ta sớm ngày vang danh Trung Nguyên Đệ Nhất về Giải Độc đan được."

Thạch Sùng nghe hai người nói chuyện như nghe tiếng trời, mặc dù không hiểu lắm nhưng hẳn có thể cảm giác được số lượng lao động tại trang trại tương lại sẽ giảm xuống thì sẽ có một số chết vì xung phong hay bị bắt buộc vì thượng đài hay thử thuốc.

Sau một lúc thống kê thu hoạch từ vài tháng tại Bắc Tổng kinh doanh, Phi Thiên giáo có thể nói phi thường nhàn nhã.

Lương thực, thực phẩm tự cung tự cấp không cần phải nói, chủ yếu nhất là thực phẩm rau quả chất lượng cao có thể so với linh dược làm thuốc bồi bổ, tuy rằng dùng các loại bảo châu tổ hợp như linh mạch có nhiều linh khí để trồng rau nuôi gia súc, số lượng chỉ đáp ứng cho thành viên vòng chính và cao tầng, chưa thể làm đại trà số lượng lớn.

Ngoài trừ nguyên liệu làm thức ăn chủ yếu cung cấp cho luyện gần trăm bộ binh, còn có một bộ phận là giao dịch với thương nhân tại Bắc Tổng.

Bắc Tổng vàng bạc, Bắc Tổng châu báu, Bắc Tổng đồ cổ tranh quý, Bắc Tổng đá quý ngọc thạch tất cả đối với Phi Thiên giáo cũng như đối với Lý Thông mà nói rất có giá trị sưu tầm.

Chỉ cần một kg nguyên liệu làm thức ăn chất lượng đạt đến ngang với linh dược cấp 1, liền có thể đổi lấy cả chục tấm tranh cổ và nhiều vàng bạc.

Tùy ý tại trong trang trại Phi Thiên giáo lấy ra một kg nguyên liệu thức ăn cấp 1, có thể tại Bắc Tổng bán ra giá trên trời, gấp mười lần giá trị đá quý ngọc thạch cũng không cự tuyệt.

Trong trang trại Phi Thiên giáo tất cả các loại nguyên liệu thức ăn nếu dư thừa có thể cũng Bắc Tổng Kinh Châu Đại Tiểu gia tộc giao dịch luôn được dịp thường được hoan nghênh.

Vì vậy, từng vàng bạc, châu báu, đá quý ngọc thạch, còn có đặc sản Nhân Sâm, Linh Chi khi xưa tại Hồ Lô cốc giao dịch như mưa, tiền tài đại bộ phận rơi vào túi Phi Thiên giáo.

Không phải Bắc Tổng Kinh Châu Đại Tiểu gia tộc không biết Nhân Sâm, Linh Chi lâu năm quý hiếm mà là không dùng được, Kinh Châu Đại Tiểu gia tộc đa phần là người thường có võ giả cũng rất ít làm sau chịu nổi dược lực bá đạo của linh dược lâu năm, đương nhiên phải đổi nguyên liệu thức ăn có nhiều linh khí cực kì ôn hòa không thua gì linh đan mà từ từ cải thiện thân thể.

Vì đã thoát khỏi Bắc Tổng, ba huynh đệ Lý Thông quyết định làm lớn hơn nữa, tại ngoại vi Tử Vong Sâm Lâm căn cứ mới được đặt tên là Thần Châu này, xung quanh mảnh lớn rừng rậm thăm cô sẽ xây dựng các loại nông trường trang trại không thua khi xưa, sau đó sẽ từ từ mở rộng, làm cho Phi Thiên giáo không ngừng cung cấp vật tư trao đổi tiến nhanh phát triển.

Tóm lại một câu, lúc này Phi Thiên giáo trong tay nắm giữ tài nguyên có thể bằng một châu của Trung Nguyên, xây dựng Huyết Long vệ theo con đường tình phẩm nên không cần tốn kém như các Trung Nguyên nuôi quân tính chục vạn trăm vạn đầu người làm đơn vị.

Tuy Phi Thiên giáo không thêm nhúng tay vào Kinh Châu, thế nhưng rất nhiều nạn dân vì nhiều lý do mà rất nguyện ý thay Phi Thiên giáo làm việc, đương nhiên lúc này muốn gia nhập cao tầng hay nhóm tinh anh Phi Thiên giáo thì điều kiện cao hơn rất nhiều.

Theo Phi Thiên giáo giao dịch phần vinh, Lý Thông cũng tích lũy số lượng công hiến đáng sợ, ngoài hằng tháng giao cho Thạch Sùng 《Hoạt Huyết Tán》 Tam Phẩm linh đan, 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 Tứ Phẩm linh thực cho hai người tu luyện và treo giải công hiến cho đệ tử, còn lại hẳn vẫn đang tích lũy, không ai điên thực lực mình còn yếu mà khoe ra quá nhiều tài sản cả, phát triển bền vững mới là phương hướng phát triển của Lý Thông.

Phi Thiên giáo phát triển vô cùng tốt, địa vị tối cao ba huynh đệ Lý Thông cũng không phải hạng keo kiệt, kỳ thị chủng tộc như lũ bại não của nước nào đó, lập ra công hiến rất hoàn thiện, có tính hệ thống cao, không một ke hờ, thích hợp phát triển toàn đại lục, làm ít được ít làm nhiều được nhiều, xây trường dạy Tiếng Việt miễn phí, kẻ thù bị bắt lao động hồi cái ngày 8 giờ, nguyện ý tăng ca còn có thể giảm thời gian bị phạt lao động.

Chính vì ba huynh đệ Lý Thông 'Thượng Phạt Công Minh', không bỏ sót sức lao động nhàn hạ, Phi Thiên giáo trong vài tháng ngắn ngủi liền phát triển vô cùng mạnh mẽ.

Bởi vì thời gian phát triển giao dịch tốt đẹp, lại có cường đại người Đại Việt quản lý rõ ràng, rất nhiều thương thân tại các châu khác liền mò đến chia chén canh, rất thích hợp với khẩu hiệu cùng phát triển và phát triển bền vững của Phi Thiên giáo.

Cứ như thế, tuy Lý Thông ba người ít nhúng tay quản lý, nhưng Phi Thiên giáo vận hành có hệ thống, lẫn nhau không chế giám sát nhau, Tam Đại giáo chủ có thể nói uy vọng đề thăng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Lý Thông Chia Của.

Sau khi Lý Thông ba người thảo luận gần như hoàn thành tất cả nội dung phương hướng phát triển Phi Thiên giáo.

Như nhớ lại gì đó, Lý Thông từ Vina Card lấy ra cái túi nhỏ để lên bàn, đẩy về phía Thạch Sanh thân nhiên nói: "Đây là ta từ chuyến khảo sát địa hình bắt được, tuy chỉ là Địa Long cấp thấp nhưng cũng có thể tăng độ màu mỡ của đất giúp cây mà chúng ta trồng phát triển nhanh hơn."

"Thật nhiều Địa Long ah! Cái này thì đệ không khách khí nha." Thạch Sanh tiếp lấy mở ra, nhìn bỏ lúc nhúc giun đất, khuôn mặt thành thật hiện lên vẻ vui mừng: "Đệ đang buồn vì ti lệ ra nguyên liệu nhất phẩm có chứa linh khí quá thấp, nếu có nhiều Địa Long thế này chúng ta có thể mở rộng quy mô trồng nguyên liệu cao cấp rồi."

"Vây là Phi Thiên giáo chế độ dinh dưỡng càng thêm dồi dào rồi." Thạch Sùng một bên nghe thế, đầu tiên vui mừng, sau đó như có điều suy nghĩ, hai mắt sáng lên: "Chúng ta cũng có thể tăng lượng bán ra rồi, nếu chỉ buồn bán ở Kinh Châu thì khó mà đánh bóng tên tuổi Phi Thiên giáo được, cần phải mở rộng thị trường khác ah."

"Cứ trọng điểm nuôi trồng nguyên liệu Nhất phẩm, Nhị Phẩm trước đã, phải ưu tiên cho Phi Thiên giáo trước, sau thì muốn bán cho ai cũng được." Lý Thông thân nhiên nói.

"Đại ca yên tâm, đệ luôn chú ý kỹ phần tích trữ, chỉ cần Nhị ca nuôi trồng thuận lợi đi vào quỹ đạo thì đệ mới tính việc tăng cường bán ra." Thạch Sùng thu hồi bộ dáng tham tiền, vẻ mặt nghiêm túc nói ra.

"Cứ yên tâm, đệ đã có kinh nghiệm nuôi trồng quy mô lớn, chắc chắn sẽ không để mọi người thất vọng." Thạch Sanh âm thầm suy nghĩ sau đó nhẹ gật đầu vẻ mặt hoàn toàn tự tin nói.

Nuôi trồng nguyên liệu tại Hồ Lô cốc chỉ dựa vào Bảo châu tụ tập linh khí, 10 phần chỉ có 1 phần là nguyên liệu Nhất Phẩm, ngoài trừ cung cấp cho huynh đệ ba người, miễn phí cho cao tầng Phi Thiên giáo là Kim Luân Pháp Vương và Lý Mạc Sầu, còn lại đa phần cung ứng một bộ phận đệ tử có nhiều công hiến có thể hối đổi một ít để tăng tốc độ tu luyện 《Long Tượng Bàn Nhược Công》, sau khi tích trữ còn dư thừa mới bán đi cho các gia tộc lớn nhỏ ở Kinh Châu.

Có khá khá giun đất trong tay, Thạch Sanh hẳn có thể nuôi trồng nguyên liệu càng cao cấp hơn rồi, tuy đa phần là Hạt Sắc Địa Long chỉ có thể cải tạo 1 mét vuông thổ nhưỡng thường thành Tiên Thiên Thổ Nhưỡng Nhất Phẩm, đây là thứ không thể thiếu để trồng ra thiên địa kỳ quả, đặc biệt là nuôi trồng nguyên liệu Nhất Phẩm, thế nhưng Xích Sắc Địa Long, Tử Sắc Địa Long cũng có gần chục còn, đây không phải nói có thể trồng ra nguyên liệu Nhị Phẩm, Tam Phẩm sao.

Đương nhiên lúc này Thạch Sanh hẳn chỉ có thể quan tâm nhiều đến nuôi trồng nguyên liệu Nhất Phẩm vì thời gian thu hoạch ngắn, còn nguyên liệu Nhị Phẩm ít cũng vài tháng, Tam Phẩm thì cần vài năm mới có thu hoạch.

Đùng thấy Phi Thiên giáo bán ra nguyên liệu Nhất Phẩm được giá cao mà thấy đã độc bá thị trường, Lý Thông hẳn biết Trung Nguyên còn giấu hàng không ít, Trung Nguyên đất rộng của nhiều cũng không phải chỉ nói cho vui, cái gì Cửu Thiên Tứ Nhưỡng, Tiên Thiên Tứ Nhưỡng không ít, nhưng toàn dùng để trồng linh dược, không để ý đến nạn dân chết đói.

Trong Phi Thiên giáo cũng có không ít đệ tử yêu nước, ra sức lao động cứu đói cho nạn dân, Lý Thông nhìn thấy liền không biết nói gì, trong lòng thì suy nghĩ: "Làm thế như muối bỏ biển, giải quyết an ninh lương thực đâu phải đơn giản như thế chỉ đưa vào một hai người."

Bất quá lúc đó, Lý Thông hẳn nhớ đến hình như có người làm được. Vị hoàng đế vĩ đại nhất trong lịch sử Hoa Hạ, vị hoàng đế tài năng nhất có thể đơn giản giải quyết an ninh lương thực bằng cách tự do thao túng dân số tăng giảm tự nhiên, đó là Hiên Viên hoàng đế, thủy tổ của mọi người Hán.

Khi lương thực quốc gia đến điểm báo động, Hiên Viên hoàng đế cho dân số giảm xuống bằng cách phát động chiến tranh, thắng thua không quan trọng chỉ cần chết nhiều thì chứng minh đã thành công, được rất nhiều hoàng đế, giai cấp cầm quyền Trung Nguyên xưa và nay hay áp dụng một cách thành thạo và có hệ thống.

Khi lương thực quốc gia dư giả, Hiên Viên hoàng đế cho dân số tăng lên bằng bí thuật Hoàng Đế Tổ Nữ Kinh do bản thân tự sáng chế, ngày ngày ăn uống, sau vài ngày tích cực ở hoàng cung 'bản phá', thêm vào dài ngày vì phục xuất tuần bên ngoài, dân số Trung Nguyên tăng lên nhanh chóng.

Lý Thông đối với Hiên Viên hoàng đế tài năng cũng phải mặc cảm không bằng, hẳn chỉ có thể dùng lượng lớn tiền tài kiếm được ở Bắc Tống thúc đẩy nông nghiệp Đại Việt phát triển theo hướng bền vững lâu dài tự cung tự cấp, còn lại hẳn cũng không lo được nhiều.

Bỏ qua suy nghĩ trong đầu, trở về với thực tại Lý Thông thấy Thạch Sanh cùng Thạch Sùng cũng đang suy nghĩ, liền từ Vina Card tiếp tục lấy ra Vạn Niên Tuyết Liên để lên bàn.

Bất quá, Lý Thông hẳn còn giữ lại vài bông Tuyết Liên và Tuyết Liên Tử, bông hoa Tuyết Liên là để dành cho gái còn Tuyết Liên Tử làm hạt giống trồng trong Vina Card không gian Số 2, Vina Card không gian Số 1 là chứa đồ, Vina Card không gian Số 2 có thể để người sống vào tạm thời dùng trong Vạn Niên Tuyết Liên.

Vạn Niên Tuyết Liên vừa ra, Hàn Băng chỉ khí liền tụ lại, mùi thơm đặc trưng của linh dược tỏa ra khắp phòng, Thạch Sanh cùng Thạch Sùng liền lập tức chú ý đến.

"Đại ca lần này đại phát ah! Chỉ đi có tuần lễ mà đem về thật nhiều thứ tốt. Lần này có lộc ăn ah!" Thạch Sùng về mặt khoa trương, chỉ Vạn Niên Tuyết Liên hô.

"«Hoàng Kim Ngọc Mễ» Tứ Phẩm, Tuyết Liên cái này là sen Ngũ Phẩm nguyên liệu làm món ăn." Thạch Sanh vừa nói vừa nuốt nước miếng, quay đầu nhìn Lý Thông kích động: "Lâu lâu mới có món ngon, chúng ta lấy ra 12 hạt «Hoàng Kim Ngọc Mễ» chia cho Kim Luân Pháp Vương với Lý Mạc Sầu mỗi người một phần coi như là thưởng cuối năm luôn."

«Hoàng Kim Ngọc Mễ» nguyên liệu Tứ Phẩm, mỗi hạt đều khá to, chứa rất nhiều năng lượng một hạt phải một ngày mới tiêu hóa hết được, 12 hạt chia làm 6 người đương nhiên không thiếu phần Tiểu Long Nữ, nguyên liệu thức ăn phẩm chất càng cao chứa linh khí càng nhiều có thể bảo quản thời gian lâu mà không bị hư hao, đây cũng là cái tốt khi vận chuyển đi bán ở phương xa.

"Uk...Như thế cũng được! Ta có giữ lại hoa sen còn hạt sen dùng để trồng." Lý Thông sắc mặt bình tĩnh, thần nhiên nói.

Lý Thông nói rõ là mình giữ hoa sen và hạt sen, giải thích công hiệu trú nham của hoa sen, nếu muốn dùng cứ việc nói với hắn, sau đó nhờ Thạch Sanh chỉ cách trồng Tuyết Liên. Mặc dù đi theo Thạch Sanh cũng học hỏi được không ít cách trồng trọt nhưng vì không muốn hao phí Vạn Niên Tuyết Liên nên phải hỏi càng chi tiết thì càng tốt cho việc trồng trọt.

"Đại ca cứ việc làm theo quy trình này, chắc chắn Tuyết Liên sẽ phát triển tốt, nếu có gì bất thường thì cứ gọi đệ." Thạch Sanh cúi đầu viết viết, đưa tấm da thú có đầy chữ cho Lý Thông.

Lý Thông tiếp lấy, hẳn sẽ từ từ nghiêm cứu để sau này Vạn Niên Tuyết Liên phát triển tốt, cứ nghĩ vừa ôm gái ăn hạt sen mát lạnh, vừa có thể ngửi mùi tỏa ra mùi thơm dễ chịu, hẳn liền có động lực để có thể tích cực lao động.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Đào Hoa Đảo Đổi Chủ.

Tương Dương thành, Quách phủ.

Ngay khi Phi Thiên giáo chuyển đi, một nam một nữ sắc mặt buồn rầu đi qua đi lại trong phòng.

Nữ nhân là một cái ngoài ba mươi người mỹ phụ, tướng mạo đẹp vô cùng, thân tư yếu điệu nhưng không mất đầy đặn, khuôn mặt trắng nõn lại có một

tia buống bình đáng yêu, lông mi hình lá liễu, đôi mắt xinh đẹp giống như thanh tuyến, cặp môi đỏ mọng như cánh hoa, dung mạo kiều mị bên trong lại có mấy phần thành thực.

Hai người đều không phải là nhân sĩ giang hồ vô danh, mà là tiếng tăm lừng lẫy anh hùng hiệp lữ, Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung, bọn họ đang cố gắng ngăn quân Mông Cổ tấn công Tương Dương thành.

Quách Tĩnh một thân cầm y, thành thực gương mặt mang theo chút chính nghĩa khí, nhìn bên người thê tử thờ dài nói: "Dung nhi, hiện tại không phải lúc trách cứ triều đình, bây giờ quân phí không còn là bao, nếu không có tiền lương phát cho các tướng sĩ cuối tháng này thì làm sao thủ vững Tương Dương thành."

Hoàng Dung trừng mắt Quách Tĩnh, khuôn mặt không che giấu tia oán giận: "Làm sau mà không trách cứ cho được, đã không phát quân lương thì cũng thôi đi, khó khăn lắm mới thuyết phục phụ thân cho người khác đánh bắt cá quanh Đào Hoa đảo lấy làm quân phí đánh giặc! Bây giờ tốt! Lo xây hành cung cho lắm vào để không tiền đến mức bán tất cả các đảo của Trung Nguyên! Bây giờ chúng ta đúng là không nhà để về ah!"

Tin tức triều đình bán tất cả các đảo cho vương quốc khác ngoài biển vốn Hoàng Dung cũng sớm biết, nhưng không ngờ người ta muốn lấy đảo nhanh như vậy, trên đảo còn có mộ của mẹ nàng ah! Dù nói thế nào cũng phải đào mộ lên chuyển đi nơi khác mới được.

Vừa nghĩ Đào Hoa đảo vốn nhà mình giờ phải dọn đi nơi khác, lại còn phải đào mộ lấy hài cốt của mẫu thân là Phùng Hành, cũng không biết phụ thân có hay không giận dữ trả thù triều đình bằng cách đào mộ tổ tiên mười tám đời trước của hoàng đế Triệu Hằng không?

Cùng thê tử bất hòa cũng chỉ chót lát mà thôi, Quách Tĩnh hiểu được, mặc kệ thê tử oán giận triều đình côi nảo, Hoàng Dung cũng có thể bình tĩnh vì mình suy một ra ba, vận dụng đầu óc nghĩ cách kiếm tiền tài về làm quân phí.

Vì quá ngu trung, Quách Tĩnh không biết là từ khi lấy hán mười mấy năm nay, Hoàng Dung luôn vì hán lo nghĩ bày mưu tính kế, còn sinh cho hán Quách Phù cũng đã mười mấy tuổi nha đầu, đối lại được cái gì, người ngu trung triều đình ít quan tâm con cái cũng không có gì, lấy tài giả của ta làm quân phí cũng không sao, bây giờ đến nhà của phụ thân ta cũng bị người bán đi rồi còn mặt không quan tâm kêu ta nghĩ cách kiếm quân phí. Hoàng Dung bắt giặc nghĩ đến khi xưa chính mình quyết định lấy hán là đúng hay sai.

Hoàng Dung là người khôn khéo, trong đầu suy nghĩ nhưng không hiện ra mặt ngoài nhìn Quách Tĩnh nói: "Bây giờ Phi Thiên giáo đã chuyển, thương nhân trong thành sẽ lũ lượt kéo theo, thu thuế trong thành càng thêm khó khăn, ta dự định tìm giáo chủ của bọn họ giao dịch ít thứ thử xem."

Phi Thiên thương hội dưới cờ Phi Thiên giáo thuộc phi chiến đấu loại, đệ tử trong này chỉ phụ trách giao dịch với các gia tộc Kinh Châu, thu tình báo các loại, Hoàng Dung từ Phi Thiên thương hội cũng biết Phi Thiên giáo ra giá cao thu mua bí tịch võ công, đối với võ công nhà nàng không ít dự định bán ít để qua cửa ải khó khăn này.

"Về quân phí liền xin nhờ Dung nhi người rồi! Ta mang Phù nhi cùng Đại Vũ Tiểu Vũ ra khỏi thành luyện công." Quách Tĩnh hàm hậu chất phác, không có suy nghĩ nhiều.

Hoàng Dung có nặn ra khuôn mặt cười nói: "Tĩnh ca ca người cứ yên tâm đi, chuyện này liền giao cho ta. Ta lập tức lên đường, nhất định sẽ quân phí trở về."

Nhìn Quách Tĩnh mang theo Quách Phù cùng Đại Vũ Tiểu Vũ ba người ra khỏi thành, Hoàng Dung thờ dài: "Mông Cổ quân đội quá mạnh mẽ, triều đình không quan tâm, Tương Dương đã không giữ được, ta cũng phải vì Phù nhi vì phụ thân sau này có cuộc sống tốt mà suy nghĩ."

.....

Từ Vong Sâm Lâm, Thần Châu Chi Địa, Phi Thiên giáo căn cứ mới.

Dãy Phòng Chi Huy, sau khi ba huynh đệ Lý Thông thảo luận các hạng mục xong xuôi, cũng đã quyết định chiều nay mở tiệc liên hoan coi như thưởng cuối năm, cũng đã phái đệ tử đi Dây Phòng Trường Lão thông báo, lúc này thì ai về phòng nấy.

Từ Dây Phòng Chi Huy, Lý Thông đi xuyên qua khe núi tiến vào sơn cốc nhỏ, đây là chỗ ở mới của hán, sơn cốc tuy nhỏ nhưng ngủ tưng đều đầy đủ, có núi có rừng, có thác có hồ, xuyên qua cửa nhà rộng gần ¼ cả sơn cốc, tất cả đều làm bằng gỗ tốt, khắp nơi được chiếu sáng bởi Bảo châu quang mang, tuy không xa hoa nhưng lại thập phần ấm áp.

Nhà chỉ có 3 dãy làm theo yêu cầu của Lý Thông, vừa vào là Tiền Khu khu vực ngắm suối, có khu vườn dự tính trồng hoa cỏ hán cũng không như trướng đặt tên là ngự hoa viên, nhà có mấy người làm văn vẽ cho một người ah! Tiến sâu thêm nữa là Dây Phía Đông và Dây Phía Tây, Dây Phía Tây phòng ngủ chung siêu rộng, Dây Phía Đông nhiều phòng riêng, chủ yếu dùng luyện võ không muốn người quấy rầy.

Vào Tiền Khu thấy Bạch Hồ Li Mi Li nằm lười biếng, Lý Thông hỏi: "Nha đầu Long Nhi và người ở đâu lâu chưa?"

"A, hóa ra là chủ nhân." Bạch Hồ Li Mi Li chậm rãi nâng đầu lên, thấy Lý Thông liền vui vẻ nói: "Nhận được tin tức của chủ nhân, Long tỷ tỷ từ sớm đã ở đây, vì chờ quá lâu nên đi Dây Phía Đông luyện công rồi."

"Vậy người tiếp tục ngủ đi! Chiều nay có tiệc nhiều thức ăn ngon ta sẽ cho người ăn no! Ta cũng đi đây." Lý Thông phát tay liền đi, hán thông qua cảm giác cũng nhận ra được Tiểu Long Nữ chỉ là không nha đầu tiến vào đây đã bao lâu mà thôi

Vì tu luyện 《Chân Long Cửu Thức》không chỉ cơ thể Lý Thông được cường hóa, Ngũ Cầm đều đạt tới trình độ kinh khủng. Mặc dù không làm được

Thiên Lý Nhân, Thuận Phong Nhi, không có thần thức quét được 1000 mét xung quanh như Tiểu Long Nữ nhưng nếu muốn nghe trong 100 - 200 mét con muỗi đập cánh thanh âm cũng không phải việc khó. Chỉ cần Lý Thông dụng tâm cảm giác là có thể làm được thần không biết quỷ không hay, dù là có thần thức mạnh cũng không biết mình đang bị nhìn ngó.

"Chủ nhân muôn năm." Bạch Hồ Li Mi Li vừa nghe có thức ăn, hai mắt liền sáng lên, dù Lý Thông đã đi xa nhưng cũng hô to để thể hiện niềm vui trong lòng.

Lúc này Lý Thông đã ở trong phòng kín, lấy ra Trứng Kiến Càng, từ khi có được hán đã muốn áp để được thấy Kim Cương Thần Nghi có phải như lời đồn không?

Có mạnh như thế xuyên giáp năng lực, cắn đứt tất cả Kim Cương Thần Nghi, tuy di chuyển hơi yếu chút nhưng chỉ cần gần người chiến không phải có thêm con át chủ bài gặp nguy sau này.

Từ lâu đã hi sinh một vạn công hiến đổi khế ước chủ tở, vì Kim Cương Thần Nghi không có linh trí chỉ hoạt động theo bản năng nên Lý Thông hán cũng không thể dùng được khế ước bình đẳng. Hán cũng biết phát động khế ước thì trứng cũng sẽ được ấp nở ra, nhưng đã có khế ước thì lợi hại đến đâu cũng bị khống chế mà thôi. Lý Thông không do dự liền bắt đầu vận dụng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Ấp Trứng.

Trước tiệc tối vài tiếng đồng hồ, Lý Thông đang trong phòng kính, tâm tính vui sướng chuẩn bị ấp Kim Cương Thần Nghi.

Lý Thông cẩn thận từng li từng tí đem Kim Cương Thần Nghi trứng đặt lên khế ước. Hán đem ngón út bỏ vào trong miệng, dùng sức địa cắn cắn.

Lý Thông cũng rất bất đắc dĩ ah, tuy có khế ước khống chế nhưng vẫn phải tốn ít máu để được huyết mạch tương liên tốt cho chỉ huy Kim Cương Thần Nghi sau này. Một giọt máu thấm vào khế ước, vết thương liền ngay lập tức sẽ tự động khép lại, hết cách rồi từ thân thể được 《Chân Long Cứu Thử》cường hóa, khả năng hồi phục quá cao, với các vết thương nhỏ này chỉ nháy mắt là không nhìn thấy miệng vết thương dù là chi tiết nhỏ nhất.

Xác định giao tác đã hoàn thành, Lý Thông mới hài lòng lấy tay cho thu hồi lại, cũng còn tốt cái này khế ước không cần nhiều tinh huyết, nếu quá nhiều đều có thể đem hán cho buồn bực chết, ‘tay đứt ruột xót’ mà! Dù không ảnh hưởng nhiều nhưng vẫn làm hán đau lòng không thôi.

"Đình đông, {Ký chủ} muốn kích hoạt khế ước vào Kim Cương Thần Nghi trứng. Mời xác nhận phải hay không?"

Đây con phải nói sau, không muốn kích hoạt ta hao máu huyết của mình làm gì, trong đầu nói thầm một câu, sau đó nhỏ giọng: "Xác nhận kích hoạt! Phải! Làm ngay và luôn đi!"

Thanh âm băng lãnh hệ thống vang lên: "Đình đông, chúc mừng {Ký chủ} lập khế ước với Kim Cương Thần Nghi thành công."

Lý Thông không nhìn được hấp dẫn, con mắt nhìn chăm chăm Kim Cương Thần Nghi trứng, vì lúc này khế ước đang tiêu thất hóa thành quang cầu năng lượng, toàn bộ ánh sáng bao trùm tại Kim Cương Thần Nghi trứng.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Lý Thông cũng không biết cái này trứng bao lâu thì mới nở ra.

"Xèo...xèo."

Một tiếng kêu rất nhỏ đưa tới Lý Thông chú ý. Tập trung nhìn lại, chỉ thấy một con cùng phổ thông con kiến khá giống, chỉ khác chỗ thân to gần bằng hai ngón tay mà thôi, theo từ trong vỏ trứng từ từ bò ra ngoài, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều là màu vàng, nhìn lên đặc biệt địa đẹp đẽ.

Kim Cương Thần Nghi bắt đầu gặm nhấm vỏ trứng, đối với một số loài côn trùng, vỏ trứng là nguồn dinh dưỡng đầu tiên chứa rất nhiều thành phần dinh dưỡng, không có bất kỳ đồ ăn nào khác có thể so sánh được, cũng giống như con người mới sinh trong 24 tiếng đầu nếu không được bú sữa mẹ sau này sẽ chậm phát triển, đây cũng là nghiêm cứu khoa học chứng minh ra thuộc quốc tế thừa nhận ah!

Đại khái đã qua hai phút khoảng chừng, tiểu Kim Cương Thần Nghi đem vỏ trứng toàn bộ trứng xác ăn sạch sẽ, tuy thân thể không to ra thêm nhưng tinh thần tốt hơn ban đầu rất nhiều.

"Người có thể ‘không gì không phá được’, sau này giúp ta tấn công địch nhân, không sợ bất cứ ai, liền gọi người 'Lu Lu' đi." Lý Thông đánh giá tiểu Kim Cương Thần Nghi hồi lâu, tâm tình khá tốt nói ra.

"Xèo...xèo."

Như thể nghe hiểu Lý Thông lời nói, Kim Cương Thần Nghi "Lu Lu" kêu lên vài tiếng đáp lại, từ từ bỏ lại gần Lý Thông, nhảy lên vài lần tại bờ vai của Lý Thông liền dừng lại, lười nhác nằm nhòai ra.

Con này Kim Cương Thần Nghi "Lu Lu" cùng Tam Vĩ Bạch Hồ "Mi Li" đều là một dạng, lười biếng như nhau.

.....

Làm xong tất cả, Lý Thông liền đến Dãy Phía Đông phòng lớn muốn nằm xuống ngủ, dù sau đến chiều còn một khoảng thời gian, lúc này rảnh rỗi nằm giường đánh một giấc là thoải mái nhất.

Nhưng Lý Thông vừa nằm xuống giường không được bao lâu, một đạo thân ảnh yếu điệu từ từ đi vào, Lý Thông còn chưa có ngủ thông qua cảm giác liền cảm nhận được khí tức trên người này hết sức quen thuộc, không phải Tiểu Long Nữ còn là ai.

Giờ phút này Tiểu Long Nữ toàn thân mặc áo dài màu trắng, mỏng như cánh ve, nếu nhìn kỹ có thể thấy rõ trước ngực hiện lên phụ kiện bên trong, bước đi uyển chuyển duyên dáng làm nổi bật lên thân hình thon thả.

Tiểu Long Nữ mới từ sự tỷ nàng lấy được vài bộ quần áo mới, trong đó nàng liền chọn mặc áo dài muốn tạo ra ngạc nhiên cho hắn, cũng biết Lý Thông rất thích nhìn nàng mặc trang phục này. Thông qua thần thức, xác nhận hắn đã nằm xuống giường chuẩn bị ngủ, Tiểu Long Nữ trong đầu nhỏ không khỏi hiện lên tâm tư trả thù, thừa lúc Lý Thông ngủ, tấn công bất ngờ đè lên người hắn đánh một trận.

Nghĩ tới đây, Tiểu Long Nữ từ từ đi tới, nhìn hắn nằm ở trên giường hàn ngọc, không biết suy nghĩ gì, trên gương mặt đỏ ửng, một đôi mắt to vốn là linh xảo, bắt đầu trở nên ướt át. Tiểu Long Nữ hít sâu một cái, bay thẳng đến trên giường hàn ngọc đạo thân ảnh kia nhào tới.

"Nha!" Tiểu Long Nữ thân thể mềm mại đang đè trên người Lý Thông, chuẩn bị một trận quyền phần trả thù hắn thời điểm, Lý Thông hai mắt vốn nhắm chặt mở ra, cặp mắt kia thâm thúy như hút hồn người, nào đâu là người đang chuẩn bị ngủ.

"Đại phối dân nhanh thả ra." Biết mình bị lừa Tiểu Long Nữ muốn nhảy trở ra nhưng thân hình liền bị hắn ôm lấy vùng vẫy cũng không được, liền đáng thương nhìn hắn cầu xin.

Thời khắc này Tiểu Long Nữ chỉ cảm thấy toàn thân bủn rủn, liền hô hấp đều trở nên dồn dập lên. Giữa hai chân tựa hồ cũng rịn ra từng tia từng tia ẩm ướt, ngoài miệng kêu hung ác nhưng trong lại tràn đầy ngọt ngào. Chỉ cần nằm trên người Lý Thông, hưởng thụ khí tức quen thuộc, nàng liền không nhận được toát ra nụ cười hạnh phúc.

Lý Thông làm sau có thể đơn giản thả ra được, bàn tay lớn du ngoạn khắp toàn thân trên dưới, Tiểu Long Nữ mặc áo dài đúng là gọi cảm hơn ah! Làm hắn có loại cảm giác sờ châu ngọc, yêu thích không muốn buông ra. Lý Thông lập tức cũng cảm giác được một trận lửa nóng, tinh huyết toàn thân đang dồn về bộ phận nào đó và đang không ngừng trương to ra!

"Tiểu nha đầu là gan càng ngày càng lớn! Nói đi tại sao tập kích ta." Lý Thông tham lam hưởng thụ, bàn tay không ngừng du ngoạn khắp chốn.

Cùng Lý Thông duy trì tiếp xúc thân mật Tiểu Long Nữ lập tức nhận ra được biến hóa rất nhanh liền biết đó là cái gì! Tuy cũng đã làm nhiều chuyện lớn mật hơn nhưng trên mặt nàng phủ đầy đỏ ửng, toàn thân tuy mềm những nhưng vẫn cứng rắn nói: "Hừm... Ai kêu ngươi bỏ lại Long Nhi một mình, không nói tiếng nào làm Long Nhi đợi lâu như thế! Không trừng phạt đại phối dân người một trận sao được."

Tư thế mập mờ ôm ấp làm Lý Thông ngửi lấy mùi thơm từ cơ thể, phối hợp Tiểu Long Nữ khuôn mặt Thiên Sinh Lệ Chất, lại lộ ra một tia bé gái ngây thơ đáng yêu, không nói ra được niềm đam mê đáng yêu làm người thương yêu, càng là kích thích Lý Thông trong lòng dục hỏa bành trướng, nếu không phải hắn ý chí lực rất mạnh, chỉ sợ đã sớm ăn tiểu nha đầu này rồi.

"Ah... Cái này là ta sai! Lúc nữa sẽ có tiệc, chắc sẽ được vài món ngon, ta sẽ đem về thật nhiều cho tiểu nha đầu ngươi được không nào?" Lý Thông trong lòng dục hỏa hừng hực, hắn cũng không che giấu chính mình hạ thân biến hóa, tiết xúc thân mật như thế thì giấu bằng cách gì!

Tiểu Long Nữ thân thể tuy chưa bị Lý Thông xuyên qua lớp màng cuối cùng nhưng cũng vô cùng thân mật, đối với củ khoai nóng đâm vào phần bụng phẳng, cũng bàn tay hư của hắn đang xoa nhẹ mộng ngọc, nàng cũng không để ý đến, thấy hắn hối lỗi vì bỏ lại mình mà không nói tiếng nào bằng thức ăn tâm tình của nàng cũng tốt trở lại, dù sau quan trọng là tấm lòng còn ngon hay không cũng không quan trọng lắm.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Lăn Đầu Buôn Bán.

Lý Thông đang ôm ấp rất thoải mái thì Vina card bên hông run lên, tâm tình đang vui sướng thì bị cắt ngang làm hắn rất không vui nhưng vẫn phải thăm dò nội dung trong đó.

Tâm ý vừa động liền thu được tin nhắn của Thạch Sùng: Đại ca có Quách phu nhân Hoàng Dung muốn giao dịch bí tịch võ công, khách hàng lớn đang tại Đây Phòng Chỉ Huy phòng số 1.

Đây Phòng Chỉ Huy có 4 phòng, phòng số 1 dùng tiếp khách hoặc ban ra sách lược quan trọng của Phi Thiên giáo có sức chứa gần trăm người, phòng số 2, 3, 4 theo thứ tự của huynh đệ Lý Thông, đây là phòng riêng của từng người giải quyết công việc khá nhỏ chỉ chứa khoảng chục người mà thôi.

Thân là người xuyên việt Lý Thông đương nhiên biết Hoàng Dung, võ công bí tịch gia đình có không ít, lần này muốn bán bí tịch chắc là thiếu quân lương thủ thần Trương Dương, hẳn cũng muốn lợi dụng cơ hội kiếm một bả.

Dù không muốn trang thái ôm ấp nhưng Lý Thông cũng biết nặng nhẹ, phải chăm chỉ làm việc kiếm tiền mới có thể nuôi nhiều gái được, nhẹ vỗ Tiểu Long Nữ mòng ngọc, xoay người nhẹ nhàng đặt Tiểu Long Nữ nằm trên giường nhỏ giọng an ủi: "Tiểu nha đầu ta phải đi có việc, ngoan ngoãn ở nhà chiều ta sẽ đem đồ nả ngon về!"

"Đại phối đàn nhớ giữ lời! Nếu không buổi tối về thì biết tay Long Nhi!" Tiểu Long Nữ thanh thuần đáng yêu trên khuôn mặt nhỏ nhắn ban đầu có chút không vui nhưng nể tình đồ ăn ngon thì sắc mặt vơi tia nhàn nhạt vui mừng.

Dời xa thon dài đùi đẹp thướt tha cân xứng đường cong, Lý Thông chỉnh sửa quần áo đến đại sảnh phòng số 1.

Trước cửa đứng hai hàng, một bên là Phi Thiên giáo đệ tử y phục thuần một bộ chỉnh tề, vừa nhìn làm người cảm giác hảo cảm, một bên là hơn năm tên ăn mày, quần áo lôi thôi trên áo có vài túi nhỏ, hai bên đứng là một trời một vực làm cho người nhìn có cảm giác bị trừng kích thị giác, Lý Thông hẳn cũng không muốn quan nhiều chuyện tiến vào phòng.

Phòng khá rộng nhưng chỉ có Thạch Sùng và thiếu phụ xinh đẹp chắc là Hoàng Dung không thể nghi ngờ.

Thiếu phụ nàng khuôn mặt tinh xảo, da thịt trắng nõn, năm tháng tựa hồ không có ở trên mặt hấn lưu lại chút nào vết tích, phong tư yếu điệu, tràn đầy thành thực phong tình, say lòng người cực kỳ, luận tư sắc không thua bất cứ tuyệt thế mỹ nữ nào.

Lý Thông đang quan sát Hoàng Dung thời điểm, Hoàng Dung tự nhiên cũng đang quan sát Lý Thông, Lý Thông người Đại Việt đến Bắc Tống buôn bán vài tháng giả tài gần ngàn vạn bằng với nhất châu đại tộc tài sản, khuôn mặt tuy không tuấn mỹ nhưng ngũ quan rõ ràng, khí chất lạnh lùng mà lười biếng làm người xem bị hấp dẫn, ánh mắt mang theo tia nóng bỏng không hề giấu diếm liên tục đảo qua quan sát các vị trí chủ chốt làm nàng thẹn thùng không thôi.

Dù không muốn thừa nhận nhưng Hoàng Dung khi nhìn Lý Thông cũng phải thầm nghĩ trong lòng: "Thật là hoàn mỹ vóc người!"

Lý Thông vóc người có thể mạnh hơn Quách Tĩnh nhiều. Không hổ người Đại Việt quanh năm chống chọi thiên nhiên yêu thú, thân thể không phải người Trung Nguyên so với được.

Quách Tĩnh lợi hại chính là chân khí của Hàng Long Thập Bát Chương chí dương chí cương, không phải sức mạnh thân thể. Mà Lý Thông một thân tràn đầy tinh huyết, cơ bắp còn ẩn chứa lực lượng bảo nổ chỉ cần tinh ý là nhìn thấy được, tuy chỉ nhìn thấy cánh tay và vóc người nhưng nàng nghĩ nhất định phải là một bộ thân thể hoàn mỹ.

Sau khi Lý Thông ngồi xuống ghế, Thạch Sùng chỉ thiếu phụ tuyệt sắc nói: "Đây là Quách phu nhân Hoàng Dung muốn giao dịch bí tịch võ công với chúng ta. Còn đây là đại ca ta Lý Thông."

"Quách phu nhân Phong Hoa Tuyết Đại, dung nhan như thiếu nữ hai mươi, hôm nay có thể gặp lại, thật là mãn nhãn!" Lý Thông mở miệng khen tặng, trong lòng nghĩ quả nhiên là Hoàng Dung.

Lý Thông vừa mở miệng trêu chọc lại bị khí huyết mười phần thân thể hấp dẫn, Hoàng Dung trong ngực lập tức như nai vàng ngơ ngác, "Rầm rầm" dồn dập nhảy loạn. Khuôn mặt xinh đẹp lập tức hồng lên, nhìn nàng càng tăng thêm mấy phần kiều diễm.

Cũng không biết vì cái gì, bình thường nhanh nhẹn thông minh cơ trí Hoàng Dung nghe Lý Thông ca ngợi xong ngay cả lời đều nói không lưu loát, lắp bắp nói: "Ta...Ta nữ nhi cũng đã hơn mười tuổi rồi! Còn...Còn gì mà như thiếu nữ hai mươi."

Lý Thông cũng không nhận ra Hoàng Dung khác thường, chỉ cho là mình khen nàng đẹp mỹ nữ còn đang vui vẻ. Lý Thông khuôn mặt nghiêm túc: "Lý Thông ta không bao giờ nói dối ah! Quách phu nhân tuyệt đối đủ tư cách đứng trong hàng ngũ tuyệt sắc mỹ nữ."

Nghe Lý Thông vừa nói như thế, Hoàng Dung vốn đang chán nản phu quân mình, giờ được Lý Thông khen tặng mặt đỏ lợi hại hơn, khuôn mặt xinh đẹp liền biến đến như là tựa như quả cà chua chín muối. Thạch Sùng chứng kiến hai người trò chuyện khuôn mặt có chút cơ giật, im lặng ra khỏi phòng, trong lòng hô: "Đại ca đúng là đại ca, chỉ cần gái đẹp là trực tiếp làm quen, không biết lần này có bị từ chối không."

Thạch Sùng cũng khá hiểu Lý Thông tính tình, thấy mỹ nữ là rất trực tiếp tiếp xúc, tỉ lệ của gái của đại ca khá thấp, ba người chỉ có một lần thành công là Tiểu Long Nữ, hai lần thất bại là Lý Mạc Sầu và A Từ. Nếu Lý Thông biết Thạch Sùng chê khả năng tán gái của hắn kém thì sẽ liền mắng to: "Lý Mạc Sầu và A Từ đối với độc mê muội cực kỳ, luôn lấy thí nghiệm độc được làm niềm vui, không để ý đến khác phái, làm sau hẳn có thể thành công được."

Hoàng Dung sau khi hít sâu một hơi, ổn định tâm tình nói vào chuyện chính: "Lý giáo chủ, người cũng biết quân Mông Cổ xâm lấn tàn sát dân Trung Nguyên, vì một số nguyên nhân mà thiếu quân phí, Lý giáo chủ có thể hay không ủng hộ tiền tài vì chống quân Mông Cổ tàn bạo, vì cứu giúp vạn dân thoát khỏi cuộc sống khó khăn."

Lý Thông thầm nghĩ trong lòng, hóa ra còn muốn xin bạc.

"Mông Cổ tàn sát dân Trung Nguyên có liên quan gì đến ta, nói quân Mông Cổ tàn bạo, Bắc Tông quân đội xâm lược nước khác thời điểm cũng không hiền hơn ai ah! Hiện tại gặp báo ứng thì trời cứu! Ta nói rõ trước! Ta là thương nhân không có đồ tốt để giao dịch thì đừng nói chuyện tiền bạc ah!" Lý Thông từ tốn nói.

Hoàng Dung nghe xong không còn lời phản bác, trong lòng oán giận triều đình ngu muội thích kết oán xung quanh giờ đây không còn ai tinh tường làm bạn làm đồng minh, Hoàng Dung tâm tư xoay chuyển thật nhanh thấy mượn tiền không được đành quay lại giao dịch bí tịch.

"Vậy không biết Lý giáo chủ định giá vô công bí tịch Trung Nguyên thế nào?" Hoàng Dung khuôn mặt đáng thương nói.

"Cái này để nói! 《Hàng Long Thập Bát Chương》 toàn bản 1 vạn đồng kim tệ, 《Đà Cầu Bồng Pháp》 1000 đồng kim tệ, 《Cửu Âm Chân Kinh》 bản thiếu 5000 đồng kim tệ, 《Đàn Chỉ Thần Công》 8000 đồng kim tệ, Đà Cầu Bồng 1 vạn đồng kim tệ." Lý Thông như đã chuẩn bị sẵn, thần nhiên nói.

Hoàng Dung càng nghe càng cảm thấy khó thở, mặt ngọc đỏ bừng không chịu được quát lên: "Đủ rồi, không cần nói nữa."

"Khự khự! Có gì từ từ thương lượng." Lý Thông mặt đầy không hiểu nhưng vẫn trì hoãn không khí đang không tốt, làm sau ngơoi giận như vậy, ta ra giá ngơoi không hài lòng có thể nâng giá mà, không phải mua bán đều như thế sau! Lòng ảo não nếu không phải vì mỹ nữ ta mới không thêm ra cho Thạch Sùng giải quyết là tốt rồi.

Số từ: 1569

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thu Được Siêu Đầu Bếp.

"Đà Cầu Bồng là tính vật bang chủ Cái Bang, ta không có quyền quyết định dù có cũng sẽ không bán, ngơoi nghĩ cũng đừng nghĩ tới." Hoàng Dung sắc mặt đỏ bừng, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc lớn tiếng nói.

Dùng lại một chút năng tiếp tục: "Theo ta được biết lúc trước Phi Thiên giáo có bán Dạ Minh Châu một viên là 3 vạn Đồng Kim Tệ, 5 viên tổ hợp Ngũ Sắc Thần Quang 10 vạn Đồng Kim Tệ, bây giờ ngơoi mua 《Hàng Long Thập Bát Chương》 chỉ với giá 1 vạn Đồng Kim Tệ."

"Dạ Minh Châu được bán ra với số lượng lớn vài trăm viên, võ lâm cao thủ muốn cướp thì nhà này không được thì qua nhà khác không đến mức hạ tử thủ dù sau ngơoi mua cũng toàn gia tộc có tiếng hoặc quan lớn, còn 《Hàng Long Thập Bát Chương》 số lượng cực ít nếu không có đủ thực lực mà giữ trong nhà đây là muốn chết hành vi ah!" Lý Thông bình tĩnh trả lời.

Hoàng Dung nghe Lý Thông nói xong làm sao cũng cảm thấy hắn đang nói xấu Võ Lâm Trung Nguyên, cứ như toàn Võ Lâm Trung Nguyên đều là hạng người trộm cướp, lúc này đang lúc cầu ngơoi nâng cũng không muốn thêm nhiều chuyện, dù sao thì cũng có không ít Võ Lâm Trung Nguyên chuyên đi cướp bóc của ngơoi khác.

Lúc này, Hoàng Dung cũng biết không bán các loại bí tịch võ công thì không thể giải quyết quân phí như cầu đang rất cấp bách, nếu như để Hồng Thất Công hay phụ thân biết mình bán bí tịch chắc chắn sẽ có một trận la rầy nhưng trước phải nghĩ cách bán được giá cao đủ cho quân phí rồi lại nói.

Sau một trận cò kè mặc cả, phải bán bí tịch võ công thêm vào tình báo của Cái Bang muốn được 30 vạn Đồng Kim Tệ để duy trì 20 vạn quân thủ thành Tương Dương trong một tháng thế mà để Hoàng Dung cảm tức là Lý Thông nói thế nào cũng không đồng ý.

Hoàng Dung thân thể mềm mại run run, không còn kiên nhẫn, liền hỏi: "Vậy ngơoi đến cùng muốn thế nào mới đồng ý."

"Bên cạnh ta đang thiếu một đầu bếp giỏi, nghe nói Dung Nhi muội muội tài nấu ăn nổi tiếng gần xa không thua ngự trù trong hoàng cung, Dung Nhi muội muội nếu làm đầu bếp riêng cho ta 1 năm thì giao dịch coi như thành." Lý Thông cảm thấy thời cơ đã đến, không dài dòng thần nhiên nói.

Hoàng Dung cũng không để ý Lý Thông sau vài câu đã xưng hô với nàng từ Quách phu nhân thành Dung Nhi muội muội, lúc này nàng mắt phượng thẳng tắp nhìn chăm chăm Lý Thông, lắc đầu từ chối: "Không được, ta còn rất nhiều sự tình ở Tương Dương làm sao có thể ở lại đây nấu ăn cho ngơoi đến 1 năm được."

"Làm đầu bếp riêng cho ta cũng rất tốt ah! Dung Nhi muội muội không nghĩ cho mình thì cũng phải nghĩ cho con và cho phụ thân là Hoàng Dược Sư chứ! Bây giờ Bắc Tông và Mông Cổ đang chiến tranh với nhau, Quách Tĩnh lại là người thù thành nỗi bậc nhất, Dung Nhi muội muội chắc sẽ không nghĩ Mông Cổ không có cao thủ đến áp trận chứ! Dù Quách Tĩnh không nguy nhưng con của Dung Nhi muội muội nếu ở thành Tương Dương thì sẽ rất nguy hiểm ah! Lại nói Bắc Tông đã bán đao cầu lương thực, Hoàng Dược Sư chắc cũng cần một nơi ở mới! Tại đây so với thành Tương Dương sẽ an toàn hơn nhiều không phải sao?" Lý Thông chậm rãi giọng đều đều, phân tích lợi hại. Nhìn Hoàng Dung mắt phượng ngập nước bên trong tràn đầy thành thực nữ nhân phong tình làm mê hồn ngơoi.

Hoàng Dung thân thể mềm mại không khỏi run lên, lời Lý Thông như một đạo sấm sét giữa trời quang, suýt nữa có thể ngồi không vững vàng. Lý Thông nói rất đúng về phụ thân hoàn cảnh, cần nơi ở mới, rồi cứ nghĩ Quách Phù thường ra thành chơi nếu như Mông Cổ cao thủ bắt được thì không phải sẽ nguy to. Cũng tại vì lo nghĩ cho hết Cái Bang rồi đến thủ thành Tương Dương làm nòng quen mất có thể con gái sẽ gặp nguy hiểm.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, ở lại đây cũng không sai, con gái được an toàn, phụ thân có nơi ở mới, chỉ cần nấu ăn trong 1 năm là được, nàng cũng biết theo như quy định của Phi Thiên giáo chỉ cần lao động thì có tiền lương sẽ không cần lo cuộc sống sau này. Dù sau Tương Dương cũng không thể nào thủ được bao lâu, cái này cũng không phải trách nhiệm của nàng, còn không bằng gia nhập Phi Thiên giáo, không thấy vài từ tên ăn sau vài tháng lên làm phú hộ sau, nàng cũng không tính mình sẽ thua bọn họ.

Nghĩ tới đây, Hoàng Dung không khỏi ngẩng đầu lên, mặt không còn do dự nói: "Được! Ta đồng ý làm đầu bếp riêng cho ngươì, nhưng phải tính lương như các đề từ khác trong Phi Thiên giáo."

"Được không thành vấn đề, về phần tiền lương sẽ làm cho Dung Nhi muội muội hài lòng!" Lý Thông con mắt híp lại, lập tức hứng thú nói: "Truyện là tối nay có bữa tiệc tối, ngoài vài món bình thường ra không biết Dung Nhi muội muội có thể chế biến 《Com Hấp Lá Sen》 từ 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 và lá sen của Vạn Niên Tuyết Liên không?"

"Các ngươì vậy mà có 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 Tứ Phẩm nguyên liệu nấu ăn và Vạn Niên Tuyết Liên Ngũ Phẩm!" Hoàng Dung vẻ mặt giật mình, ban đầu thanh âm khó có thể tin, sau khi suy nghĩ về mặt liên tư tin trả lời: "Được! Chỉ cần có nguyên liệu ta đều nấu được."

Ban đầu Hoàng Dung bắt đầu dĩ khi bị ép ở đây, không nghĩ Phi Thiên giáo ngoài nhiều tiền ra còn có không ít nguyên liệu nấu ăn quý hiếm, nghe đồn có đan dược cấp cao quả không sai, nếu ở lại đây phát triển cũng rất tốt ah!

Hơn mười năm từ Tam Lưu đình đến bây giờ là Nhất Lưu Trung Kỳ võ giả đối với có võ học gia đình thâm hậu, có đan dược tốt, có phụ thân Tông Sư cao thủ chỉ điểm mà nói đây là sự nhọc nhằn ah!

Hoàng Dung nàng không muốn tiếp tục nghĩ cách cứu triều đình Bắc Tống nữa, nàng phải vì nhi nữ có tương lai tốt mà phấn đấu, ở thời buổi loạn lạc này, nếu có Phi Thiên giáo sung túc đan dược và thực phẩm cao cấp ủng hộ, nhi nữ luyện ra võ công cao thì dù gặp nguy hiểm khi đại loạn cũng có sức mà chạy trốn vào rừng.

Nghĩ tới đây, Hoàng Dung càng thêm kiên định về quyết định của mình, bây giờ nàng muốn lập tức dùng bò câu đưa thư thông báo cho Quách Tĩnh đã giải quyết xong quân phí, đồng thời muốn Quách Phù sáng mai đến đây, nàng không muốn lại lo lắng con gái an toàn.

Thấy Hoàng Dung có thể tự tin nói chế biến được thức ăn bằng thực phẩm đẳng cấp cao như thế, Lý Thông đương nhiên vui vẻ, thỏa mãn tất cả yêu cầu không quá đáng, đồng ý giao dịch mua bí tịch, kêu đệ tử chuẩn bị hết thảy vì bữa tiệc tối. Buổi giao dịch làm ngươì ít nói như hần một đứt hơi nhưng vì tiếp xúc mỹ nữ Lý Thông vẫn cố gắng đến cùng.

Hôm nay có thể nói Lý Thông thu hoạch phòng phú, không chỉ bí tịch cao cấp cho đệ tử nghiêm cứu, còn thu được siêu cấp đầu bếp cấp bậc ngự trù Hoàng Dung, đáng nói nhất là tình báo Cái Bang. Phi Thiên giáo tuy cũng có tình báo của mình nhưng vì hoạt động có vài tháng chỉ bao quát Kinh Châu mà thôi, giờ thêm vào tình báo của Cái Bang có thể bao phủ toàn Trung Nguyên tam đại đế quốc tất cả động tĩnh ah!

Theo như Hoàng Dung thì hôm sau Phi Thiên giáo sẽ có thêm tuyệt phẩm loli Quách Phù, không biết có giống nguyên tác xinh đẹp hay không đây, nhưng có mẹ đẹp như thế làm con gái chắc cũng không kém.

Số từ: 1531

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Kỹ Thuật Bón Phân Tiên Tiến.

Nhờ Lý Thông cho Hoàng Dung toàn quyền phụ trách, chỉ vài tiếng đồng hồ mà tất cả món ăn đã hoàn thành.

Lý Thông gật gù đầu, ra hiệu mọi ngươì đến chỗ bàn đã dọn xong ngồi xuống.

Ngồi theo thứ tự là Lý Thông, Thạch Sùng, Thạch Sanh, sau đó là đến Kim Luân Pháp Vương, Lý Mạc Sầu. Tiểu Long Nữ vì không thích tiếp xúc với nhiều ngươì nên không đến.

Trên bàn món ăn có thể nói là phong phú, đã phân nguyên liệu nấu ăn đều tự cung tự cấp, nhưng chất lượng tuyệt không thấp, không thua gì đại bang đại phái.

Đầu tiên là Com Hấp Lá Sen, nguyên liệu chính là 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 và Vạn Niên Tuyết Liên, từng hạt từng hạt vàng sáng óng ánh như ngọc, mùi thơm càng là nức mũi. Com Hấp Lá Sen dù sao đều được làm từ nguyên liệu đỉnh cấp, trải qua Hoàng Dung kỹ thuật chế biến có thể nói nữ vị tuyệt đối vượt quá tưởng tượng.

Trong đó càng đáng nhắc tới chính là rau quả, mới vừa nhìn ai cũng nhìn không ra tới đây là rau quả nào, bởi vì...Hoàng Dung hoặc cắt hoặc tía phối hợp với nhau tạo ra nhiều loại hình dạng, hơn nữa độ dày cùng màu sắc sâu cạn, như một bức tranh có núi có rừng, có hồ có cá, trên hồ có một chiếc thuyền con, đặc biệt còn có người trèo thuyền...

Trình độ khéo tay khó có thể tưởng tượng, như thể 'Quý Phù thần công'!

Liên Lý Thông nhìn, cũng là cảm thấy khó mà tin nổi.

Đây cũng phải là nghệ nhân trên tivi khi xưa biểu diễn đã ah! Cái này thì Thạch Sanh làm món ăn tuy không tệ nhưng không thể làm đến mức đẹp mắt như thế này được, Hoàng Dung quả không hổ nấu ăn trình độ ngự trù.

Mỗi một món ăn, đều có đặc biệt mùi vị, xem thôi cũng thấy mỹ vị trình độ vượt xa bọn họ ăn qua bất kỳ sơn trân hải vị.

Đội tất cả món ăn đều được bung lên bàn, lập tức toàn bộ căn phòng đều tràn ngập ra một loại kỳ diệu hương vị.

Thạch Sanh một bộ bị thêm ăn a, đều muốn nhỏ ngum nước! Tại chỗ ai cũng không ngoại trừ mắt lóe lên tinh quang.

"Oa, hạt gạo này thơm quá a, hơn nữa về ngoài lại tốt như vậy."

"Đó là, cũng không nhìn một chút ai tay nghề."

"Đại ca thật lợi hại, mời đến trình độ ngự trù làm món ăn."

Thạch Sanh, Thạch Sùng sức ăn không nhỏ, lượng cơm khá lớn, lần này có thể nói là ăn gấp đôi bình thường, còn liên tục liu lười vì bất kỳ món ăn nào đều quá thơm quá ngon ah!

Năm người ăn đến quen cả trời đất, Thạch Sùng vừa gấp thức ăn miệng 'chặc chặt' không ngừng nói: "Vì sau hôm nay ta thấy rau củ ăn đặc biệt ngon, hơn nữa còn rất tươi rất giòn, không biết màu vàng nâu sền sệt nước sốt là gì?"

Lý Thông đang ăn nghe Thạch Sùng nói thế, không biết trong đầu nghĩ gì, khóe miệng cong lên nhìn Thạch Sanh nói: "Đúng là rau củ ăn rất ngon! Nhị đệ không phải người áp dụng kỹ thuật mới từ bón rau bằng phân khô sang bằng phân tươi chứ?"

Bón rau bằng phân tươi khi xưa Lý Thông từng nhìn thấy trên tivi kỹ thuật này rất được người Nhật ưa chuộng, chất lượng nông sản được đề cao rất lớn, đây là một chương trình giao lưu học hỏi kinh nghiệm và kỹ thuật trồng trọt, Lý Thông hẳn đương nhiên là biết gì thì viết đó đưa hết cho Thạch Sanh để hắn từ từ áp dụng cho trồng trọt.

Đang bỏ vào miệng lượng lớn rau xanh, Thạch Sùng nghe thế động tác dừng lại, trong đầu suy nghĩ câu nói của Lý Thông, liên tưởng đến lúc trưa đi nhà xí thấy vài công nhân mang theo lượng lớn phân không biết đi đâu. Thạch Sùng thật nhanh đưa ra kết luận mà hắn không muốn tin, liền trong bụng một cảm giác buồn nôn truyền đến, dù là Long Biên Tam Trọng cao thủ đỉnh lực kiên định giờ phút này mặt cũng tái xanh, qua một lúc lâu về mặt đáng thường nhìn Thạch Sanh chờ câu trả lời, nguyên nhân việc nuôi trồng tất cả đều là Thạch Sanh quản lý.

Kim Luân Pháp Vương nhìn Thạch Sùng đáng vẻ như táo bón, hồi tưởng lại lời Lý Thông, Kim Luân Pháp Vương hẳn nghĩ xong cũng rung mình, dù là người đang hưởng thụ cuộc sống có thực phẩm cao cấp xung túc, 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 càng ngày càng tiến xa, hẳn cũng khá tò mò làm sao mà Phi Thiên giáo có thể trồng nhiều thực phẩm chất lượng như thế, sẽ không phải thật lấy phân tươi trực tiếp bón cho rau quả chứ.

Lý Mạc Sầu thì thoải mái hơn nhiều, nàng biết cái sền sệt nước sốt là gì? Chẳng qua là một loại thuốc diệt sâu hại mà thôi, không những ăn toàn cho người sử dụng mà còn có lợi cho đường tiêu hóa, Lý Mạc Sầu nàng và đồ đệ A Tử ngoài luyện chế độc được, giải độc đan, còn vì Lý Thông nghiên cứu không ít thuốc diệt côn trùng có hại cho việc nuôi trồng.

Bất quá, Lý Mạc Sầu khá ngạc nhiên là Lý Thông mặt lạnh vậy mà cũng biết đùa giỡn, thấy đã ăn không sai biệt lắm, Lý Mạc Sầu không muốn nói nhiều, lấy đi hai hạt 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 đã chế biến bỏ vào túi, đây là món chính đã được phân từ trước, sau đó liền lắc mông bỏ đi.

Nhìn rồi đi bóng lưng xinh đẹp, Lý Thông hơi thờ dài, luyến tiếc vì mình không thu được tuyệt phẩm đạo cô, nhưng Lý Mạc Sầu tâm chí phi thường kiên định, không giống Tiểu Long Nữ ngây thơ dễ dụ, hay Hoàng Dung thiếu phụ đầy dả, tỉ lệ thành công chiếm được Lý Mạc Sầu cực thấp không phải nói là bằng không, nên hắn muốn chuyển nhiều tâm ý về Hoàng Dung hơn. Hơn nữa nghe đầu Lý Mạc Sầu và A Tử trong phòng có tiếng động kỳ quái, làm Lý Thông hẳn nghĩ mà sợ hai người chơi độc chuyên gia tâm lý sẽ không khác thường đến mức an ủi nhau thế chứ.

Không nói đến suy nghĩ trong đầu Lý Thông, lúc này Thạch Sanh khó hiểu nhìn Thạch Sùng và Kim Luân Pháp Vương hai người. Một lúc lâu mới trả lời: "Đại ca thật lợi hại, kỹ thuật bón bằng phân tươi cực kỳ hiệu quả, nhưng hiện chỉ mới thí nghiệm mà thôi chưa áp dụng rộng khắp được, trong báo cáo của đệ mà đệ gửi cho đại ca có nói rõ mà."

Lý Thông mặt không biểu tình tiếp tục ăn, như thế hết tất cả mọi chuyện không liên quan đến hắn, một bộ bình tĩnh ung dung rất có cao thủ phong phạm, phải nói là max bình tĩnh ah!

Thạch Sùng và Kim Luân Pháp Vương hai người nghe Thạch Sanh trả lời, đầu tiên nghe bón bằng phân tươi hiệu quả cực kỳ, lúc ấy như rơi vào hầm băng, cứ nghĩ lấy phân tươi hơn nữa là phân người, từng thùng từng thùng được tưới lên thức ăn mà mình đang ăn, nghĩ thôi cũng thấy rung mình trước công nghệ tiên tiến phân tươi, sau nghe nói câu mới an tâm, thì ra là đang thí nghiệm, hai người mới biết là bị Lý Thông lừa.

Kim Luân Pháp Vương cười khổ không thôi, nhưng cũng làm hấn tỉnh táo lại, cái này đang thí nghiệm vậy thì sau này mình phải nhắc Thạch Sanh bên mình chỉ cần thức ăn bình thường không cần kỹ thuật phân tươi, tuy hấn muốn nhanh luyện đến tầng cao hơn trong 《Long Tượng Bàn Nhược Công》, nhưng cái phân tươi thì Kim Luân Pháp Vương hấn không chịu nổi ah! Dù sau thì Phi Thiên giáo lăm của không sợ thiếu thức ăn cứ từ từ cũng được.

"Đại ca thật ác tâm, làm đệ lúc này không còn hứng thú ăn tiếp." Thạch Sùng vẽ mặt đáng thương hướng Lý Thông tố khổ, sau đó đưa ra kiến nghị: "Còn kỹ thuật phân tươi thì đừng áp dụng với Phi Thiên giáo, nếu ngon và tươi hơn bình thường thì cứ xuất ra ngoài bán đi, chắc sẽ được hoan nghênh ah!"

Số từ: 1548

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 182 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4069 chương

Được cảm ơn 12817 lần

```
Reading(6060,2529638,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-60/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Tăng Cường Trông Trọt.

"Kỳ thực các ngươi không cần lo lắng! Kỹ thuật bón phân tươi chỉ áp dụng được với nguyên liệu nấu ăn cấp 1 mà thôi! Hơn nữa quy mô còn rất nhỏ, Thạch Sanh đã có ý bỏ kỹ thuật này!" Lý Thông không tiếp tục ẩn giấu nói ra, tay thì nhanh chóng gói Gà Nướng Mật Ong bỏ vào Vina Card, không tiết lời khen: "Nhìn mỡ này! Bóng loáng luôn, cái đùi này sáng như kim cương vậy."

"Dù hơi tiết không thể bán được nhưng như thế cũng tốt!" Thạch Sùng thở ra một hơi.

"Đa tạ thiết đãi." Kim Luân Pháp Vương thấy ăn không sai biệt lắm, khách khí vài câu liền đứng dậy về.

"Với số đan dược này, Phi Thiên giáo chắc có thể dùng trong vài tháng tới." Lý Thông đổi hết điểm cống hiến còn lại quy ra 《Hoạt Huyết Tán》 và 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 thông qua Vina Card đưa cho Thạch Sùng nói.

"Phi Thiên giáo đã đi vào quy đạo, Đại ca cứ yên tâm, với số đan dược này dùng nửa năm không là vấn đề." Thạch Sùng mặt đầy ý cười, tự tin nói.

Lý Thông cũng không nói thêm, sau đó đem 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 món chính và vài món ngon khác thu vào không gian, liền ai về nhà nấy kết thúc tiệc.

.....

Từ Vong Sâm Lâm, Thần Châu Chi Địa theo kế hoạch kiến thiết đầu tiên Phi Thiên Chi Thành. Tạm thời chỉ có mặt phía Thành Đông là đi thông Trung Nguyên được bảo vệ bởi bức tường đá đỏ, con đường sẽ được nâng cấp để dễ dàng giao thương. Mặt phía Thành Nam sẽ tu kiến con đường đi xuyên rừng đến làng Bắc Vong Đại Việt, ban đầu Lý Thông vốn định mở cửa tiệm nhưng sau liền thôi, vì giờ đây chỉ cần vận chuyển tài sản kiếm được từ Trung Nguyên liền có thể tại Tháp Bút phát nhiệm vụ giảm được nhiều việc. Mặt phía Bắc và phía Tây là rừng núi bao la, sơn cốc vô số đang không ngừng mở rộng chuyên cho các đệ tử đi tham hiểm, sơn cốc mà Lý Thông đang ở cũng là một trong vài sơn cốc đã được khai phá qua.

Phi Thiên Chi Thành có nhiều khu vực, từ mặt Đông vào là dùng làm buôn bán tập chung, theo nữa là làm chỗ ngủ nghỉ đệ tử cấp thấp và người nhà, sâu nhất là Dây Phòng Chi Huy chuyên đạt mệnh lệnh, nhận nhiệm vụ cống hiến các loại. Ngoài ra còn nhiều sơn cốc, nhỏ thì làm chỗ ngủ nghỉ thành viên cấp cao, lớn thì nuôi trồng nguyên liệu.

Lý Thông chạy đến khu vực vòng ngoài, thừa lúc ít người để ý, thông qua 《Phi Thiên Hệ Thống》 khống chế, thả ra tượng Thủy Tinh vào vị trí đã tính toán từ trước. Đệ tử cũng đã có kinh nghiệm đương nhiên sẽ không quá nhiều ngạc nhiên khi có thêm bức tượng này xuất hiện. Vì nơi đây ba huynh đệ Lý Thông đã thống nhất không chỉ là khu buôn bán chính mà còn là khu vực làm đền thờ cho tín đồ Trung Nguyên. Lý Thông nguyên bản ý buôn bán chỉ là phụ kiếm thêm mà thôi, kiếm công hiến mới là quan trọng nhất.

Nhìn lại bảng nhiệm vụ hôm qua, Lý Thông dù đã nhìn thấy nhiều lần nhưng vẫn tức mình không thôi.

"Đình đông, Chúc mừng {Ký chủ} hoàn thành tuần hoàn nhiệm vụ: Vạn dân bái lạy. Khen thưởng công hiến: 10000."

"Đình đông, Chúc mừng {Ký chủ} hoàn thành tuần hoàn nhiệm vụ: Vạn dân bái lạy. Khen thưởng công hiến: 10000."

.....

Đình đông, Chúc mừng {Ký chủ} hoàn thành tuần hoàn nhiệm vụ: Vạn dân bái lạy. Khen thưởng công hiến: 10000."

Liên tiếp 5 lần rồi kết thúc, không sai chỉ được 5 lần, Lý Thông từng thử nghiệm qua nên biết, một người tối đa một ngày hệ thống chỉ tính cao nhất là 5 lần mà thôi, Phi Thiên giáo hiện chỉ có khoảng 1 vạn tín đồ tại Kinh châu nên Lý Thông một ngày chỉ kiếm được 5 vạn công hiến. Dù Kinh châu nhiều người nhưng chỉ trách Phi Thiên giáo danh tiếng chưa đủ cao.

Lý Thông muốn sau khi ổn định tại Phi Thiên Chi Thành liền phái đệ tử chú trọng việc nâng cao danh tiếng Phi Thiên giáo ra toàn Bắc Tống, thậm chí là toàn Trung Nguyên, chỉ cần có người hướng Phi Thiên Chi Thành bái lạy thì 《Phi Thiên Hệ Thống》 sẽ tính điểm công hiến, muốn phát triển thì chỉ có mở rộng mà thôi. Nhưng chuyện gì cũng phải từ từ, dù sao hắn cũng đã bàn trước phương hướng phát triển, nên không quá lo lắng.

Ánh mặt trời đang từ từ lặn phía sau ngọn núi xa, màn đêm đang dần bao phủ khắp, từng cơn gió nhẹ nhẹ thổi qua, Lý Thông tâm tình khá tốt tiến về nhà mình.

Từ phòng khách liền hướng về phòng ngủ chính đi tới, đập vào mắt là hình ảnh Tiểu Long Nữ từ mặc áo dài lúc này đã mặc áo ngủ màu trắng, mỏng như cánh ve, đang nằm trên giường hai tay chống cằm, bộ mặt tức giận nhưng không kém phần đáng yêu, tóc còn hơi ướt hiển nhiên là vừa mới tắm, đáng người Thiên Sinh Lệ Chất hoa nhường nguyệt thẹn mà không mất vẻ băng thanh ngọc khiết.

Nhìn bộ mặt tức giận vì đợi lâu của Tiểu Long Nữ, Lý Thông lấy làm buồn cười, sau khi dỗ dành bằng thức ăn ngon, 《Hoàng Kim Ngọc Mễ》 món chính đã chế biến nhằm tăng tốc độ rèn luyện thân thể cho Tiểu Long Nữ.

Lúc này, nhìn người ngọc đã ngủ nằm trên ngực mình, tay hắn vuốt ve nhẹ nhàng tấm lưng, bộ đồ ngủ tương đối mỏng, cách một lớp y phục nhưng vẫn làm Lý Thông thoải mái không thôi.

Sau khi hít sâu một hơi lấy lại tinh thần, Lý Thông tinh thần tập trung vào Vina Card, khi tại Băng Tuyết thế giới, lúc nâng cấp không gian có thể chứa người sống, Lý Thông không có thời gian nghiên cứu kỹ nên lúc này xem lại.

Nhìn vào thông tin không gian Vina Card, trong đầu xuất hiện nhiều tin tức.

Không gian cấp thấp: Không thể chứa vật sống. (Đăng cấp hiện tại: Cấp 4. Có thể thăng cấp)

Diện tích: 100*100 mét.

Đây là không gian chứa đồ, Lý Thông cũng không nhiều để ý, tiếp tục trong đầu xuất hiện nhiều tin tức.

Không gian Tầng 1: Có thể chứa vật sống. (Đăng cấp hiện tại: Cấp 1. Có thể thăng cấp)

Diện tích: 10*10 mét (Có thể điều chỉnh diện tích ranh giới các khu vực)

Môi trường:

— Khu vực đất: Nhất đẳng thổ nhưỡng. (Có thể tăng tốc độ nuôi trồng lên hai lần)

— Khu vực nước: Nhất đẳng linh thủy. (Có thể tăng tốc độ nuôi trồng lên hai lần)

Khí hậu: Băng tuyết, dung nham, vân vân. (Có thể điều chỉnh)

Lý Thông xem xong trong không gian, nhất thời vui vẻ.

Không gian cấp thấp có thể mở rộng diện tích, vậy Không gian Tầng 1 cũng có thể tăng diện tích rồi. Nhìn thấy có thể mở thêm Không gian Tầng 2 đây không phải là có thổ nhưỡng tốt hơn để tăng tốc độ sinh trưởng sau, nhưng khi nhìn 20 vạn mới có thể mở tầng 2, hắn không đi suy nghĩ nhiều, đầu tiên lo tầng 1 trước đã, nếu theo số liệu nâng cấp đến cấp 7 thì diện tích lên tới 1000*1000 mét, vậy thì tha hồ mà trồng trọt, tăng mạnh lực lượng Phi Thiên giáo, danh tiếng càng cao thì càng dễ kiếm công hiến.

Bây giờ tại Không gian Tầng 1, Lý Thông còn giữ vài con cấp khá cao giun đất, dự định sẽ cải tạo diện tích 4*4 để tạm thời trồng Vạn Niên Tuyết Liên,

nếu cứ trồng ở chỗ những nhất đẳng thì không biết năm tháng nào mới có thể thành phẩm thu hoạch ah!

Diện tích còn lại, Lý Thông sẽ học hỏi kinh nghiệm trồng từ Thạch Sanh, đầu tiên là lúa nước, sau là các loại rau củ, từ việc chọn giống nào, chăm sóc ra sao tất cả đều giao cho Thạch Sanh. Đương nhiên, trồng trong Không gian Tầng 1 sẽ đơn giản hơn nhiều, một mình hắn có thể xử lý được, Lý Thông không quá lo lắng liền đi ngủ.

Số từ: 1516

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 213 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4071 chương

Được cảm ơn 12819 lần

```
Reading(6060,2541048,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-61/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Truyền Thụ Võ Công.

Cùng lúc Lý Thông bắt đầu có giấc mộng đẹp.

Khu vực dành cho đệ tử cấp thấp, trong một căn phòng nhỏ.

Lỗ Hữu Cước đi vào, nhìn thấy Hoàng Dung đang ngồi trên ghế, hành lễ nói rằng: "Hoàng bang chủ, người lần này đem bán bí tịch Cái Bang dù là vì cứu nguy Bắc Tông nhưng đệ tử trong bang biết cũng sẽ lớn truyện ah!"

Đoàn người Cái Bang đến Phi Thiên giáo cầu bạc làm quân phí đương nhiên không phải chỉ mình Hoàng Dung, trong đó không thiếu trưởng lão cấp bậc, Lỗ Hữu Cước danh vọng trong bang tương đối khá, thấy Hoàng Dung đã làm ra quyết định sợ có sai lầm nên đến dò hỏi.

Hoàng Dung dĩ nhiên cũng biết bán bí tịch võ công không phải chuyện đùa, nhẹ gật đầu giải thích: "Lỗ trưởng lão, việc này ta đương nhiên rõ ràng, nên đã đạt thành hiệp nghị với Lý Đại giáo chủ, trong vòng 5 năm không được cho đệ tử cấp thấp tu tập võ công Cái Bang, còn nếu là cao tăng chỉ cần không quá tiết lộ ra ngoài thì được. Thời gian lâu như thế ta thiết nghĩ Cái Bang sẽ có phương pháp ứng phó hợp lý. Chuyện này cứ quyết định như thế đi."

Lỗ Hữu Cước cũng biết 30 vạn kim tệ không phải con số nhỏ, đại tộc phú hộ có nhưng đừng mơ lấy được, vì đang cần gấp nên đành phải cầu Phi Thiên giáo mà thôi, gật đầu nói: "Vâng, bang chủ."

Hoàng Dung suy nghĩ một chút, lại nói: "Lỗ trưởng lão, ta đã đáp ứng chia sẻ thông tin tình báo cho Phi Thiên giáo, còn nữa ta đã quyết định ở lại đây làm đầu bếp, việc trợ giúp Tinh ca ca thủ Tương Dương thành và sự tình Cái Bang, liền muốn dựa vào mọi người rồi. Ta dự định đem bang chủ Cái bang vị trí truyền cho người có tài khác."

Lỗ Hữu Cước kinh hãi: "Hoàng bang chủ, không thể. Chia sẻ thông tin tình báo cho Phi Thiên giáo không có gì, người làm đầu bếp tại đây cũng không liên quan, không cần phải nhường lại chức vụ ah!"

Hoàng Dung có khổ tự biết, tuy nàng làm bang chủ rất được lòng đệ tử nhưng Hồng Thất Công truyền chức bang chủ cho nàng chủ yếu vì nàng thông minh có thể xử lý sự tình trong bang ngay ngay gần đây hoàng, thêm vào cho nàng Hoàng Dược Sư danh tiếng, mới có thể để nàng chưa đến Tông Sư cao thủ làm bang chủ, bây giờ Hoàng Dung nâng tại đây làm việc, đầu còn tâm trí đi quản lý Cái Bang nữa, dù không từ chức sớm Hồng Thất Công hay các trưởng lão khác trong bang cũng sẽ không đồng ý.

Hoàng Dung kiên định lắc đầu nói: "Ta không có nhiều như vậy tình lực, Cái Bang vẫn để ngươi có tài khác tới quản lý đi. Ngươi những năm này vì Cái Bang phí không ít tâm huyết, hơn nữa cũng đem Cái Bang xử lý rất tốt, tương lai không biết ngươi có thể làm bang chủ Cái Bang hay không, hôm nay ta liền đem ta Cái Bang truyền tuyệt học Đả Cầu Bổng Pháp truyền thụ cho ngươi đi, giáo tốt võ công cho ngươi trách tuyệt học Cái Bang thất truyền, ta rất yên tâm rồi đi."

Hoàng Dung bây giờ là thật sự không muốn liên quan đến việc thủ Tương Dương thành hay Cái Bang nữa, những kia sự vụ đều đầy đủ nàng sút đầu mẻ trán, nàng hiện tại muốn dùng nhiều tình lực kiếm tiền tài lo cho tương lai con gái ah!

Còn truyền thụ Cái Bang tuyệt học Đả Cầu Bổng Pháp tránh bị thất truyền đây là quy cũ trong bang, Cái Bang là thiên hạ đông giáo chúng nhất bang phái, giáo chúng hơn 100 vạn, có vài cái tuyệt học mà để thất truyền, đây không phải trò cười cho thiên hạ sao.

Lỗ Hữu Cước thấy Hoàng Dung tâm ý đã quyết, do dự một chút, gật đầu nói: "Nhiều tạ Hoàng bang chủ ưu ái, ta chắc chắn sẽ cố gắng học tập."

Hoàng Dung hài lòng cười, như đã trút được gánh nặng: "Được! Vậy mới tốt."

Hoàng Dung tay tiếp nhận Lỗ Hữu Cước gậy tre, một bên diễn luyện Đả Cầu Bổng Pháp, một bên giảng giải nội công tâm pháp.

Đáng tiếc, Lỗ Hữu Cước tư chất có hạn, rất nhiều tình diệu chiêu thức cũng không thể lĩnh hội.

Hoàng Dung âm thầm lắc đầu, cuối cùng nói rằng: "Lỗ trưởng lão, ngươi sau đó nếu không có chuyện gì cứ đến đây tìm ta, ngươi nhất định phải đem Đả Cầu Bổng Pháp học tốt mới được."

Lỗ Hữu Cước cao hứng nói: "Nhiều tạ bang chủ."

Hắn không nghĩ tới có một ngày chính mình cũng có thể học được Hồng Thất Công tuyệt học. Chỉ cần học được Đả Cầu Bổng Pháp, vậy Lỗ Hữu Cước hẳn liền có thể tại hành tẩu giang hồ xong ra danh tiếng rồi!

Như cảm thấy mệt mỏi vì buổi chiều làm quá nhiều món ăn, Hoàng Dung uốn éo thân thể đẩy đá no đủ nói: "Ta đã dùng bỏ câu đưa thư cho các trưởng lão khác và Tinh ca ca trong thành nói rõ mọi chuyện, ngươi đi tụ tập nhân thủ gần đây sáng sớm liền vận chuyển quân phí đến Tương Dương, trên đường sẽ có người tiếp ứng."

"Hoàng bang chủ bảo trọng, ta đi sắp xếp mọi việc đây." Lỗ Hữu Cước gật đầu nói.

Nói xong liền lui ra ngoài, Lỗ Hữu Cước lúc này tâm tình rất tốt, trong lòng quyết phải cố gắng làm tốt hơn để không phụ Hoàng bang chủ và Cái Bang ưu ái.

... ..

Quách Tĩnh vừa mang theo Quách Phù cùng Đại Vũ, Tiểu Vũ luyện công trở về thì đã nhận được thư tín của Hoàng Dung.

"Phụ thân, có phải là tin tức của mẫu thân? Mẫu thân đích thân ra trận chắc quân phí đã xử lý tốt?" Quách Phù hiếu kỳ hỏi, giọng nói mang theo từng tia tự hào.

Quách Tĩnh gật đầu, không cho chút che giấu nói: "Không sai! Trong thư nói sáng mai cần người tiếp ứng để vận chuyển 30 vạn Đồng Kim Tệ."

Quách Phù cùng Đại Vũ, Tiểu Vũ kinh ngạc đến ngây người, 30 vạn Đồng Kim Tệ, Phi Thiên giáo thật là nhiều tiền lắm của ah!

"Phi Thiên giáo chắc sẽ không cho không kim tệ chứ?" Quách Phù không rõ hỏi, nàng tuy nhỏ tuổi, hơi có tính đại tiểu thư nhưng cũng không phải ngu ngốc, 30 vạn Đồng Kim Tệ quân phí làm hại cha nàng không biết đi bao nhiêu đại tộc Kinh Châu mượn nhưng đều không được, Phi Thiên giáo đáp ứng cho 30 vạn Đồng Kim Tệ chắc có gì kỳ quái.

Quách Tĩnh có chút không vui nói: "Mẫu thân ngươi đã đáp ứng cho Phi Thiên giáo tình báo của Cái Bang, đồng thời còn bán không ít bí tịch võ công."

Quách Phù cùng Đại Vũ, Tiểu Vũ đồng thời gật đầu tỏ rõ đã hiểu, cả bọn cũng không quan tâm lắm dù sao đã có người lớn xử lý xong tất cả rồi.

Quách Tĩnh tuy không vui vì Hoàng Dung bán đi bí tịch nhưng không hiện ra ngoài mặt, điều chỉnh lại tâm trạng nhìn Quách Phù nói: "Trong thư mẫu thân ngươi còn nói tạm thời ở lại Phi Thiên giáo, nàng còn muốn ngươi sáng mai cùng lên đường vì tương lai Tương Dương thành ác chiến ở đây có nhiều nguy hiểm."

"Mẫu thân muốn con đến Phi Thiên giáo? Ah thật tốt quá! Nghe nói ở đó có nhiều món ăn ngon." Quách Phù hoan hô nhảy nhót.

Quách Phù nói ra cũng tội nghiệp, khi xưa mẫu thân nàng chưa lấy chồng, vào quán là kêu nguyên bản thức ăn toàn sơn hào hải vị, có Đào Hoa đảo tích trữ tài phú có thể nói cơm áo không lo, vì phụ thân sai tiền như thác nước mà gia đình 3 người mỗi bữa ăn chỉ có 3 món đạm bạc, luôn nghe phụ hào truyền miệng Phi Thiên giáo có nhiều thức ăn ngon, vừa lớn thiếu nữ đương nhiên là hướng tới rồi.

"Sư phụ, chúng con cũng muốn đi." Đại Vũ, Tiểu Vũ nhìn nhau, sau đó đồng thời nói.

Quách Tĩnh suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Được rồi! Gọi Dương Quá sáng mai cùng đi, tại đó có thể học được nhiều thứ, không có như tại Tương

Dương nguy hiểm "

Số từ: 1563

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 335 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4072 chương

Được cảm ơn 12822 lần

```
Reading(6060,2543606,0); if($.cookie('cbackground'))
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-62/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Đào Hoa Đảo Toàn Gia.

Thần Châu Chi Đại, Phi Thiên Chi Thành.

Trong sơn cốc nơi ở của mình, Lý Thông khi tỉnh lại sắc trời đã sáng rõ, nằm trên người mình Tiểu Long Nữ còn đang say giấc nồng, chỉ là nàng không biết lúc nào đem chăn mền trên người đắp đá, lúc này giống như con mèo nhỏ tựa như co rúc ở Lý Thông trong lồng ngực. Cũng không biết Tiểu Long Nữ nha đầu đang có mộng đẹp gì, cho dù ngủ rồi trên khuôn mặt con nít còn mang theo một nụ cười.

Mặc áo ngủ Tiểu Long Nữ tuy khuôn mặt như trẻ con ẩn ký bạch sắc hoa sen làm tăng vẻ đẹp Thiên Kiều Bách Mị của mình, Lý Thông không tự chủ được nhìn nàng nhiều thêm vài lần. Bất quá Lý Thông lực chú ý rất nhanh chuyển đến địa phương khác, hẳn có chút lúng túng phát hiện, Tiểu Long Nữ trước ngực một cái bánh bao nhỏ vừa vịn ép bàn tay mình, tròn mềm, co dãn xúc cảm phi thường, càng để cho Lý Thông mơ hồ có một loại nào đó kích động.

Lý Thông trong lòng không thể không thừa nhận, cái bánh bao nhỏ của Tiểu Long Nữ xúc cảm xúc cảm, da thịt trắng như mơ đồng, mềm mại mà tràn ngập sức sống cảm giác, phi thường có sức hấp dẫn làm Lý Thông không tự chủ nhỏ bóp vài cái.

"Ai nha ... Đại phối đàn...ngươi thật là hư!" Trước ngực bánh bao nhỏ bị đánh lên Tiểu Long Nữ liền tỉnh dậy, thoáng rên một tiếng. Cho Lý Thông một cái lờm ngáy, lúc này tiểu nha đầu dĩ nhiên cũng có mấy phần phong tình.

Tiểu Long Nữ vừa ngồi dậy, Lý Thông liền phát hiện tiểu nha đầu không biết từ lúc nào đem tiểu nội y cho thoát, váy ngủ mỏng manh không cách nào giấu, thiếu nữ thân bí nhất Đào Nguyên hiện ra ở Lý Thông trước mắt, để hẳn không khỏi được tìm đập nhanh hơn, huyết dịch tranh nhau chen lấn tuôn hướng thân thể một cái nào đó vị trí.

Thiếu nữ tuy ngây ngô nhưng đã từng đối với Lý Thông thân mật tiếp xúc, nhìn địa phương nhô cao tự nhiên biết đó là vật gì, Tiểu Long Nữ một tay bắt lấy, lãnh ngạo băng sơn khuôn mặt có mấy phần nữ vương khí thế, đắc ý đối Lý Thông cười nói: "Đại phối đàn, dám tập kích Long Nhi! Tiếp nhận trừng phạt đi!"

Không đợi Lý Thông nói lời nào, Tiểu Long Nữ nhanh thoát y phục của hắn, đầu hơi cúi xuống, bờ môi nhỏ nhắn đem tà ác dị vật nuốt vào.

.....

Sau khi cho Tiểu Long Nữ uống xong 'linh tuyền', Lý Thông tỉnh thần sản khoái bắt đầu một ngày mới.

Lý Thông tiến vào phòng tiếp tục cho xong cuộc giao dịch hôm qua, như đã hẹn trước, Hoàng Dung lúc này cũng ở trong phòng.

Hoàng Dung lúc này đang ngồi trên ghế, thanh sắc y phục bao lấy trước ngực hai đôi bạch thỏ bao la hùng vĩ, đôi ánh mắt như nước trong veo nhảy nháy, tinh khiết như là sao trời, cặp môi đỏ mọng khẽ mở bình thản nói: "Lý đại giáo chủ không biết món ăn tối qua có hài lòng?"

Nghe lời nói của Hoàng Dung, Lý Thông thành thật nói: "Rất hài lòng, Lý Thông ta sẽ thực hiện giao dịch, kim tệ đã chuẩn bị sẵn, chỉ cần Cái Bang người đến chuyển đi là được."

Hoàng Dung mặt hiện lên tia vui vẻ: "Vậy thì quá tốt! Đa tạ Lý đại giáo chủ rồi."

Lý Thông khoát tay áo một cái, vẻ mặt như thường nói: "Làm đúng giao dịch mà thôi! Không cần phải đa tạ gì! Làm đầu bếp riêng cho ta thời gian rảnh rồi tương đối nhiều, Dung Nhi muội muội có hứng thú hay không kiêm thêm chức quản lý, tiền lương sẽ được nâng cao ah!"

"Nếu có người khác làm ơn đừng gọi ta là Dung Nhi muội muội." Hoàng Dung vẻ mặt khổ não, nhanh miệng cải chính cách xưng hô, sau khi suy nghĩ một lúc mới nói: "Không biết thêm chức quản lý thì lương tháng sẽ là bao nhiêu?."

Hoàng Dung có chút không chịu được Lý Thông tùy tiện xưng hô, mặc dù trong lòng nàng thích hấn xưng hô như thế, nhưng trước mặt nhiều người mà gọi thế thì sẽ ra lộn chuyện ah!

Lý Thông thần thái tự nhiên nhàn nhạt nói: "Nếu chỉ làm đầu bếp thì một tháng 1 Đồng kim tệ, nếu thêm chức quản lý thì 10 đồng kim tệ."

Hoàng Dung hít sâu một hơi, không chút do dự nói: "Được! Ta đồng ý."

Cái này cũng không trách Hoàng Dung đáp ứng nhanh như vậy ah! 10 đồng kim tệ 1 tháng, đây là 100 cân vàng thô ah! Hoàng Dung thử tính chỉ cần làm việc được vài năm, năng liền thành tiểu phú bà rồi, phải biết tiêu gia tộc một tháng tổng thu vào cũng chỉ 10 đồng kim tệ mà thôi, giờ thì nàng không lo không tiền lo cho cha và con gái rồi, còn Quách Tĩnh nàng tạm thời cho qua, xài tiền như nước không nói còn không biết lo nghĩ cho tương lai vậy cũng không thể trách nàng tự lập tài chính riêng cho mình ah!

Còn về Lý Thông, hấn đương nhiên biết rõ tầm quan trọng của quản lý. Tuy nói Lý Thông cũng có năng lực học làm quản lý, cũng có tinh lực đi quản lý hết thảy, nhưng đó chỉ là quản lý quy mô nhỏ và trong thời gian ngắn mà thôi, Lý Thông không muốn dùng hết thời gian vào những việc như thế. Phi Thiên giáo càng ngày càng lớn mạnh, hấn cần tìm người thay mình quản lý.

Hoàng Dung có thể là người quản lý thích hợp nhất.

Hoàng Dung không những thông minh cơ trí, dung mạo cũng Quốc Sắc Thiên Hương nhìn rất thích mắt, lại có kinh nghiệm nhiều năm quản lý Cái Bang, tuy không biết có như trong nguyên tác đủ làm nữ Gia Cát nhưng chắc sẽ quản lý tốt sự vụ trong Phi Thiên giáo. Hiện nay không nhà lại không ngu trung với Bắc Tống, chỉ cần kéo con gái và cha nàng vào Phi Thiên giáo, cái này không gì có thể tốt hơn.

Lý Thông giảng giải một số sự vụ cơ bản, Hoàng Dung vì tiền tài vì tương lai cũng chăm chú lắng nghe để làm được tốt nhất, qua một lúc bàn giao xong xui Hoàng Dung không nhịn được mở miệng: "Không biết Lý giáo chủ có thể sắp xếp một tòa nhà ở khu cao tầng không? Ta còn muốn con gái chuyển đến ở cùng nữa."

Lý Thông nghe thế trong lòng mừng thầm, yêu cầu nhỏ này đương nhiên vui vẻ đáp ứng: "Đã là cao tầng Phi Thiên giáo có nhiều phúc lợi, ngoài ăn uống hằng ngày còn có sơn cốc riêng đã được xây từ trước, tuy không lớn nhưng chứa trăm người vẫn dư sức, cái này Dung Nhi muội muội có thể yên tâm, chúng ta cũng ra ngoài làm cho xong vụ quân phí đi."

Hoàng Dung nghe thế cũng yên lòng vụ chỗ ở, thấy Lý Thông đích thân chỉ huy việc chuyển quân phí, nàng bớt lo nhiều việc nên cũng theo sau.

Lý Thông thông thả quan sát, nhìn các đệ tử tất bật làm việc, cuối cùng cũng giúp Cái Bang vận chuyển kim tệ lên xe, mỗi rương 1 vạn Đồng kim tệ, 30 vạn Đồng kim tệ được chất lên 10 xe vôi và đi ra Phi Thiên Chi Thành, làm xong giao dịch lớn Lý Thông cũng thở ra một hơi, nhưng cũng thấy đáng giá dù sau tình báo rất quan trọng hơn nữa được không ít bí tịch võ công.

Lý Thông và Hoàng Dung nhìn đoàn xe dần đi xa, chợt nghe phía Bắc có tiếng vó ngựa truyền đến, dẫn đầu 4 con là con ngựa bước chân dừng mãnh, cả người được bao phủ bởi màu lông đỏ như máu, thần thái phi phàm.

Lý Thông thấy trên không có hai con điều trắng lượn quanh, lại thấy ngựa đỏ lập tức đoán được người cưỡi ngựa là Hoàng Dung con gái Quách Phù. Khỏe miệng hấn hiện lên ý cười, Đào Hoa đảo toàn gia chỉ còn thiếu Hoàng Dược Sư là đủ bộ, đều là nhân tài ah! Hãy đến với Phi Thiên giáo cống hiến sức lực đi.

Số từ: 1535

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 360 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4073 chương

Được cảm ơn 12836 lần

```
Reading(6060,2547321,0); if($.cookie('cbackground'))
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-63/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyễn Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Cho Tiểu Loli Ăn Kẹo.

Nhìn thiếu nữ Quách Phù cười ngửa đỏ, đây chắc là Quách Tinh ở Mông Cổ đại mạc đoạt được Hân Huyết Bảo Mã, tên là Tiểu Hồng Mã, thân hình khỏe mạnh, cước bộ có lực, thượng phẩm ngựa tốt không giống phẩm trần, theo Lý Thông đánh giá dù Nhất Lưu vô già cũng không thể theo kịp, đồng thời cũng là con ngựa tốt nhất mà hắn từng nhìn thấy!

Lý Thông còn đang suy nghĩ thì thiếu nữ đã từ trên ngựa nhảy xuống, lao thẳng đến chỗ Hoàng Dung, liền nghe giọng nữ ngọt ngào truyền đến: "Mẫu thân."

Thiếu nữ một thân váy dài màu thẫm đỏ, tóc đen như thác nước rủ xuống, khi đang chạy đến làm lung lay mê người vòng eo tinh tế, khuôn mặt tinh tế trắng nõn, đôi mắt như nước trong veo nhấp nháy nháy, tinh khiết như là sao trời. Dù chỉ chạy ngang qua Lý Thông như mơ hồ vẫn ngửi ra mùi thơm trên thân thể của thiếu nữ, thật là lôi cuốn.

Hoàng Dung ôm lấy thiếu nữ, sùng ái cung chiều nhưng vẫn nhẹ nhàng nói: "Phù nhi, tại đây không phải nhà mình, nữ hài tử mà la to thế, còn ra thể thống gì."

Một bộ dạng thủy mị tuyệt sắc, một cái thanh xuân xinh đẹp...

Hai mẹ con đứng chung một chỗ căn bản cũng không như mẹ con, nói là tỷ muội cũng không quá.

Lý Thông trong lòng thầm nghĩ: Quả đúng là Quách Phù, kế thừa mẹ mẹ Hoàng Dung khuôn mặt mỹ lệ, dù còn nhỏ tuổi mà đã có khuôn mặt phần điều mài ngọc tiểu mỹ nhân, lớn lên chắc chắn là mỹ nhân bại hoại tuyệt phẩm cấp bậc.

Một lúc sau, theo Hoàng Dung hai mẹ con dẫn đầu đến chỗ Lý Thông, theo sau còn có 3 đứa bé trai.

Dù sao cũng ở lại lâu trên địa bàn người ta, Hoàng Dung cũng nên giới thiệu liền chỉ nữ hài đứng gần người vào ba tên nam hài phía sau nói: "Lý đại giáo chủ, đây là Quách Phù con gái ta, ba tiểu tử phân biệt là Vô Tu Văn, Vô Đôn Nhu, còn có Dương Quá, sau này sẽ ở lại đây rèn luyện."

Sau đó chỉ vào Lý Thông hướng 4 người nói: "Đây là Lý Thông Lý đại giáo chủ, các người mau chào hỏi một tiếng."

Quách Phù nháy đôi mắt đẹp, nhìn Lý Thông ngọt ngào nói: "Lý đại giáo chủ, người tốt."

Vô Tu Văn, Vô Đôn Nhu, Dương Quá cũng đồng thời lễ phép gọi theo, bọn họ tuy còn nhỏ nhưng ở Cái Bang lâu như thế đương nhiên cũng nghe nói qua Lý Thông người này, đây là một trong tam đại chủ nhân Phi Thiên Chi Thành, nơi có nhiều linh dược, nguyên liệu thức ăn cao cấp, còn có không ít bí tịch võ công lợi hại mà Trung Nguyên không có là *«Long Tượng Bàn Nhược Công»*.

Lý Thông gật đầu xem như chào hỏi, nhìn Vô Tu Văn, Vô Đôn Nhu, đây là Vô gia huynh đệ, mặt mũi sáng lảnh, con mắt có thần vậy mà trong Thần Điều ai cũng phải công nhận là hai tên ngu ngốc, mỗi lần nhìn đến đều hận không thể treo lên đánh.

Đối với ngu ngốc, Lý Thông cũng thêm đề ý, ngu mới dễ quản lý mà dù có ngu nữa chắc cũng không ngu hơn Đạt Nhĩ Ba đệ tử của Kim Luân Pháp Vương, không thấy Đạt Nhĩ Ba dù ngu cũng có đất dụng võ sau.

Tiếp tục nhìn đến Dương Quá, dù chỉ mới 10 tuổi mà gương mặt anh tuấn, phong lưu tiêu sái, làm người ta có cảm giác bất cần đời, Lý Thông cũng phải công nhận thẳng này mặt trắng hơn mình, nhưng nhìn làm sau cũng có cảm giác như bọn buồn người, ép gài bán vào thanh lâu. Hắn trong lòng thầm nghĩ: Tốt nhất là không nên phá hư quy củ của Phi Thiên giáo, bằng không dù người có là ai thì cũng sẽ là đối tượng kế tiếp thử thuốc mới.

Mắt nhìn Quách Phù cùng trong nguyên tác cũng có chút điều ngoa nhưng không mất nữ hài đáng yêu nhìn không được nói: "Nữ hài tử thật đáng yêu ah!"

Hoàng Dung nghe Lý Thông lời ấy xuất phát từ bản năng làm mẹ, nàng cảm thấy lời ấy rất đúng, sắc mặt nhìn Quách Phù càng ôn hòa, không khó để người ngoài thấy được mặt lộ ra mấy phần trù mến cùng kiều ngạo, như thể muốn tuyên bố với tất cả ‘đây là con nàng’.

"Đại giáo chủ. . ." Quách Phù tình xảo đáng yêu khuôn mặt hiện lên một mảnh đỏ ửng, bị người như vậy khích lệ, đặc biệt là người có địa vị khá cao không thua gì phụ nhân mình khen như thế, Quách Phù trong lòng không khỏi có chút ngọt ngào.

"Ta luôn thích nữ hài đáng yêu, tiểu muội muội người có thể gọi ta là đại ca ca, đây xem như là quà lần đầu gặp đi." Lý Thông tâm tình khá tốt, từ trong không gian Vina Card lấy ra cái hộp nhỏ đưa cho Quách Phù.

Quách Phù tiếp lấy hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra lập tức mùi thơm nhàn nhạt truyền đến.

Hoàng Dung nhìn thấy đồ vật bên trong cũng sửng sốt, ba viên to nhỏ như hạt đậu, màu vàng óng trong suốt nhìn rất thích mắt, hơn nữa còn tỏa hương thơm nhìn là biết không phải phẩm vật chắc chắn là thứ tốt.

Quách Phù trong đôi mắt dị thái liên tục, đối với đồ vật đẹp mắt, thì bất kỳ nữ nhân nào đều có lực sát thương to lớn, nhìn Quách Phù liền có thể biết một, hai, liên tục nhìn Hoàng Dung trung cầu ý kiến có nên nhận không.

Hoàng Dung càng xem càng cảm thấy đẹp mắt, nhưng xuất phát từ người mẹ cẩn thận nên kinh ngạc hỏi: "Đây là vật gì?"

Lý Thông đối với nữ nữ trò chuyện rất là kiên nhẫn, tỉ mỉ giải thích nói: "Đây là kẹo, tên là kẹo mật ong, dùng để ăn rất ngon ah! Nguyên liệu chính là Phi Thiên giáo đặc sản một trong Ngọc Phong Tương, đây là nguyên liệu có chất lượng khá cao, sau đó được làm lạnh ở nhiệt độ thích hợp, sẽ tan từ từ khi bỏ vào miệng, không nhưng có tác dụng bảo trì dung nhan, mà còn rất tốt cho sức khỏe."

"Có thể dưỡng nhan? Còn tốt cho sức khỏe!" Vừa nghe công hiệu, Hoàng Dung lập tức càng ngày càng bị câu ra hứng thú, nàng có đẳng cấp khá cao về nấu nướng, đương nhiên biết rõ nhiều nguyên liệu, đây chắc chắn là phẩm cấp còn cao hơn cấp 2 Ngọc Phong Tương mà hôm qua nàng dùng để nấu ăn. Nếu viên kẹo này dùng đến Ngọc Phong Tương cấp 3 loại tương đối hiếm nguyên liệu mà trong Phi Thiên giáo cũng ít gặp thì chắc có thể dưỡng nhan và tốt cho sức khỏe!

Lý Thông nhìn Quách Phù thúc dục nói: "Tiểu muội muội! Người ăn trước một hạt thử xem "

Quách Phù cao hứng cảm lên, sau khi được Hoàng Dung cho phép nhưng vẫn khó khăn nói: "Đại ca ca! Kẹo mật ong này cũng quá đẹp đi, ta thật sự có điểm không nỡ ăn..."

Lý Thông không buồn tha cơ hội dụ dỗ, thanh âm trăng đầy du hoặc: "Tiểu muội muội! Người không cần phải lo, sau này cứ ở lại đây lâu dài, mẫu thân người là thành viên cao cấp hàng tháng sẽ được nhận kẹo."

Quách Phù không nói thêm gì, mở ra khiêu gọi miệng nhỏ, bỏ vào miệng.

Ngọt!

Hảo ngọt!

Phi thường ngọt!

Đây là lần đầu trong đời Quách Phù được ăn đồ vật ngọt như thế, dù đã ăn rất nhiều món ngon do mẫu thân làm, nhưng chỉ có kẹo mật ong mới khiến vị giác người ta thoải mái, mà đáy lòng cũng cảm giác ngọt ngào, như thể mẫu thân đang ôm ấp bảo bọc, khiến người ta có một loại cảm giác phi thường hạnh phúc.

Quách Phù cảm giác được nhịp tim đập của chính mình đang không ngừng tăng nhanh, dường như có một con nai con ở ngực loạn va, cảm giác tuyệt vời như bị hạnh phúc bao vây, tựa như trầm luân bên trong đại dương, không nhận được phá tan hết thấy ràng buộc muốn ôm lấy toàn bộ thế giới.

Số từ: 1539

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 381 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4074 chương

Được cảm ơn 12845 lần

\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-tien/chuong-64/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Khoe Tài Phú.

Thật lâu, Quách Phù mới mở ra hai mắt như nước trong veo mùi phần động lòng người, khuôn mặt tinh xảo giống như là búp bê lộ ra một nụ cười ngọt ngào, thanh âm ngọt tinh khiết, như là thanh tuyến, vô cùng dễ nghe nói: "Mùi vị này, quá tuyệt vời!"

Quách Phù lại gần trước người Lý Thông một đôi nước long lanh mắt to nhìn hấn, ánh mắt tinh khiết cực kỳ, không có một chút nào tạp chất lễ phép: "Cảm ơn! Đại ca ca"

Nhìn trước người khuôn mặt tiểu la li phần nộn nộn, đáng yêu đến mức làm cho người ta nhìn không được hôn một cái.

Lý Thông cũng chịu không được, ngồi thấp xuống dùng ngón tay nhẹ nhàng tại tiểu la li đáng yêu khuôn mặt nhéo nhéo.

Quách Phù sắc mặt một mảnh đỏ ửng, bất quá cũng rất hưởng thụ Lý Thông vuốt ve khuôn mặt, ánh mắt như nước trong veo nhìn xem Lý Thông, tham lam hít thở khí tức làm người ta dễ chịu,

Thừa lúc Lý Thông gần người mình, không để ý tới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Quách Phù hai tay ôm lấy cổ, cái miệng nhỏ nhắn tại khuôn mặt Lý Thông ba hôn một cái, sau đó thẹn thùng chạy về chôn sau lưng mẫu thân Hoàng Dung.

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu lập tức ngây ngốc, hai mắt nhìn nhau muốn nói lại thôi, trong lòng buồn bực cầu mong Phù muội chỉ vì cảm ơn mà làm như thế chứ đừng thích chơi với Lý Thông.

Dương Quá bộ dáng không thèm để ý chỉ hết nhìn đông lại nhìn tây, con người chuyên loạn không biết đang suy nghĩ gì.

Hoàng Dung đồng dạng ngốc trệ nhìn xem Quách Phù và Lý Thông thân thiết, muốn há mồm nói nhưng không biết nói gì, đây cũng là con mình chủ động cũng không thể trách người ta ah!

Hoàng Dung cũng như bao người mẹ khác rất quan tâm con gái mình, thường ngày chỉ chơi với Đại Võ Tiểu Võ, và tên tiểu tử Dương Quá,

Nàng không thích Đại Võ Tiểu Võ quá ngu ngốc, giống chồng mình, lấy phải người như thế tương lai sẽ giống mình nghèo túng, thậm chí còn liên lụy đến gia đình như cha nàng. Đã có nàng tắm gương rồi làm sao có thể để con gái thích người như thế nên Đại Võ Tiểu Võ từ lâu đã bị nàng loại bỏ.

Còn Dương Quá càng không thể nói, quá thông minh cơ trí, thậm chí còn hơn nàng, con gái mình nếu ở chung với tiểu tử họ Dương kia, lấy bản tính và trí tuệ con gái mình chắc có lẽ bị bán còn giúp hấn nói tốt, Dương Quá cũng bị nàng loại bỏ.

Thấy con gái không quan tâm lắm Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu và Dương Quá nàng còn cao hứng một hồi, thế nhưng là không nghĩ tới, hiện tại Lý Thông xuất hiện,

Hắn không chỉ cho kẹo mà còn nhéo má con gái mình, thế mà Quách Phù không những không kháng cự mà khuôn mặt còn hưởng thụ, đỏ rực đáng vẽ, để nàng hết lời để nói là lại đi hôn người khác trước mặt mình, Hoàng Dung quyết định phải tìm cơ hội nói chuyện với con gái mình một chút mới được.

Lý Thông đưa tay sờ lên mặt chỗ bị hôn, nơi đó còn dính chút nước bọt và mùi thơm tiểu nữ hài, thấy hiện trường yên lặng quý dị bầu không khí, hấn lập tức đánh sang chuyện khác: "n! Các người chắc cũng đã mệt, ta sẽ dẫn các người đến chỗ của mình."

Nói xong cũng không để ý đến ai, cứ thế bước đi dẫn đường, trong lòng thầm nghĩ: Không biết có phải Hoàng Dung suy tính sâu xa hay không vậy mà 4 người đều thành thạo tiếng Việt, nếu có thể thấy trước Trung Nguyên đại loạn mà chuẩn bị cho con mình học trước tiếng Việt để dễ dàng trốn đi khi có đại chiến loạn thì cái này Hoàng Dung không hổ là nữ Gia Cát ah! Hấn mặc dù nghe và nói được tiếng Hoa nhưng làm sao cũng thấy không được tự nhiên, nếu tất cả đều biết tiếng Việt thì đối với Lý Thông không thể tốt hơn.

Hoàng Dung đoàn người thấy vậy cũng đi theo, chính mình phải tại đây ở lâu dài cũng phải nghiêm cứu kỹ quy cũ nơi đây mới được.

Từ cổng phía đông của Phi Thiên Chi Thành, đoàn người lên xe ngựa chậm rãi lên đường, còn Tiểu Hồng Mã của Quách Phù và mấy con ngựa của nhóm người Dương Quá sẽ có đệ tử lo liệu.

Từ ngoài cổng khá vắng khi vào bên trong người và xe dần đông hơn làm đoàn người chú ý.

Trên đường đi, Quách Phù giống như là con chim nhỏ sổ lồng, lúu rúu nói không ngừng, bình thường bị phụ thân quản thúc, hôm nay đến Phi Thiên Chi Thành, nhìn dòng người xung quanh Quách Phù cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Đến trung tâm khu vực buôn bán tập chung, một bên là khói bay ngút trời, tiếng kinh làm lòng người thanh thản, một bên là quán trọ, quán ăn đủ loại mua bán các loại hàng hóa khác nhau, tuy không bằng như Trương Dương thành khi xưa như nay có thể nói là náo nhiệt nhất Kinh Châu cũng không quá đáng.

Tại Lý Thông trên thân, Quách Phù tìm được đã lâu sự quan tâm cùng ấm áp.

Ngắn ngủi một đoạn lộ trình, Quách Phù cảm thấy quãng thời gian này cực kỳ vui vẻ, đã hết ngượng ngùng giọng nói ngọt ngào hỏi Lý Thông hết đồng đến tây.

Thấy tuyệt phẩm lo li hỏi đến đền Thủy Tinh, Lý Thông liền thông thả giới thiệu: "Đây là đền Thủy Tinh chung tâm của Phi Thiên giáo, bên trong có 1 đại tượng, 5 tiểu tượng đều được làm bằng vàng, đó là tượng Thủy Tinh thần của biển cả, sông ngòi, mưa gió. Năm bức tiểu tượng lần lượt là Mộc Long, Thủy Kỳ Lân, Kim Quy, Hỏa Phượng Hoàng, Thanh Ngu được sắp theo thứ tự ngũ hành, lấy tượng Thủy Tinh làm trung tâm."

Hoàng Dung đám người nhìn theo hướng Lý Thông chỉ, hít hà không thôi, Phi Thiên giáo quá giàu có ah! Toàn chơi đồ bằng vàng. Người tới lui tấp nập, xung quanh có nhiều đệ tử mặc y phục giống nhau nhìn rất quý phái và giàu sang.

Vô Tu Văn, Vô Đôn Nhu và Dương Quá một bộ hướng tới, dù là võ giả nếu không có tiền cũng rất mất mặt ah! Không thấy dù Quách Tĩnh tông sư cao thủ vì thiếu quân phí mà đi vay mượn khắp nơi sao, nếu có võ công cao thêm vào có nhiều tài phú sẽ càng nhiều người ngưỡng mộ ah! Mong tưởng anh hùng được vạn người kính trọng lóc lên trong đầu 3 tiểu nam hài.

Lý Thông đặc ý tiếp tục hướng về mỹ nữ khoe tài phú, vừa chỉ vừa giới thiệu: "Đền Thủy Tinh vì tín đồ quá đông đảo nên chia ra làm 5 mái đình nhỏ, Mộc Long đình, Kỳ Lân đình, Kim Quy đình, Phượng Hoàng đình, Thanh Ngu đình là nơi mà tín đồ hướng về phía ngũ đại thánh thú và Thủy Tinh quỳ bái, mỗi một mái đình đo 4 trụ gỗ ngan năm chống đỡ, Phi Thiên giáo bỏ ra không ít tiền tài mới từ Bắc Tống mua được, 5 mái đình được nối liền nhau, lối đi thập phần rộng rãi và thoải mái, tuy mỗi mái đình có 3 lầu nhưng dù chỉ là lầu 1 được thiết kế tăng diện tích tối đa nên cũng có thể chứa 2000 - 3000 người."

Không giống đám người Quách Phù đơn thuần đi ngắm cảnh nhìn cảnh vật xung quanh hít hà như thấy kỳ quan của thiên địa, Hoàng Dung dụng tâm ghi nhớ nào là số người ra vào, số lượng đệ tử quản lý nơi đây, địa hình địa lợi, vân vân... để sau này có thể quản lý tốt, dù sao Lý Thông từng hứa nếu làm tốt nàng sẽ được tăng lương ah!

Đây là đoạn đường chính của Phi Thiên giáo nên đã được lát đá làm rất rộng rãi đủ cho 6 lần xe ngựa đi qua, nên Lý Thông đoàn người có thể hưởng thụ chuyến đi mà không có cảm giác tù túng, chật chội.

Số từ: 1521

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 389 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4074 chương

Được cảm ơn 12853 lần

```
Reading(6060,2557824,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-65/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Thi Tài.

Thông qua Lý Thông giới thiệu thêm vào bản đồ khu vực Phi Thiên Chi Thành trên tay, Hoàng Dung đoán người cũng hiểu sơ về ngôi nhà mới của mình.

Đoạn đường 6 làn xe lát đá quốc lộ số 1 này có thể nối Trung Nguyên tam đại đế quốc, xuyên qua Phi Thiên Chi Thành đến làng Bắc Vong Đại Việt, hai bên đoạn đường quốc lộ số 1 là các cửa hàng chính của Phi Thiên giáo, ngoài ra còn có đoạn đường nhánh có thể đi thẳng đến các cửa hàng khác của thương nhân Kinh Châu và đệ tử Phi Thiên giáo tự mở.

Xe ngựa chậm rãi đi qua khu vực buôn bán tập trung tiến đến khu vực đệ tử cấp thấp, có thể dễ dàng thấy được kiến trúc nổi bật nhất Tự Bảo Lâu, tòa tháp 9 lầu phi thường to lớn, làm người nhìn thờ dài không thôi.

Nhìn phía trước người tới người ra, trong đó có không ít đệ tử mặc y phục của Phi Thiên giáo quần áo màu xanh dương có viền màu vàng, khi vào thì vội vã khi ra thì trên gương mặt đều hiện ra vẻ mừng rỡ, nhìn bảng hiệu phía trước là Tự Bảo Lâu, Hoàng Dung như có điều suy nghĩ.

Hoàng Dung tay chỉ phương hướng, nhìn Lý Thông thanh âm kích động hỏi: "Phía trước Tự Bảo Lâu có phải là nơi chuyên phân phát nhiệm vụ, có công hiến có thể đổi đan dược, nguyên liệu nấu ăn cao cấp, bí tịch võ công."

Lý Thông nhẹ gật đầu, khi hẳn định nói gì thì Quách Phù đã nhanh miệng nùng nịu đối với Hoàng Dung hỏi: "Mẫu thân! Có thể đổi đan dược, bí tịch võ công môn phái nào cũng có mà cần gì phải kích động như thế."

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu và Dương Quá nghe thấy thế liền biết có trò hay liền chăm chú lắng nghe. Quả nhiên không để bọn họ thất vọng Hoàng Dung liền hỏi đáp.

Hoàng Dung nhẹ vuốt ve mái tóc Quách Phù chậm rãi giải thích: "Con gái ngốc nếu chỉ thường bình thường thì cần gì phải nói! Phi Thiên giáo Tự Bảo Lâu còn có phần thưởng đặc biệt, đệ tử chết khi làm nhiệm vụ thì con cháu có thể được hưởng, tùy theo công hiến chức vụ mà phần thưởng cũng có giá trị không giống nhau. Nghe nói chuyên dùng cho Luyện Khí giả tinh luyện nội lực Linh Dược Nhất Tinh, Linh Dược Nhị Tinh, Linh Dược Tam Tinh và Luyện Thể giả chuyên luyện thân thể Nguyên Liệu Cao Cấp Nhất Tinh, Nguyên Liệu Cao Cấp Nhị Tinh, Nguyên Liệu Cao Cấp Tam Tinh đều thấy."

Quách Phù mặt khó hiểu hỏi: "Linh Dược Nhất Tinh có phải là Linh Dược Nhất Phẩm?"

Hoàng Dung tiếp tục giải thích: "Không phải Linh Dược Nhất Phẩm! Linh Dược Nhất Tinh là số lượng linh dược mà Phi Thiên giáo Tự Bảo Lâu đã tính từ trước có thể cho người thường đạt đến Tam Lưu cao thủ, còn Nhị Tinh và Tam Tinh có thể cho người luyện võ đến Nhị Lưu Nhất Lưu cao thủ."

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu ngồi gần đó nghe thế không nhịn được hỏi: "Linh Dược Nhất Tinh có thể cho người thường đạt đến Tam Lưu cao thủ, vậy không phải tốn rất nhiều kim tệ sao, Luyện Khí giả tu nội lực còn thế vậy Luyện Thể giả luyện thân thể luôn tiêu tốn gấp 10 lần không phải con số còn lớn hơn sao?"

Hoàng Dung có chút buồn cười nói: "Mấy loại chọn gói Nhất Tinh, Nhị Tinh này đương nhiên tốn rất nhiều kim tệ, nhưng Phi Thiên giáo từ khi ra phần thưởng đặc biệt đến giờ chỉ có vài người được mà thôi."

Dương Quá ban đầu nghe có thể nhanh chóng làm cao thủ thì đang vui sướng, thế nhưng nghe đến mấy loại chọn gói Nhất Tinh, Nhị Tinh cực kỳ khó đạt được liền buồn rầu, vì còn nhỏ tuổi trong lòng không phục lắm nói: "Phần thưởng đặc biệt Linh Dược Nhất Tinh cho ra không phải để cho vui mắt sao! Khó có thể đạt được như thế?"

Lý Thông nghe Dương Quá nói thế trong lòng thầm nói: Đúng là để cho đẹp mắt mà! Không phải vé số giải đặc biệt thưởng để cho đẹp, ít khi trúng sao? Vậy mới làm cho nhiều người bị câu dẫn mới mua nhiều. Phi Thiên giáo phần thưởng đặc biệt có giá trị nhiều thế đương nhiên ít người đạt được như thế mới có thể làm cho đệ tử làm nhiệm vụ càng thêm ra sức.

Trong khi Lý Thông còn không lên tiếng, Quách Phù nhay ra chỉ vào Dương Quá cười nhạo: "Phần thưởng đặc biệt Nhất Tinh giá trị cũng có hơn 200 Đồng Kim Tệ, đừng nói khó đạt được, cho dù có thể dễ dàng đạt được cũng không đến phiên người."

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu thấy Quách Phù lên tiếng cũng đồng thời hòa theo: "Đúng thế! Người nghĩ người tài giỏi lắm sao, lúc nào mới đến phiên người đạt được."

Dương Quá thấy 3 người chế nhạo mình, trong lòng thầm hận, lớn tiếng nói: "Ai nói ta không được! Chỉ cần có cơ hội thì ta nhất định đạt được."

"Khụ khụ." Lý Thông ho nhẹ cắt đứt 4 tiểu hài hồ nháo giọng chậm chậm nói: "Phần thưởng đặc biệt đúng là rất khó đạt được nên cao tăng Phi Thiên giáo cũng đã quyết định 6 tháng một lần Phi Thiên giáo sẽ tổ chức cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ, chỉ cần lọt vào Long Bảng hay Phượng Bảng thì sẽ được các giải thưởng, đương nhiên có Phần thưởng đặc biệt Nhất Tinh Nhị Tinh còn là Linh Dược hay Nguyên Liệu Cao cấp thì phải tùy vào xếp hạng nam hay nữ đều được tham gia chỉ cần nhỏ hơn 15 tuổi, các ngươi rất may mắn ah! Cuộc thi này 3 ngày nữa sẽ bắt đầu nếu muốn thì nên chuẩn bị ah!"

Tất cả đều giật mình, không ngờ Phi Thiên giáo sẽ có cuộc thi như thế, Dương Quá nghe nói có thể được Phần thưởng đặc biệt có đan dược có thể làm Tam Lưu Võ giả hoặc Nhị Lưu Võ giả không hề suy nghĩ lớn tiếng nói: "Ba ngày sau ta nhất định tham gia! Ta sẽ đạt giải nhất! Ta sẽ trở thành cao thủ."

"Long Ngâm Phượng Vũ có thể cho nữ tử tham gia! Bản tiểu thư ta nhất định sẽ lên được Phượng Bảng." Quách Phù ngao kiêu thập phần đáng yêu nói.

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu cũng cam lòng yếu thế cũng hô theo: "Chúng ta cũng sẽ tham gia, Dương Quá ngươi đừng mơ dễ dàng đạt được giải thưởng."

Dương Quá thấy Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu luôn cùng mình đối đầu thập phần tức giận, thông minh như hắn đương nhiên sẽ không hiện ra ngoài mặt trong lòng thầm nghĩ: Hừ! Các ngươi chờ! Chờ ta thành cao thủ sẽ cho các ngươi biết tay.

Lúc này, Hoàng Dung thì suy nghĩ dụng ý sâu xa hơn, Phi Thiên giáo tổ chức cuộc thi Long Ngâm Phụng Vũ phần thưởng lại có giá trị như thế, 200 Đồng Kim Tệ đây là hơn 1 năm lương của nàng hiện giờ ah. Tuy chắc chắn nàng sẽ được nhiều nhưng 200 Đồng Kim Tệ đối với cao thủ trẻ tuổi có sức hút chí mạng, lại có thể dương danh. Hoàng Dung đã thấy trước mắt tất cả có tu chất thành cao thủ của Bắc Tống thậm chí là toàn Trung Nguyên sẽ bị Phi Thiên giáo thu hút, từ thu hút đến đây tham gia sau đó chắc rằng sẽ có nhiều người gia nhập, Phi Thiên giáo lớn mạnh là nhờ đây.

Hoàng Dung thở dài cho Trung Nguyên còn đang nội chiến, Phi Thiên giáo nhờ đó mà lớn mạnh, chờ đến khi nội chiến kết thúc tại Phi Thiên Chi Thành này sẽ là đây xung với thực trở thành Thần Châu Chi Địa nơi tập trung toàn nam nữ tinh anh, cao thủ như rừng mà 27 châu của toàn Trung Nguyên cộng lại đều phải cúi đầu.

Lý Thông nếu biết suy nghĩ trong lòng của Hoàng Dung sẽ giật mình, hẳn đúng là có ý xây dựng Phi Thiên giáo, Phi Thiên Chi Thành sẽ thành trung tâm của các châu Trung Nguyên, từ giáo dục đến vũ lực từ vũ khí đến đan dược, từ đó tiền tài và công hiến có thể giúp Lý Thông hẳn đẩy mạnh phát triển biển đảo ở miền Trung Đại Việt, từ đó Đại Việt không chỉ phát triển ở đồng bằng, núi cao mà biển đảo cũng sẽ là nơi đáng chú ý tới.

Số từ: 1560

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 414 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4076 chương

Được cảm ơn 12855 lần

```
Reading(6060,2562922,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-tien/chuong-66/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Chữa Bệnh Cứ Người.

Xe ngựa vẫn tiếp tục tiến lên phía trước, trong khi Tiểu Vô Vô Tu Văn còn đang cùng Dương Quá đấu võ mồm về việc làm sao làm sao đoạt giải nhất, Đại Vô Vô Đôn Nhu trong đầu suy nghĩ: Phi Thiên giáo tổ chức cuộc thi cho người ngoài Long Ngâm Phụng Vũ phần thưởng giá trị đã lớn thế, nếu ta gia nhập vào làm đệ tử không phải sẽ nhanh thành cao thủ hơn sao, nếu được đặc biệt chiếu cố có khi ta sẽ vượt qua tiểu đệ thường được quen là tài giỏi, hay là Dương Quá luôn kiêu ngạo.

Vô Đôn Nhu tuy làm người nhút nhát, nhưng vì muốn được đề ý đến cũng không suy nghĩ sâu xa liền lớn tiếng: "Ta sẽ gia nhập làm đệ tử Phi Thiên giáo, ta sẽ cố gắng làm đệ tử nòng cốt, không sớm thì muộn ta sẽ vượt qua các người."

Vô Tu Văn và Dương Quá đang đấu võ mồm nghe thấy thế, tuổi trẻ không muốn thua kém, thua người không thua trận liền hô theo: "Bọn ta cũng sẽ làm đệ tử Phi Thiên giáo, người đừng hòng vượt qua."

Hoàng Dung thấy con gái Quách Phù cũng muốn học theo, không đợi tiểu lo li cất lời, nàng đã nói trước: "Phù Nhi người thì không cần gia nhập! Nương đã là cao tăng của Phi Thiên giáo, nha đầu người chỉ cần theo nương là được, điểm cống hiến nương kiếm rất dễ dàng."

Quách Phù thấy suy nghĩ bị mẫu thân nhìn thấu, khuôn mặt tinh xảo mười phần đáng yêu liền hí hì cười, phun ra chiếc lưỡi thom tho, hoạt bát biểu lộ làm người yêu thích.

Phi Thiên giáo đúng là muốn vào thì vào, thích ra thì ra đó là những đệ tử thường mà thôi còn nhưng làm đệ tử nòng cốt tinh anh không phải vui sướng như vậy, Lý Thông thiện ý nhắc nhở: "Là đại giáo chủ của Phi Thiên giáo, ta có nghĩa vụ phải nhắc nhở các người một câu, cứ từ từ hãy quyết định có hay không muốn làm đệ tử nòng cốt, đây là con đường có lối đi mà không có lối về nha."

Dương Quá, Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu nhìn nhau một cái, trong mắt tràn đầy tính khí không thua đồng thanh nói: "Ai sợ sệt không dám gia nhập sẽ là con chó con."

Quách Phù mặt cười hi hi, không quen quạu lửa thổi gió: "Đây là các người nói! Ai nhát gan sẽ là con chó con."

Lúc này mặt trời đang lên ánh nắng bao phủ khắp nơi, chiếu vầy vào mặt đất, lưu lại người đi trên đường cái bóng thật dài. Dương Quá nhìn phía trước không xa, kích động nói: "Dấu hiệu chữ thập đỏ đây là Hội Chữ Thập Đỏ của Phi Thiên giáo, dù mới thành lập không lâu nhưng nghe nhiều người đồn thổi tại đây không chỉ phát cháo miễn phí mà còn chữa bệnh."

Dừng lại một lúc, Dương Quá con người khê đào một vòng, nhìn Lý Thông không quên vỗ mông ngựa: "Đương nhiên trong này có công lao không nhỏ của Lý đại giáo chủ, giúp người chữa bệnh phát thức ăn, lòng dạ bao lo như biển cả thế này nhất định sẽ có người tác tượng ngày ngày cầu chúc, Phi Thiên giáo ngày càng dương danh sớm ngày thành Trung Nguyên đệ nhất giáo."

Không để ý đến tất cả còn đang trợn mắt hốc mồm, Dương Quá liền ra vẻ đáng thương: "Ta từ nhỏ mồ côi, cũng từng làm ăn mầy nên biết nỗi đau khổ nhiều ngày không có miếng ăn, bệnh không có tiền chữa bệnh, lạnh không có chỗ để nằm, Phi Thiên giáo đúng là chốn thần tiên nơi nhân gian này, không chê bai ăn mầy. Sau khi thành đệ tử của Phi Thiên giáo ta sẽ phát huy tinh thần nhân nghĩa góp sức góp tiền vào Hội Chữ Thập Đỏ của Phi Thiên giáo nên mong Lý đại giáo chủ chiếu cố nhiều."

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu hai mắt nhìn nhau trong lòng thầm mắng Dương Quá vô sỉ, cũng bội phục lưỡi không xương nói lời dễ nghe, nhưng cũng giận chính mình vì sao không nghĩ để được chú ý.

Lý Thông và Hoàng Dung trong lòng đều phải công nhận: Tên tiểu hài tử Dương Quá này đúng là thông minh lanh lợi, miệng lưỡi trơn tru.

Hoàng Dung tuy có khen ngợi nhưng nhiều hơn là e ngại, sợ tên tiểu tử Dương Quá được Lý Thông ưu thích, được chiếu cố đặc biệt không qua năm, mười năm sẽ thành cao thủ, Dương Quá càng mạnh năng càng lo ngại, vì cái chết của Dương Khang phụ thân Dương Quá cũng có một phần trách nhiệm của nàng.

Nhưng Hoàng Dung làm sao biết tính cách của Lý Thông, Lý Thông chỉ thích nữ nhân xinh đẹp mà thôi, nếu muốn được đặc biệt chiếu cố vậy phải là tuyệt phẩm nữ Thiên Kiều Bách Mỹ hay Quốc Sắc Thiên Hương đáng vẻ, là một nam nhân bình thường không ai thích nam nhân khác nhìn mình với gương mặt tươi cười, ánh mắt như liệt hỏa thiêu đốt phóng điện liên tục, nghĩ thôi cũng làm Lý Thông hấn nổi da gà.

Dù không thích nhưng Lý Thông vẫn cổ vũ vài câu: "Ah! Tốt! Rất tốt! Phi Thiên giáo chân ngôn chính 'Đói hay no là do mình' chỉ cần chăm lao động tại đây các người sẽ có cuộc sống như thần tiên."

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu thấy Dương Quá được khen tặng trong lòng thầm hận, đồng thời quyết định khi tham gia cuộc thi nếu có cơ hội phải cho tiêu tử này một bài học.

Xe ngựa càng lúc càng gần Hội Chữ Thập Đỏ, nhìn thấy dòng người bị thương, gãy tay gãy chân, bộ phận trên cơ thể bị biến dạng không hề thiếu, không khó nghe được tiếng rên la thê thảm.

"Hạ thân ta đau quá.... Làm ơn cắt bỏ giúp với...Ta sẽ giúp các người bắt tất cả dâm tặc tại Kinh Châu...Không toàn bộ Bắc Tống mới đúng... Làm ơn tha cho ta đi."

"Của ta đã mất cảm giác rồi cắt bỏ giúp ta đi...Aa..Đau chết mất."

Một số đệ tử Phi Thiên giáo đang làm nhiệm vụ tại Hội Chữ Thập Đỏ mặc y phục toàn thân bạch sắc, vừa trò chuyện vừa tiến hành nhiệm vụ.

Đệ tử Tỉ con dao trong tay lóe lên, mặt như không nói: "Lý tiên tử thuốc ngày càng lợi hại! Cái đó vậy mà dài đến 25 cm."

Đệ tử Giáp băng bó cầm máu trả lời: "Từ 3 cm biến to biến dài làm gì! Không dùng được cũ như không! Chỉ tội cho đám người này chịu đau khổ."

Đệ tử Tỉ phản bác: "Đám này mà chịu khổ cái gì! Không phải lũ đệ tử nồng cốt phản giáo thì là bọn dâm tặc nhân cơ hội đang chiến tranh loạn lạc hại con gái nhà lành, chỉ khổ chúng ta xử lý."

Đệ tử Giáp thấy đã cầm máu thành công, mặt cười quái dị nói: "Chúng ta thường làm việc này cũng quen tay, không biết có đạt được cấp độ của trong cung đình chưa nhỉ?"

.....

"Mẫu thân họ cắt cái gì thế? Sau khi cắt lại không còn kêu rên, 3 tên tiểu tử kia đánh nhau thường cũng kêu rên, sau này có cần lòi ra cắt không?" Quách Phù trong mắt tràn đầy mê man nghi hoặc, lại lộ ra một tia bé gái ngây thơ đáng vẻ, không nói ra được niềm đam mê yêu làm người thương tiết.

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu, Dương Quá dù có ngu ngốc cũng biết là đang cắt cái gì, nghe Quách Phù nói thế, sắc mặt trắng bệch, hai chân không tự chủ được khép chặt lại, trong lòng đồng thời mắng: Cắt cái đầu người, nơi đó làm sao có thể cắt được. Muốn cắt người đi mà cắt...Ah mà người muốn cắt cũng không được.

Nghe con gái hỏi thế, Hoàng Dung thường ngày tràn ngập khí chất ưu nhã, mang theo nét hấp dẫn của mỹ nữ thành thực, mặt cũng phải ửng đỏ, tuy không lên tiếng nhưng vẫn trừng mắt ra hiệu con gái im lặng.

Số từ: 1500

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 426 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4077 chương

Được cảm ơn 12856 lần

```
Reading(6060,2563846,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-67/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thư Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Đào Tạo Chuyên Ngành.

Hồi lâu im lặng cuối cùng cũng đến nơi.

"Son cốc đó sẽ là nhà mới của các người." Lý Thông chỉ vào lối vào son cốc phía trước nói, sau đó chỉ phía khác: "Son cốc bên cạnh là của ta."

Vì có cánh cửa ngăn tầm nhìn không thấy cảnh vật bên trong son cốc nhưng Hoàng Dung đảm người vẫn tương đối yên tâm, khu vực bên ngoài đã rất khá bên này cao tầng chắc không thể quá kém rồi.

Lý Thông không quen nhắc nhở mọi người: "Phi Thiên giáo tuy rằng rất tự do, nhưng khu vực son cốc này toàn những cường giả, chưa được chủ nhân đồng ý thì không nên vào, không nên đi lại lung tung nếu có chuyện gì thì không nên trách ta không nhắc nhở, muốn biết gì thì có thể tại đệ tử canh gác gần đó hỏi là được."

"Nguyên lai son cốc bên cạnh là nhà của đại ca ca." Quách Phù trong mắt như nước trong veo một bộ hiểu rõ, cười như bông hoa xán lạn hỏi: "Đại ca ca, ta có thể hay không đến nhà đại ca ca chơi?"

Quách Phù cái này đáng yêu tiểu lo li, Lý Thông rất ưu thích, nếu tiểu lo li lên tiếng, cơ hội tốt như vậy, Lý Thông đương nhiên sẽ không bỏ qua nói: "Đương nhiên có thể, Tiểu muội muội muốn qua lúc nào cũng được, thôi đi đường dài chắc mọi người cũng mệt! Ta đi trước."

Nghe thấy Lý Thông đồng ý, tiểu lo li Quách Phù hết sức vui vẻ cười, thầm nghĩ như vậy về sau liền có thể mỗi ngày nhìn thấy Lý Thông đại ca ca!

Nhìn xem Lý Thông bóng lưng, Lý Thông đã đi xa không còn thấy bóng dáng, Quách Phù mới từ loại kia choáng váng suy nghĩ trạng thái hoàn hồn lại, khuôn mặt vẫn như cũ hết sức vui vẻ.

Hoàng Dung nhìn theo con gái Quách Phù ánh mắt, trong lòng thở dài một hơi. Nàng đương nhiên biết nhi nữ tại sao như thế, không ai hiểu rõ con gái bằng mẹ, thấy con gái có hảo cảm với một người tốt như thế, tuy nói Hoàng Dung nàng sẽ cao hứng, nhưng vì con gái còn nhỏ tuổi tâm lý nàng e sợ khó tránh khỏi, trong lòng không biết tại sao có một ít cảm giác thất lạc.

Nói đến đây, Hoàng Dung không khỏi âm thầm cười khổ một cái, Lý Thông tuy cũng xem là người tốt nhưng quá sắc đi!

Dù hôm nay nàng tận lực bảo trì ngữ điệu bình tĩnh, không để cho mình sinh ra dị dạng để người khác nhìn thấy, nhưng nàng nhiều lần mơ hồ có thể cảm thấy được Lý Thông ánh mắt đang soi mói nhìn trước ngực một đôi bạch thỏ vĩ đại cực kỳ khả ái của mình, bị Lý Thông ánh mắt đảo qua đôi làm nàng hô hấp có chút dồn dập.

Không biết có phải tại đôi bạch thỏ theo từng nhịp thở phập phồng cao vút run rẩy không thôi, hay là thân thể thành thực quyến rũ động nhân của mình, Hoàng Dung thấy Lý Thông liên tục đảo mắt từ nhìn nàng sang nhìn con gái nàng Quách Phù, hán phía dưới đều có phản ứng rồi.

Nếu là đổi lại bình thường, Hoàng Dung sớm đã mở miệng quát lớn, nhưng hôm nay không biết thế nào, trong lòng lại có chút là lạ chột dạ, không có vạch trần hán nhìn lên, Hoàng Dung một lòng trung trinh, chưa từng có lấy nửa hành vi quá đà nhưng từ khi gặp Lý Thông, bị ánh mắt của hán chiếm tiện nghi lại thấy vừa mừng vừa sợ, trăm ngàn tư vị trong lòng!

Hoàng Dung tình cảm tự mình biết, muốn vĩnh viễn phong cầm ở đáy lòng. Nàng lúc này cảm thấy có chút mệt mỏi, xoay người muốn tiến vào son cốc nhưng vẫn không quên hô: "Chúng ta cũng vào nghỉ ngơi thôi."

.....

Lúc này đã giữa trưa, mọi người vội vàng đi tới đi lui, mồ hôi trên trán không ngừng chảy xuống, trên đường gió mang theo một cỗ nhiệt khí, mỗi lần đập vào mặt, đều để người cảm thấy đầu cơ hồ choáng váng..

Đối với thời tiết này, Lý Thông không hề bị ảnh hưởng, hán đi thẳng đến phòng chỉ huy, trước đó thông qua Vira Card nhắn tin để gọi Thạch Sanh cùng Thạch Sùng đến.

"Đại ca, người có việc muốn cùng chúng ta trao đổi sao?" Thạch Sanh cùng Thạch Sùng khi nhận được tin nhắn liền vội vàng vàng chạy tới, sau khi đóng cửa ngồi xuống liền hỏi.

"Đúng vậy." Lý Thông gật gù đầu, vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Các người cũng thấy đám tù binh ban đầu số lượng ít thì quản lý dễ dàng sau khi số lượng tăng dần thì xảy ra đánh nhau, từ đó có thể thấy nếu không có hệ thống quản lý tốt thì rất nhiều việc đang làm sẽ xảy ra vấn đề."

Thạch Sanh khoát khoát tay, gãi đầu nói ra: "Đại ca, đệ tuy quản lý nông trại nuôi trồng rất nhân hạ, đang tìm việc để làm. Đại ca cần đệ làm gì, cứ việc nói thẳng đi."

"VẬY ta liền đi thẳng vào vấn đề, cũng như tù binh thì lập cơ cấu là Trại Cải Tạo, tất cả đều cần cơ cấu lại." Lý Thông cũng thẳng thắn nói ra.

"Cơ cấu lại? Vậy cơ cấu lại lại cái gì và thành cái gì?" Thạch Sùng hỏi vào trọng điểm.

Lý Thông như có chuẩn bị lấy tờ giấy đã ghi sẵn đưa cho hai người, sau đó nói: "Tạm thời mô hình là như thế, sau này có ý kiến hay thì sẽ sửa đổi lại."

"Trồng trọt chăn nuôi cơ cấu lại sẽ thuộc Bộ Nông nghiệp, tất cả lương thực, thực phẩm của Phi Thiên giáo đều do Bộ Nông nghiệp chịu trách nhiệm." Thạch Sanh tiếp nhận vừa xem vừa sững sờ, sau đó như đã hiểu rõ hô lên: "Đại ca, cái này rất tốt ah! Sau này đệ từ khi làm nhiệm vụ tại nông trường không còn cảnh chạy khắp nơi vì không rõ mình cần làm nơi nào hay công việc gì, có thể dễ tính điểm công hiến công sức lao động hơn rất nhiều! Cơ cấu lại quả không sai."

"Đó là đương nhiên." Lý Thông trong lòng thầm nói: Đây là quy trình để làm ra sản phẩm số lượng lớn, mỗi người một chức năng tốc độ sẽ tăng lên rất cao, quen tay thì hay việc không chỉ tốc độ tăng mà chất lượng cũng được đảm bảo, tính công sức lao động cũng đơn giản hơn chỉ cần kiểm tra số lượng là được.

"Buôn bán, thu thuế, tiền trang trong Phi Thiên Chi Thành đều sẽ dưới quyền của Bộ Tài chính, cái này đúng là buôn tay cho đệ từ đi làm, chúng ta không chỉ có thể có nhiều thời gian hơn luyện võ, mà còn tránh thất thoát tiền tài vì sai lầm của mình vì qua nhiều khâu kiểm tra lại, tài sản của chúng ta sẽ tăng vọt vọt ah!" Thạch Sùng sau khi xem xong cũng khen ngợi nói.

"Bộ Giáo dục và Đào tạo! Đại ca, cái này độc ah! Tuy Phi Thiên giáo có mở trường học nhưng nhân khí không được tốt lắm, cơ cấu lại thành Bộ Giáo dục và Đào tạo Phi Thiên giáo chúng ta sức ảnh hưởng nhiều mặt mở rộng ! ! !". Thạch Sùng nhìn xuống phía dưới, vẻ mặt kích động nói.

"Ừm, Tam đệ người nói cái gì?... Là sao?" Thạch Sanh gãi đầu mặt có chút không hiểu.

"Phi Thiên giáo ban đầu người nào xin vào cũng nhận, không biết khả năng làm việc làm sao, bây giờ đại ca chuẩn bị đẩy ra Đào tạo chứng nhận khảo thí!!! Chỉ cần là người thông qua khảo thí Đào tạo chuyên ngành, sẽ có được giấy chứng nhận, chúng ta cũng có thể yên tâm giao việc cho người đó." Thạch Sùng từ từ giải thích.

Thạch Sùng chậm rãi giải thích, trong lòng cũng chưa phát giác có chút hưng phấn. Sau này muốn nhận người chỉ cần hô một tiếng là được, không cần phải khó khăn không biết gì cũng nhận vào.

Số từ: 1500

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 440 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4078 chương

Được cảm ơn 12858 lần

```
Reading(6060,2565559,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-68/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyễn Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Tăng Cường Tính Quản Lí.

"Các người muốn vào tiền trang Phi Thiên giáo làm việc?"

"Đúng vậy ạ!" Nhiều người bụ lại.

"Ai biết tiếng Việt qua đây?"

"Oh! Rất tốt đa phần đều biết tiếng Việt."

"Các người lấy gì chứng minh mình sẽ làm tốt việc ở tiền trang Phi Thiên giáo?"

"Ta là đệ nhất Danh Sĩ Kinh Châu, thi từ ca phú đều tinh thông."

"Ta là Học Giả danh tiếng vang vọng Trung Nguyên."

"Ta là chuyên gia Bộ Tài chính, ta có giấy chứng nhận Đào tạo chuyên ngành."

"Tên là chuyên gia Bộ Tài chính, có giấy chứng nhận Đào tạo chuyên ngành được nhận vào, còn Danh Sĩ Kinh Châu, Học Giả Trung Nguyên thì lần này, đây là tuyển người làm ở tiền trang." Thạch Sùng nghe thề liền hô.

Thạch Sùng còn trong mộng tưởng, đây là cờ nào đơn giản tuyển người ah! Thật là sáng khoái con gà mái mà.

Sau đó, Thạch Sùng giải thích cho Thạch Sanh hiểu đại khái, phương pháp này còn áp dụng cho trồng trọt chăn nuôi.

Thạch Sanh như đã hiểu rõ nhìn Lý Thông nói ra: "Ý nghĩ này rất tốt, Phi Thiên giáo phải cơ cấu lại theo phương hướng này chắc chắn sẽ phát triển tốt!"

"Đúng vậy!" Thạch Sùng đương nhiên hai tay đồng ý.

Sau đó, Lý Thông cùng với Thạch Sanh và Thạch Sùng ba người thảo luận với nhau, dùng sơ sai kiến thức trong Đại Việt Sur Ký Toàn Thư kết hợp với tình hình hiện tại của Phi Thiên giáo và Thần Võ đại lục, cuối cùng Bộ Giáo dục và Đào tạo nội dung cụ thể cũng được ra lò.

Bộ Giáo dục và Đào tạo sẽ tại trường học đẩy ra chương trình kiến thức cơ bản, đây giáo dục nghe nói đọc viết tiếng Việt, hoàn thành chương trình về sau sẽ có hai đường để chọn.

Thứ nhất là phần Giáo dục chia làm 4 cấp bậc.

Chương trình Tiểu Học, muốn hoàn thành chương trình điển hình là Đại Lí, Trung Nguyên tam đại đế quốc, tại mỗi Châu phải biết rõ sơ lược địa hình năm ít nhất 1 loại tài nguyên có thể làm Phi Thiên giáo sinh ra lợi nhuận, thuộc loại phổ thông trong hàng ngũ đệ tử.

Chương trình Trung Học, muốn hoàn thành chương trình điển hình là Đại Lí, Trung Nguyên tam đại đế quốc, tại một Châu được chỉ định phải biết rõ chi tiết địa hình, tìm hiểu ít nhất 10 loại tài nguyên có thể làm Phi Thiên giáo sinh ra lợi nhuận, thuộc loại tinh anh trong hàng ngũ đệ tử.

Chương trình Đại Học, muốn hoàn thành chương trình điển hình là Đại Lí, Trung Nguyên tại tam đại đế quốc, phải biết rõ từng chi tiết địa hình của 5 châu trở lên, sơ lược được tất cả tài nguyên có thể khai thác tại một trong năm châu đó, thuộc loại phổ thông trong hàng ngũ trưởng lão.

Thông thạo từng ngọn núi, dòng sông, biết tất cả tài nguyên khoáng sản tất cả các châu tại Trung Nguyên như trong lòng bàn tay, loại kiến thức đã thông thần này được tặng danh hiệu Bác Học, thuộc loại nòng cốt trong hàng ngũ trưởng lão.

Thứ hai là phần Đào tạo chia làm 5 cấp bậc, thấp nhất Nhất Tinh cao nhất Ngũ Tinh. Tham gia đào tạo theo trồng trọt chăn nuôi hay tài chính, nấu ăn thì có giấy chứng nhận là chuyên gia của chuyên ngành đó.

Có phương hướng cụ thể, Thạch Sùng cao hứng nói ra: "Trước mắt, Phi Thiên giáo chỉ mới có Băng Long Học Viện, liền từ địa phương này thực hiện bước đầu của cơ cấu lại chương trình giáo dục đi. Đối với người tham gia cũng không cần yêu cầu gì dù là già hay trẻ dù là gái hay trai, báo danh liền có thể tham gia. Đương nhiên vì chúng ta hao tổn đầu óc nên muốn báo danh thì cũng phải giao nạp nhất định mức chi phí! Chương trình kiến thức cơ bản vẫn miễn phí như cũ, còn cao hơn đại ca nghĩ thu bao nhiêu là tốt."

"Thu cao quá thì không tốt đâu." Thạch Sanh có chút lo ngại, hắn cũng khá sợ Thạch Sùng nổi máu tham tiền.

"Thuộc loại phi chiến đấu này, muốn kiếm tiền phải chịu đầu tư thôi, đăng ký Học Chương trình Tiểu Học cần 1 Đồng Kim tệ, đăng ký Học Chương trình Trung Học cần 10 Đồng Kim tệ, đăng ký Học Chương trình Trung Học cần 50 Đồng Kim tệ, đăng ký Học Bác Học cần 100 Đồng Kim tệ." Lý Thông ước lượng tình hình trước mắt rồi nói.

Dừng lại một lúc, Lý Thông giọng vẫn chậm rãi tiếp tục nói: "Còn chứng nhận chuyên ngành đào tạo chuyên gia cứ theo thứ tự là 50 Đồng Ngân tệ, 1 Đồng Kim tệ, 20 Đồng Kim tệ, 50 Đồng Kim tệ, 100 Đồng Kim tệ. Phí báo danh thu được, chúng ta cầm một nửa, một nửa khác thì làm kinh phí tiếp tục tăng tốc mở rộng các sơn cốc mới tại Thần Châu Chi Địa."

"Ừm, đại ca nói chí phải, một nửa khác tiếp tục đầu tư tiếp tục sinh lời thêm nhiều tiền tài nữa!" Thạch Sùng gật đầu đồng ý nói, Phi Thiên giáo tuy tài chính không lo vì đã đi vào quỹ đạo, nhưng có thêm khoản thu này thì hiệu quả hơn nhiều.

Thứ nhất có thể tổ chức và phát động nhiệm vụ có đệ tử với tăng xuất cao hơn vì trước kia nhiệm vụ là ở mức độ khá thấp. Thứ hai có thể cung cấp chỗ mà luyện nhóm đệ tử chiến đấu đây là lực lượng nòng cốt của Phi Thiên giáo ah! Có nhiều địa bàn hơn thì có thể tuyển thêm người cứ thế tiếp tục.

Thứ suy nghĩ một chút, Phi Thiên giáo đang mở rộng cần rất nhiều nhân thủ lao động nhưng Lý Thông đi theo hướng tinh anh nên đã qua thời người nào cũng nhận.

Nên nhớ Phi Thiên giáo tại tại Thần Châu Chi Địa này chỉ mở cửa hàng không đến 1%, còn lại tất cả đều là đệ tử hoặc tiểu tộc, đại tộc làm ăn hợp tác. Nếu muốn có cuộc sống tốt và công việc kiếm nhiều tiền tài thì phải tham gia cái chương trình giáo dục và đào tạo này.

Mà một khi chương trình giáo dục và đào tạo này đầu tiên được đệ tử Phi Thiên giáo tiếp nhận, sau đó là có quan hệ buôn bán đại tộc tiểu tộc tất cả mọi người tiếp nhận, đây không phải Phi Thiên giáo sức ảnh hưởng sẽ tăng lên cực lớn sao? Thậm chí còn thâm thấu vào các gia tộc các bang phía hợp tác làm ăn tại Bắc Tống xa hơn là toàn Trung Nguyên!

Sức ảnh hưởng này không chỉ về phương diện giáo dục, đầu tiên đại tộc tiểu tộc Kinh Châu sẽ chịu ảnh hưởng một cách vô tri vô, tại Trung Nguyên này chỉ có Phi Thiên Chi Thành thì giai cấp thấp mới có tiền lương tốt nhất, nếu đã thế đương nhiên sẽ học theo chương trình giáo dục Phi Thiên giáo, từ giáo dục, nhanh tài, đến tin đồ đều sẽ bị ảnh hưởng.

Sau khi ba huynh đệ Lý Thông đồng nhất ý kiến về sau, Thạch Sanh và Thạch Sùng đi bắt đầu thông báo cho đệ tử, khởi động kế hoạch cơ cấu lại đầu tiên là giáo dục.

Nếu muốn tiếp tục hợp tác hay muốn có công việc tốt tại Phi Thiên Chi Thành, mặc kệ là ai đều phải làm theo kế hoạch cơ cấu một mực vô cùng chặt chẽ.

Lần này, cao tăng của Phi Thiên giáo muốn đẩy ra kế hoạch cơ cấu lại giáo dục, đệ tử nòng cốt và đã được thông báo qua các trưởng lão đều biểu thị đồng ý. Đệ tử nòng cốt có nhiều người thân từ con cháu đến họ hàng, nay Phi Thiên giáo đang cần tuyển đại lượng nhân thủ, chỉ cần qua đào tạo là có công việc tốt, đảm đệ tử trong lòng thầm mừng tự nhiên đồng ý. Huống chi, bọn họ lúc này có rất lớn ưu thế sân nhà, phải báo cho người thân hành động thật nhanh nếu không càng về sau muốn vào càng khó khăn hơn.

Số từ: 1505

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 452 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4079 chương

Được cảm ơn 12859 lần

Reading(6060,2566279,0); if(\$.cookie('background'))
{ \$(' #wrap').css('background',\$.cookie('background'));if(\$.cookie('background')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')) \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-

tien/chuong-69/"; }} document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Giáo Dục Và Đào Tạo.

Sau đó không lâu, giữa trưa Phi Thiên giáo đối với toàn thành tuyên bố, đang tiến hành nhận đăng ký, báo danh nhanh chóng!

Đồng đảo con cháu đệ tử Phi Thiên giáo đã biết tin tức từ trước, bọn họ đều như người bên ngoài nhận toàn nhiệm vụ cấp thấp, nay thấy có thể làm đệ tử ngoại vi chỉ cần hoàn thành quá trình giáo dục và đào tạo là được, nếu bây giờ lại không nhanh chân sau này đều sẽ thua kém mọi người.

Trong lúc nhất thời, Băng Long Học Viện khảo thí báo danh náo nhiệt!

Toàn bộ Phi Thiên Chi Thành các bang phái các gia tộc thấy như thế oanh động sự tình, làm sao lại không kinh động, nhìn cơ hồ toàn con cháu đệ tử Phi Thiên giáo, đây là muốn làm gì.

Quán ăn ở gần đó.

"Vương lão bản! Khi tiểu nhân đang đi mua rau củ thì thấy tại Băng Long Học Viện, đã có trên trăm người đang tại xếp hàng, đội ngũ chiều dài trước mắt đã có hơn hai mươi mét. Tiểu nhân phi thường tò mò không biết bọn họ vì sao tại xếp hàng? Tiểu nhân lại gần thì thấy toàn bọn con cháu đệ tử Phi Thiên giáo, đột nhiên tự tập đông như thế liền chắc là có việc khác thường nên tiểu nhân cấp tốc về đây thông báo." Điểm tiểu nhị từ bên ngoài vội vàng chạy đến vào nói.

"Việc này ta đã biết người làm rất tốt, sau này cứ thế phát huy." Vương lão bản nghe xong, phát tay ném hai, ba đồng ngân tệ cho tiểu nhị xem như khen thưởng nói.

Dừng lại một lúc, Vương lão bản sau khi suy nghĩ liền tiếp tục nói: "Người tạm thời coi giữ cửa tiệm, ta có việc ra ngoài một lúc."

Vương lão bản dù là trung niên nhưng lúc này tốc độ cũng không chậm như làn gió thoảng cái đã ra tới cửa để lại điểm tiểu nhị một mình trong cửa tiệm.

Vương lão bản thuộc Vương gia đại tộc ở Kinh Châu, tuy mang họ Vương nhưng cũng chỉ là hạ nhân trong tộc mà thôi! Vài tháng trước, may mắn đúng lúc báo tỉnh cho gia chủ về việc Phi Thiên giáo bán bảo châu quý giá, từ hạ nhân lên làm lão bản như bây giờ.

Vì lập công to nên Vương lão bản cũng là người được chọn để hợp tác làm ăn với Phi Thiên giáo, nhờ tại khu vực được bảo vệ an toàn này mà việc mua bán rất thuận lợi, Vương lão bản từ đó bỏ được vào túi riêng cũng khá, thấy lại có cơ hội lập công đương nhiên hân hoan đi tham dò.

Không lâu, tại Băng Long Học Viện khoảng đất rộng đang có nhiều người xếp hàng, Vương lão bản không khó nhìn ra trong đó có không ít khách quen của cửa tiệm mình, đa phần đều có quan hệ với đệ tử Phi Thiên giáo.

Vương lão bản xác nhận mục tiêu, liền chạy lại gần nhỏ giọng hỏi: "Lý huynh đệ, tại sao các người xếp hàng tại đây vậy? Nhìn thấy thật là nhiều người ah!"

"Oh! Thì ra là Vương lão bản." Lý huynh đệ thấy người gọi mình là Vương lão bản, ban đầu chào hỏi, sau đó thần bí nhỏ giọng đáp: "Nếu là Vương lão bản hỏi thì ta đây mới trả lời ah! Dù thế nào ta cũng là khách quen của cửa tiệm người! Lúc trước không lâu ta nhận được tin tức của chú ba em của cha ta nói Phi Thiên giáo lại tuyển thêm người hơn nữa số lượng còn rất lớn không có vài ngàn thì cũng cả vạn. Người cũng biết làm cho Phi Thiên giáo được trả rất nhiều tiền, không nói đầu xa, chú ba ta làm công việc bắt sâu tại nông trường thế mà được đến 20 Đồng Ngân Tệ một tháng, nghe đầu đây là mức lương thấp nhất, cái này đủ nuôi 20 người dân chạy nạn trong 1 tháng ah."

"Lý huynh đệ! Nói vào trọng điểm! Nói vào trọng điểm!" Vương lão bản không nhịn được nói, ta đang gấp mà người cứ nói đi đâu đâu.

"Muốn vào làm cho Phi Thiên giáo phải có giấy chứng nhận thông qua giáo dục hoặc đào tạo chuyên ngành nào đó. Muốn có thì đăng ký học tại Băng Long Học Viện, ta muốn làm chuyên gia trông tọt Nhất Tinh như chú ba ta chỉ cần 7 ngày đào tạo, đương nhiên đây là đối với chúng ta đã biết tiếng Việt nếu không sẽ mất thêm 7 ngày học lại cơ bản." Lý huynh đệ thấy thế liền cuối thấp đầu hơn nhỏ giọng.

"Thì ra là thế!" Vương lão bản gật đầu, trong lòng tính toán: Theo tình hình trước mắt đã có vài trăm người đang xếp hàng đều có quan hệ với đệ tử Phi Thiên giáo, không đến ngày mai thì số người tham gia báo danh phải cả ngàn trở lên, bất quá theo tình hình đăng sau lần lượt tới báo danh nhân số vẫn còn ở tầng nhiều! Ta làm hạ nhân ta không muốn con cháu cũng thế! Quyết định liệu mạng bỏ tiền ra con cháu có tương lai mới được!

Phi Thiên giáo giấy chứng nhận tin tức trong hai tiếng đồng hồ liền tạo thành oanh động to lớn, kẻ đang xếp hàng thì nhìn dòng người mà mắt tròn, ước ao ghen tị người đã đăng ký xong.

Trong lúc nhất thời, tại Phi Thiên Chi Thành bay ra rất nhiều bồ câu đưa thư, liền chuẩn bị đón thêm nhiều dòng máu mới.

Tất cả đệ tử Phi Thiên giáo cơ hồ trên mặt cười nở hoa, may mắn có quan hệ với mình đều nhanh chân tới trước chỉ cần chăm chỉ thì sẽ có việc làm tốt lương cao nếu không thì tiếp tục mệt mỏi, vất vả. . .

Mà trong lúc này, đệ tử Phi Thiên giáo thực hiện nhiệm vụ cũng nhiều hơn, cống hiến từ đó từ từ bay lên thẳng. Tụ Bảo Lâu nhao nhao phát xuống nhiệm vụ không ngừng.

Lý Thông nhìn đệ tử thao thao bất tuyệt báo cáo tình huống, hẳn không nghĩ tới Phi Thiên giáo giấy chứng nhận sẽ sinh ra lớn như vậy sức ảnh hưởng, có quan hệ đệ tử Phi Thiên giáo không nói, chưa đến ba tiếng đồng hồ mà cũng gây nên không ít người của đại tộc điên cuồng báo danh, gần Phi Thiên Chi Thành cũng chạy đến không ít người.

Lúc này, Lý Thông trong lòng thầm nghĩ: Phi Thiên giáo không có nhân tài không sao, chính mình có thể bồi dưỡng. Từ đầu bồi dưỡng đương nhiên rất chậm, nhưng lấy Phi Thiên giáo danh khí tốt, tăng thêm tài lực hùng hậu, lương cao công việc nhẹ toàn lực ủng hộ, bước đầu cơ cấu lại giáo dục tiến hành thuận lợi, sau này còn sợ hấp dẫn không đến nhân tài vì mình làm việc sao?

Tuy làm như thế sẽ đưa đến Trung Nguyên, một đám Nho gia luôn trong mồm ‘Vô Luận Sĩ Thứ, Hữu Giáo Vô Loại’ nhưng tri thức đều bị lũng đoạn bên trong gây khó dễ, nhưng Lý Thông hẳn sẽ lo lắng sao, Trung Nguyên lúc này cách Mông Cổ tiêu diệt không xa làm gì có tinh lực đi quản nơi đây.

Mặc dù không muốn thừa nhận nhưng dân tộc Hoa Hạ tại Trung Nguyên chỉ mạnh lên khi được Mông Cổ chỉ huy, Mông Cổ tuy giết không ít người Trung Nguyên, nhưng lại có thể làm một dân tộc như Hoa Hạ từ đông mà không có tiếng tốt gì đến có thể lưu danh sử sách vang vọng toàn thế giới.

Không biết Mông Cổ tại Thần Võ đại lục này có dẫn dắt một dân tộc như thế đi đến thời kỳ hoàng kim không?

Nhưng đến lúc Mông Cổ đập bằng Trung Nguyên thành Mông Nguyên thì Phi Thiên giáo đã có thực lực tiêu diệt Mông Nguyên, nếu còn như trong lịch sử muốn tấn công Đại Việt tuy là thất bại nhưng Lý Thông cũng muốn trước đó đâm trước một dao, nếu để Mông Nguyên giết lung tung để Cửu Long đầu ra tay tàn sát, dân số Thần Võ đại lục đặc biệt Trung Nguyên liền ít đi vậy lấy gì mà lao động, lấy đâu ra cống hiến.

Số từ: 1511

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 464 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4080 chương

Được cảm ơn 12860 lần

```
Reading(6060,2566784,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-70/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Đặc Thù Chiếu Cổ.

Son cốc của Lý Mạc Sầu.

Khác với Phi Thiên giáo bên ngoài đang thập phần xôn xao, trong phòng lúc này khá tĩnh lặng.

Trong phòng lúc này Lý Mạc Sầu và Tiểu Long Nữ đang ngồi, A Tử hiện giờ là đại sư tỷ của phái Cổ Mộ luôn đứng phía sau lưng Lý Mạc Sầu, bộ dạng ngoan ngoãn luôn lắng nghe chỉ thị.

Phía xa đang đứng còn có ba tiểu nữ hài tất cả đều 9, 10 tuổi bộ dáng, theo thứ tự là Hồng Lăng Ba đây là Lý Mạc Sầu trên đường đòi nợ Lục Triển Nguyên giúp đỡ một đứa cô nhi khi gặp nguy hiểm, sau đó liền thành nhị sư tỷ phái Cổ Mộ, hai người con lại là Trình Anh và Lục Vô Song lần lượt là tam sư tỷ và tứ sư muội của phái Cổ Mộ.

Có thể thấy phái Cổ Mộ lớn thì đại mỹ nhân nhỏ cũng là tiểu mỹ nhân, đúng là mỹ nhân phần đông môn phái.

Lý Mạc Sầu một thân thanh y, gương mặt có chút ngạo nghễ, trong mắt chưa từng có tự tin, nội lực ba động tuy lúc ẩn lúc hiện nhưng cũng làm người ở gần có chút áp lực. Hiện nhiên là nhớ có Lý Thông trợ giúp đã luyện 《Thiên Tâm Ma Công》 sơ thành đột phá làm Tông Sư cao thủ.

Ánh mắt quét qua ba tiểu nữ hài nhìn Tiểu Long Nữ nói: "Tiểu sư muội! Phái Cổ Mộ chúng ta đúng là nhân khí ít ỏi à! Không nói hai chúng ta đã là Tông Sư cao thủ, đệ tử ngoài A Từ có chút võ công và độc thuật còn lại...Người xem ba đứa chúng nó! Một chút võ công cũng không có! Nếu để người khác biết đó là đệ tử phái Cổ Mộ thì có bao nhiêu mất mặt ah!"

Tiểu Long Nữ dáng người Phong Hoa Tuyết Đại khí chất lãnh nhược băng sương làm người nhìn thần hồn điên đảo, thanh âm vô cùng dễ nghe nhưng trong giọng nói có một loại lãnh ngạo chán nản: "Sư tỷ nói rất đúng! Ba tiểu nữ hài tuy thường làm may và nhưng đã là đệ tử của phái Cổ Mộ thì võ công không thể thấp hơn người khác được!"

"Ngoài dạy sử dụng ám khí ngân châm ta nghĩ còn phải giáo Khu Trùng Thuật, ba đứa bọn chúng đều đã có kiến thức căn bản!" Lý Mạc Sầu như đã suy nghĩ từ trước nói.

Khu Trùng Thuật của phái Cổ Mộ đời trước là nuôi Băng Tầm, đến đời thứ 2 thì Lý Mạc Sầu nuôi trùng độc, Tiểu Long Nữ thì nuôi Ngọc Phong, tại phương diện này đều có chút tâm đắc, giáo cho đệ tử đời thứ ta đương nhiên dư dả.

Sau lưng Lý Mạc Sầu, A Từ trong lòng mừng rỡ, tuy cũng được đại sư phụ Lý Mạc Sầu dốc dạy dỗ, nhưng nếu có thêm Tiểu Long Nữ chỉ dạy một ít tâm đắc chắc chắn mình cũng có thể lĩnh ngộ ít nhiều, liền dẫn đầu nói: "Đa tạ nhị sư phụ truyền thụ!"

Vì phái Cổ Mộ nhân khí thật sự là quá ít nên Lý Mạc Sầu làm đại sư phụ, Tiểu Long Nữ làm nhị sư phụ cùng giáo dục đệ tử đời thứ ba, có thể tăng thêm thời gian chỉ dạy cho đệ tử về võ công bốn phái đồng thời đơn giản cách xưng hô, A Từ dù sao cũng lớn tuổi hơn Tiểu Long Nữ, nếu Tiểu Long Nữ hỏi lâu mới nhận đệ tử bối phận sẽ rất loạn.

Hồng Lăng Ba, Trình Anh và Lục Vô Song thấy thế cũng tạ ơn theo. Phải biết Khu Trùng Thuật rất thực dụng, ngoài có thể hỗ trợ ngăn kẻ địch mạnh dễ chạy trốn còn có thể chế tạo độc dược bán, loại độc dược này rất được nhân sĩ Trung Nguyên hoan nghênh.

Sau một loạt trao đổi làm sao làm sao truyền thụ khu trùng thuật, Lý Mạc Sầu cho phép Hồng Lăng Ba, Trình Anh và Lục Vô Song ra khỏi phòng tiếp tục công việc nuôi Băng Tầm lấy tở của mình.

Lý Mạc Sầu lúc này đi vào chuyện chính nhìn Tiểu Long Nữ nói: "Tiểu sư muội! Người đã luyện 《Thiên Tâm Thần Công》 sơ thành dung nhan sẽ bắt lão, nhưng hẳn người cũng biết nữ tử chúng ta 13 tuổi phát tướng chiều cao, đến 15 tuổi các bộ phận khác mới nảy nở đầy đủ, sư muội đáng người luôn như thế không chút lo lắng sao?"

Tiểu Long Nữ nghe thế nhìn trước ngực đại bạch thỏ, bên dưới cặp mông đầy đặn, thân hình chỉ cần nhẹ động liền như con rắn uốn éo của Lý Mạc Sầu và A Từ sau đó nhìn tiểu bạch thỏ của mình, trong lòng tuy rất phiền muộn nhưng ngoài miệng lãnh đạm như không nói: "Không sao! Đại phối đàn đã từng nói, ta đẹp như minh tinh sẽ luôn yêu thương ta!"

"Đẹp như minh tinh?" Lý Mạc Sầu có chút nghi hoặc không hiểu.

"Minh tinh là ngôi sao trên trời tỏa sáng hấp dẫn con mắt người khác." Tiểu Long Nữ giải thích, sau đó bổ sung thêm một câu: "Đương nhiên! Sư tỷ với A Từ cũng thuộc loại này! "

"Ai cần hắn đánh giá!" Lý Mạc Sầu mặt có chút ngạo kiều nói, ngoài miệng nói thế nhưng dù không có cảm tình gì với Lý Thông, đã là phụ nữ được người khác tán dương trong lòng vẫn khá vui vẻ.

Dừng lại một chút, Lý Mạc Sầu như nhớ lại cái gì nói: "Dù hắn bây giờ là như thế luôn yêu thương người! Nhưng sư muội ah! Người cũng không thể chủ quan được đâu, với bản tính háo sắc của hắn, sau này không lấy tám, chín có khi vài chục người vợ về, địa vị của sư muội người trong lòng hắn liền giảm! Không nghe số lượng bù chất lượng sao? Dù người có đẹp như thiên tiên cũng không thể làm gì được, huống hồ hắn lấy về nữ nhân về phản nham sắc chắc cũng không kém người quá nhiều."

Đang chìm đắm trong tình yêu, trái tim Tiểu Long Nữ liền giống ngấm ở trong mật ong ngọt ngào làm người quen đi thực tại, nghe Lý Mạc Sầu nói thế, nằng toàn thân liền run lên, trong lòng càng nghĩ càng lạnh lẽo, càng nghe càng cảm thấy sư tỷ nói có lý.

Lý Mạc Sầu thấy Tiểu Long Nữ bộ mặt như cũng đồng ý với mình, liền không nhanh không chậm tiếp tục nói: "Cũng như Phi Thiên giáo đang tranh giành sức ảnh hưởng của ta và Kim Luân Pháp Vương, sư muội người nhan sắc như thế chất lượng không cần lo rồi, về phần số lượng phải tìm thêm đồng minh cho mình, như thế địa vị của người trong lòng Lý Thông sẽ không thay đổi."

Nhìn thấy Tiểu Long Nữ bộ dạng như thể đệ tử đang chăm chú nghe sư phụ chỉ bảo, A Từ cũng vì phái Cổ Mộ sau này được chiếu cố mà nói thêm vào: "Tuy đệ tử và đại sư phụ không thể xuất người giúp nhị sư phụ nhưng vẫn muốn góp chút sức! Nhị sư phụ bận rộn chắc còn không biết, Phi Thiên giáo vừa nhận thêm vào mẹ con Hoàng Dung, Hoàng bang chủ này từng là bang chủ Cái Bang tư sắc không thua gì đại sư phụ, con của nàng ta tuy nhỏ nhưng

gương mặt như phấn điêu mài ngọc lớn lên cũng sẽ là tiểu mỹ nhân, kết hợp với nhau không phải một cộng một bằng hai nữa, mẹ con hoa này tuy tư sắc không bằng nhị sư phụ, nhưng đối với nam nhân rất có lực hấp dẫn, so với nhị sư phụ không thua không kém, vì thế nhị sư phụ càng tìm thêm đồng minh cho mình."

A Tử thao thao bất tuyệt không biết nàng đang bị đại sư phụ Lý Mạc Sầu mắng trong lòng: Đã lấy tư sắc của ta so với Hoàng Dung còn không nói, hết lần này đến lần khác nói Hoàng Dung không bằng sư muội ta, đây không phải gián tiếp nói ta không bằng sư muội.

Lý Mạc Sầu trong lòng không vui cũng không cất lời A Tử, vì Cổ Mộ sau này được đặc thù chiếu cố nàng nhìn...nhìn! Lý Mạc Sầu lúc này nhìn thoáng qua sư muội mình.

Eo thon uyển chuyển không chịu nổi, đường cong lá lướt cơ hồ tìm không ra nửa điểm tí vết, tinh tế dây lưng thắt bó ở bên hông càng thêm tô điểm vòng eo nhỏ nhắn, bạch y tinh khiết Ngạo Tuyết Lăng Sương, tuy là thiếu nữ đáng người nhưng vẻ kiều diễm lại làm cho người khác cơ hồ ngạt thở, ma quỷ hai chữ đã không đủ để hình dung vẻ đẹp Quốc Sắc Thiên Hương này.

Số từ: 1591

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 496 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4081 chương

Được cảm ơn 12881 lần

Reading(6060,2584120,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{\$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-71/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Độc Hoa Bách Hợp.

Lý Mạc Sầu không có trong nguyên tác tranh giành 《Ngọc Nữ Tâm Kinh》 mà căm thù vị sư muội xinh đẹp này, dù sao đã có 《Thiên Tâm Ma Công》 không luyện được cũng không thể trách người khác.

Nàng trái lại còn rất thương yêu Tiểu Long Nữ, không những làm cho Cổ Mộ được đại lực ủng hộ nhanh chóng phát triển, còn giúp Lý Mạc Sầu luyện được thần công, vì tương lai phái Cổ Mộ sau này nàng toàn lực giúp đỡ Tiểu Long Nữ, thậm chí còn có ý định thu thêm nữ tử có tu sắc cho Lý Thông làm tì nữ.

Bất quá, vị sư muội Tiểu Long Nữ này của nàng tính tình lãnh đạm, mặc cho nàng và đồ đệ A Tử nói nhiều như thế nhưng vẫn cái nghe cái không, Lý Mạc Sầu cũng hiểu việc này không thể gấp nên đành từ từ uốn nắn.

Nhìn Tiểu Long Nữ bộ dạng suy tư bóng lưng, trong phòng lúc này chỉ còn lại hai người.

Ngay tại lúc A Tử đang không tập chung, một bóng người đột nhiên nhảy ra ôm lấy nàng, gặp phải đột nhiên tập kích A Tử giật nảy cả mình, bản năng giãy giụa lên.

Đối phương tập kích trước ngực, bị sờ làm đôi đại bạch thỏ biến đổi nhiều hình thù khác nhau, người kia được nước làm tới tiến thẳng vào váy, bàn tay sờ lên A Tử bờ mông tròn trịa rắn chắc. Nhưng mà bất luận A Tử thế nào giãy giụa, cũng không cách nào thoát khỏi người kia.

Nhưng mà ngay tại lúc này bên tai nàng nghe đối phương thấp giọng nói: "Chớ lộn xộn, là ta đây!"

Nghe được cái thanh âm này, A Tử căng thẳng thân thể lập tức mềm nhũn ra. Nguyên lai là sư phụ Lý Mạc Sầu tập kích.

Trong nháy mắt A Từ tâm tình sợ hãi tức giận biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thay vào đó là vô tận vui mừng cùng tràn đầy yêu thương.

Lý Mạc Sầu thấy A Từ đã không còn chống cự, tại bờ miệng tròn trịa vỗ một cái nói: "Lúc trước ngươi dám nói ta không bằng sư muội, ta phải mạnh mẽ trừng phạt ngươi mới được!"

Bờ miệng như thể là A Từ từ huyết. Theo "Đùng" một tiếng giòn vang, nàng lập tức cảm thấy trên cặp môi truyền đến một trận nóng bỏng cảm giác, cái cảm giác này trong nháy mắt liền khuếch tán đến toàn thân, rất nhanh làm cho nàng mất đi giấy giữa khí lực. A Từ thậm chí cảm thấy được mơ hồ có cổ ẩm ướt đang tại phía dưới nhanh chóng lan tràn, tiếp tục như vậy chẳng mấy chốc sẽ có tràn ra nguy hiểm.

A Từ đôi mắt đáng thương nhìn Lý Mạc Sầu cầu khẩn: "Chúng ta vào phòng được không?"

Lý Mạc Sầu tại A Từ cặp môi phách mấy lần, thấy nàng buông tha cho chống cự, bộ dáng ngươi muốn làm gì thì làm. Lý Mạc Sầu liền lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Chỉ chớp lát sau hai người quần áo trên thân biến mất, xích lõa trần truồng quấn quýt lấy nhau như hai con linh xà uốn éo. Không lâu sau liền truyền ra tiếng âm trầm trầm.

Sau cơn mây mưa, Lý Mạc Sầu nhìn A Từ bộ mặt thỏa mãn trong lòng liền vui vẻ, nhớ đến vì nguyên cứu độc dược, ý vào tự thân kháng độc cực cao thể mà lại không phòng được dâm độc của hoa bạch hợp, nói đến cũng lạ dâm độc của hoa bạch hợp chỉ nữ nhân nói trúng hơn nữa đã trúng dâm độc không cần cùng nam nhân mà lại cần nữ nhân đến giải độc.

Sau lần giải độc đó, Lý Mạc Sầu và A Từ thân thể cùng linh hồn đều đạt đến mức cực khoái, vì thế lúc không người thường quấn lấy nhau, mỗi lần như thế liền không rời không bỏ cho đến khi khí lực gần cạn kiệt. Vì phòng ngừa người khác phát hiện, xung quanh được bố trí toàn độc, chỉ vài người biết rõ cách tránh mới vào được. Lý Mạc Sầu và A Từ vì có Phi Thiên giáo chống lưng nên cũng không quá lo sợ chỉ cần làm kín kín không bị người biết là được.

.....

Sơn cốc của mẹ con Hoàng Dung.

Trong phòng tắm mờ sương mù, ào ào dòng nước liên tục chảy xuống.

Từng dòng từng dòng như châu ngọc chạm vào da thịt trắng nõn của Quách Phù chậm rãi rơi xuống, giọt nước óng ánh sáng long lanh, càng lộ ra tiểu mỹ nữ thân hình đáng yêu động lòng người.

Quách Phù nhẹ nhàng dùng tay thanh tẩy thân thể dính đầy tro bụi của mình.

Hôm nay nàng nhân sinh trải qua thật nhiều, ngoài trừ chuyển đến nhà mới còn gặp phải đại ca ca tốt bụng.

Tại Tương Dương thành vì quân phí mà tiền tiêu vật nài bị cắt bớt, thức ăn cũng không phải rất nhiều.

Vì chiến tranh mà tính an toàn luôn rất thấp, đi đâu cũng đoàn đội nhiều người, luôn phòng bị tập kích.

Vào Phi Thiên Chi Thành, mẫu thân hứa sẽ có nhiều món ăn ngon, nhiều tiền tiêu vật.

Có Lý đại ca cho kẹo mật ong.

Có Lý đại ca nhà gần bên cạnh bảo vệ.

Tại đây, Lý Thông cải biến nàng cuộc sống tất cả, có tự do chơi đùa khắp nơi như phổ thông nữ hài đồng dạng.

"Được quan tâm được bảo vệ thật tốt." Quách Phù nhẹ giọng nỉ non, hai gò má liền hồng hồng.

Nhớ đến mình chủ động hôn hôn đại ca ca, Quách Phù trong lòng không hiểu được vui vẻ, hai gò má càng nóng bỏng, nhịp tim cũng phốc phốc gia tốc, vội vàng dùng nước lạnh xông đầu, này mới khiến trái tim của chính mình bình tĩnh lại. . .

Đem toàn thân rửa đến trắng tinh, lau khô thân thể, sau đó Quách Phù phủ khăn tắm lên nhằm che kín thân thể.

Từ phòng tắm đi ra, Quách Phù tóc dài ướt nhẹp còn không có khô, nhò nhảnh xinh xắn trên thân thể chỉ một cái khăn tắm màu trắng, nhiều bộ phận có thể nhìn mà không sót gì.

Một đôi linh lung ưu mỹ đùi ngọc uyển chuyển, Quách Phù lâu dài rèn luyện võ công cơ bản khiến cho đôi đùi ngọc này tràn ngập dẻo dai, nhẹ nhàng mà ưu nhã, còn có chút hồ ra tiểu bộ ngực gần như bằng phẳng.

Quách Phù sau khi ngồi nghỉ trên giường lấy lại tinh thần vì cười ngựa đường dài khá mệt mỏi, nhớ tới chiều nay mẫu thân sẽ làm món ăn, tâm tình thật tốt thân ảnh như gió nhanh chóng biến mất khỏi gian phòng.

Quách Phù khi đến nơi thì tất cả đã động đù, nàng cũng không nghĩ nhiều liền chạy đến ngồi xuống chiếc ghế gần Hoàng Dung gia nhập vào trận đánh chém.

Hoàng Dung thấy bốn tên hải tặc ăn xong liền nhìn ba tên nam hải hỏi: "Các người đều biết đã vào Phi Thiên giáo dù làm việc gì cũng được trả rất nhiều tiền, theo ta được biết có hai loại, một loại là đệ tử phổ thông, dù có lên chức cao hơn cũng là phổ thông giống ta, không có ràng buộc quá nhiều nhưng vẫn kiếm được khá nhiều kim tệ, một loại khác là đệ tử nòng cốt, nếu đã chân chính vào Phi Thiên giáo, liền vĩnh viễn là người của Phi Thiên giáo, không thể rời đi, không thể phản lại, phải vì Phi Thiên giáo phục vụ!"

Dừng lại một lúc, Hoàng Dung nhỏ giọng bổ sung: "Đệ tử nòng cốt mà phản bội hình phạt rất tàn khốc, Phi Thiên giáo rất đặc biệt, tội nhân càng nặng thì càng không có giết, nhưng bị buộc phải ra sức lao động trả lại toàn bộ thiệt hại, một là vào Trại Cải Tạo vừa lao động vừa chiến đấu đến chết, hai là thử thuốc như các người đã thấy thử thuốc xong không chết liền tại Hội Chữ Thập Đỏ được chăm sóc."

Nghe đến phản bội hình phạt, nhớ đến tại Hội Chữ Thập Đỏ từng người từng người đều biến dạng, ba nam hải mặt không khỏi trắng bệch, trong lòng liền một trăm cái không muốn dính vào. Nhưng nhớ tới nếu bây giờ nói không vào thì Quách Phù ngồi đang xem cuộc vui cười nhạo.

Dương Quá sau khi tiêu hao thông tin, đầu óc thông minh cơ trí vận động, gương mặt mang ý cười, tự tin nói: "Gia nhập! Tại sao lại không gia nhập? Ta sẽ làm đệ tử phổ thông của Phi Thiên giáo."

Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu nghe thế liền bừng tỉnh đại ngộ, cũng hòa theo.

Số từ: 1618

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 497 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4081 chương

Được cảm ơn 12882 lần

```
Reading(6060,2587935,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-tien/chuong-72/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tam Tự Kinh Hàng Loại Hai.

Hoàng Dung chỉ muốn thử một chút ba nam hải mà thôi, Dương Quá thông minh vừa nghe liền hiểu trong đó ẩn ý, Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu quả thật không bằng được.

Đối với kết quả này, Hoàng Dung như đã liệu định từ trước, trong lòng khẽ thở dài, liền nói sang chuyện khác: "Phi Thiên giáo tại Băng Long Học Viên có mở lớp học, khóa cơ bản ngoài dạy tiếng Việt còn có dạy đạo lý làm người."

"Dạy đạo lý làm người, cái này con biết." Tiểu Võ Võ Tu Văn lanh lợi liền giành trước.

"Nhân chi sơ, tính bản thiện, Tính tương cận, tập tương viễn, Cầu bất giáo, tính nãi thiên, Giáo chi đạo, quý dĩ chuyên." Võ Tu Văn vừa đọc vừa lắc lư cái đầu, sau đó mặt nghiêm túc phân tích: "Phàm con người ta mới sinh ra đều có cái bản tánh tốt lành. Vì cái tánh lành ấy giống nhau nên giúp họ gần nhau; nhưng khi lớn lên, hòa nhập với xã hội, nhiễm nhiều thói tục ở đời khiến cho tính tình của họ khác đi và thành ra xa nhau. Nếu như con người ta chẳng được giáo dục, dạy dỗ thì tánh lành thuở ban đầu ấy sẽ trở nên thay đổi tùy theo môi trường mà họ tiếp xúc. Về đường lối giáo dục, dạy dỗ con cái thì lấy đức chuyên làm trọng."

"Dường bất giáo, phụ chi quá, Giáo bất nghiêm, sư chi đoạ, Tử bất học, phi sở nghi, Ấu bất học, lão hà vi?" Dương Quá cũng không chịu thua kém, vừa

đọc bài mà Hoàng Dung dạy mình kỹ nhất vừa lắc lư cái đầu: "Nuôi con mà chẳng dạy dỗ, ấy là lỗi của người cha. Dạy học mà chẳng nghiêm, ấy là quấy của ông thầy. Kẻ làm con mà chẳng học, chẳng phải lẽ nên vậy. Lúc nhỏ chẳng học thì lớn lên tới già rồi sẽ làm gì?"

"Ngọc bắt trác, bắt thành khí, Nhân bắt học, bắt tri nghĩa, Vi nhân tử, phương thiếu thời, Thân sư hữu, tập lễ nghi." Vô Đôn Nhu chẳng hiểu đang diễn ra chuyện gì, thấy hai người như thế hẳn cũng làm một bài: "Hòn ngọc không đeo gọt thì chẳng nên món đồ; người ta không học thì chẳng biết nghĩa lý. Cho nên phận làm con, đương lúc còn trẻ, phải thân cận với thầy và bạn để học tập lễ nghi."

Ba tên tiểu tử thi nhau đọc xong còn cảm thấy khá đắc ý đang mong được khen ngợi, Hoàng Dung gương mặt đầy ý cười nói: "Các người hình như đã quên, tam đại giáo chủ là người Đại Việt, Tam Tự Kinh tại đây chỉ là hàng loại hai mà thôi! Tại Đại Việt muốn dạy con cháu cách làm người là kể chuyện cổ tích."

"Tam Tự Kinh tại đây không dùng được? Đúng là hàng loại hai." Dương Quá, Vô Đôn Nhu, Vô Tu Văn lòng thầm không vui, phí khá nhiều công sức để học vậy mà.

"Truyện cổ tích? Nương kể thử một truyện đi." Quách Phù mặt đầy hiếu kỳ, giọng nũng nịu nói.

Hoàng Dung thấy bốn hài tử như thế cũng đành chiều theo: "Truyện cổ tích đầu tiên là ‘Sang tàu đòi nợ’!!"

Truyện kể!

Ở một vùng quê nợ có một đôi vợ chồng nghèo, sau nhiều năm mới có được một đứa con trai, chàng trai ăn uống rất khỏe bao nhiêu cũng không đủ, dù đôi vợ chồng nghèo đã làm thêm nhiều việc và được sự giúp đỡ của làng xóm.

Khi trong nhà và làng xóm cũng hết cách, người cha mới gọi con trai mình lại và nói rằng:

- Con cũng đã khôn lớn rồi, cha mẹ cũng sắp gần đất xa trời, không thể làm việc nuôi con được nữa. Khi trước nhà ta khá giả, lúc đó hoàng đế Trung Nguyên có vay nhà ta 70 vạn Đồng cả Kim tệ cả Ngân tệ. Nay con hãy đi sang đó ‘TÌM CÁCH’ đòi nợ mà ăn.

Người con trai nghe cha dặn dò liền đi. Đến vùng núi phương Tây, chàng thấy đại hán đang chăm chỉ đào núi, liền chạy đến hỏi:

- Này anh, anh đang làm gì vậy?

Đại hán thấy anh chàng hỏi thì trả lời:

- Tôi đang đào xuyên núi, tìm vàng bạc châu báu bên trong.

Anh chàng thấy thú vị, sau khi trò chuyện liền cùng kết bái anh em. Nhớ tới chuyện chính anh liền rù:

- Anh theo tôi sang đòi nợ vua Trung Nguyên, khi đó tha hồ lấy tiền mà ăn chơi, còn việc đào núi này để đó khi về rồi tiếp tục sau.

Đại hán nghe thấy cũng có đạo lý, liền cùng anh đi.

Trên đường đi, vào một ngày, họ đến trước một ngọn núi. Trên hòn đá lớn dưới chân núi có một chàng trai trẻ tuổi đang ngồi rất nhàn hạ. Hai người thấy vậy bèn tiến tới hỏi hẳn đang ngồi đấy làm gì. Hẳn trả lời:

– Ta ngồi chỗ này, thi thoảng lại thổi ngã mấy cái cây rồi đem về làm củi đun.

Nghe thấy chuyện lạ, hai người liền bảo anh làm thử cho mình xem. Quả nhiên, người kia chỉ thổi nhẹ một hơi thì vô khối cây cối trước mặt đột nhiên đổ rạp xuống như vừa bị bão quét qua. Hai người vui mừng nói với anh:

– Bác có tài thế này, có thể nổi tiếng khắp thiên hạ, sao lại chọn sống ở nơi hẻo lánh này? Vậy đi! Bác cùng chúng tôi sang Trung Nguyên đòi nợ vua, coi bộ còn thú vị hơn là việc này đây!

Nghe lời đề nghị, anh chàng ngay lập tức đồng ý. Rồi tất cả lại cùng nhau lên đường.

Cuộc hành trình sang phương bắc lại tiếp tục, mười ngày sau, mọi người đến trước một cái hồ. Từ xa đã thấy một anh chàng không ngưng lấy tay tát nước, mỗi lần tát vậy mà ¼ nước trong hồ đều bay theo. Mấy người vô cùng kính phục, vội vàng gọi lại:

- Bác đang làm gì thế?

- Tôi đang tát cạn biển, tìm vàng bạc châu báu dưới đó.

Cả bọn thấy vậy bèn bảo:

- Anh đi với bọn tôi đi, đi đòi nợ vua Trung Nguyên, sau đó về chia nhau ăn tiêu.

Anh chàng thấy vừa ý liền nói:

- Ủ! Đi thì đi.

Họ cứ đi, đi mãi rồi cuối cùng cũng đến được kinh đô Trung Nguyên, bốn anh chàng liền tìm đường vào hoàng cung. Nhưng đám lính canh cổng lại nhất quyết cản lại không cho họ vào trong. Mấy anh chàng bực tức nổi xung lên với bọn chúng:

- Bọn tao sang đòi nợ chứ có đi chơi đâu mà chúng bay cản.

Họ chửi nũa thì định cho toán lính canh một trận, nhưng chàng trai ăn khỏe lại cản họ lại. Anh chàng viết một bức thư đòi nợ, sau đó kêu tên lính đem vào dâng vua.

Nhận được thư, Hoàng đế Trung Nguyên lấy làm lạ bèn sai người ra xem kẻ nào dám to gan đến đòi nợ. Viên cận thần lĩnh lệnh đi ngay, khi trở vào thì tâu lại rằng:

- Ngoài cổng có tới bốn tên người cao to từ nước Đại Việt sang, bọn chúng nói phải đòi được nợ mới chịu trở về. Bọn chúng còn định đánh cả lính canh.

Nghhe tên cận thần bẩm báo, Hoàng đế không vui nhưng cũng nén bực tức cho truyền dọn yến tiệc tử tế để chuẩn bị gặp mặt bọn họ.

Bốn anh chàng được quan dưới đưa tới một phòng ăn riêng ăn uống nghỉ ngơi ở đó trong ba ngày liền. Nhưng qua ngày thứ ba, viên quan trông nom ngự thiện vì thấy họ ăn tốn quá đành phải đi bẩm báo vua là kho thức ăn của người, vì tiếp đãi bốn vị khách kia giờ đã vơi đi già nửa.

Cả Hoàng đế lẫn mấy vị quan trong triều đều giật mình, vội vàng tìm cách ám toán họ đi cho đỡ phiền. Cuối cùng hạ lệnh mời bốn anh chàng đi hồ chơi thuyền, sau đó đánh chìm thuyền cho cả đám chết đuối.

Bốn anh chàng không hề hay biết nên dễ dàng sa chân vào bẫy, bị đám thuyền chìm xuống nước cả thảy. Giữa lúc nguy nan đó, một anh chàng đã nhanh tay lấy sức tát lấy tát để. Chỉ một lát, nước trong hồ cạn khô, cả bốn người thoát chết.

Thấy bọn họ vẫn lành lặn, Hoàng đế thực sự nổi giận, vội vàng sai người thiết yến, định chờ tới lúc cả bốn người no say thì cho quân vào vây giết.

Ngày hôm ấy, bốn chàng trai cũng thoải mái vô tư uống hết chén này đến chén khác không mấy may nghi ngờ. Sau khi thấy họ ngà ngà say, bốn phía phục binh ào ào xông ra đông như kiến. Cả bọn bất ngờ định chạy trốn thì bị anh chàng thổi khỏe cản lại mà nói rằng:

- Mấy anh yên tâm, để tôi cho bọn chúng xiêu dạt một phen, xem ai sợ ai!

Dứt lời, anh lấy hơi rồi thổi liền mấy cái. Toán lính của vua không chịu nổi sức gió lớn như vậy, cả đám bay tan tác như đồng lá khô. Còn bên trong, bốn chàng vẫn tiếp tục ngồi ăn uống cho đến khi mãn tiệc mới thôi.

Qua lần này thì Hoàng đế Trung Nguyên thực sự cảm thấy lo sợ. Vua triệu hết các vị quan của mình lại bí mật tìm cách đối phó. Nhưng tất cả họ đều khuyên vua nên trả quách nợ đi cho xong chuyện. Vua ngập ngừng:

- Nhưng 70 vạn Đồng Kim tệ thì nhiều quá. Các khanh tìm cách bắt chúng giảm bớt đi được không?

Một viên quan về mặt gian manh tâu lại rằng:

- Bệ hạ cứ bằng lòng trả. Nhưng người ra lệnh cấm các thân dân, cấm thuyền bè, xe cộ khắp nước không cho họ gánh thuê chở thuê cho chúng. Và bắt chúng phải chờ hết một lần, muốn lấy bao nhiêu thì lấy nhưng phải lấy sức mang đi. Như vậy dù là sức Hạng Vũ cũng chỉ mang được chừng đám bảy ngàn Đồng là nhiều.

Vua nghe lấy làm hài lòng và đồng ý làm theo cách đó.

Ngày lấy vàng bạc cũng tới, bốn người sức mạnh đều hơn người, cứ ra sức mà lấy, kho bạc liền nhanh trống không. Đòi được nợ, bốn chàng trai trước khi về còn theo lễ cúi chào hoàng đế rồi theo đường cũ mà về nước, sau đó họ cùng nhau chia vàng bạc và sống sung túc đến cuối đời.

Số từ: 1921

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Mong Muốn Tình Hữu Nghị Trong Sáng.

"Có thể mạnh hơn Hạng Vũ? Thật đáng sợ!" Quách Phù, Dương Quá, Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu sau khi nghe xong đều tròn mắt há mồm, nhin không được kêu lên.

Lúc này, Hoàng Dung đôi mắt đẹp đề khiến người ta điên đảo thần hồn, tựa hồ có thể xuyên thủng phế phủ người khác, sau khi quan sát cả bọn phản

ứng vài lần, lần nữa khôi phục lại sự yên lặng.

Hoàng Dung đưa thay sờ sờ Quách Phù cái đầu nhỏ, thanh âm như nước ôn nhu: "Người ta thường nói ‘văn thao võ luyện’, người Đại Việt sinh sống gần núi rừng thường chiến đấu với yêu thú, lại có huyết mạch Tiên Rồng sức mạnh phi thường, khỏe hơn Hạng Vũ cũng là chuyện có thể."

Dừng lại một lúc, Hoàng Dung nhìn ba nam hài nói: "Bài học từ câu chuyện là thể hiện tinh thần ‘Lá lành đùm lá rách’ của người dân Đại Việt, khi có điều kiện luôn giúp đỡ dân tộc Hoa Hạ chúng ta sống tại Trung Nguyên, không phân biệt giàu nghèo, dù là hoàng đế Trung Nguyên muốn mượn tiền vẫn sẵn sàng giúp đỡ, luôn mong muốn có mối quan hệ tốt đẹp với các nước láng giềng trong sáng, bình đẳng, hữu nghị. Sống có nghĩa, có tình vì biết hoàng đế Trung Nguyên gặp khó khăn về tài chính nên dù có nghèo khó vẫn không có đòi tiền lại, cho đến khi nhờ đến sự giúp đỡ của cả làng vẫn không được."

"Đồng thời cũng lên án mạnh mẽ bản tính tham lam, ích kỷ của giới cầm quyền Trung Nguyên chỉ biết giữ lợi ích cho mình mà không xem đến tình hữu nghị các nước và lòng tốt đối với người đã giúp đỡ mình khi gặp khó khăn, nhờ có sự đồng lòng của bốn huynh đệ mà vượt qua mọi khó khăn nêu lên chính nghĩa luôn thắng gian tà, cái thiện luôn thắng cái ác, ác giả ác báo của giới cầm quyền Trung Nguyên vì món lợi nhỏ mà mất món tiền nhiều hơn, đương nhiên thiệt hại lớn nhất là mất lòng tin với người dân Đại Việt."

"Truyện cổ tích của người dân Đại Việt thật là hay!" Quách Phù khuôn mặt đẹp vui vẻ, kích động đến mức đỏ hồng.

"Giới cầm quyền Trung Nguyên đúng là lũ vô dụng, không biết thiếu nợ thì phải trả tiền sao?" Dương Quá cũng rất kích động nhưng đa phần là giận dữ: "Làm mất mặt cả một dân tộc chỉ vì vài người cầm quyền ngu ngốc, làm mất lòng tin của người đã giúp mình, đây là muốn chết hành vi à."

"Đúng thế! Dương Quá nói không sai! Giới cầm quyền Trung Nguyên đúng là lũ vô dụng, ngu ngốc, không chỉ ngắn hạn mà còn dài hạn dài đến hôm nay, điển hình là không có tiền tài làm quân phí, phải nhờ sự nương đỡ mượn tiền, vì vài người mà làm mất mặt cả một dân tộc với số dân tính bằng ức à." Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu hiếm thấy cũng đồng chung ý kiến với Dương Quá.

"Cầm quyền Trung Nguyên vì tham tài mà bị ngu ngốc, hiện tại có Băng Long Học Viên chỉ cần học được vài phần bản lĩnh có công việc tốt là sẽ không lo về tiền bạc, nếu làm tốt có thưởng còn có thể từ điểm cống hiến đổi lấy linh dược làm tăng tiến tu vi võ công à." Hoàng Dung cũng không muốn nói nhiều về vấn đề này, quan trọng là con đường kiếm tiền tài trước mắt: "Các ngươi phải biết luyện võ công là hành động đốt tiền, không có tiền tài mua linh dược tốc độ sẽ rất chậm, tốt nhất là các ngươi vừa luyện một thân võ công vừa rèn một thân bản lĩnh có thể giúp mình tự kiếm tiền."

"Sự nương yên tâm! Chúng con sẽ đến Băng Long Học Viên học tập cố gắng không phụ lòng mọi người." Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu gương mặt nghiêm túc, giọng nói đầy tự tin.

Hoàng Dung nghe thế trong lòng thầm nói: Chỉ cần các ngươi không gây ra họa là tốt rồi, ta cũng không có đặc biệt hi vọng gì nhiều trên thân các ngươi.

Lo lắng này của Hoàng Dung cũng không có sai, nguyên tác hai huynh đệ Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu gây ra không ít phiền phức, thắng sự thì ít bại sự có thừa, vậy mà không hiểu được lại có thể lấy được vợ là Hoàn Nhan Bình và Gia Luật Yến đều là nữ nhân xinh đẹp tuy không tính cực phẩm mỹ nhân nhưng cũng có thể miễn cưỡng vào tuyệt phẩm nữ nhân.

Còn về Dương Quá, Hoàng Dung không hề nghĩ đến, nàng không giống phu quân lo chuyện không đâu, tuy thông minh nhưng nàng cũng khá ích kỷ không lo được nhiều chuyện bao đồng, Hoàng Dung quan tâm chỉ có người thân của mình mà thôi, đặc biệt hiện tại phải nghĩ cách chiếu cố tốt nhi nữ của mình.

"Quách bá mẫu! Đến Băng Long Học Viên học tập là chuyện chắc chắn rồi, nhưng tại Phi Thiên Chi Thành này chỉ học tiếng Việt không cho học tiếng Trung của chúng ta sao? Như thế không phải quá bá đạo sao?" Dương Quá sờ cằm như có điều suy nghĩ, gương đầy khó hiểu nhìn Hoàng Dung hỏi.

Hoàng Dung đôi mắt đẹp như có thể hiểu lòng người, nhìn kỹ Dương Quá vài lần trong lòng suy nghĩ: Cũng không biết là có lòng vì văn hóa Trung Nguyên hay là vì còn oán giận đã bỏ công sức học từ nhỏ tất cả đều không dùng được.

Nếu Lý Thông tại đây chắc sẽ vô cùng đồng tình với tâm lý hiện tại của Dương Quá, trước khi trọng sinh hắn cũng đang học đến đại học mặc dù trình độ tầm trung của cao đẳng. 12 năm học của Lý Thông, hắn vô cùng không cam lòng, bị ép học địa lý, lịch sử các loại mà xem nhẹ ngoại ngữ, lên đại học phân ngành tự nhiên thì địa lý, lịch sử tốn bao nhiêu đêm thức khuya dậy sớm học tập để không bị điểm quá thấp không thấy đâu vừa vào là thấy tốn tiền vài triệu đồng học lại ngoại ngữ vì trình độ quá kém, dù là ai tâm tình có tốt cũng không vui vì sự thật phũ phàng này.

"Người có tiền thì có quyền, bá đạo cũng là điều dễ hiểu, nhưng ngươi cũng có thể yên tâm, nước Đại Việt có đến 54 dân tộc luôn tôn trọng và phát huy bản sắc văn hóa các dân tộc anh em, không giống Hán tộc chúng ta chỉ muốn cưỡng ép truyền bá văn hóa của mình cho nước khác, luôn coi mình cao cao tại thượng độc nhất vô nhị mà không biết dân mình quá nhiều không đáng coi nhất trên Thần Võ đại lục này." Hoàng Dung suy nghĩ trong đầu cũng không lâu, giọng đều đều trả lời.

Dừng lại một lúc, Hoàng Dung cũng vì cả đám hài tử sau này mà giải thích khá cặn kẽ: "Nhưng tình hình chiến họa khắp nơi, Phi Thiên giáo cũng không có nhiều tài chính đi giảng dạy Nho học hay tiếng Trung, hiện tại thì không có nhưng không có nghĩa là sau này không có, theo nguồn tin đáng tin cậy, Phi Thiên giáo ngoài tiếng Việt còn sẽ mở thêm lớp ngoại ngữ là tiếng Trung cho người Hoa Hạ chúng ta học, dĩ nhiên học ngoại ngữ loại này là phải trả thêm phí giống như hiện tại đóng thêm tiền nếu muốn có giấy chứng nhận đã qua đào tạo một chuyên ngành nào đó."

"Tại chỗ người ta thì phải làm theo cách sống của người ta, tiếng Trung tạm thời tại đây không dùng được nhưng sau này sẽ tốt thôi, ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì." Võ Đôn Nhu, Võ Tu Văn càng nghe càng cảm thấy to đầu ra, trong lòng oán giận Dương Quá thêm vài phần lên tiếng nói.

Dương Quá cũng cảm thấy mình hỏi quá nhiều liền cười cười hướng hai người hỏi lỗi.

Quách Phù trong lòng quyết tâm muốn mình học thật tốt, có thể bộc lộ tài năng, năng không thích mình thua quá xa mọi người không muốn Lý Thông xem thường mình.

Số từ: 1501

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Đánh Tảng Đá Luyện Chiêu.

Son cốc của Lý Thông.

Mặt trời dần dần lên cao, lúc này ánh bình minh đang xóa tan đi màn đêm tối tăm.

Lý Thông đang đứng một mình trong son cốc, nhờ có 《Phi Thiên Hệ Thống》 mà giờ đây cuộc sống của hắn sướng như thần tiên, có ăn có uống, tối ngủ lại còn được ôm mỹ nhân Tiểu Long Nữ, dù đang có cuộc sống thoải mái, Lý Thông cũng không quên tại đây là thế giới quyền đầu cứng mới được lên tiếng, thời gian luyện công hằng ngày của hắn luôn cân đối.

Tìm một chỗ thích hợp, Lý Thông bắt đầu buổi luyện võ thường ngày, vì là nhà mình Lý Thông vô cùng tự nhiên để trần, lộ ra thân hình cường tráng giàu mỹ cảm, bắt đầu tu luyện 《Hàn Băng Thần Công》.

《Hàn Băng Thần Công》kết hợp từ 《Long Tượng Bàn Nhược Công》 và 《Chân Long Cửu Thức》 là luyện thể cơ sở kết hợp với chế độ ăn lành mạnh nên sức chiến đấu của Lý Thông mỗi ngày một tinh tiến.

Khác với phần lớn người dân Đại Việt trên Thần Võ đại lục, kể cả Thạch Sanh và Thạch Sùng đi theo hắn cũng không ngoại lệ đều chỉ tu luyện 《Chân Long Cửu Thức》. Lý Thông cũng hiểu được, nhiều đồ thời kết hợp với địa hình thì Đại Việt đã dư sức thủ thắng trước bất kỳ cuộc tấn công nào.

Vì hoàn cảnh đưa đẩy, vì mỹ nữ vì dân số đông của Trung Nguyên giúp Lý Thông hoàn thành nhiệm vụ và nhiều lí do khác, sớm hay muộn hắn chắc chắn cũng sẽ có tranh chấp với võ giả cao thủ Trung Nguyên. 《Chân Long Cửu Thức》cường đại không giả nhưng Lý Thông sẽ không ngu đến mức lấy nó đi đối chiến cao thủ Trung Nguyên.

Ai cũng đã nghe qua Trung Nguyên cao thủ như mây, Lý Thông cảm thấy mười phần chính xác, chỉ cần có cao thủ đi vào Trung Nguyên thì võ giả như rừng như mây sẽ tiến lên quần chiến, để thấy nhất là trong nguyên tác Thần Điều nhân vật Kim Luân Pháp Vương võ công cao làm người hiền lành ít có giết người thế mà bị võ gia Trung Nguyên đông như rừng quần công đến mức không thở rồi chết.

Vạn vật muốn tồn tại và phát triển thì cần phải biết thích nghi với điều kiện hoàn cảnh và môi trường xung quanh, nếu không tất cả đều bị đào thải theo quy luật tự nhiên. Là một thần niên tốt có tư tưởng và tri thức, Lý Thông luôn vạch ra kế hoạch giúp thích nghi với mọi tình huống.

《Chân Long Cửu Thức》chiêu thức cường đại nhưng quá hao sức xử dụng đối phó cao thủ Trung Nguyên đông như rừng đây là tìm chết hành vi, 《Hàn Băng Thần Công》là sự kết hợp hoàn hảo, Lý Thông hắn đang từ đánh chắc căn cơ bắt đầu sáng tạo thuộc về mình chiêu thức.

Sáng tạo ra chiêu thức càng mạnh nếu thất bại chết càng nhanh, Lý Thông cảm thấy đã có các chiêu thức của Đại Việt thì quá dư rồi nên cần chiêu thức lực công kích nhỏ nhưng có thể công kích phạm vi lớn hoặc không tốn nhiều sức để có bị quần công mà còn có thời gian cho người đến cứu hay chạy trốn.

Hàn Băng Cự Thủ trong《Hàn Băng Thần Công》hắn đang luyện có thể giải quyết hết phần lớn vấn đề.

Lúc này, Lý Thông liên tục vung tay hướng hư không làm động tác nhất trao, hắn một trao đánh ra, không gian phía trước Băng Hàn Chi Lực cấp tốc bạo phát, đóng băng lực lượng cấp tốc ngưng tụ ra một cái Hàn Băng Cự Thủ, tốc độ thật nhanh đánh xuống tảng đá là mục tiêu mà Lý Thông công kích. Từng đợt Hàn Băng Cự Thủ va chạm vào tảng đá phát ra thanh âm "Phanh . . .Phanh . . .", tảng đá liên tục phủ lên lớp băng tuyết rồi rơi xuống đất, mặt đất đầy tuyết nhanh chóng làm nhiệt độ xung quanh hạ thấp.

Động tác đều đều đang không ngừng hoàn thiện, Lý Thông lúc thì trao lúc thì nắm nắm lúc thì đại chương, theo từng động tác nhìn như chậm chạp mà độ chính xác khá cao này của hắn không khó tưởng ra thành quả tu luyện, theo từng đợt biến đổi mà Hàn Băng Cự Thủ hình dáng cũng biến đổi theo.

Từ bang đầu trong không gian một vị trí đến lúc này Lý Thông có thể điều khiển theo ý mình từ bốn phương tám hướng mà hình thành Hàn Băng Cự Thủ công kích tảng đá. Ngoài hiệu quả đóng băng và đánh bay thì chiêu thức này lực công kích khá là thấp Long Biển Tam Trọng cao thủ mà chỉ làm bị thương người thường nhưng được cái có thể liên tục công kích mà không sợ hao phí sức lực khi bị quần công.

.....

Son cốc của Hoàng Dung

Lúc này, Hoàng Dung chuẩn bị ra son cốc, xuống bếp làm thức ăn cho Lý Thông, đây một trong các công việc của nàng.

Quách Phù nhìn thấy mẫu thân ra ngoài, ánh mắt sáng lên, cao hứng chạy đến nói: "Nương, người đi đâu vậy."

"Ồ? Hôm nay đại tiểu thư của chúng ta dậy thật sớm à." Hoàng Dung nghe thế nhìn nhi nữ, đầu tiên nhẹ giọng cưng chiều, sau đó cũng không giấu diếm nói: "Mẫu thân cũng phải đi làm việc, Phù nhi con tại đây không được nghịch gây chuyện thị phi có biết chưa!"

"Nương! Con làm sau có thể gây chuyện, con có thể đi qua son cốc của đại ca ca chơi được không?" Quách Phù gương mặt có chút ngượng ngùng, vừa chạy đến ôm cánh tay Hoàng Dung làm nũng vừa nói với giọng ngọt ngào.

"Phù nhi! Con qua đó cũng được nhưng nhớ phải ngoan đó." Hoàng Dung nhìn con gái, suy nghĩ một chút liền gật đầu.

Hiểu con gái không ai bằng mẹ, Hoàng Dung nghĩ để con gái ra ngoài có thể xin chuyện không bằng cho nàng đến Lý Thông nơi đó, tại Phi Thiên Chi Thành Hoàng Dung cũng thuộc hàng cao tăng, Lý Thông cũng sẽ chiều cố chăm sóc một hai.

"Hoan hô! Nương là tốt nhất, Phù nhi thương nương nhất trên đời." Quách Phù cao hứng ghi rõ trên mặt, vui đầu vào lòng Hoàng Dung thể hiện tâm tình vui vẻ của nàng.

Sớm sáng, Dương Quá, Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu nghe tiếng ồn ào cũng chạy đến.

Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu vừa nghe Quách Phù muốn đến Lý Thông chơi nào đâu chịu được.

Tiểu Võ Võ Tu Văn cũng chạy đến, không chút do dự: "Phù muội! Có thể cho chúng ta cùng đi không?"

"Đúng vậy, Phù muội ta cũng muốn đi, chơi chung sẽ vui hơn." Võ Đôn Nhu nghe thế cũng tiếp lời.

Dương Quá một bên nhìn hai người ánh mắt có chút khinh bỉ, trong lòng nghĩ: Suốt ngày chỉ biết theo đuôi nữ nhân đúng là đồ vô dụng.

Cùng nguyên tác khá giống, Dương Quá chỉ được Hoàng Dung dạy dỗ văn tự, vì cũng mới được nàng dạy dỗ trong thời gian ngắn chưa giáo võ công nên Dương Quá cũng không oán giận gì Hoàng Dung cũng như Triệu Chí Kính, Doãn Chí Bình của phái Toàn Chân.

Lúc này, Dương Quá cũng đã được u Dương Phong truyền thụ cho Cáp Mô Công, tuy chỉ luyện chưa đến vài tháng nhưng hắn cũng hiểu lúc này nếu có tiền tài mua linh dược hay nguyên liệu nấu ăn cao cấp sẽ đối với thân thể có lợi.

"Hò đồ! Các ngươi làm sao chỉ biết đến chơi, tối qua ta không phải đã nói rồi, lúc này các ngươi cần là đến Băng Long học viện tìm ngành học thích hợp với mình vừa có thể rèn luyện tâm trí nghị lực vừa có thể lao động là nguồn cung cấp tài chính cho các ngươi sao này." Hoàng Dung nhìn hai huynh đệ, giọng rắn dạy nói.

"Dạ! Sư nương." Võ Đôn Nhu hai người nghe thế tuy không tình nguyện nhưng cũng đành cúi đầu nghe theo.

Quách Phù ban đầu vừa nghe có hai huynh đệ này theo sau trong lòng không vui, thấy mẫu thân không cho phép hai người lòng thầm cao hứng, không quên hướng hai người lè lưỡi thơn làm mặt quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77: Quách Phù Tập Kích Ngược.

Quách Phù lúc này cao hứng bừng bừng như con chim nhỏ được tung bay tự do. Sau khi tìm Lý Thông một lúc không thấy, từ trong phòng liền ra góc sân đi đi lại.

Lúc nhìn thấy Lý Thông ở trần đang luyện võ công, Quách Phù liền im lặng, không muốn làm phiền đại ca ca lúc này, vốn định cứ thế lui ra ngoài ra về, Quách Phù lại dừng cước bộ, bởi vì lúc này Lý Thông để trần lộ ra từng khối cơ bụng, không thể nghĩ ngờ nó đang hấp dẫn Quách Phù ánh mắt, từng động tác nhẹ nhàng tự nhiên như không ngừng cổ động làm tâm thần nàng hoảng loạn.

"Chiêu thức thật đẹp mắt." Quách Phù trong lòng thầm nghĩ, mặt đỏ bừng thẳng nhìn chằm chằm Lý Thông, mặc kệ nhìn vào mặt nào, nàng đều cảm thấy Lý Thông luôn làm cho chính mình tâm nhảy loạn.

Tuy là người Đại Việt nhưng lại là hiện thân của chính nghĩa, đã giúp đỡ rất nhiều nạn dân người Hán gặp khó khăn trong đó có gia đình nàng, mặt có chút cứng như khúc gỗ nhưng vẫn quan tâm đến người khác còn cho quà bánh đối với nàng rất tốt, lần đầu gặp làm cho Quách Phù đối với Lý Thông ấn tượng rất tốt.

"Nếu ta không làm ồn chỉ ở xa ngồi xem, chắc đại ca ca không trách ta?" Quách Phù lẩm bẩm ngồi xuống cách đó không xa nhìn Lý Thông.

Mơ mơ màng màng nhìn Lý Thông đang khổng chế chiều thức uy lực sát thương nhỏ đánh hòn đá bay qua bay lại trên không trung, Quách Phù lúc nhìn chiều thức đẹp mắt của Hàn Băng Cự Thủ Băng thuộc tính hiếm gặp, lúc thì nhìn cơ thể cường tráng đầy khí tức nam nhân của Lý Thông, không hiểu trong lòng nghĩ gì mà mặt đỏ bừng bừng.

Lúc này, Lý Thông cũng không hay biết có một tiểu lo li xinh xắn đang nhìn mình, mặc dù nói giác quan của hắn rất nhạy bén luôn bảo trì cảm giác nhưng nếu không phải là có sát ý hay ý xấu tại nhiều thời điểm hắn cũng không để ý lắm.

Qua hồi lâu, Quách Phù mới thôi suy nghĩ lung tung hoàn hồn lại, thấy Lý Thông không biết từ lúc nào đang nằm nghỉ trên tuyết, Quách Phù thấy hắn luyện võ liền chậm rãi đến gần chỗ Lý Thông.

"Đại ca ca! Luyện võ xong rồi chơi với Phù nhi nào?" Quách Phù tiến lại gần Lý Thông ngồi xuống, ngón tay bé xinh trắng như ngọc chạm vào người hắn, nhỏ giọng ngọt ngào nói.

Thấy gọi Lý Thông một lúc không phản ứng, ngọc thủ Quách Phù chậm rãi di chuyển đến từng khối cơ bụng săn chắc, đôi mắt to ngập nước chuyển loạn một bên sợ hãi đột nhiên tỉnh lại, một bên ngọc thủ cẩn thận từ chút đụng chạm thân thể.

Con người luôn có tính tò mò rất cao, nếu có dịp thích hợp ai cũng sẽ không bỏ qua cơ hội, Quách Phù lớn đến bây giờ cơ hồ khá ít tiếp xúc quá nam nhân, trừ bỏ chính mình phụ thân khí còn nhỏ thân mật khăng khít chơi đùa, lớn lên trong ấn tượng của nàng là ưu nghiêm làm cho nàng rất sợ, còn như Võ Tu Văn và Võ Đôn Nhu cũng được nàng bỏ qua không để ý đến, Quách Phù nàng đã 10 tuổi đang trong giai đoạn trưởng thành phát triển chiều cao, nàng chưa bao giờ tiếp xúc quá gần nam nhân, bởi vì trong phủ cùng trong thành, căn bản không có nam nhân có thể cho nàng xem vừa mắt.

Từ chỉ muốn cho Lý Thông phản ứng đến lúc này đang sờ soạng, Quách Phù cũng không biết mình đang làm gì đầu óc có chút trống rỗng, ngọc thủ càng tiếp xúc cơ ngực nàng càng cảm thấy thoải mái nhưng sau một lúc nàng cảm giác được có loại khác thường, trên mặt có chút nóng lên, trông ngực đập liên hồi, Quách Phù không hiểu đó là duyên cớ gì? Càng tiếp tục thăm dò Lý Thông đang để trần thì càng cảm giác toàn thân nóng lên lúc này đang lan xuống phần bụng dưới.

Quách Phù khuôn mặt tinh xảo giống như là búp bê đang khẽ cười, con mắt như nước trong veo mười phần động lòng người thanh âm tràn đầy du hoặc lâm lâm nói: "Đại ca ca người mà không dậy Phù nhi sẽ hôn người đó!"

Nhớ tới hôm qua nàng hôn trên mặt hắn cảm giác cả người không thoải mái, có loại cảm giác bị hỏa thiêu nhưng không hiểu nổi Quách Phù càng nghĩ về sau càng cảm thấy thích loại cảm giác ấy.

Trên gương mặt tinh xảo như ngọc lộ ra vẻ ửng đỏ cực kỳ đáng yêu, Quách Phù hơi cúi người tại trên mặt của Lý Thông giống chuồn chuồn lướt nước tiếp xúc, Quách Phù cũng không thỏa mãn, do dự một lúc cái miệng nhỏ nhắn của nàng liền tiếp xúc với miệng của Lý Thông, kia tiếp xúc như thế làm cho nàng trong lòng lộp bộp một chút, cảm giác rất kỳ diệu, rất tuyệt vời.

Muốn hôn thì cúi đầu xuống, xong lại rút đầu về, cứ như vậy một hồi, Quách Phù giống ăn ma túy liền nghiện, giống như đem hôn trên mặt trên môi Lý Thông trở thành một trò chơi vui thích mới.

Quách Phù hôn hồi lâu, mới ngừng lại được, cả người khô nóng so với vừa rồi càng dữ dội hơn, mặt ngọc ửng đỏ đã muốn giống một trái táo bình thường đỏ tươi, hô hấp có chút khó khăn, lần lượt mãnh liệt vui vẻ làm nàng suýt chút nữa hôn mê.

Lúc này Quách Phù tham lam hít lấy hít để không khí cho bình ổn lại hơi thở, Lý Thông từ lâu đã không chịu được liền đột kích, hắn vốn chỉ nhắm mắt lại hưởng thụ không khí trong lành và không gian yên tĩnh, không ngờ nha đầu không chỉ sờ soạng mà còn hôn lấy hôn để làm hắn bó tay.

Lý Thông vươn mình lên một tay vòng qua eo ôm lấy Quách Phù kéo vào ngực mình, tay kia néo néo khuôn mặt trả thù lại vụ hôn trộm, giả vờ tức giận nói: "Nha đầu thật to gan dám hôn trộm ta! Nói mau! Đến đây từ bao giờ?"

Đột nhiên bị Lý Thông tập kích, Quách Phù kinh hãi đến biến sắc, mặt ngọc Thiên Sinh Lệ Chất kế thừa từ mẫu thân cũng mất đi chi giác, nghĩ đến vừa rồi làm mấy việc xấu hổ, tâm can không khỏi càng phóc phóc cấp tốc nhảy dựng lên.

Bị Lý Thông ôm lấy Quách Phù lúc này như ôm cây gổ to, tư thế cực kỳ thân mật, khí tức nam nhân xung tức làm nàng từ ban đầu vùng vẫy như hết khí lực không chống lại nữa.

Trong sơn cốc im lặng, Quách Phù có thể nghe được tiếng đập chính tim mình cùng Lý Thông và vũng vàng tiếng hít thở nhẹ nhàng, giống như thế giới này chỉ có bọn họ hai người tồn tại.

Sau một lúc ngẩn ngơ, Quách Phù cái đầu nhỏ ngẩng lên, trên mặt mang theo đỏ ửng, xấu hổ hành vi vừa rồi, nhưng vẫn ngoan ngoãn, thấp giọng thành thật nói: "Phù nhi đến từ lúc đại ca ca luyện võ, đại ca ca sẽ không tức giận vì Phù nhi có sờ và hôn đại ca ca chứ?"

Quách Phù trên gương mặt trắng như tuyết chịu đựng sẽ trả thù nhẹ nhàng của Lý Thông, ánh mắt trong veo như nước ra vẻ đáng thương làm người ta phải thương tiếc nhìn thẳng vào hắn, thanh âm ngọt ngào có phần làm nũng làm Lý Thông hắn đang yêu thích cũng phải ngừng tay vì sợ làm đau nha đầu này.

Đối với nữ hài tử đáng yêu, Lý Thông thương yêu còn không kịp làm gì mà giận, dù là ai cũng thích néo má nữ hài tử đáng yêu như thế mà thôi, nó làm người ta cảm giác rất thích ý.

"Phù nhi đáng yêu như thế đại ca ca sao có thể giận được." Lý Thông thanh âm nhỏ nhẹ mang theo mấy phần cung chiều vang lên.

Số từ: 1500

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Ong Mật Thành Đàn.

Sau khi Lý Thông thích ý nheo nheo Quách Phù khuôn mặt đáng yêu, lúc này hắn cùng đã buồn tay ngồi dậy, tiểu Loli được thả tự do liền ngồi xuống đất gần đó quan sát hắn.

"Đại ca ca là tốt nhất! Phù nhi qua đây không có quấy rầy người chứ?" Quách Phù khuôn mặt ngây thơ chu chu mũi nhỏ làm người xem yêu thích, thanh âm ngọt ngào nhỏ nhẹ nói.

Nhìn nàng đáng yêu vẫn có chút quần bách, Lý Thông không khỏi đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của nàng, giọng khá là vui vẻ nói: "Có cái gì đâu quấy rầy, ngoài tại đây luyện võ ra, ở bên ngoài làm một số việc còn lại toàn là thời gian rảnh."

"Đại ca ca không đi xung quanh thành chơi sao? Nghe nói có rất nhiều thứ thú vị." Quách Phù che miệng cười, từ từ nói chuyện cũng tự nhiên hơn lúc đầu: "Hôm mai Phù nhi vốn muốn ra ngoài chơi cả ngày nhưng mẫu thân không cho sợ ta gây rắc rối."

Lúc còn tại Tương Dương, Quách Phù nàng lúc ra ngoài chơi đùa nhưng phải mang theo thị vệ đi cùng, sợ xuất môn gặp rắc rối. Tại Phi Thiên Chi Thành này tính an toàn khá cao nhưng vừa đến chưa rõ lắm tình hình nên mẫu thân còn lo lắng cũng là đúng nhưng nàng cũng muốn tổ khổ với đại ca ca.

Lý Thông sao có thể không rõ trong lời nàng ý tứ, liền an ủi nói: "Chịu khó mấy ngày cho qua cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ, mẫu thân người lúc đó cũng sẽ có dư dả thời gian đưa Phù nhi người chơi đùa."

"Nhưng là....." Quách Phù sắc mặt còn do dự, lại không được chơi đùa.

Đột nhiên một đạo thanh âm vui vẻ truyền đến: "Chủ nhân! Long Nhi tỷ tỷ đã về."

Không xa đang hướng hai người Lý Thông đi lại, chỉ thấy tuyệt mỹ nữ tử thanh lệ thoát tục đang đến theo sao con Tam Vĩ Bạch Hồ 'Mi Lĩ', chính nơi phát ra thanh âm vừa rồi, nếu nhìn kỹ sẽ thấy trên đầu con bạch hồ li này là Kim Cương Thần Nghĩ 'Lu Lu'.

Con Bạch Hồ và con Kiến Càng từ khi ăn xong Ngọc Phong Tương của Tiểu Long Nữ liền quen người chủ nhân là Lý Thông này, luôn theo bên cạnh Tiểu Long Nữ nếu không phải còn có linh dược du hoặc, Lý Thông có thể tưởng tượng con Bạch Hồ kia không thêm đề ý đến hắn.

"Lão công." Tiểu Long Nữ đi tới trước mặt Lý Thông nhìn về phía Quách Phù, trong mắt mang theo chút hỏi dò tâm ý hỏi: "Tiểu cô nương này là ai vậy?"

Lý Thông và Tiểu Long Nữ đã thông nhất từ trước, nếu như là có người khác thì gọi nhau là lão công lão bà, không thể xưng họ đại phối đàn tiểu nha đầu tại nơi nhiều người được.

Quách Phù khi nhìn thấy nữ tử mái tóc đen nhánh như là thác nước buông xuống, toàn thân bạch ý trắng thuần, án kí bạch sắc hoa sen điểm lệ, Ngao Tuyết Lăng Sương khí chất hài hòa với nhau tạo nên vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành!

Không đợi Lý Thông trả lời, Quách Phù chạy đến đôi mắt to nhìn chăm chăm Tiểu Long Nữ: "Đại tỷ tỷ thật xinh đẹp! Muội là Quách Phù, tỷ tỷ có thể gọi muội là Phù nhi."

Lại nhìn Tam Vĩ Bạch Hồ 'Mi Lĩ' toàn thân long trắng thuần: "Con hồ li này cũng thật đẹp lại biết nói chuyện thật lợi hại."

Từ khi Quách Phù nhìn thấy Tiểu Long Nữ thời điểm liền đã chán kinh, không nghĩ tới trên đời này dĩ nhiên có nữ nhân xinh đẹp như vậy, trong lòng thầm nghĩ: Đi theo đại ca ca thật thấy nhiều thứ mới lạ.

Tiểu Long Nữ tính tình có chút lãnh đạm không quen tiếp xúc người lạ, thấy tiểu cô nương khá ái như vậy cũng chỉ gật gật đầu tỏ vẻ chào hỏi.

Tam Vĩ Bạch Hồ 'Mi Lĩ' thấy tiểu hài đáng yêu khen mình, biết nữ chủ nhân ít nói nên cũng đứng ra giới thiệu: "Quách Phù nha đầu nàng là nữ chủ nhân tại đây, người có thể gọi là Long tỷ tỷ hay Long Nhi tỷ tỷ đều được, ta là chủ nhân đệ nhất sủng vật 'Mi Lĩ', nó là đệ nhị 'Lu Lu'."

Tiểu Bạch Hồ vừa nói vừa chỉ Tiểu Long Nữ, nói đến con Kiến Càng thì chỉ lên con đang nằm trên đầu mình ngủ quen cả trời đặt vì vừa mới ăn mật ong.

Lúc này, Tiểu Long Nữ miệng phát ra nhiều âm tiết trầm thấp làm người nghe không hiểu, phía sau bảy ong từng con từng con đang dư đàn lập tức như nhận mệnh lệnh nào đó tụ tập lại bay về phía xa.

Quách Phù nhìn thân kỉ một màng như thể liền trọn mắt há hốc mồm, không nghĩ vị tỷ tỷ này không những xinh đẹp như tiên mà còn lợi hại như thế, nàng cũng có thể điều khiển hai con bạch điều đã xem hiếm gặp rồi, nhưng đụng đến Ngọc Phong số lượng lớn làm người hoa mắt thì ai cũng cảm thấy không thăng bằng.

Không để ý đến trọn mắt hốc mồm tiểu Loli Quách Phù, Tiểu Long Nữ tiếp tục công việc hằng ngày của mình chỉ huy ong lấy mật, ngoài giáo đệ tử trong Cổ Mộ, trò chuyện với Lý Thông, có thời gian rảnh Tiểu Long Nữ liền chăm sóc bầy ong của mình, nhờ có nhiều sơn cốc linh khí tốt trồng nhiều loại thực vật, nàng thu được số lượng Ngọc Phong Tương khá nhiều, hơn nữa chất lượng rất tốt.

Qua một lúc, Quách Phù thấy Tiểu Long Nữ đã an bài bầy ong đâu vào đấy tất cả đã về tổ, chạy đến gần trên mặt hai con ngời to như bảo châu ngập nước nhìn Tiểu Long Nữ nói: "Long tỷ tỷ thật lợi hại! Có thể dạy cho Phù nhi được không? Cái này thật tốt chơi, có thể đề phòng người xấu lại còn rất đẹp mắt."

Quách Phù chạy quay quanh Tiểu Long Nữ liên tục líu ríu nói không ngừng, ban đầu không để ý lắm nhưng sao đó nhớ lại lời sư tỷ Lý Mạc Sầu liền nghĩ: Nha đầu này không sai lớn lên nhất định rất xinh đẹp, nếu có thể về phe mình thì thật là tốt.

Sau khi do dự một lúc từ lãnh đạm không nói câu nào liền tại Quách Phù bên tai thì thầm vài câu, nhưng vì Tiểu Long Nữ không biết cách giao tiếp nên không có nói quá nhiều nhưng qua một lúc trò chuyện liền như chị em, đa phần vẫn là Quách Phù nói, Tiểu Long Nữ nằng nghe, lâu lâu cũng giáo một chút chi tiết về cách điều khiển đám ong mật này.

Lý Thông ngồi đó nhìn hai người hai thú đi xa bóng lưng, hẳn cảm thấy mình như vô hình bị người bỏ rồi, đành im lặng một mình hưởng thụ không gian tĩnh lặng nơi đây.

Khác với trong này vui vẻ, bên ngoài không khí học tập bưng bưng, Băng Long Học Viện luôn đầy ắp người đi lại, không nói chỉ cần qua chương trình đào tạo là có công việc tốt lương cao, chỉ cần học xong chương trình có bản tiếng Việt, số học nhận biết vài con số liền có thể tham gia cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ.

Khác với ban đầu Phi Thiên giáo nhận bừa đệ tử, lúc này đi lộ tuyển tinh anh nên rất coi trọng chất lượng đệ tử, không còn cảnh cung cấp tài nguyên cho đệ tử một cách mù quáng nữa, giờ phải qua cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ được thành tích tốt, vào được bảng xếp hạng Long Bảng Phượng bảng thêm vào cần gia nhập Phi Thiên giáo thì sẽ được cung cấp tài nguyên.

Long Ngâm Phượng Vũ loại này tìm kiếm nhân tài thiên tài trẻ để sớm đào tạo cung cấp liên tục máu mới là sách lược chính của Phi Thiên giáo, dù tài chính giàu có như Phi Thiên giáo nhưng tài nguyên chỉ đủ cung cấp đào tạo mỗi tháng khoảng 30 cao thủ tam lưu mà thôi nên không muốn lãng phí phải tập chung đúng chỗ.

So với Bắc Tông gần sát Phi Thiên Chi Thành yếu nhất thời kỳ lúc này có 100 vạn quân nhưng Lý Thông tin tưởng đang chiến loạn Trung Nguyên sẽ không tập chung quá nhiều tinh lực về mình, thế lực đang lớn mạnh, dù có hẳn cũng không sợ lượng lớn tiền tài kiếm được đã chuyển về Đại Việt nên Lý Thông không lo tổn thất.

Số từ: 1586

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Giặc Phương Bắc Tấn Công.

Thời gian thoáng qua mau chớp mắt đã đến cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ, nhóm cao tăng Phi Thiên giáo hiếm thấy tất cả đều có mặt, từ đó có thể thấy đối với nhóm nhân tài trẻ tuổi xem trọng.

Lúc này, Băng Long Học Viện nơi tổ chức cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ người tới người đi đông đảo, Lý Thông nhóm người ngồi trên đài cao, giữa sân có gần 800 nam hài nữ hài 10-13 tuổi đang chuẩn bị thi, hai bên hoặc là người thân thi sinh hoặc người hiếu kỳ đến quan sát.

Giữa lúc Lý Thông đang buồn chán vì chờ đợi thời gian để bắt đầu, một tên đệ tử mặc y phục Phi Thiên giáo vội vã chạy đến.

Tên đệ tử quỳ một chân bên dưới đài cao, mặt ngẩng lên hô to: "Tham kiến Đại giáo chủ, Nhị giáo chủ, Tam giáo chủ và các vị trưởng lão! Tiểu nhân là đội trưởng đội số 1 thuộc Sở Tinh Báo có việc muốn báo cáo."

"Lại có việc phiền phức đây!" Thạch Sùng trầm nghĩ trong lòng, hẳn thường phục trách công việc bên Sở Tinh Báo nên đứng ra nói: "Có việc gì báo cáo đi."

Tên đệ tử từng chữ rõ ràng nói ra: "Giặc Phương Bắc lại đến cướp bóc từ Hồ Lô cốc đang tiến thẳng đến Phi Thiên Chi Thành, theo cách ăn mặc là người nước Đông Tuyền, bộ binh khoảng 1000 tên."

Lý Thông nghe đến đó liền không biết nói gì, Phi Thiên giáo giàu có nổi tiếng gần xa như cái bánh ngọt ai cũng muốn cắn một miếng, giặc ghé thăm hằng

tháng tiều có 10 cuộc lớn có 2-3 cuộc, đối với Giặc Phương Bắc lại đến thăm cao tăng Phi Thiên giáo cũng đã quen nên không có phản ứng quá lớn.

Làm tất cả buồn cười là giặc Đông Tùy, lại không biết Phi Thiên giáo đã từ Hồ Lô cốc chuyển đến Từ Vong Sâm Lâm xây dựng Phi Thiên Chi Thành chắc có lẽ ở quá xa không biết tin tức, tấn công Hồ Lô cốc cũng không lấy được thứ tốt gì.

Đột nhiên, Thạch Sùng lại gần Lý Thông, chỉ tay về phương xa nói: "Đại ca! Có khói bốc lên từ ngọn núi xa, theo phương hướng hẳn là Hồ Lô cốc, thêm vào tình báo chắc là Giặc Phương Bắc cướp của đốt nhà, cháy lớn thế chắc chết không ít người."

Mọi người nghe thế nhìn theo, theo hướng Đông Bắc khói lửa ngút trời, Lý Thông mặt không biểu tình nói: "Đó là Trung Nguyên sự tình không cần chúng ta phải lo, người nên tổ chức phòng thủ đi, 1000 bộ binh lần này Phi Thiên giáo phải có thêm vài trăm tên vào Trại Cải Tạo đây."

"Có hơn một tiếng đồng hồ để xử lý! Đại ca không cần phải lo." Thạch Sùng con mắt đảo loạn, cực kì tự tin nói.

Hoàng Dung làm trợ lý đứng sau Lý Thông nghe cuộc trò chuyện, toàn thân lông tơ đều tựa hồ dựng thẳng dâng lên, không tự chủ được địa rung mình.

Tâm tư phức tạp, Hoàng Dung âm thầm nghĩ: Phi Thiên giáo rời Hồ Lô cốc, cửa hàng tường thành đều còn đó, nạn dân như tìm được nơi ở mới mà tự lại nghe đồn không ít hơn vạn người, không nghĩ chỉ sống yên ổn được vài ngày thì bị phá nhà đốt tiệm, số người chết chắc là không ít. May mắn gia nhập vào Phi Thiên giáo nếu không một ngày Tương Dương thành phá thì cảnh ngộ gia đình Hoàng Dung nàng không khác gì nạn dân gặp nạn là bao, trong chiến loạn mạng người như cỏ rác à!

Càng làm Hoàng Dung nàng thất vọng là Bắc Tông đang bị Mông Cổ xâm chiếm, với tư cách là Trung Nguyên Hán nhân Đông Tùy không giúp còn bỏ đá xuống giếng, Hoàng Dung đã hết hi vọng vào triều đình Bắc Tông lúc này cũng hết hi vọng vào Hán tộc giúp đỡ nhau. Như hạ được quyết tâm cống hiến hết sức vì Phi Thiên giáo lớn mạnh, đây là cách tốt nhất có thể giúp được nhiều nạn dân.

Thạch Sanh nhú nhú mày có chút buồn rầu: "Đại ca! Hồ Lô cốc đúng là không quan hệ đến chúng ta, nhưng tại đó có lượng nhỏ nguyên liệu cao cấp Nhị Phẩm Cà tím đang chuẩn bị vận chuyển bán cho Phi Thiên giáo chúng ta à."

Lý Thông nghe thế mặt cũng đơ ra, im lặng hồi lâu mới phun ra được một câu: "Chết tiệt lũ Giặc Phương Bắc."

Trái tim như rỉ máu Lý Thông đau lòng không thôi, hẳn thích ăn cà tím nướng rồi xào mỡ hành, Phi Thiên giáo cũng có Cà tím nhưng chia ra Lý Thông hẳn ăn không thấy đã, vốn bỏ tiền mua tại Hồ Lô cốc, ai ngờ chưa kịp ăn đã bị cướp.

Trong khi nói chuyện, một tên đệ tử khác chạy đến đưa mảnh giấy ghi tình hình mới nhất tại Hồ Lô cốc cho Thạch Sùng.

Tên đệ tử này nhất thời tâm tình phập phồng kịch liệt nhảy bén cảm giác tại đây tình hình cũng trong tương tượng bình tĩnh không giống lắm, thầm nghĩ: Không phải đây là chuyện thường ngày sao?

"Giặc Phương Bắc này không ngờ tham lam, cướp xong Hồ Lô cốc liền thẳng đến Phi Thiên Chi Thành, theo sau là vài xe lương thực có Cà tím không thể nghĩ ngờ, chúng ta có thể đoạt lại tan vạt, nếu chủ nhân còn xong thì làm theo giao dịch nếu chết rồi thì bỏ ra ít tiền bồi thường người chưa chết tại Hồ Lô cốc." Thạch Sùng nhẹ nhàng mở ra xem, khoe miệng tươi cười nói.

Lý Thông nhẹ nhàng gật đầu, trực tiếp mở miệng phản phó nói: "Điều động lực lượng sẵn sàng chiến đấu, ta sẽ động thủ trước nhanh kết thúc còn phải tổ chức cuộc thi nữa."

"Được rồi, chur vị đều ngồi a! Sẽ rất nhanh kết thúc" Thạch Sùng vội vã đi, Thạch Sanh thấy thế im lặng cũng điều đệ tử theo sau.

Thạch Sanh lập tức chỉ huy Huyết Long vệ Đội số 1, đây lực lượng nòng cốt của Phi Thiên giáo hiện chỉ có hai đội mà thôi. Theo hiệu lệnh của Thạch Sanh, 36 Đại Thuần Vệ 72 Cung Tiễn Thủ, một tên chỉ huy cầm cờ đã xuất hiện tại tường thành phái Đông.

Khác với Thạch Sanh điều động là quân chính quy, Thạch Sùng đến Trại Cải Tạo khu vực F107, khu vực đặc biệt của phạm nhân ngoài lao động khổ sai chính là thử thuốc các loại hình nguy hiểm

Nhìn hơn 300 tên phạm nhân, Thạch Sùng ngoài mặt bất lộ thanh sắc, nghiêm mặt nói: "Phi Thiên Chi Thành sắp bị Giặc Phương Bắc tấn công, quân địch 1000 tên, toàn là bộ binh, Đại giáo chủ sẽ tung chiêu đầu tiên hồng kết thúc sớm cuộc chiến, trong các ngươi ai muốn làm tiên phong."

Đám phạm nhân nghe thế liền xì xào bán tán, tên phạm nhân mới nhỏ giọng nói: "Thật tốt quá! Đã có người cứu chúng ta thoát khỏi Phi Thiên giáo, quân địch 1000 tên Phi Thiên giáo quân số không đủ đến mức muốn chúng ta giúp sức, đây là thời cơ tốt để chạy trốn à."

Vài tên gần đó nghe thấy thế liền lùi ra một khoảng như tránh ôn dịch, vẻ mặt như nhìn một tên ngu ngốc nhìn tên vừa mới nói.

Vào Trại Cải Tạo khu vực F107 này giết ít cũng 10 người vô tội trở lên, toàn là cùng hung cực ác, ai cũng không phải người quá ngu, nhìn thấy cảnh này, tên phạm nhân mới cố làm vẻ mặt thành khẩn hỏi: "Khái khái! Mấy vị đại ca, tiểu đệ nói có gì sai sao?"

Một trong số tên phạm nhân lùi ra là phạm nhân cũ nhìn thế nói: "Ngươi đã ngu mà còn tỏ ra nguy hiểm, không biết gì thì dựa cột mà nghe mà nhìn người khác. Tấn công Phi Thiên Chi Thành 1000 tên bộ binh như muối bỏ biển, 1 vạn tên cũng đừng nghĩ, 10 vạn còn mai ra."

"Vào khu vực F107 này mà muốn chạy trốn, ta khuyên ngươi tốt nhất nghĩ cũng đừng nghĩ. Những tên chạy trốn đều bị bắt về sẽ được thử thuốc độc cho đến chết, chết rồi còn bị Hội Chữ Thập Đỏ những tên y sư cuồng sẽ mổ ra từng bộ phận tại trước mặt chúng ta làm cảnh cáo, đây là chết mà không

toàn thay còn kinh khủng hơn à."

Số từ: 1542

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Lý Thông Lý Đại Thần Côn.

Đối với đám người bàn tán Thạch Sùng không thêm đề ý, đã là thương thân hẳn luôn nhìn kết quả không quan tâm đến quá trình, trên mặt thiếu kiên nhẫn lên tiếng: "Dựa theo lệ cũ, ai tham gia qua bên trái điểm danh, nhanh chóng tập hợp tại cổng phía Đông lấy vũ khí, ai không tham gia giả tán đang làm việc gì thì làm việc đó."

Tên phạm nhân cũ nghe thế không thêm đề ý tên phạm nhân mới, chạy đến nơi đăng kí miệng lầm bầm: "Hi vọng bắt vài tên địch lập công thoát khỏi nơi quỷ quái này."

Phi Thiên giáo rất nhân đạo chỉ làm bị thương rồi bắt, không phải như Trung Nguyên 'Giết một người là tội, giết vạn người là hùng, giết trăm vạn người là hùng trong hùng' cái loại giết địch thì lập được công, giết càng nhiều càng được người kính trọng, trái lại tại đây bắt người mới được công hiến, đương nhiên nếu địch nhân công tới tường thành Phi Thiên giáo sẽ không chút do dự đồ sát thậm chí là độc được của Lý Mặc Sầu, nhờ có nhiều người thử thuốc nên đạt được chút thành tựu.

Tên phạm nhân mới thấy 9 thành người tại đây đã tham gia, trên mặt sau khi do dự liền quả quyết chạy đến hô theo: "Mấy vị đại ca, tiểu đệ cũng muốn tham gia, xin nhiều chỉ giáo à"

Lực lượng thủ thành cứ thế nhanh chóng tập chung tại cổng phía Đông ngăn địch.

Cổng phía Đông được làm từ đá đỏ có màu như xích huyết, vì là nơi duy nhất địch nhân có thể vào nên luôn được gia cố, thành cao 30m dày 10m, nối liền vách núi hai bên từ đầu này sang đầu bên kia dài 100m, đứng trên tường thành có thể dễ dàng thấy hai bên vách núi đã được người kiến tạo lối đi nhằm tăng khả năng cơ động của Cung Tiễn Thủ phát huy hiệu quả tốt nhất.

Lúc này, Lý Thông đứng trên tường thành nhìn cách đó khoảng 200m, con đường tiến vào thành đã người đông nghìn nghịt, vài tên cưỡi ngựa dẫn đầu theo sau là gần 1000 bộ binh tinh kỳ phát phối chậm rãi hướng về Phi Thiên Chi Thành như châu chấu hung mãnh trùng kích.

Một tên cường đạo cưỡi ngựa hét lớn một tiếng, như sấm sét cuộn cuộn nổ vang: "Thanh Hồng bang Tam trưởng lão đến, các ngươi còn không mau mở thành đầu hàng."

Cường đạo chính là cường đạo, không hề nhìn kỹ đã rộng to quen thuộc lời thoại, loại này cổ xưa cổ vũ sĩ khí cùng với khoe khoang vũ lực phương pháp Trung Nguyên nhân sĩ đã luyện đến mức đại thừa nhưng không nhìn Phi Thiên Chi Thành không hề có cửa thành à.

Quả nhiên nghe lời thoại của tên đệ tử Thanh Hồng bang, mặc là Cung Tiễn thủ đứng trên tường thành hay là Cự Thuần Vệ xếp thành hàng dưới cổng thành đều cười vang.

Tên đệ tử Thanh Hồng bang làm tiên phong nhìn đám người đang cười lại nhìn phía trước cánh cổng không hề có cửa làm sau không biết là đang cười ngạo mình, hần giận tím mặt, lần nữa rộng giận lên tiếng: "Đã biết Thanh Hồng bang đến, vì sao các ngươi còn không đầu hàng tiến lên nghênh tiếp?"

"Thật là tự đại!" Lý Mặc Sầu nghe thế lắc đầu, khoe miệng hiện lên ý cười, từ khi đột phá Tông Sư cao thủ đang không có việc thú vị để làm nên lên đây xem thử, không ngờ Thanh Hồng bang lớn lối đến thế, không tra tại Phi Thiên Chi Thành có vài Tông Sư cao thủ mà lại đến cướp.

Phải biết trước mắt đám người Thanh Hồng bang cũng không phải tinh nhuệ gì chỉ là cường đạo mà thôi, Lý Mặc Sầu nằ tại Nhất Lưu cao thủ cũng có thể giết vài trăm tên sau đó bỏ đi. Tông Sư cao thủ nằ có thể điều động thiên địa linh khí xung quanh bổ sung nội lực tiêu hao và giá trị lực công kích, Lý Mặc Sầu tự tin nếu trong đó không có 5 tên Nhất Lưu cao thủ lĩnh đội nằ có thể giết tất cả 1000 tên dễ dàng.

"Thanh Hồng bang đến, các ngươi nhanh đầu hàng chúng ta có thể tha chết"

Thanh âm to tựa như sét đánh ngang tai, đây chính là cho Phi Thiên Chi Thành những người thủ thành một hạ mã uy, trong suy nghĩ thẳng nhai này cách này luôn hiệu quả. Trong thanh âm ẩn chứa dương cương bá đạo nội tức, có thể dùng bản tự thật giống sấm sét, tăng thêm mấy phần đường hoàng bá đạo, cường đạo mà lại là cao thủ Nhất lưu thật đứng là hiếm thấy.

Thạch Sanh mặt đầy chiến ý thấy bên mình lực lượng cũng đã đến đủ, nghe lũ cường đạo nói đã thiếu kiên nhẫn lại gần Lý Thông nói: "Theo tình báo tổ báo cáo lại, xe lương thực có Cá Tím ở phía sau! Đại ca chúng ta chỉ cần tạo chiến trường chiến đấu khu vực này là được."

Thấy Lý Thông gật đầu, từ trên tường thành vang lên thanh âm của Thạch Sanh, không như sấm sét nổ vang chấn đắc ong ong lỗ tai âm vang không dứt, mặc dù không lớn nhưng mọi người có thể nghe rõ rõ rành rành: "Chờ hiệu lệnh! Chuẩn bị tấn công."

Lý Mạc Sầu kinh ngạc nhìn qua, dù cùng Tông Sư cao thủ cấp bậc nhưng nàng vẫn cảm thấy không bằng Thạch Sanh về lực khống chế, ngạc nhiên chỉ chốc lát mà thôi, dù sao người Đại Việt luyện 《Chân Long Cửu Thức》 sức khống chế thân thể nội danh Thần Võ đại lực à.

Lý Thông muốn kết thúc sớm cuộc chiến nên ra tay, 《Hàn Băng Thần Công》 bắt đầu vận chuyển, Băng Tinh trong cơ thể tinh tế khống chế Băng Long điều khiển Hàn Băng Chi Khí xung quanh điên cuồng bạo động.

Lý Thông tập chung đủ long lực, tay phải nhất chương chương về phía đám cường đạo Thanh Hồng bang, nhỏ giọng hô: "Băng Thiên Tuyệt Địa!"

Lập tức như bị hô hoán, Hàn Băng Chi Khí liền tụ tập trên đỉnh đầu đám cường đạo Thanh Hồng bang, Hàn Băng Chi Khí tụ tập ngày càng nhiều ngưng kết thành khối khí màu lam lơ lửng trên không trung, nhìn phi thường đẹp mắt.

Không có tham cuộc thi Long Ngâm Phương Vũ vì quá tuổi quy định, A Tử theo sau Lý Mạc Sầu quan chiến, vì ở khá gần nên nghe chiêu thức khá hay của Lý Thông nhưng đợi cả buổi mà Thanh Hồng bang không bị gì nhìn không được nhỏ giọng lầm bầm: "Băng Thiên thì đúng rồi nhưng không có Tuyệt Địa! Không có gì xảy ra cả, chiêu thức được cái nhìn đẹp không có uy lực gì."

Nhìn nguyên vùng trời khối khí màu lam lơ lửng, Lý Mạc Sầu vô cùng đồng ý với ý kiến của đồ đệ A Tử nhưng người ta làm lão đại thì phải cho người ta vài phần mặt mũi liền trừng mắt nhìn đồ đệ nói: "Im lặng! Không được nói lung tung."

"Đúng là không có kiến thức! 《Chân Long Cửu Thức》 luyện thể số một Thần Võ đại lực tên gọi không phải bày cho đẹp, huống hồ đại ca lại là loại Băng thuộc tính biến dị cổ quái nhất." Thạch Sanh và Thạch Sùng nghĩ thầm trong lòng, hai người cảm giác xa xa không phải Lý Mạc Sầu có thể so bằng được, dù là huyết mạch tương thông nhưng mỗi lần Lý Thông dùng sức động thủ hai người đều cảm giác linh hồn đang run lên vì lạnh.

Lý Thông cũng không để mọi người chờ lâu, hất quay người lại, hai tay hướng lên trời nhìn tượng Thủy Tinh bằng vàng hô: "Hỡi Thủy Tinh Thần Của Biển Cả! Hãy cho chúng con xem sức mạnh của người...Hãy cho chúng con xem sức mạnh của người!"

Tất cả nhìn Lý Thông bộ dáng thần côn 10 phần mà trọn mắt hốc mồm, nhưng để mọi người khó tin hơn chín là theo sau Lý Thông hô hào kết thúc, từ biển Đông mây đen tu lại dùng tốc độ khó có thể tin kéo đến Phi Thiên Chi Thành, bầu trời vốn trong xanh liền nhanh tối sầm lại.

Số từ: 1516

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Triệu Hoán Thủy Thần Làm Mưa.

Phía trước Phi Thiên Chi Thành bầu trời đen kịt, nước mưa nhanh chóng trút xuống, mưa tối tăm mặt mũi, mưa thổi đất thổi cát. Trần này chưa qua, trận khác đã tới, ráo riết, hung tợn hơn. Tường như trời có bao nhiêu nước, đổ xuống đất hết!

Tại Lý Thông thi triển chiêu thức Băng Thiên Tuyệt Địa, nước mưa xuyên qua khối khí lam sắc trong nháy mắt bị đóng băng, xung quanh đám cường đạo Thanh Hồng bang rất nhanh trở thành băng chỉ thể giới!

Vô tận băng tuyết bao phủ mặt đất, trước cổng Phi Thiên Chi Thành cả thực vật lẫn cường đạo đều bị băng tuyết bao trùm tàn ra kinh người hàn khí.

Trời đột nhiên giáng sương tuyết, mặt đất đóng băng ngàn dặm, một ngàn tên cường đạo Thanh Hồng bang toàn bộ bị băng tuyết bao trùm, từng người bị đóng băng thành khối, trông rất sống động Băng Điều.

"Đại ca...Đại ca so với tường tượng còn lợi hại hơn!" Thạch Sanh và Thạch Sùng đã bị cảnh tượng trước mắt sợ đến nói không ra lời.

"Đây là Băng Hoàng lực lượng à...Không phí danh hiệu thuộc tính hiếm thấy của Đại Việt." Nhìn trước mắt băng chi thể giới, đồ dẫn A Tử tự lầm bầm.

Băng Thiên Tuyệt Địa đây là Lý Thông tuyệt chiêu có phạm vi lớn nhất, sự kết hợp hoàn mỹ từ tự thân năng lực với sức mạnh tự nhiên của Thủy Tinh, tuy lực sát thương không lớn nhưng được cái siêu cấp phạm vi tấn công.

Lý Thông trong lòng mơ tưởng có ngày thi triển toàn Thần Võ đại lực đều phủ tuyết, đây là cỡ nào hoành tráng à.

Trước khi làm bộ dáng thần côn, trong đầu Lý Thông vang lên thanh âm băng lãnh của hệ thống:

"Đình đông, {Ký chủ} có đồng ý hay không thi triển Triệu Hoán Thủy Thần."

Triệu Hoán Thủy Thần: Thủy Tinh có năng lực hô mưa gọi gió, {Ký chủ} tiêu hao 10000 điểm công hiến có thể hướng tượng thần cầu nguyện tại vị trí chỉ định 1000*1000 mét tạo mưa.

"Đồng ý." Lúc đó Lý Thông muốn hiệu quả nên không đau lòng hi sinh 1 vạn điểm công hiến.

Hoàn muốn hiệu quả nhanh chóng giải quyết định nhân, Lý Thông còn muốn ổn định nhân tâm, dù sao vừa chuyển chỗ ở mới làm giáo chủ hẳn cũng phải cấp cho đệ tử Phi Thiên giáo một viện định tâm hoàn như thế có thể yên ổn nhiều việc.

Lý Thông cũng nhân cơ hội này cho nhóm tuyên truyền phát tán tin tức.

Muốn cầu mưa thuận gió hòa hay đến cầu nguyện Thủy Tinh - Thủy Thần.

Muốn mùa màng bội thu, an cư lạc nghiệp hay đến Phi Thiên Chi Thành gia nhập Phi Thiên giáo.

Lâu lâu Thủy Thần sẽ mưa theo yêu cầu, như thế linh nguyện thần linh Lý Thông không tin tin đồ sẽ không tăng mạnh. Nghĩ đến Phi Thiên giáo lại lớn mạnh, công hiến cuộn cuộn tăng, Lý Thông vui vẻ tâm tình cũng là dễ hiểu.

"Tạch...!"

Tùng trận tiếng vỡ nát truyền ra, chỉ thấy trên người những tên cường đạo Thanh Hồng bang rất nhanh xuất hiện vết nứt, lập tức vết nứt bắt đầu càng ngày càng nhiều.

Rốt cục băng điều phá tan, nhóm cường đạo cũng từ trong thoát thân đi ra ngoài.

Trong nhóm cường đạo 9 thành là người thường sau khi bị băng phong vẫn nằm trên mặt đất run rẩy. Tam Lư, Nhị Lư cao thủ còn khá một chút có nội lực bảo hộ chống rét tuy không đến mức mất hết sức chiến đấu nhưng cao lắm phát huy được 5 thành lực bình thường. Còn Nhất Lư đám đầu lĩnh tuy không bị ảnh hưởng nhiều nhưng đã có người khác lo liệu.

Nhìn không chết từ vong cũng là Lý Thông liệu được từ trước, hẳn về mặt thập phân hờ hững: "Tiến lên bắt địch."

Lý Thông con mắt lóe lên tia lam quang, mọi người ở đây liền cảm nhận một loại lạnh lẽo,

đây không chỉ là nhiệt độ lạnh lẽo, còn có linh hồn lạnh lẽo, người ở gần trong phút chốc, tựa hồ cảm nhận được hồn phách mình ở trong vực sâu không thấy đáy, bồi hồi mà thê lương . . .

Loại cảm giác quỷ dị này so với bất kỳ sát khí thây chất thành núi, máu chảy thành sông càng làm cho người sợ hãi! !

Hoàng Dung làm trợ lý cho Lý Thông đứng ở cách đó không cũng cảm nhận được, tâm tư phức tạp, trong lòng âm thầm nghĩ: Người này không dễ trêu, không chọc vào hẳn các loại sự tình là tốt nhất.

"Lại là loại cảm giác đáng ghét này." Thạch Sanh và Thạch Sùng đều là cao thủ bị ảnh hưởng không nhiều, tuy cũng từng bị nhưng cực kì không thích cảm giác này.

Tại tràng cao thủ có chung một ý nghĩ: Sau này tốt nhất không nên để hẳn có cơ hội ra tay.

Thanh Hồng bang từ tình kỳ pháp phối trống trận rền vang, kèn lệnh liên miên sát khí trùng thiên tại trước thành 50m còn chưa kịp bắn cung tấn công đã bị băng đông giờ làm gì còn sức chiến đấu.

Theo hiệu lệnh của Lý Thông, 72 Cung Tiễn Thủ nhất tên tên phát, đều đã là Tam Lư cao thủ về thân thể, đã trải qua huấn luyện ai cũng có tầm nhìn xa tốt, lực tay khỏe kéo cung thành thạo, lại ở khoảng cách gần nên khá tinh chuẩn bắn bị thương hơn 100 võ giả còn sức chiến đấu.

"Rầm Ào Ào!"

Còn lại đám võ giả Thanh Hồng bang dù là có nội lực chống đỡ nhưng Băng thuộc tính hiệu quả liền phát huy, từng người từng người động tác đều cực kỳ chậm chạp, vài tên Tam Lư phản ứng kém bị trúng tên đa phần cánh tay nóng hôi hổi đỏ thẫm máu tươi cuộn cuộn mà chảy, vài tên chịu không nổi kịch liệt đau đớn liền nhịn không được kêu thảm thiết liên tục, vài tên khôn ngoan lăn lộn trên mặt đất giả chết.

Tên Thanh Hồng bang Tam trưởng lão đứng trong đám người giờ phút này bộc phát khí thế, đám người Lý Thông không khó cảm ứng được là Tông Sư cao thủ.

Tam trưởng lão phát ra một tiếng rống giận rung trời cả giận nói: "Ta muốn giết chết các ngươi!"

Nhìn thấy được chu vi toàn bộ bị băng tuyết làm mất sức chiến đấu, người thì bị thương nằm la liệt, Tam trưởng lão thống khổ phát ra gầm nhẹ liên tục đánh bay mũi tên phóng tới, đây cũng là biện pháp duy nhất hẳn có thể cứu đồng bọn của mình.

Thạch Sùng nhìn Tam trưởng lão đang trạng thái điên cuồng khó hiểu nhỏ giọng nói: "Chỉ bị thương vài tên, không có tên nào tử vong, Phi Thiên giáo cũng nhân đạo lắm rồi, hẳn làm như chúng ta giết cả nhà hẳn không bằng!"

"Làm cường đạo đến cướp đốt giết hiếp thì bá đạo ngang ngược không ai bằng, đánh không lại bên mình vừa bị thương vài tên là kêu la ầm ĩ, đây là bản chất của kẻ xâm lược thường thấy ở Trung Nguyên!" Lý Thông như bác học đại tài phân tích nói.

Thạch Sùng mặt cười hi hi tiếp lời nói: "Vì thế chúng ta cần thêm cố gắng giáo dục toàn dân, tất cả đều hiểu lý lẽ thì triều đình Trung Nguyên muốn phát động chiến tranh cũng sẽ gặp khó khăn tằng tằng!"

Hoàng Dung gần đó nghe rõ rõ ràng rằng tất cả, nhìn thấy cùng tộc người Hán bị thương bị lạnh nằm trên mặt đất run rẩy, nàng có loại cảm giác thổ từ cáo bị.

Hoàng Dung đối với việc này cũng không quá để ý, chỉ cần không phải người nhà, nàng không lo được nhiều việc ôm hết vào người. Nàng cảm thấy tên Tam Trưởng lão điên cuồng hô hào đang đánh mất mặt mũi Tông Sư cao thủ, không có một phần khí chất của cao thủ như phụ thân nàng.

Nghe đến Lý Thông đối với người giới cầm quyền Trung Nguyên, nàng khá tán thành ý kiến đó, bản chất kẻ xâm lược tàn ác, ngang ngược, sảo trá chỉ tại một ít người mà thôi, đề cao nhân nghĩa lễ chí tin luôn là phần đông người thiên hạ hướng tới, loại này không phân quốc gia trong đó cũng có Trung Nguyên.

Số từ: 1554

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 3991 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4090 chương

Được cảm ơn 12925 lần

Reading(6060,2640807,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{\$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyencv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-
tien/chuong-80/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Hàng Thịt Cao Trạch Bông

'Rầm Ào Ào!'

Theo từng đợt tên vô cùng chuẩn xác, cường đạo Thanh Hồng bang bị thương ngày càng nhiều không ngừng kêu la thảm thiết, kẻ thì kinh hoàng chạy loạn, kẻ thì sợ sệt nằm trên mặt đất giả chết.

Tam trưởng lão nhìn thấy cảnh này nào không biết, bên mình sĩ khí đã sa sút cực kỳ, chỉ cần phe địch lại thêm sức lực không tổn thời gian quá lâu liền có thể đem bọn họ triệt để đánh tan.

Không biết là thương cho phe mình chiến hữu hay là sợ trở về sẽ bị bang chủ phán là chỉ huy bất lực, Tam trưởng lão mặt đỏ bừng bừng, con mắt tròn lớn có thể thấy từng tia máu, thân run rẩy như thể sắp ngã.

"Cao Trạch Bông tại đây, Phi Thiên giáo dám người rủa rứt cổ có dám ra mặt đánh một trận." Tam trưởng lão tên là Cao Trạch Bông tay cầm đại đao tại thời khắc nguy cấp từ bên trong bày cường liên rống giận tiếng như tiếng sấm quát lớn truyền ra, tiếng gầm như lời đình cuộn cuộn tới, đúng là đem chiến trường ồn ào náo động âm ỷ hỗn loạn thanh âm áp chế.

Trong loạn quân, hơn mười tên cường đạo quần áo lộn xộn, hoặc giáp da hoặc áo vải toàn thân hung hãn trắng hán vô cùng dễ làm người khác chú ý, càng dễ làm người khác chú ý thì là trong tay bọn họ kia cán đòn gió bay phát phối soái kỳ.

Đây là Tam trưởng lão Cao Trạch Bông cùng bên người cận vệ, tuy chỉ 10 người nhưng sức chiến đấu không thể xem thường, dẫn đầu lại là Tông Sư cao thủ khí thế hùng hổ liều mạng lao ra.

"Tam trưởng lão động thủ rồi, Tam trưởng lão cuối cùng đã quyết định động thủ rồi."

"Tam trưởng lão đã tiến lên phía trước, các anh em hãy lên tinh thần nào."

"Không phải sợ không muốn loạn, Tam trưởng lão Tông Sư cao thủ sẽ tiêu diệt quân thù."

Cao Trạch Bông như đại bàng giương cánh, huy không mà đứng vài lần khinh công như từ trên trời giáng xuống, biểu hiện như thế nhất thời khiến cho tất cả phải chú ý nhìn, đây cũng là hấn muốn cứu vãn sắp tan vỡ cả ngàn người trong loạn quân.

Cao Trạch Bông như một vị đầu lĩnh cường đạo trong quân có uy tín lâu năm vừa lúc hiện ra.

Cao Trạch Bông như một vị cao thủ cường hãn Tông Sư võ giả giải quyết được mọi việc.

Lúc này, Cao Trạch Bông muốn tiến lên phía trên cửa thành, nơi đó có đứng vài vị khá khá đặc biệt khác với Cung Tiễn Thủ xếp dài trên tường thành hay đang xông ra Cự Thuần Vệ, đạo lý bất giác phải bắt vua hấn vẫn còn nhớ, đây cũng có thể là cơ hội duy nhất của hấn để chuyển bại thành thắng.

Lấy Lý Thông đám người giác quan ngũ cảm nhạy bén, từ lâu đã bắt được trong đám người cường đạo có Tông Sư cao thủ khí thế, loại này cảm giác bất khả tư nghị chỉ có ở Long Biên cao thủ, võ giả phải đến Tông Sư có thần thức mới ra được.

Nếu là mấy tháng trước chỉ có ba người Lý Thông, gặp bảy cường đạo có Tông Sư dẫn đầu chắc chắn hấn liền chạy, nhưng giờ đây không nói huynh đệ ba người có Thạch Sanh là Long Biên Tứ Trọng, Lý Thông và Thạch Sùng cũng không yếu lại thêm có Lý Mạc Sầu và Kim Luân Pháp Vương bên cạnh, Cao Trạch Bông đám người liền có thể đơn giản giải quyết.

Thấy cường đạo cao thủ đã ra hết, bên Phi Thiên giáo một tên chỉ huy cũng ra lên cho 36 Cự Thuần Vệ chia làm 3 đợt tiến lên trùng kích kẻ thù. Đám phạm nhân theo sau tay cầm cây gậy ngắn, tay cầm dây thừng cũng theo sau.

Đình đình đình

Liên tục làm cho người ta mòng tai chấn động kim loại cắt nhau minh thanh vang lên, Cự Thuần Vệ đi trước tông hết những tên cường đạo còn đang đứng, sau khi xong việc chia ra xếp lại thành hàng ở phía sau, tốc độ trở về còn nhanh hơn tốc độ dùng để trùng kích.

Để lại sau lưng từng tên từng tên đã run rẩy vì lạnh, đã bị thương vì tên, giờ lại bị cự thuần tông văng bay ngược ra xa, ngũ tạng tổn thương đại khẩu phún từng ngụm tiên huyết.

Giữa hai bên chiến lực sai biệt, có chút quá mức trên lệch rồi. Mấy trăm tên phạm nhân theo sau thấy tình cảnh này liên tục than thở.

Than thở thuộc về than thở, đối với phạm nhân khu vực F107 cùng hung cực ác này ra tay vô cùng nhanh gọn.

Vài phạm nhân cũ động tác vô cùng thành thạo, đối với bị thương nằm trên mặt đất liền trối lại, tên cường đạo nào còn sức vùng vẫy thì bị một đòn vào bụng bằng gậy, từng tên từng tên dính đòn cong người như con tôm cũng hết kêu la ầm ĩ vì không còn sức chống cự.

Nhiều tên phạm nhân mới liền trường ra vẻ mặt ngạc nhiên, liền động cũng không động, yét hầu lên xuống từng ngụm nước bọt, cố gắng nhanh chóng lấy lại đã mất đi ý thức, hô to lấy khí thế che đi dáng vẻ lúng túng vừa rồi.

"Các huynh đệ xông lên a, không thể để mất mặt như vậy được."

"Ha ha, đúng vậy động tác phải tăng nhanh hơn nữa, đây là quyết định đãi ngộ sau này à."

"Cự Thuần Vệ đi trước mở đường, chúng ta ở phía sau không làm nên việc thì không còn mặt mũi à."

"..."

Đội ngũ bắt tù binh thì cười ha hả hào khí xông lên trời, làm Tam Trưởng lão Cao Trạch Bông phía trước quay đầu lại đang bắt cơ hội mở miệng đề nghị giương giọng động viên liền nói không ra lời.

Cao Trạch Bông cùng bảy cận vệ một bên xem đệ tử Thanh Hồng bang đã bị bắt gần hết không có lực kháng cự, một bên né tránh vù vù vù kinh phong mũi tên tiếng rít không dứt, lòng thâm hận như cũng biết trận này khó mà thắng được.

"Đáng giận Phi Thiên giáo, các ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều!" Cao Trạch Bông tức giận rống to liên tục, điên cuồng ý nghĩ khí thế hung hăng hướng về đám người Lý Thông mãnh liệt nhào tới.

Đứng trên tường cao, đám người Lý Thông đương nhiên nhìn thấy biểu hiện của Cao Trạch Bông vị Tông Sư cao thủ này.

Lúc Lý Thông vừa nghe tên của vị tam trưởng lão này trên mặt hiếm thấy ngạc nhiên, trong đầu cũng có vài suy nghĩ vu vơ. Nếu trong Phi Thiên Chi Thành có hàng thịt do vị tam trưởng lão này làm chủ nhất định sẽ rất đặc sắc. Hàng thịt ông chủ Cao, trong tay cầm đại đao, hướng mọi người hô hào, đảm bảo cạo sạch mao.

Lý Thông hấn tin tưởng hàng thịt này sẽ hoạt động rất tốt, nếu là hấn cũng sẽ đem vài con heo rừng cho vị giả tưởng hàng thịt ông chủ Cao Trạch Bông xem thử có thể cạo sạch bông hết lông không.

"Đường đường Tông Sư cao thủ vậy mà làm cường đạo như thế, người là tên gia hỏa khôn kiếp đã làm mất phong độ cao thủ lại còn la lối ầm ỹ, đúng là muốn chết mà." Lý Mạc Sầu trắng đầy chán ghét thanh âm vang lên, trong tay Băng Phách Ngân Châm phóng ra công kích về đám người sắp leo lên tường thành này.

Lý Mạc Sầu xem trận chiến đã không còn thú vị muốn kết thúc, Tông Sư cao thủ dù có thể Đăng Không thuật đứng trên hư không nhưng chỉ được 10m mà thôi hơn nữa cũng không phải xử dụng được lâu dài, muốn lên tường thành 30m này vẫn phải dùng khinh công vài lần mới lên được, mà loại khinh công thuật hay Đăng Không thuật trên không trung không có chỗ mượn lực rất dễ bị công kích, tốc độ cũng không nhanh nên một tên Nhất Lưu cao thủ Thần Tiên thủ có thể bắn hạ được, Lý Mạc Sầu nắm chắc cơ hội liền ra tay.

Số từ: 1538

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thử Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Thạch Sanh Thần Xạ Thủ.

Vì khoảng cách gần hơn nữa lại đang kinh công trên không nên bảy tám tên Nhất Lưu cao thủ không kịp né tránh trong tay Lý Mạc Sầu Băng Phách Ngân Châm.

Lần nữa đề thiên hạ khiếp sợ độc tính mãnh liệt của Băng Phách Ngân Châm, cao thủ nhất lưu trúng phải trong nháy mắt hóa thành băng điều sau đó liền tan vỡ thành vô số mảnh nhỏ, đến chết cũng không toàn thay, không giống lúc trước đại chiêu của Lý Thông còn có thể phá băng mà ra.

Thạch Sanh cùng lúc cũng ôm cây Hoàng Kim Cung ra, cây cung vốn Thạch Sanh giết một con đại xà lấy xương cốt luyện thành, vì Lý Thông ít khi xử dụng nên vật liền về nguyên chủ, Lý Thông cũng cảm thấy Thạch Sanh mới phát huy được Hoàng Kim Cung hiệu quả cường đại nhất.

Vốn Thạch Sanh liền đợi không được muốn động thủ, ba người Thạch Sanh đối với tiếng Hán chỉ đạt được trình độ sơ cấp mà thôi, thế mà tam trưởng lão toàn rống rống hần hoàn toàn nghe không hiểu, nếu không phải có Hoàng Dung gần đó phiên dịch, hần hoàn toàn không biết gì, khi thấy Lý Mạc Sầu đã động thủ hần không chút do dự nhảy ra.

Thạch Sanh bước lên phía trước vài bước, từ trong không gian Vina Card lấy ra một bó tên Đặc Chế, trong tiếng hít thở Hoàng Kim Cung được lắp tên Đặc Chế vurun cung nhắm mục tiêu liền mạch lưu loát.

Sau khi kéo căng dây cung, Thạch Sanh ngón tay buông lỏng ra, mũi tên theo thẳng tắp bay về phía trước, trong không khí truyền đến tiếng rít làm lòng người run lên, mang theo chưa từng có khí thế không gì không phá vỡ, từ trước đến nay không thấy qua khí thế bá đạo bắn nhanh ra.

"Không được, hết Âm Khí rồi đến Âm Tiên đánh lên! Thật đáng giận." Tam trưởng lão Cao Trạch Bông sắc mặt lúc này cũng trắng xanh, từ Âm Tiên Băng Phách Ngân Châm bắt đầu đến Âm Tiên quý tích thẳng tắp gào thét mà tới, hần chưa bao giờ cảm thụ được nồng nặc nguy hiểm đến tính mạng lại gần như lúc này.

Từ khi nhìn thấy từng tên cận vệ bị băng đông tan vỡ thành vô số mảnh. Tam trưởng lão Cao Trạch Bông đối với sự uy hiếp cực hạn này nói không để ý tới chính là giả bộ, nội lực trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, chân khí gia trì lên xiêm áo trên người không gió bay phàn phật, một cỗ khí thế bàng bạc chỉ có ở Tông Sư cao thủ phóng ra, xung quanh xao động cuồng phong gào thét không thôi.

Thấy đồng bạn từng người từng người bị hạ, ba tên cận vệ cuối cùng bên cạnh Cao Trạch Bông như có phản xạ, theo mũi tên đặc chế gào thét mà tới, hần liền ngăn trở phía trước.

Một chương lẳng không đánh ra va chạm mũi tên bắn tới!

Àm! Âm! Âm!

"Bảo hộ Tam trưởng lão!" Ba tên cận vệ không ngăn được từng mũi tên bá đạo của Thạch Sanh, từng người liều mạng công kích nhưng đều bị kinh khí phản bay ngược về sau, giữa không trung chỉ có phun tiếng kêu thảm thiết cùng đồ thẩm tiên huyết phun tung toé âm thanh liên miên vang lên.

Phốc phốc phốc . . .

Tam trưởng lão Cao Trạch Bông tròn to mắt nhìn từng người bên cạnh ngã xuống, lúc trước còn tại phía trước bảo hộ mình giờ như bao cát bị mũi tên bắn xuyên qua người, tựa như tào ngộ vô hình đòn nghiêm trọng vậy thân thể bỗng nhiên run, sắc mặt trắng bệch khí tức cùng tinh thần trong nháy mắt uể oải như con gà đá thua trận.

CHỈU...U...U!

Thạch Sanh sau khi bắn liền ba mũi tên hạ ba tên cận vệ cũng không dừng lại mà vẫn tiếp tục bắn, động tác nhẹ nhàng như mây trôi nước chảy nhưng để

Cao Trạch Bông toàn thân lông tóc dựng đứng.

Một đạo thể lưng tiếng xé gió lại truyền đến, dù đang bắt tù binh âm ỷ ồn ào náo động nhưng vẫn như trước rõ ràng truyền vào trong tai người chung quanh, một mảnh dài nhỏ bóng đen lấy làm cho người tắc lưỡi tốc độ, mang theo xuyên qua hết thấy khí thế mạnh mẽ lướt gấp tới.

Tam trưởng lão Cao Trạch Bông bên người lúc này đã không còn ai, trong tay đại đao tại mũi tên gần trong gang tấc một đao hung hăng chém vào đầu mũi tên.

Một tiếng kim loại cắt vào nhau làm người nghe khó chịu vang lên, Tông Sư cao thủ không phải có tiếng mà không có miếng, dù đã biết thua trận nhưng không phải một hai mũi tên có thể hạ được.

Tam trưởng lão Cao Trạch Bông chỉ cảm thấy trên tay cầm đại đao truyền quay lại một cỗ cự lực phản chấn, bàn tay run lên vì đau nhức kịch liệt thiếu chút nữa cảm không được đại đao, làm hắn nhất thời cảm thấy hoảng hốt, dù biết hai bên thực lực cách biệt nhưng không ngờ lại xa đến mức này.

Cao Trạch Bông vốn đã khinh công gần đến tường thành vậy mà bị lực đạo của mũi tên chấn cho bay ngược về, hai chân mãnh liệt đạp vào mặt đất dưới chân, cảm nhận chân khí trong cơ thể mãnh liệt sục sôi, thân thể đột nhiên trĩu trệ, động tác bất khả tư nghị cũng bị ảnh hưởng.

Đương! Đương! Đương!

Tiếng kim loại cắt nhau thanh âm vang lên không dứt, bạo rền chấn nhiếp nhân tâm!

Tam trưởng lão Cao Trạch Bông cười khổ không thôi, đón đỡ một mũi tên đã làm hắn cảm thấy mệt rồi, dù là Tông Sư cao thủ lúc này chỉ có thể huy động đại đao đánh bay từng mũi tên bay đến, liên tục ba mũi tên hắn lúc này gần như thờ không nổi.

Cái là gì mãnh nhân, Thạch Sanh lúc này biểu hiện tuyệt đối chính là tốt nhất thuyết minh.

Trong nguyên tác, Thạch Sanh chỉ dùng rìu đón cũi đã giết được cự xà, dùng cung tên bắn cự điều bay trên trời, từ đó có thể thấy được sức mạnh bao lớn.

Tam trưởng lão trong nội tâm ghen khuất chấn kinh cực kỳ, đối với từng mũi tên khí thế như cầu vòng liên tục bạo phát, hắn cơ bản không có sức hoàn thủ à. Cái trán bắt quá gần được bốn mũi tên liền che kín rậm rạp mồ hôi lạnh, hai chân vì lực phản chấn mà lún dần xuống đất, sau khi ngăn xong một mũi tên cuối thân thể như đã đem hết toàn lực liền nằm trên mặt đất ngất đi.

Xa xa chiến trường gần 200 tên cường đạo vận chuyển quân lương không phải chủ lực chiến đấu, nhìn từ đầu đến cuối làm giật mình một màn xuất hiện, vừa rồi không ai biết Tam trưởng lão thực lực mạnh mẽ như thiên thần, lại bị vài mũi tên đánh bay xuống mặt đất rồi ngất xỉu.

'Rầm Ào Ào'

Vốn dĩ khí tốt nói không chừng bọn họ còn có thể chạy đến cứu tù binh, lúc này thì đám cường đạo còn lại toàn tâm toàn ý chỉ có ý đồ là chạy khỏi nơi đây càng nhanh càng tốt. Cả đám cũng không mang theo số tài sản cướp được từ Hồ Lô cốc vì quá vướng bận chỉ liều mạng chạy thoát nơi đây.

"Má ơi, Tam trưởng lão đã xong, các huynh đệ chạy mau a."

"Chạy a chạy a, không muốn bị bắt làm tù binh thì chạy mau a."

"Tam trưởng lão đã xong, chúng ta đây là bảo toàn lực lượng chờ lần sau liều mạng với bọn họ."

Ngẩn ngui trong chớp mắt, theo Tam trưởng lão ngã xuống, đám cường đạo nhất thời một mảnh đại loạn, buôn tha vô số tiền tài bỏ chạy, đám người thủ thành một mảng hoan hô, Lý Thông thì càng an tâm lấy lại số cả tìm của mình mà không hờn hận, đối với kiểm kê công hiến cho đệ tử và trả lại số tài vật của đám cường đạo đây không phải Lý Thông hắn công việc.

Số từ: 1517

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 4110 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4092 chương

Được cảm ơn 12952 lần

Reading(6060,2663125,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{\$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))

\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-tien/chuong-82/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Trí Lực Ô Ăn Quan.

Trên tường thành Thạch Sanh càng bắn tên càng hưng phấn, càng bắn càng là sướng khoái, toàn thân không một chỗ không thoải mái. Thể nội khí huyết mãnh liệt sôi, toàn thân tràn ngập khí lực như dùng không hết, hơn nữa khí lực còn càng lúc càng lớn, bắn tên cũng càng ngày càng nhanh, khí thế khó có thể ngăn được.

Sướng khoái! Sướng khoái!

Lâu lâu hẳn mới có cơ hội thi tài với cao thủ Tông Sư cấp à, trong lòng thầm nói: Đi theo đại ca thật tốt, có đồ ăn ngon lại có nhiều người mạnh mẽ độ sức.

Dù không muốn nhưng khi thấy Tam trưởng lão Cao Trạch Băng sức chiến đấu không còn, Thạch Sanh cũng dừng bắn tên, đối với bị bắt tù nhân hẳn còn nhiều cơ hội luyện võ nên không vội.

Từ xa nhìn Thạch Sanh khí phách kinh người, A Từ trong mắt đầy ngôi sao nhỏ.

Tông Sư cao thủ thì như thế nào ?

Một ngày nào đó ta cũng sẽ đánh bại Tông Sư cao thủ, A Từ lúc này một bộ hướng tới nhưng không quên sư phụ mình: "Sư phụ hảo lợi hại, Nhất Lưu cao thủ một đòn có thể giết sáu bảy tên."

Lý Mạc Sầu cũng cảm thấy mình rất khá, khá ngạo kiều ngẩng cao đầu, thấy đã xong chuyện đánh mất cho đệ tử của mình rồi dẫn đầu rời đi.

Trận chiến nhỏ này nói thì dài nhưng diễn ra không đến 15 phút đồng hồ, thấy tất cả đã đâu lại vào đấy, Lý Thông nhìn về phía Thạch Sùng ra dấu.

Thạch Sùng như hiểu ý hẳn hướng mấy tên đệ tử gần đó phân phó: "Bắt tù binh rồi đổi điểm cống hiến quy tắc như cũ, tịch thu số tài vật cường đạo để lại chia cho người bị thiệt hại tại Hồ Lô cốc, không nên để danh tiến Phi Thiên giáo chúng ta như cường đạo à."

"Đệ tử sẽ hoàn thành nhiệm vụ được giao." Mấy tên đệ tử gần đó hô lớn đáp lại.

Lý Thông dẫn đầu đám người về học viện tiếp tục cuộc thi tuyển nhân tài.

.....

Tại Băng Long Học Viện, Thạch Sùng đứng trên đài cao nhìn đám tiểu hài tử nói: "Đây là Phi Thiên giáo lần đầu tổ chức cuộc thi Long Ngâm Phượng Vũ, các ngươi đã là thí sinh tham gia cuộc thi thì phải cố hết sức mình, chỉ cần thông qua Khảo Thí đạt được thành tích tốt, các ngươi sẽ có được phong phú ban thưởng, giờ thì bắt đầu đi!"

Nói xong, Thạch Sùng liền về chỗ ngồi của mình.

Vì số lượng thí sinh tham gia khá đông nên Phi Thiên giáo chia ra từng nhóm nhỏ, mỗi nhóm 10 người, không chỉ có thể dễ dàng kiểm tra đánh giá năng lực từng người mà còn tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Quách Phù, Dương Quá, Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu có thể nói định mệnh lại cùng một nhóm đây cũng có thể là nguyện vọng ban đầu của cả bọn đã được thực hiện muốn quyết chí hơn thua nhau, hơn nữa khu vực thi đấu trận đầu Khảo Thí lại kề bên đài cao rất hấp dẫn tầm mắt của Lý Thông.

Một tên mặc y phục đệ tử Phi Thiên giáo tiến đến nhóm Quách Phù, hẳn được phân công làm Khảo Thí Quan Chủ Khảo của nhóm này.

Lúc này, trận thứ nhất Khảo Thí chính thức bắt đầu.

Chờ mười tên thí sinh dựa theo trình tự báo danh, lĩnh số báo danh từ 1 đến 10, Quan Chủ Khảo Khảo Thí giọng đều đều bắt đầu giảng Khảo Thí Quy Tắc: "Trận Khảo Thí thứ nhất là về Trí Tuệ, các thí sinh sẽ tham gia trò chơi Ô Ăn Quan thể loại hai người, mỗi người ban đầu được cho 100 điểm, sau 15 phút đồng hồ cuộc thi kết thúc, điểm càng cao các ngươi sẽ được xếp hạng càng cao nên hãy cố lên, Bàn chơi, Quân chơi tại đó, các ngươi có thể bắt đầu."

Đối với trò chơi Ô Ăn Quan, cả bọn Quách Phù cũng biết sơ về luật chơi, ăn được Quân Quan thì được 10 điểm, ăn được Quân dân thì được 1 điểm, mỗi lần kết thúc trận sẽ được cộng vào hay trừ ra số điểm từ 100 đang có, thấy gần đó đã chuẩn bị đầy đủ trận Khảo Thí cũng chính thức bắt đầu lại có tính thời gian nên cả bọn tranh thủ bắt đầu.

Bàn chơi được khắc trên đá, Quân quan được làm bằng đồng khá to, quân dân làm bằng bạc kích thước nhỏ hơn, cái này cũng tốn Lý Thông không ít tiền tài nhưng vì tuyên ra nhóm đệ tử có thể động não hẳn cũng đành cắn răng làm theo.

Dương Quá, Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu ba tiểu nam hài từ Băng Long Học Viện chỉ biết sơ luật chơi, đối với cái loại trò chơi chưa từng thủ qua này cả bọn nhất thời không biết phải làm sao.

Lúc này, Dương Quá trong lòng lo lắng thầm nghĩ: Cái miệng hại cái thân à, nếu không phải ban đầu to mồm tuyên bố sẽ đoạt giải nhất thì không phải gặp tình cảnh khó sự này rồi, Khảo Thí ra thành tích không tốt làm sao ngăn mặt làm người đây.

Cả ba tiểu nam hài dù sao cũng là đệ tử và con cháu của Tổng Sư cao thủ Quách Tĩnh, nếu tại đây thua đồng lứa bạn hữu, hơn nữa lại thua quá xa, lập tức địa vị của mình trong lòng Quách Tĩnh và Hoàng Dung sẽ xuống đáy cốc, nghĩ thế thôi cả bọn đã không nhận được mừng mình một cái.

Quách Phù đối với Khảo Thí là trò chơi Ô Ăn Quan liền cảm thấy: Thế nào lại đơn giản như vậy?

Quách Phù ngạo kiêu nhìn đối thủ trước mặt không ngừng hỏi thúc: "Nhanh lên à!"

Nam hài từ đối diện cẩn thận từng li từng tí tính toán hạ quân cờ, khó xử vô cùng không ngừng nói: "Xin lỗi! Xin lỗi!"

Không đến hai phút, Quách Phù đã giành được thắng lợi, dù nam hài kia tính toán từng chút nhưng gặp tiểu Loli Quách Phù nhanh như chớp làm ra ứng đối tiêu diệt từng chút một bên mình, miệng không ngừng hỏi thúc làm hẳn cảm thấy áp lực cực kỳ ghe ghớm, sau vài lần thất thủ đi sai liền thua sạch.

Khảo Thí đơn giản như vậy! Đây là Quách Phù thắng được đối thủ đầu tiên sau cảm khái.

Nếu để cho ba tiểu nam hài từ Dương Quá biết rõ lời nói này, bọn họ chính khổ não vận dụng đầu óc tính được bước nào hay bước đó, lo lắng bị ăn sạch quân vậy mà Quách Phù có thể dễ dàng hạ kẻ địch, cả bọn chắc tổ khổ trời cao không công bằng.

Dương Quá, Võ Tu Văn, Võ Đôn Nhu ba tiểu nam hài cũng giống như 9 thành số thí sinh tại đây, đang đau đầu vốc óc tìm tòi cách chơi, Quách Phù có thể thắng cũng nhờ có mẫu thân tốt làm cao tăng Phi Thiên giáo à.

Đây cũng là Hoàng Dung vì con gái sau này mà làm đủ loại chịu thiệt, thông qua Lý Thông biết trước trò chơi, nàng đã giáo cho con gái chơi trò này không biết bao nhiêu lần tốn không ít thời gian, vì được Phi Thiên giáo chú ý vì có nhiều tài nguyên cung cấp cho nhi nữ Quách Phù, Hoàng Dung dù liều mạng cũng theo đến cùng khí thế à.

Quách Phù khí thế kinh người như là được thần giúp liên tục chiến thắng, không những hạ đo ván Dương Quá mà hai người Đại Võ Tiểu Võ cũng không chống lại được, vừa cười hi hi vừa không quên sát muối nói: "Vậy mà nói sẽ đoạt giải, các người thật vô dụng à!"

Ba tiểu nam hài xấu hổ không thôi, trong lòng thầm hô: Phải liều mạng mới được.

Dương Quá dù là luôn lạnh lợi nhưng đụng đến suy tính đầu óc không phải lạnh lợi là có thể hơn được người à, vài người nhìn luôn trầm mặc ít nói nhưng đầu óc lại có chỉ số thông minh cao đến dọa người.

Mới vừa trải qua tâm lý kịch liệt giãy giụa, Dương Quá cũng học thông minh, né tránh Quách Phù, tìm đối thủ là người mình cho có thể thắng mà chiến đấu tiếp, hẳn cũng muốn được khen thưởng à, không thể chống lại đối thủ thì đi đường vòng tìm người khác mà đánh.

Sau 15 phút, chủ khảo lên tiếng hết giờ thời điểm, Dương Quá hoàn toàn không có cân nhắc đến số điểm của Quách Phù, quá ép người rồi không thể so nhau à. Dương Quá động não đến vò đầu bứt tay, hẳn được số điểm khá tốt dù chưa có kết quả nhưng chắc là hơn hẳn hai người Đại Võ Tiểu Võ nên làm hẳn an tâm không ít.

Số từ: 1635

Báo Lỗi

phithien257

Cao Nhân Ân Sĩ

Tài sản: 4138 bạc

Đã đăng 9 truyện và 4093 chương

Được cảm ơn 12953 lần

Reading(6060,2665774,0); if(\$.cookie('cbackground'))

```
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))  
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))  
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function  
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href=' truyen cv.com/nhi-thu-nguyen-chi-phi-thien-thanh-  
tien/chuong-83/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thứ Nguyên Chi Phi Thiên Thành Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.